



Murg. sculp.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

DEMOSTHENIS

DE CORONA

ORATIO.

Α α

ΥΠΟ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ
Τ Ο Υ Π Ε Ρ Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Υ
Λ Ο Γ Ο Υ.

ΤΕΙΧΟΣ μὲν ὁ Ῥήτωρ ὑπὲρ Ἀθηναίων περβάλετο, τῇ σωτήρων τέτων καὶ χειροποιήτων ἀρραγέστερόν τε καὶ βέλπιον, πῶς τε εἰς πῶς Πόλιν εὖνοιαν, καὶ πῶς λόγους δεινότητά· ὡς αὐτὸς εἴρηκεν, οὐ λίθοις καὶ πλίνθοις τὰς Ἀθήνας ὠχύρωσαι, ἀλλὰ μεγάλαις διωάμεσι, ἔκ πολλῇ τινι συμμαχίᾳ, τῇ μὲν ἐκ γῆς, τῇ δὲ ἐκ θαλάττης. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χειροποίητον πείσολον καὶ μικρὰ τῇ Πόλει συνεβάλετο. Πεπονηκότος γὰρ κατὰ πολλὰ μέρη τῶν τεύχεων τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπεὶ δὴ ἔδοξεν εἰνορθεῖν αὐτὸν, ἠρέθησαν ὅτι τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα φυλῆς ἐκάστης, εἰς οὓς ἔδει πῶς Ἰππόμελειαν περαινέσθαι τῶν ἔργων· τὸ γὰρ ἀνάλωμα δημόσιον. Εἰς τοίνυν τέτων καὶ ὁ Ῥήτωρ γυμνοῦνται, ἐκ

A R G U M E N T U M
O R A T I O N I S
D E C O R O N A.

ATHENIENSES praefidio munierat Orator, vulgaribus iis & manufactis firmiori quidem & potiori; suâ nimirum erga civitatem benevolentia, atque in dicendo vi: sic ut ipse loquitur, *Non lapidibus & lateribus Athenas stabilivi, sed copiis amplissimis, bellicâque quadam societate, tum terrâ tum mari conquisi.* Quin-

etiam ad munimentum manibus constructum civitati haud parum contribuit. Murum enim Atheniensium multis in locis labefactatum, postquam reficere visum est, selecti sunt ad id munus ex unâquâque tribu viri decem, quibus incumbere deberet operis curationem; impensa enim ex publico fiebat. Quorum unus & Orator cum esset constitutus, non

ἐχ' ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τ' Ἰππόμελειαν μόνῳ εἰσηνεγκε τῇ *χρεία*, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔργον ἀμέμπτως ἀπετέλησε, τὰ δ' *χρήματα* ἐδώκεν οἴκοθεν τῇ πόλει. Ἐπήνεσεν αὐτὸς πλὴν εὐνοίαν ταύτῃ ἡ Βασις, καὶ τ' *προμήθευ* ἡμέτερο Στεφάνῳ *χρυσῷ* ἐπιμοι καὶ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς *χάρας* τ' εὐ ποικντων. Κτησιφῶν δὲ ἦν ὁ τ' γνώμῃ εἰπὼν, ὡς δὲ σεφανῶσαι τ' Δημοσθένῳ, ἐν μὲν καιρῷ τοῖς Διονυσίοις, ἐν δὲ τόπῳ τῷ δ' Διονύσιον θεάτρῳ, ἐν δὲ θεατικῇ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν, οὓς ἡ πανήγυρις συνήγαγε καὶ τῶν ἐναντίον ἀναιπεῖν τ' κήρυκα, ὅτι σεφανοῖ Δημοσθένῳ Δημοσθένος Παιανίεα ἡ Πόλις, ἀρετῆς συμπάσης ἐνεκα καὶ εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτῷ. Ἦν οὖν πανταχόθεν ἡ τιμὴ θαυμαστὴ, διὸ καὶ φθόνῳ αὐτῆς ἡψατο, καὶ δ' ψηφίσματος ἀπηνέχθη *ῥαχινόμων* *γραφή*. Αἰσχίνης καὶ ἐχθρὸς ὢν δ' Δημοσθένος, ἀγῶνα ῥαχινόμων ἀπήγαγε Κτησιφῶντι, λέγων ἄρχοντα γινώσκει τ' Δημοσθένῳ, καὶ μὴ δόντα λόγον, ὑπεύθυνον εἶναι. Νόμον δὲ κελεύειν οὗτο ὑπεύθυνος μὴ σεφανέν. Καὶ πάλιν νόμον παρεχόμενος, τ' κελεύοντα, εἰ μὲν πῶς ὁ Δῆμος ὁ Ἀθηναίων σεφανοῖ, ἐν τῇ Εκκλησίᾳ τὸν Στέφανον ἀναγορεύειν· εἰ δὲ ἡ Βασις, ἐν τῷ Βασιλευσσίῳ ἀλλοτρίῳ δὲ μὴ εἶναι.

non diligentiam solummodo cum cæteris curatoribus ad hanc rem adhibuit, verum opus fideliter quidem perfecit, pecunias autem civitati de domo dedit. Hanc illius benevolentiam approbavit Senatus, aureaque Coronam consilium remuneravit: prompti enim sunt Athenienses ad gratias bene facientibus referendas. Ctisiphon autem ille erat, qui sententiam dixit, Quod oporteret coronare Demosthenem, eo quidem tempore cum celebrarentur Bacchanalia, eo autem loco qui esset Bacchi Theatrum, spectantibus denique totius Græciæ populis, qui ad Mercatum confluerent: ibique coram omnibus præconem prædicare, Quod Demosthenem Demosthenis F. Præniensem coronaret Civitas, vir-

tutis ergo universæ, benevolentiaque quam erga ipsam haberet. Honor itaque planè erat egregius, propterea quod invidiam parabat, & contra decretum ferebatur accusatio de lege perperam promulgatâ. Demostheni enim inimicus Æschines actionem intendit Ctisiphonti, quod legibus contrarium scripserat; dicens scilicet, Demosthenem, cum Magistratus esset constitutus, rationesque nondum retulisset, iisdem referendis esse obnoxium: vetare autem Legem, ut ii coronentur, qui rationes non retulerint. Rursus & aliam Legem produxit, quæ præcipit, siquem Populus Atheniensis coronet, in Concione Coronam esse prædicandam; sin Senatus, in Curia: alibi verò

ἐξείναι. φησὶ δὲ ἔς τούτῳ ἐπαίνους εἶναι τούτῳ ὅτι τῷ Δημοσθένει
 ψάδεις· μὴ γὰρ πεπολιτευθῆναι καλῶς τὴν Ῥήτορα, ἀλλὰ ἔς δω-
 ροδόχον εἶναι, καὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον τῇ Πόλει. Καὶ τάξει γε
 ταύτης τὴν κατηγορίας Αἰσχίνης κέχρηται, πρῶτον εἰπὼν περὶ τῶν
 τῶν ὑποδουλῶν νόμους, καὶ δεύτερον περὶ τῶν κηρυγμάτων,
 ἔς τρίτον περὶ τὴν πολιτείαν. ἤξιωσε δὲ καὶ τὴν Δημοσθένει τὴν αὐ-
 τῷ τάξιν πιῆσαι. Ο δὲ Ῥήτωρ καὶ ἄπο τὴν πολιτείαν τὴν δρι-
 χυῶς ἐποίησατο, καὶ πάλιν εἰς ταῦτῳ τὸν λόγον κατέστρεψε,
 τεχνικῶς ποιῶν· δεῖ γὰρ ἀρχεῖν τε ἄπο τῶν ἰσχυροτέρων καὶ
 λήγαν εἰς ταῦτα· μέσαι δὲ τέθηκεν περὶ τῶν νόμων. Καὶ τῷ
 μὲν περὶ τῶν ὑποδουλῶν ἀντιτίησι θλασθείας· τῷ περὶ τῶν κη-
 ρυγμάτων, νόμον ἕτερον, ἢ τοὺς νόμους μέγας, ὡς φησὶν αὐτὸς,
 ἐν ᾧ συγκεχώρηται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττειν, εἰάν τις Δῆμος
 ἢ ἡ Βουλὴ τούτο ψηφίσῃται.

E T E P A

non licere. Laudes præterea quibus
 ornabatur Demosthenes falsas esse
 inquit; neque enim Oratorem rectè
 administrasse Rempublicam, sed &
 muneribus esse corruptum, multo-
 rumque malorum quæ civitatì in-
 ciderant autorem existisse. Et hunc
 ordinem in accusatione conservavit
 Æschines; primò, de illâ lege di-
 cens, quæ ad eos pertinet qui ratio-
 nes nondum retulerunt; secundo,
 de illâ, quæ de decretis lata est; ter-
 tiò, de administratione Reipublicæ.
 Voluit verò, ut Demosthenes eadem
 ratione in dicendo uteretur. Orator ve-

rò ab administratione Reipublicæ &
 initium fecit, & Orationem ad ean-
 dem iterum convertit, (non sine quo-
 dam artificio; oportet enim à poten-
 tioribus argumentis oritur, in iisdem
 terminetur oratio) quæ autem de Le-
 gibus dicenda erant, in medio colloca-
 vit. Atque illi quidem Legi quæ ad
 eos pertinet qui rationes nondum re-
 tulerunt, Atheniensium sententias op-
 posuit; alteri verò de decretis alteram
 Legem vel Legis partem, ut ipse di-
 cit; in quâ concessum est etiam in
 Theatro prædicationem fieri, si ita
 vel Populus vel Senatus decreverit.

ALIUD

ΕΤΕΡΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Αθῶναιοι καὶ Θηβαῖοι πολεμῶντες πρὸς Φίλιππον ἐν Χαίρωνείᾳ, πόλει τῆς Βοιωτίας, ἡττήθησαν. Ἐπικρατήσας ἔνθα ὁ Μακεδὼν, φρερὰν μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐνέβαλε, καὶ εἶχεν ὑπὸ χεῖρα δαλεύσασιν. Ἐλπίσαντες ἔνταυτὰ παθεῖν Ἀθηναῖοι, καὶ ὅσον ἐδέπω κατ' αὐτῶν ἦξει περὶ τοῦτον τὸν Τύραννον, ἐσκέψαντο τὰ πεπονηκότα μέρη τῷ χρόνῳ ἔτι τείχεσς ἐπανορθώσασθαι. Καὶ δὴ ἀφ' ἐκάστης φυλῆς τειχοποιοὶ πρὸς ἐργασίαν ἐκλήθησαν· τοῖον δὲ καὶ ἡ Πανδιονίς ἐξ ἑαυτῆς εἴλετο πρὸς χρεῖαν τὴν Ῥήτορα. Τῆς πόλεως ἐργασίας ἐν χερσὶν ἔσσης, περὶ τοῦτον τὸν χρόνον χρημάτων μεταδεδομμένων ὑπὸ τῇ πόλει, ὁ Ῥήτωρ ὅτι τὸ ἴδιον εἰς ἀπάνησεν· καὶ ὅτι ἐλογίσαντο αὐτὰ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχαρίσθησαν. Ταύτῃ ἀφορμῇ ὁ Κτησιφῶν εἰς τὴν πολιτοδομίαν δεξιὰν ἔλαβεν, εἰσένεγκε γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ Βαλῇ πρὸς αὐτὸν ποταμῷ. Ἐπεὶ δὲ Διὰ
τελεῖ

ALIUD

ARGUMENTUM.

Αthenienses & Thebani bello contra Philippum apud Chaeronēam Boeotiae civitatem gesto vincebantur. Cum itaque praevaluisset Macedo, Thebis praesidium collocavit, easque in suam potestatem redegit. Veriti autem Athenienses ne ipsi idem paterentur, suspicatique Tyrannum contra ipsos fore jamjam venturum, de muro, ubi esset labefactus, opportunè reficiendo cogitabant. Muris igitur reficiendis cu-

ratores ex unâquâque tribu designati sunt: quod ad negotium Pandionia tribus ex suo corpore delegit Demosthenes. Dum hoc opus in manibus haberetur, atque adhuc expectaret Orator nummos à civitate contribuendos, ipse de proprio sumptus fecit, nec rationes cum civitate putavit, sed ipse pecunias largitus est. Hanc Ctesiphon, qui ex illis erat qui Rempublicam administrabant, occasionem arripiens, de illo ad Senatum ita retulit: Quoniam Demosthenes

πλεῖ Δημοσθένης ὁ Δημοσθένης παρ' ὅλον τ' βίον εὐνοίαν εἰς τὴν
 πόλιν ὑποδεικνύμενος, καὶ νῦν δὲ τειχοποιὸς ὢν, καὶ πρὸς-
 δεηθεὶς χρημάτων, οἶκον παρέχε καὶ ἐχαρίζετο· διὰ τὸτο
 δεδόχθω τῇ Βαλῇ ἔ τῷ Δήμῳ σεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶν σε-
 φάνῳ ἐν τῷ θεάτρῳ, τραγωδιῶν ἀγορεύων καὶ κινῶν· ἴσως ὅτε
 πλῆθι σωτρεχέει ὑπὸ τῶν δράματι βλέπων. Εἰσα-
 γομένης πόινῳ καὶ εἰς τ' Δήμον ἔ πρὸς βαλῆματος, ἐφίσταται
 ἔ Κησιφῶντος κατήγορος Αἰσχίνης, ἐκ τ' πολιτείας ὑπαρχῶν
 ἐχθρὸς, ὡς νόμον εἶναι φάσκων πρὸς τοὺς Νόμους τὸ Ψή-
 φισμα· ἕνα μὲν, τ' κελεύοντα τ' ὑπεύθυνον μὴ σεφανῶσαι,
 πρὶν ἂν δῶται εὐθύνας· ἔπω δὲ ταύτας, φησὶν, ὁ Δημοσθέ-
 νης ἐδεδώκεν ἔ τὰ θεωρικά διοικῶν καὶ τεχοποιῶν· καὶ ἔδδ' ἀνα-
 μῖναι καὶ ὑπὸ τῶν γέρας, ἕως ἂν ὀφθῇ καθαρός ἐξεπαθείς.
 Δεύτερον δὲ ἀναγνώσκῃ νόμον, τ' κελεύοντα ἐν Πρυκί σεφανῶσαι
 ἐν τῇ Εκκλησίᾳ, Ἀρχαίων οὖν πολιτείας οὖν δεξαμένης
 ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεύειν τ' Δημοσθένους τ' σεφανον. Ὁ δὲ
 τρίτος νόμος εἰς τ' ὅλῳ ὅρα ἔ βίᾳ ἔ τ' πολιτείας ἐξέτασιν· κε-
 λεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῇ γεάμματι εἰς τὸ Μητρώον εἰσάγειν, ἐνταῦθα
 εἰσὶν ὅλα τὰ δημόσια γεάμματα. Εὐφύσατο δὲ, φησὶν, εὐνοίαν καὶ
 σωδην

*Demosthenes Demosthenis F. cum per totum
 vitæ spatium benevolentiam erga Civi-
 tatem usque ostenderet, tum etiam muris
 reficiendis curator modo constitutus, pecu-
 niarumque ad eam rem indigens, de
 domo nummos depromeret & largitio-
 nem faceret : Placeat ergo Senatui Po-
 puloque, eum aureâ coronâ donari, in
 Theatro, quando novæ agentur Tragæ-
 diæ, etiam ubi frequens concurret mul-
 tudo ut novas spectet fabulas. De-
 lato etiam ad Populum hoc senatus-
 consulto, extitit Ctesiphontis accu-
 sator Æschines, qui propter dissimi-
 litudinem studiorum in Republ. admi-
 nistrandâ Demostheni erat inimicus,
 Decretum istud asserens tribus Legi-
 bus esse contrarium : uni quidem,
 quæ illum qui rationes nondum re-
 tulit vetat coronari, priusquam eas-*

*dem retulerit. Has vero, ait Æs-
 chines, Demosthenes nunquam re-
 tulerat, posteaquam publicum æ-
 rarium administrârat, & murum
 extruxerat : oportuit verò inanete &
 expectare præmium, donec explo-
 rando compertum esset eum integrè
 se gessisse. Secundam verò Legem
 recitat, quæ jubet ut in Pryce coro-
 naretur, hoc est, in concione ; cives in-
 terea criminans, qui Demosthenis co-
 ronam in Theatro prædicari permi-
 serant. At tertia Lex spectat ad in-
 quirendum omnino, cum in vitam
Demosthenis, tum in Reipublicæ ad-
 ministrationem : jubet enim, ut nul-
 la unquam mendacia scripta in Me-
 tricum referantur, ubi universa pub-
 lica scripta reponuntur. Mentiri au-
 tem dicit *Ctesiphontem*, qui de bene-
 volentiâ*

παρὸν μαρτυρήσας τῷ Δημοθέει· κακόνες γὰρ μᾶλλον καὶ πολέμιοι (εὐρίσκε) τῇ πατρίδι. Τὰς δὲ νόμους χρησίμους τυγχάνοντος δὲ τρίτος ἀνπλασδόμην (ὡσπερ πιν) ἀγκύρας ὁ Ῥήτωρ κατεπάλαυσε τὸ ἀντίδικον, μεθόδῳ δεινοτάτῃ καὶ σφωτάτῃ τῇ περὶ δὲ κατηγορίας χρησιμὴν (ὡσπερ) ἐκείθεν γὰρ ἔαχε λαβὴν εἶναι καὶ καθ' αὐτὴν ἀντιδικεῖν τὸν πολέμιον. Τὰς μὲν γὰρ ἄλλας δύο νόμους, τὸν τε τῶν ὑποδουλώων καὶ τὸν τῶν κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον δὲ λόγους ἀπέριψε, στρατηγικῶς κακὰς εἰς μέσον ἐλάσας· τῶν δὲ ἰσχυρωτάτων εἰς τὰ ἀκρὰ προσκέχρηται, τὸ σαθρὸν τῶν ἄλλων ἐξ ἐκατέρω ῥωννύς. Εἰσὶ δὲ καὶ διοικεῖν πρὸς τὸ συμφέρον τὸν λόγον, καὶ ἐσφόδρα ἀναιδῶς τὸ τέχνην ὑποδεικνύμενος· δοκῶν γὰρ ἐν πρώτοις ὑπερβαίνειν τὸ νόμιμον, ἐτέρω τρόπῳ τῶν νομίμων προσκέχρηται. Καὶ γὰρ νόμον ἀνέγνω Αἰσχίνης τὸ περὶ τῶν σεφάνων ψεύδῃ· πρὸς δὲ ὃν ὁ Ῥήτωρ ὑποκρινόμενος, εὔρε καιρὸν εἰς μέσον ἀγαγεῖν τὰ ἑαυτοῦ πολιτεύματα, ὡς νομίμως μαχόμενος. Καὶ ἡ μὲν Διοίκησις δὲ λόγους ποιαύτη. Κεφάλαιον δὲ ἰσχυρὸν, τῶν μὲν Αἰσχίνῃ τὸ νόμιμον, τῶν δὲ Ῥήτορι τὸ δίκαιον. Κοινὸν δὲ ἀπὸ δὲ ἴσως τὸ συμφέρον, ὅτε ἔχον φανεραῖν τὸ ἐξέτασιν. Ἡ Στάσις, ἐγγραφὸς πραγματικὴ περὶ ῥήτων γὰρ τὸ ψήφισμα. Τῆς δὲ γραφῆς ἐπὶ Φιλίππου ζῶντος ἀποτεθείσης,

volentia atque studio Demosthenis testatus est; eum enim & malevolum & patriæ inimicum esse compertum. Hanc tertiam Legem, quoniam erat utilis, quasi quandam anchoram prehensens Orator, Adversarium vicit; rationem quidem securus de accusatore gravissimam & sapientissimam: enimvero inde occasionem adeptus est hostem expugnandi. Duas enim alteras Leges, illam scilicet de iis quæ rationes non retulerunt, & illam de prædicatione, in mediâ Oratione disposuit, imperatori similis peiores in medium proferens; fortiori verò in extremis partibus utens, quod in iis debile erat & inbecillum, utrinque corroboravit. Videtur verò & utiliter orationem disponere, atque artem haud admodum indecorè o-

stentat. Quod enim de Legibus dicendum erat in initio orationis cum videretur præterire, id tandem alio modo usurpavit. Legem enim de Coronis falsam recitavit Æschines: cui responsum faciens Orator, opportunitatem quidem habuit, quæ suam Reipubl. administrandæ rationem in medium proferret, quali interim cum Lege scriptâ pugnaret. Dispositio igitur Orationis ad istum modum se habet. Firmamentum autem cause, Æschini est legitimum, Demostheni iustum: utriusque æquè commune, utile, quod apertè non potest explorari. Status est negotialis, scripto testatus; de scripto enim est questio. Accusatio quidem ista Philippo adhuc vivente in iudicium adducta est; habita

πεδείξης, ὅτι Ἀλεξάνδρου ἀδελφὰ μὲν τὴν δὲ χλὴν ὁ λόγος ἐστὶ καὶ ἡ κρείσς. Ως γὰρ ἀπέθανε Φίλιππος, καὶ τὴν Φρυγίαν οἱ Θηβαῖοι περὶ αὐτὴν ἐξέβαλον, ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὡς κατὰ Φρυγίαν, τὰς Θήβας κατέσκαψεν· εἶτα μεταγὰρ ὅτι τῷ περὶ αὐτὴν, ἐξεχώρησε τὴν Ἑλλάδος αἰχμωδύνην, καὶ κατὰ τὴν βαρβάρων ἐσπράττεσθαι. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καιρὸν ἔχειν ἐνόμισαν κρείσσειν ἀντιπαρατάξαι τὸν περὶ αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα ἀδικήσαντας· καὶ ἔτι σὺν ἐκροτῇ τὸ δικασθῆναι. Οὐκ ἔτι τὸ πρῶτον περὶ αὐτὴν εὐκταὶ ἐστὶ, κατὰ μερὸς μὲν εἰσαχθέν, καὶ περὶ αὐτὴν τὴν εὐνοίαν ἥς μάλιστα ἐν τῷ παρόντι δεόμεθα. Ομηρικῶς δὲ εἰρητὰς ζήλω,

Κέκλυτέ μοι, πάντες τε θεοὶ, πᾶσι τε θέαιναί.

Καὶ δὴ καὶ ἐμφανὲς ἔχει τὴν εὐνοίαν παρρησίαν· ὅτι γὰρ ἂν ὅλον ἐπεκαλεῖτο τὴν θεῶν τὴν γὰρ, εἰ μὴ ἔτι διεκείτο. Τὸ δὲ [Διατελῶ] εἰλητῇ μὲν ἀπὸ τῆς ψήφισματος· δηλοῖ δὲ, ὅτι σὺν βίωσιν τὴν εὐνοίαν, καὶ αἰεὶ αὐτῆς μέλειται, καὶ περὶ αὐτὴν ἀφῆσθαι τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν τοιαύτην ἀνείκοιαν.

ΔΗΜΟ-

habita verò oratio, & judicium factum est, Alexandro jam imperium tenente. Postquam enim è vitâ decesserat Philippus, & præsidium sibi à Philippo imposuit Thebani audacter ejecerant, Alexander, se ab iis contemptum esse existimans, Thebas funditus evertit: deinde ubi facti eum pænituit, pudore affectus è Græciâ discessit, & barbaris bellum intulit. Nactos verò se esse occasionem putabant Athenienses, ut proditores istos qui Græciam injuriis affecerant, in jus vocarent: atque ita judicium commissum est. Primum igitur proxiimum precatione constat, & per partes inducitur, atque benevolentiam

parat quâ hîc maximè opus est. Illud verò Homericum cum imitatione quâdam expressum est,

Diique, Deaque, meis omnes attendite dictis.

Elucet præterea in eo declaratio fiducia in auditorum benevolentiam collocatæ: neque enim universum Deorum genus invocârât, nili eo animo fuisset. Illud verò [Quam ego benevolentiam civitatem usque prosequor] è Ctesiphontis Decreto sumptum est. Ostendit autem, se per totam vitam benevolentiam erga civitatem habuisse, eandemque perpetuò curare, prius denique animam amissurum esse, quàm ab istâ mente discessurum.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο Π Ε Ρ Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Υ

Λ Ο Γ Ο Σ.

α'. **Π**ΡΩΤΟΝ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς
 εὐχόμεν πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ
 ἀγατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ποσαύτῃ
 ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τετονὶ τ' ἀγῶνα· ἔπειθ', ὅπως
 ὅτι μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τ' ὑμετέρων εὐσεβείας τε καὶ
 δόξης, τῷτο πρᾶξῃσαι τὴν θεὸς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδικον
 σύμβουλον ποιήσασθαι, ὡς τοῦ πᾶς ἀκρίειν ὑμᾶς ἐμὲ
 δεῖ· χεῖτερον γὰρ ἂν εἴη τῷτο γὰρ ἅλλα τὴν νόμον καὶ
 τὸν ὅρκον· εἰ δὲ ὡς ἀπασὶ τοῖς ἄλλοις διχασίοις καὶ τῷτο
 γέγραπται,

D E M O S T H E N I S

D E C O R O N A

O R A T I O.

1. **I**MPRIMIS quidem, ὁ Ἀθη-
 nientes, Deos Deasque
 omnes obsecro, ut quantā
 ego benevolentia civita-
 tem vestram & vos universos us-
 que prosequor, tanto vos studio
 in hac contentione erga me utami-
 ni. Deinde ut (quod ad vos

vestramque religionem & gloriam
 permultum interest) eam in sen-
 tentiam vos Dii adducant, ne Ad-
 versarium, quo ego modo sum au-
 diendus, consulatis (id enim ini-
 quum certè foret) sed Leges & ius-
 jurandum; in quo præter alia æqua
 & honesta illud etiam scriptum
 B b reperimus,

γράφειν, τὸ ὁμοίῳ ἀμφοῖν ἀκροασθαι. Τὸ δ' ὅτι, ὃ μόνον τὸ μὴ παρὰ τε γινώσκοντα μηδὲν, ὃ δὲ τὸ τ' εὐνοίαν ἴσιν ἀμφοτέρωθεν ἀποδοῦναι· ἀλλὰ καὶ τὸ τῇ παύσει, καὶ τῇ ἀπολογία, ὡς βεβέληται καὶ παρήρηται τ' ἀγωνιστομένων ἕκαστος, ὅπως εἶσαι χρῆσασθαι.

Β'. Πολλὰ μὲν οὖν ἔγνω ἑλαττωματικῶς τὸν τ' ἀγῶνα Αἰσχίνου, δύο δ', ὧν ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα. Ἐν μὲν, ὅτι καὶ περὶ τ' ἴσων ἀγωνίζομαι, καὶ γὰρ ὅτι ἴσων νῦν ἐμοὶ καὶ παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν, καὶ τότε μὴ ἐλεῖν τιτὼν γραφίῳ. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, --- καὶ βέλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ὅτι ἀρχόμενος ὅτι λόγος. ὅτι δ' ἐκ περὶ σίας με κατηγορεῖ. Ἐτερον δ', ὃ φύσιν πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν ἀκρίβειά τε, τοῖς ἐπαμνησθῆναι δ' αὐτοὺς ἀχθεσθαι. Τούτων τοίνυν, ὃ μὲν ὅτι παρὰ ἡδονῇ, τούτω δέδοται· ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἐπεὶ εἰπεῖν, ἐπὶ χλεῖ, λοιπὸν ἐμοί. Καὶ μὲν εὐλαβοῦμαι τοῦτο, μὴ λέγω

reperimus, PARIRATIONE UTRUMQUE ESSE AUDIENDUM. Hoc est, non modò neminem præjudicatâ opinione damnandum esse aut æquali utrumque gratiâ tractandum, sed etiam illud cuique ordinis ac defensionis genus, quod quis perfecti voluerit ac delegerit, concedendum esse.

2. Ego verò cùm multis de causis Æschine inferior ad hoc certamen venio, tum præcipuè duabus, Athenienses, iisque permagnis. Unâ, quoniam de iisdem rebus non contendimus, ne-

que enim idem mihi nunc est vestrâ benevolentiam excidere, atque Æschini causam non tenere. Sed mihi quidem --- (verum nihil triste sub initium orationis ominabor) illi autem supervacaneum est me accusare. Alterâ, quòd omnibus hominibus naturâ infitum est, ut conviciis criminationibusque non sine voluptate aures advertant, at semetipsos laudantibus indignantur. Ex his igitur, quod voluptati est, id isti datur: quod autem penè omnes iniquè ferunt, hoc mihi reliquum est. Quòd si ego præ metu mea facta præ-

λέγω τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῷ, ὅτι ἔχον ὑπολύσασθαι τὰ
κατηρημένα δόξω· ὃ δ' ἐφ' οἷς ἀξιώσμαι, δεικνύω.
Αν δ' ἐφ' αὐτῷ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω, πολλά-
κις λέγων ἀναγκαζομαι περὶ ἐμαυτοῦ. Πειράσομαι μὲν ὅτι
ὡς μετεώτατα τούτο ποιῶν· ὅ,τι δ' ἂν τὸ πᾶν αὐτὸ
ἀναγκάζῃ, τὰς τ' αἰτίαν ὅτις ἐστὶ δίκαιος ἔχον, ὁ ποιῶν α-
γῶνα ἐνιστάμενος. Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὦ Ἄνδρες Δικασταί, πάν-
τας, ἂν ὁμολογήσῃ, κοινὸν εἶναι τὸν τ' ἀγῶνα ἐμοί τε καὶ Κτη-
σιφῶνι, καὶ οὐδὲν ἐλάττω· ὅτι ἀξίον παρ' ὧς ἐμοί. Πάντων μὲν
ἵνα ὑποστρεφῶνται λυπηρόν· ἐστὶ καὶ χαλεπὸν ἄλλως τε, καὶ
ὅτι ἐχθρῷ τῷ τούτῳ συμβαίνει· μάλιστα δὲ τὸ πᾶν ὑμῶν εὐ-
νοίας καὶ φιλανθρωπίας, ὅσα παρ' καὶ τὸ τυχερὸν τούτων μέγιστόν ἐστι.

γ'. Περὶ τούτων δ' ὅντος τούτου ὁ ἀγῶνος, ἀξιώσμαι καὶ δεόμεαι
πάντων ὁμοίως ὑμῶν ἀκούσάμενα περὶ τῶν κατηρημένων ὑπολο-
γισμένους δικαίως, ὥσπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, ὅτις ὁ τιθεὶς Ἰσαρχῆς
Σόλων, εὐνὸς ὢν ὑμῖν καὶ δημοτικὸς, ὁ μόνον παρ' ἡμῶν κυρίως

ᾤετο

prætermittam, nec allata in me
crimina posse refellere videbor,
neque cur honore sim dignus, o-
stendere. Sin ad res ipsas quas
in Republicâ gessi perveniam, de
meipso persæpe dicere necesse ha-
bebo. Dabo igitur operam ut
summâ cum modestiâ id faciam.
Quod autem res ipsa dicere coë-
gerit, ejus in istum culpa meritò
transferetur, qui istiusmodi certa-
men instituerit. Vos opinor, Ju-
dices, uno ore fateri omnes, com-
munem esse hanc contentionem
& mihi & Ctesiphonti, neque
minori in hac re mihi opus esse

studio. Nam cum quâcunque re
spoliari grave sit & molestum (ab
inimico præsertim) tum verò be-
nevolentia vestra ac humanitate
carere tantò est molestissimum,
quantò easdem consequi est am-
plissimum.

3. Jam cum de hisce rebus hoc
certamen ineatur, vos omnes pa-
riter oro & obtestor, ut mihi au-
scultetis me ipsum defendenti ju-
ste ac honestè, sicuti Leges im-
perant; quas qui à principio tu-
lit Solon, vir vestri amans & po-
puli pariter studiosissimus, non
scripturâ tantum ratas esse, sed

ᾤετο δεῖν εἶ), ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς διχάζοντάς ὑμᾶς ὁμωμο-
κείαι· οὐκ ἀπιτῶν ὑμῖν, ὥς γὰρ μοι φαίνεται, ἀλλ' ὁρῶν
ὅτι ταῖς αἰτίας καὶ ταῖς ἀμβολαῖς, αἷς ἐκ τῆς περὶ τῶν
λέγειν ὁ δικάων ἰσχύει, οὐκ ἐνὶ τῷ φεύγοντι πῦρ λελθῆναι, εἰ
μὴ τῷ διχάζοντων ἕκαστος ὑμῶν τιτὼν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσε-
βειαν ἀμφυλάτῃων, καὶ τὰ τῆς λέγοντος ὕστερον δίχμα εὐ-
νοικῶς περὶ δέξεται, καὶ πρὸς αὐτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμ-
φοτέροις ἀκροατῶν, οὕτω τιτὼν ἀγάνωσιν ποιήσῃ) πρὸς
πάντων.

- 8 Δ'. Μέλλων δὲ τῷ τε ἰδίῳ βίῳ παντὸς, ὥς ἔοικε, λόγον
διδόναι τήμερον, καὶ τῷ κοινῇ πεπολιτευμένων, βέλομαι, κα-
θάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τῶς θεοὺς πρὸς ἀκαλέσαι, καὶ ἐναν-
τίον ὑμῶν εὐχόμενος πρὸς τὸν μὲν, ὅς μιν εὖ νοίαν ἔχων ἐγὼ
διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτῳ ὑπάρξαι
μοι παρ' ὑμῶν εἰς τὰ τὸν ἀγῶνα· ἔπειθ', ὅ, τι μέλλει
συνοίσει καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ καὶ πρὸς εὐσεβειαν
ἐκείνῳ,

& vestro, qui iudices estis, iure-
jurando firmandas oportere cen-
suit: non quod vobis (ut mi-
hi quidem persuasum est) dif-
fideret, sed quoniam percipiebat,
criminationes & calumnias, qui-
bus in suum commodum abunde
uti potest accusator, quia prio-
rem dicendi locum obtinuit, al-
teri evitare non licere, nisi quis-
que vestrum qui pro tribunali
sedetis, Deorum immortalium re-
ligione servatâ, etiam posterius
perorantis verba æquo animo
attenderet, atque ita iustum u-
trique & æqualem se præbens au-

ditorem, rectum deinde iudicium
faceret.

4. Quandoquidem autem to-
tius vitæ privatæ, uti videtur, æ-
què ac earum rerum quas publicè
gessi, hodierno die reddenda mi-
hi est ratio, quod in initio feci,
nunc iterum Deos immortales in-
vocabo, eosque coram vobis pre-
cor: primum, ut quantâ ego be-
nevolentia civitatem vestram &
vos universos usque prosequor,
tanto vos studio in hac conten-
tione erga me utamini: deinde,
ut, quod communi Reipublicæ
gloriæ, Religionique singulorum
congruum

ἐχάτω, τὸτο πῶρα ἤσται τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν ὡς ταυ-
τησὶ τῷ γεαφῆς γινώσκει.

εἰ. Εἰ μὲν ὅν ὡς ἐδίδωκε μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης,
καὶ γὰρ ὡς αὐτῷ ὅς γε βουλεύματος εὐθὺς ἀν' ἀπελογέ-
μι· ἐπειδὴ δ' οὐκ ἐλάττω λόγον, τ' ἄλλα διεξιὼν, ἀνά-
λωκε, καὶ ταπλεῖσα κατεφύσατό με; ἀναγκάων ^{ἐν} νο-
μίζω καὶ δίχον ἀμα, βραχεία, ὡς Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ
τῶτων ὡρώτον εἰπεῖν, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις
ἡγμῶν, ἀλλοτριώτερον τῷ ὡς γεαφῆς δικαίων
ἀκρίβη με. Περὶ μὲν δὲ τῶν ἰδίων ὅσα λοιδορέμην βεβλα-
σφήμην περὶ ἐμῶν; θεάσομαι ὡς ἀπλᾶ καὶ δίκαια λέγω.
Εἰ μὲν ἴτε με τοιοῦτον οἶον ὅτος ἡπῆστο (ὅς γὰρ ἄλλοθι πρὸς βε-
βίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν) μηδὲ φωνῶν ἀνάσχοιτο, μηδ' εἰ πάντας
τὰ κοινὰ ὑπέρευπε πολίτευμα, ἀλλ' ἀναστάντες καταψη-
φίσατο ἡδὴ. Εἰ δὲ πολλῶν βελτίω τέττα, καὶ ὅς γε βελτίωνων,
καὶ μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθεὶς λέγω, χείρονα
καὶ

congruum erit, id vobis Dii
concedant in hac causâ judi-
care.

5. Quod si ea solum pertra-
ctasset Aeschines de quibus actio-
nem intendit, ego quoque de
ipso senatus-consulto statim pro
me responderam. Quoniam verò
in aliis enumerandis multus fuit,
& quamplurimis me oneravit
mendaciis, necessarium simul &
justum puto, Athenienses, ut de
his primùm dicam: nequis ve-
strum verbis parum ad causam
spectantibus adductus sit, ut ani-
mo magis alieno meæ orationi

adfit. De iis autem quæ priva-
tim gessi, quæ ipse mihi objecit
maledicus, videte quàm simplici-
ter justèque respondeam. Siqui-
dem me sciatis talem esse qualem
iste arguit, (neque enim usquam
alibi quàm apud vos vixi) vo-
cem meam ne diutius sustinete,
etiam si Rempublicam quàm op-
timè administraverim: quin sur-
gite, meque sententiis vestris con-
tinuò dammate. Sin autem isto
multò meliorem, atque è melio-
ribus natum, & præterea nemine
civium mediocrium (nequid in-
vidiosum proferam) deteriorem
&

καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμὲς ὑπειλήφατε καὶ γινώσκετε, τὸν μὲν μηδ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων πιστεύετε, δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ἅπαντ' ἐπλάττετο· ἐμοὶ δ' ἦν ὡς πᾶν τὸ χρόνον εὖ νοῶναι οὐδέδειχθε ὅτι πολλῶν ἀγώνων τῶν πρότερον γεγενημένων, καὶ νυνὶ ὡς ἀρχαῖα. Κακοήτης δ' ὢν, Αἰσχίνη, τὸ παντελὲς εὐήθης ὦήτης, τοὺς πρὸ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀρένιά με, πρὸς ταῖς λοιδορίας ταῖς ὡς σὺ τρέφεσθαι· ὃ δὲ ποιήσω τὸν, ὅς ἔγωγε τεύρωμαι. Ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεφύδυσθαι καὶ διέβαλες, αὐτίκα ἔξετάσω· τὸ δὲ πομπείας ταύτης τὸ ἀναίδην ἔγωγε γεγενημένης, ὕστερον, ἀνβαλομένοις ἢ τούτοις ἀκέειν, μνησθήσομαι.

Σ'. Ταῦτα μὲν ὅν κατηγορημένα, πολλὰ καὶ δεινὰ, καὶ πρὸς τῶν εἰδῶν μεγάλας καὶ ταῖς ἐχάταις. Ὁ νόμος πάντως πτωχείας. Τὸ δὲ παρόντος ἀγώνος ἡ προαίρεσις αὕτη, ἐχθρὸν μὲν ἐπὶ πείρᾳ ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προσηλακισμόν ὁμῶς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. Τῶν μὲν τοι κατηγορειῶν καὶ

& me & meos existimatis & nō-
stis, tum isti nec in aliis fidem
vestram adhibete (constat enim
eum in omnibus mentitum) tum
eā me benevolentia, quā semper
in prioribus judiciis excepistis, in
hoc, oro, excipiat. Quamquam
autem veruto, Æschine, sis a-
nimo, in eā tamen re satis sto-
lidè opinatus es, me, factorum
meorum eorumque quæ in Civi-
tate gessi misā mentione, ad con-
vicia tua orationem conversurum.
Non profectò id faciam, non ita
infanio. Verùm res publicè ge-
stas quas mendaciis & calumniis

proscidisti, statim explorabo : i-
storum autem criminum, quæ
adedò ineptè in me conjicis, si his
audire placuerit, deinde mentio-
nem faciam.

6. Ac profectò quæ objecta
sunt crimina multa sunt, eaque
gravia, quorum nonnulla juxta
Leges nostras magnæ & summæ
poenæ consequuntur. Hujus au-
tem causæ consilium in se pariter
includit & hostilem impetum, &
contumeliam, & convitium, si-
mul & plenam ignominia læsio-
nem, cum reliquis id genus uni-
versis. Quòd si accusatoris veræ
essent

τῶν αἰπῶν τῆς εἰρημύων, εἶπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἐν
 τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, ὅτι ἐγγύς. Οὐ γὰρ ἀφαι-
 ρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγῳ τυχεῖν
 ὅτι ἐν ἐπιρείᾳ ταῖς καὶ φθόνῳ τῷτο ποιεῖν, ὅτε μὲν τοὺς
 Θεοὺς ὀρθῶς ἔχον, ὅτε πολιτικόν, ὅτε δίκαιόν ὅτιν, ὡς Ἀν-
 δρες Ἀθηναῖοι. Ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικεῖντά με ἑώρα τιμὴ πό-
 λιν, οὐσί γε τηλικούτοις ἡλίκα νῦν ἐτραγώδει καὶ διεξήει,
 ταῖς οὐκ τῶν νόμων τιμωρίας παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα
 χρῆσθαι· εἰ μὴ εἰσαγγελίας ἀξία πράττοντά με ἑώρα,
 εἰσαγγέλλοντα, καὶ τῷτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καλεσάντα
 παρ' ὑμῖν· εἰ δὲ γράφοντα πρῶτονον, πρῶτόνων γρα-
 φόμενον. Οὐ γὰρ δή που Κτησιφῶντα μὴ δυνάτα διώκειν
 δι' ἐμέ, ἐμὲ δ' εἶπερ ἐξελέγχειν εἰσόμεζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν
 ἐγράφατο. Καὶ μὲν, εἴπε τῶν ἄλλων ὧν νυνὶ διέβαλλε
 καὶ διεξήει, ἢ καὶ ἄλλ' ὅποδν ἀδικεῖντά με ὑμᾶς ἑώρα,
 εἰσὶ νόμοι πρὸ πάντων, καὶ τιμωρία, καὶ ἀγῶνες, καὶ κρί-
 σις,

essent criminationes, haud esset
 penès hanc Civitatem digna sup-
 plicia de me sumere, aut dignis
 proxima. Neque enim cuiquam
 adimi debet ad populum acce-
 dendì copia, & liberà dicendi
 potestas. Sed neque hoc facere
 oportet injuriæ ipsius gratiâ & ex-
 plendæ invidiæ: nam hoc per
 Deos immortales neque rectum
 est, nec legitimum, nec justum,
 Athenienses. Verùm si ea, quæ
 in Republicâ peccare me vide-
 bat, tanta fuerint quanta modò
 tragico quodam sonitu recensuit,
 istas mihi pœnas infligere debuit,

quæ à Legibus constitutæ sunt:
 siqua delatione digna committere
 me percipiebat, deferre, atque
 ita in judicium adducere: sin scri-
 bere contraria Legibus, violata-
 rum legum postulare. Non enim
 Ctesiphontem propter me perse-
 qui potest: quòd si me convinci
 posse credidisset, illum in jus nun-
 quam vocaverat. Ac profectò si
 me in cæteris istis quæ modò ca-
 lumniosè percurrebat, aut in aliis
 etiam rebus quicquam contra vos
 committere perciperet, sunt Le-
 ges de omnibus constitutæ, sunt
 & supplicia, & certamina, & ju-
 dicia,

σῆς, πικρὰ καὶ μεγάλη ἔχουσι τὰ ὀπιτίμια, καὶ τέτοις ἔξῃν ἅπασιν ἡσθῆσαι. Καὶ ὀπηνίκα ἐφαίνετο ταῦτα πεποιηκώς, καὶ τῷτον τὸ βόπον κεχρημένος τοῖς ὡρὸς ἐμὲ, ὁμολογεῖτο ἀνὴρ κατηγορεῖα τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Νῦν δ' ἐκταὺς τὸ ὀρθῆς καὶ δικαίως ὁδοῦ, καὶ φυγῶν τῆς παρ' αὐτῷ τῷ ὀφθαλμοῦ ἐλέγχως, τοσούτοις ὑπερὶν ἡσθῆσι αἰτίας καὶ σκώμμασι καὶ λοιδορίας συμφορήσας, ὑποκρίνεσθαι. εἶτα κατηγορεῖ μὲν ἐμῶν, κείνῃ δὲ τῶτονι, καὶ ὅτι μὲν ἀγῶνος ὅλος τὸ ὡρὸς ἐμὲ πως ἔχθραν ὀρίσσει, ὁδοῦ δ' ὀπὲρ ταύτῃ ἀπηνιηκῶς ἐμοί, τὸ ἑτέρῃ ζητῶν ὀπιτίμιαν ἀφελέσθαι φαίνεσθαι. Καὶ τοὶ ὡρὸς ἅπασιν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἄλλοις δικαίοις, οἷς ἀνὴρ ἐπὶ πᾶσι ὑπὲρ Κλησιφῶντος ἔχει, καὶ τῷτ' ἐμοί γε δοκεῖ καὶ μάλα εἰκότως ἀνὴρ λέγειν, ὅτι τὸ ἡμετέρας ἔχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίκασον ἦν τὸ ἔξεσθαι ποιεῖσθαι, ὅτι μὲν ὡρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν, ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν τι δώσομεν ζητῶν ὑπερβολὴν καὶ ἀδικίας τῷτό γε.

ζ'. Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα, ὁμοίως ὡς τῶν

ἀντισ

dicia, quæ acerbæ quidem & magnas secum afferunt multas : atque his uti omnibus datur. Quæ si eum fecisse constaret, & hæc mecum agendi ratione esse usum, accommoda fuerat hæc ejus accusatio : nunc autem, rectâ & justâ viâ prorsus derelictâ, vitatâque tunc cum hæc perpetrabantur arguendi occasione, tandem post tam longum temporis intervallum, criminibus & dictis & conviciis coacervatis, histrionem agit : cum me accusat, hunc in judicium vocat ; susceptæ omnino causæ nostras inimicitias præ-

tendit, nusquam autem mecum concreditur, sed alteri dignitatem adimere palam conatur. Inter alia igitur quæ justè pro Ctesiphonte dici possent, Athenienses, hoc mihi videtur non esse justitiæ dissentaneum, nempe ut quodcunque inter nos est irarum de eo ipsi disceptemus ; non ut, omisâ concertatione nostrâ, alium cui mali quippiam obtingat, exquiramus : hoc enim nihil fieri aut excogitari potest iniquius.

7. Omnia quidem accusationis capita nihil in se justum aut

ἂν τις ἴδῃ ὅτε δικαίως, ὅτ' ἐπ' ἀληθείας ὁδοιμίας εἰρη-
 μῶνα. Βύλομαι δὲ καὶ ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἵξεσθαι, καὶ μά-
 λιστα ὅσα ὑπὲρ τοῦ εἰρήνης καὶ τοῦ πρεσβείας κατεψεύσατό μιν,
 τὰ πεπραγμένα ἐαυτῷ μὲν Φιλοκράτης ἀναπνεύσει μοί. Ἐπὶ
 δ' ἀναγκᾶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ προσηκόντως, ὥς
 κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πρᾶγματα ἀναμνησθαι
 ὑμᾶς, ἵνα πρὸς τὸ ὑπάρχοντα καμρὸν ἔχαστα θεωρῆτε. Τὸ γὰρ
 Φωκικὸν συστάντος πολέμου ὃ δὲ ἐμὲ, ὃ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολι-
 τεύομην πῶς τότε, πρῶτον μὲν ὑμεῖς ἔπαυσε διέκεισθε, ὥστε Φω-
 κίας μὲν βύλεσθαι σωθῆναι, καὶ ὅτ' ὃ δὲ δίκην ποιῶντας ὁρῶν-
 τες. Θεβαῖοις δ' ὅτις ἂν ἐφροσθῆναι πατήσιν, ὅτι ἀλόγως,
 ὅτι ἀδίκως αὐτοῖς ὀριζόμενοι οἷς γὰρ εὐτυχέεσαν ἐν
 Λεύκροισι, ὃ μετρίως ἐκέχριντο. Ἐπειθ' ἡ Πελοπόννησος
 ἅπαντα διεισήκει, καὶ ὅτ' ὁ μισθῶντες Λακεδαιμονίους ὅπως
 ἴσχυον, ὥστε ἀνελθεῖν αὐτούς. ὅτ' ὁ πρῶτον δὲ ἐκείνων
 ἄρχοντες κύριοι τῶν πόλεων ἦσαν. Ἀλλὰ τις ἦν ἀκρίβεια καὶ
 πᾶσι

aut verum continere ex his ma-
 nifestum est. Volo tamen singu-
 la seorsim excutere, atque ea
 præcipuè quæ de Pace ac Lega-
 tione falsò in me dixit, suarum
 scilicet cum Philocrate rerum ge-
 starum me autorem simulans. Ne-
 cessarium verò nec abs re est, A-
 thenienses, quæ temporum illo-
 rum fuerit conditio in memo-
 riam vestram revocare, ut pro
 ipsarum rerum statu singula spe-
 cteris. Phocensi conflato bello,
 non per me (tunc enim tempo-
 ris nondum ego in Republ. versa-
 tus fueram) primùm ita vos af-

fecti estis, ut Phocenſes incolu-
 mes esse velletis, quanquam ini-
 qua quædam agere eos perspexe-
 ritis; Thebanis autem liquid
 mali accideret, vobis gratum fo-
 ret, non injuriâ populo isti ira-
 ſcentibus; quoniam ea quæ in
 Leuctris sunt adepti cum mode-
 ratione non sunt usi. Deinde to-
 ta Peloponnesus in factiones di-
 visa est; neque enim inimici
 Lacedæmoniorum tantum vale-
 bant ut eos everterent, neque ii,
 qui prius illorum autoritate im-
 perarant, urbibus moderabantur;
 sed quædam erat inexplicata &
 apud

ὡς τούτοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἕρις καὶ παραχῇ. Ταῦτα δ' ὁρῶν ὁ Φίλιππος, (ὃ ᾧ ἦν ἀφανῆ) τοῖς πρὸ ἑκάστοις προδότης χρημάτων ἀναλίσκων, πάντας συνέκρυε, καὶ πρὸς ἑαυτὸς ἐπαίρασεν. Εἴτ' ἐν οἷς ἡμάρτανον οἱ ἄλλοι καὶ κακῶς ἐφρόνυν, αὐτὸς παρεσκευάζετο, καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. Ὡς δὲ ταλαπυρράμοιροι πρὸ μίτης ἔσ' πολέμου, οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχῆς Θηβαῖοι, φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναλκασθησόμενοι καταφύγειν ἐφ' ὑμᾶς. Ὁ Φίλιππος, ἵνα μὴ τῷτο γένοιτο, μηδὲ συνέλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν μὲν εἰρῴην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγέλματο. Τί ὅν συνεγωνίσασατο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὀλίγον δεῖν ὑμᾶς ἐκόντας ἕξαπατωμένους; ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, εἴτε χρηρὰ κακίαν, εἴτε ἀγνοίαν, εἴτε καὶ ἀμφοτέρωθεν ταῦτ' εἰπεῖν, οἱ πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν, καὶ τῷτον ὑπὲρ τῆ κοινῇ πᾶσι συμφερόντων, ὡς ἔργῳ φανερόν γέγονεν, ὅτε χρημάτων, ὅτε σώμασιν, ὅδε ἄλλω ὅδενί τ' πάντων συνελαμβάνον ὑμῖν· οἷς καὶ δικαίως καὶ προσηκόντως ὀργισόμενοι ἐποίμως ὑπεκῆσατε πρὸ Φιλίππου.

η'. Η

apud hos & apud illos universos
lis & perturbatio. Philippus hisce
rebus cognitis (neque enim non
manifestæ erant) singularum ur-
bium proditores largis muneribus
sibi conciliando, omnes concita-
vit & inter se commisit. Postea,
dum alii decepti erant neque rem
rectè reputabant, ipse se interea
bellico apparatu instruxit, in-
que omnium perniciem accrevit.
Ut verò belli tædio confectos,
tunc graves nunc infelices, The-
banos coactos fore ut ad vos con-
tugerent omnibus constabat, Phi-
lippus, ne id fieret, nève civi-

tates hæ conjungerentur, vobis
pacem, illis auxilium polliceba-
tur. Quid igitur illi in hac re
adjumento fuit, ut vos vel ultro
decepti propemodum caperemi-
ni? Cæterorum scilicet Græco-
rum sive ea ignavia sive igno-
rantia dicenda est, sive harum
utraque: qui vobis, cùm bellum
perpetuum sustineretis, idque pro
communi omnium bono (ut res
ipsa apparet) neque pecuniam,
nec viros, nec quamvis aliam rem
in auxilium miserunt. Quibus ju-
re meritòque indignati, alacriter
estis obsecuti Philippo.

8. Illa

ή. Η μὲ οὖν τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη, ἀφ' ταῦτα, ὃ
 δι' ἐμέ, ὡς ὅτος διέβαλεν, ἐπαράχθη. Τα δὲ τέτων ἀδι-
 κήματα καὶ δωροδοκήματα ἐν αὐτῇ, τ' νυνὶ παρόντων φασμά-
 των, ἂν τις ἑξετάζη δικαίως, ἅπανα εὕρησθ. Καὶ ταυτὶ πάνθ'
 ὑπὲρ τ' ἀληθείας ἀκριβολογῆσαι καὶ διεξέρχουσι. Εἰ γὰρ εἶναι
 πινα δοκοῖν τὰ μάλιστα ἐν τέτοις ἀδικήμασι, ὅθεν ὅτι δὴ
 περὶ τοῦ ἐμέ· ἀλλ' ὁ μὲ πρῶτος εἰπὼν καὶ μνηθεὶς ὡς τ'
 Εἰρήνης, Αἰσώδημος ὡς ὁ Ὑποκριτής· ὁ δ' ἐκδεξάμενος, καὶ
 γράψας, καὶ ἑαυτὸν μὲν τέτοις μεθώσας ἐπὶ ταῦτα, Φιλοκρά-
 τῆς ὁ Ἀγνύσιος, ὁ σὺς, Αἰσχίνη, κοινωνὸς, ἑκ ἐμὸς, ὅθεν ἂν σὺ
 διαρράγῃς ψευδόμενος. Οἱ δὲ σωφρονεῖντες, ὅτι δὴποτε ἔνεχε
 (ἐὰν γὰρ τὸ γε καὶ τῷ παρόντι) Εὐβούλος, καὶ Κηρισσοφῶν· ἐγὼ
 δ' ὅθεν ὕδαμῶ. Ἀλλ' ὅμως, τέτων τοιούτων ὄντων, καὶ ἐπ'
 αὐτῆς τ' ἀληθείας ὅτω δεικνυμένων, εἰς τῶν ἥκει ἀναμειβίας,
 ὥστε τολμᾷ λέγειν, ὡς ἄρα ἐγὼ πρὸς τῷ τ' εἰρήνης ἀγῆτι· γε-
 γενῆσθ· ἐπὶ καὶ κεκωλυκῶς εἶμι, τ' πόλιν μὲν κοινῶς συνεδρίε

τ

8. Illa igitur tum concessa Pax
 hisce de causis non meâ (ut iste
 calumniatus est) operâ facta est.
 Istorum autem injurias & cor-
 ruptelas quæ in eâ locum obti-
 nebant, harum turbarum (siquis
 rectè investiget) causas esse de-
 prehender. Atque hæc omnia
 veritatis indagandæ gratiâ accu-
 ratius persequor explicoque. Si-
 quidem aliqua maximè videan-
 tur in iis esse peccata, ea nihil
 ad me utique attinent. Nam
 qui primus sententiam dixit &
 mentionem de pace fecit, fuit A-
 ristodemus histrio : qui suscepit

& scripsit, suamque operam in
 hæc re locavit, Philocrates fuit
 Agnolius, tuus, Æschine, parti-
 ceps, non meus, non si mentien-
 do disrumparis : qui autem suf-
 fragia dedere, quâcunque de cau-
 sâ *id fecerint* (hanc enim in præ-
 sens omittam) Eubulus & Ce-
 phisophon. Ego verò nihil us-
 quam *transégi*. Veruntamen cum
 ita se res habeant, atque ita ma-
 nifestè probentur, eò venit impu-
 dentia, ut *iste* non dubitet affir-
 mare, me tum pacis autorem fu-
 isse, tum etiam obtituisse quò mi-
 nus eam faceret Resp. cum com-
 muni

τῷ Ἑλλιάων αὐτῷ ποιήσασθαι. Εἴτ', ὦ τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς πρῶσειποι; ἔστιν ὅπερ σὺ παρὼν, τηλικαύτῳ πρῶξιν καὶ συμμαχίαν, ἡλικίῳ νῦν ἐπ' αἰῶνι καὶ διεξήκεις, ὅρα δ' ἀφαιρέσθαι με τὴν πόλεως, ἢ ἀνὰ κτήσας, ἢ παρελθὼν ἑλθεῖν ἢ νῦν κατηγορεῖς, ἐδίδαξας, ἢ διεξῆλθες; καὶ μὲν εἰ τὸ καλῶσαι τὴν Ἑλλιάων κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ, σοὶ τὸ μὴ σιγήσαι λοιποῖν ἡμῶν, ἀλλὰ βοᾶν, καὶ ἀφαιρῆσαι, καὶ διλῆναι τοιοῖσι. Οὐ τοίνυν ἐποίησας ὅδαμῶς τῷτο, ὅδ' ἡκαστέος ταύτῳ τὴν φωνὴν ὁδῶν. Οὐτε γὰρ ἡμῶν πρῶς ὁδῶν ἀπεσταλμένη τότε τῷ Ἑλλιάων, ἀλλὰ πάντες ἦσαν Ἑλληλεῖς, ὅθ' ὅπως ὑμεῖς πρὸς τῶν εἰρηκεν ὁδῶν. Χρεῖς δὲ τῶν, καὶ διαβάλλει τὴν πόλιν τὰ μέγιστα ἐν οἷς ψεύδεσσι. Εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα τῶν μὴ ἄλλης Ἑλλιάων εἰς πόλεμον παρεκκαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ πρὸς Φιλίππον πρὸς εἰρήνης πρέσβεις ἐπέμπετε, Εὐρυβάτη πρῶτον, οὐ πόλεως ἔργον, ὅδ' ἡμεῖς χρῆσθαι ἀνθρώπων διεπράττεσθε. Ἀλλ'

8κ

muni Græcorum omnium confellu. Tu verò (ὁ quo te nomine quisquam rectè appellet?) cùm adessēs & videres tantâ re tantâque in bello solietate à me spoliari civitatem, quantam modò tragico clamore vociferâstī, usquamne indignatus es, aut in medium progressus, ea quæ nunc mihi objicis, explicâstī? Atqui si ego à Philippo conductus fuissēm ad intercludendum Græcis confortium, tibi erat reliquum, non ut taceres, sed clamitares, & testimonium ferres, atque his rem omnem indicares. At nihil tale

unquam fecisti, neque eam quicquam ex te vocem audivit. Neque enim ad quenquam Græcorum legatio tunc missa est, sed jam olim eorum confilia satis fuerant deprehensa: atque iste quidem nihil fani de eâ re protulit. Præterea verò mendaciis suis civitati acerrimè conviciatur. Nam si vos simul cæteros Græcos ad bellum hortabamini, simul ipsi ad Philippum de pace ineundâ legatos mittebatis, Eurybati quidem facinus commisitistis, non Reipubl. negotium aut bonorum hominum officium præstitistis. Sed hæc

ὅκ' ἐπὶ ταῦτα, ὅκ' ἐπὶ. Τί γὰρ βασιλοὶ μετεπέμπεσθ' ἀν-
αυτοὺς ἐν τῷ τῷ καὶ; ὅπ' ἐπὶ εἰρήνῃ; ἀλλ' ὡς ἦρχεν
ἀπασιν· ἀλλ' ὅπ' ἐπὶ πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβ-
λεύεον. Οὐκ ἔνι ὅτε τὸ ἔχοντες εἰρήνης ἡγεμῶν, ὅδ' αἶψος
ὦν ἐγὼ φάνομαι, ὅτε τὸ ἄλλων ὁδὸν ὦν κατεφεύσατο μὲν,
ὁδὸν ἀληθῆς ὅν δείκνυ).

θ'. Επειδὴ τοίνυν ἐποίησατο τὴν Εἰρήνῃ ἡ Πόλις, ἐν ταῦτα
πάλιν σκέψαδε, τί ἡμῶν ἐκάτερος πρὸς τὸ πρῶτον καὶ
γὰρ ἐκ τῶν ἐσέσθαι, τίς ἡμεῖς ὁ Φίλιππος πάντα συναγωνιζό-
μενος, καὶ τίς ὁ πρῶτος ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον
ζητῶν. Εὖ μὲν τοίνυν ἔγραψα βασιλέων ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην
τῶν πρῶτων ὅπ' ἐπὶ τῶν τόπων, ἐν οἷς ἀνέστα Φίλιππον πω-
γάνων), καὶ τῶν ὁρκῶν ἀπολαμβάνειν. ὅποι δὲ, ὁδὸν ἔχοντες
ἐμῶν, ταῦτα ποιεῖν ἡγήθη. Τί δὲ τῶν ἡδυνάτο, ὡς Ἀν-
δρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ διδάξω. Φίλιππος μὲν ἡμεῖς συμφέρον, ὡς
πλεῖστον τὸ μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὁρκῶν, ὑμῖν δ' ὡς ἐλά-

χιστον.

hæc non ita sunt, non ita se ha-
bent. Quid enim voluistis cùm
hoc tempore illos accerferetis?
an ad pacem? at illi jam pace
fruebantur omnes: an ad bellum?
at ipsi de pace agebatis. Qua-
propter neque primæ pacis me
vel ducem vel autorem esse con-
stat, neque cæterorum quicquam,
quæ iste in me confinxit, verum
esse ostenditur.

9. Postquam autem pacem fe-
cit Respubl. hic iterum reputate,
quid uterque nostrum agere in-
stituerit: etenim ex his scietis,
quis fuerit qui Philippum in om-

nibus adjuverit, & quis vestram
causam egerit, & publicæ studue-
rit utilitati. Ego itaque Senator
decretum feci, ut legati quam-
primum in ea loca navigarent,
in quibus esse Philippum audi-
rent, & iuramentum ab eo exi-
gerent: illi verò nec postquam
hoc decreverim id facere volue-
runt. Quod ea res cesserit, &
quid inde secutum fuerit, Ego vos
paucis docebo, Athenienses. Phi-
lippo quidem commodum erat, ut
plurimum temporis interveniret
inter hæc & exactum ab eo ius ju-
randum; vobis, quam minimùm.

Quam-

χισιν. Διὰ τί; ὅπ' ὑμεῖς μὲν, ἔκ' ἀφ' ἧς ὠμόσατε μόνον ἡμέ-
 ρας, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠλπίζατε ἢ εἰρήνῃ ἐσθαι, πάσας ἔξελύ-
 σαίτε τὰς ὠφθαλμοὺς τὰς ἑπολέμους. ὁ δὲ, τῷτο ἔκ παντὸς
 ἔχθρον μάστιγα ἐπεσφραγισμένον, νομίζων (ὅπως ἦν ἀληθὲς)
 ὅσα τῇ πόλεως περὶ τὰς ὁρὰς ἀποδιδόναι, πάντα
 ταῦτα βεβαίως ἔξεν, ὅθεν αὖτ' εἰρήνῃ λύσθιν τῶν ἐνε-
 χα. Αἰγὼ περὶ ὁρῶντος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ λογιστοῦτος,
 τὸ ψήφισμα τῷτο γράφω, πλεῖν ὑπὲρ τὸς τόπους, ἐν οἷς ἀν-
 ῆ Φίλιππος, καὶ τὸς ὁρὰς τῇ ταχίστῃ ἀπολαμβάνειν, ἵν' ἐχόν-
 των τῇ Θράκῃ τῇ ὑμετέρῳ συμμάχων τὰ χωρία ταῦθ', ἀνδρῶν
 ἕκαστος διέσurret, τὸ Σέρριον, καὶ τὸ Μύρπον, καὶ τὴν Ἐργίσκην,
 ἕκαστος γίγνοιθ' οἱ ὁρῶντες καὶ μὴ περὶ τὰς ἐπι-
 χεῖρας τῶν τόπων, κύειν τῇ Θράκης καταστάτῃ μηδὲ πολ-
 λῶν μὲν χρημάτων, πολλῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπορήσας, ἔκ τῶ-
 ν ῥαδίως τοῖς λοιποῖς ὑπὲρ χειροῖν περὶ γέμασιν. Εἴτα τῷτο
 μὲν ἔχ' ἐλάττω τὸ ψήφισμα, ἔδ' ἀναγνώσκει· εἰ δὲ βυλεύων ἐγὼ
 περὶ τῶν

Quamobrem? quia vos non ab
 eâ solum die quâ jurare oportuit,
 sed ab eâ quâ Pacem fore spera-
 vistis, omnes belli apparatus de-
 serueratis: ille autem hoc maxi-
 mè perpetuò moliebatur, quòd
 existimabat (id quod res proba-
 vit) quæcunque ante datum jus-
 jurandum civitati abrupisset, ea
 se omnia constanter detenturum;
 quia nemo scilicet eorum gratiâ
 pacem libenter vellet solvere.
 Quæ cùm ego præviderem, A-
 thenienses, & mecum reputa-
 rem, decrevi navigandum in ea

loca in quibus esset Philippus,
 & jusjurandum quamprimum exi-
 gendum: ut possidentibus Thra-
 cibus, foederatis vestris, ea loca,
 quæ iste nunc demolitus est, Ser-
 rium, Myrtium, & Ergiscen, jam
 tum diceretur Sacramentum, &
 non ille, præoccupatis opportu-
 nis locis, Thraciam in suam po-
 testatem redigeret: nève magnâ
 inde pecuniâ multisque copiis in-
 structus, reliquas insuper res fa-
 ciliùs aggrediretur. Hoc qui-
 dem Decretum non dicit neque
 recitat; Sed quòd ego Senator
 addu-

προσάγει τοὺς πρέσβεις ὧμιν δεῖν, τῷτό μὲ ἀφβάλλει.
 Ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ προσάγει γράψαι τὴς ὅπῃ
 τῷθ' ἤκοντας, ἵν' ὑμῖν ἀφλεχθῶσιν; ἢ θεῶν μὴ χεῖρῶν
 μα τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτοῖς κελεύσαι; Ἄλλ' οἱ τοῖς δυοῖν
 ὁβολοῖν ἐγέρων ἂν, εἰ μὴ τῷτ' ἐγράφη. Τὰ μικρὰ συμφέ-
 ροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δ' ὅλα, ὥσπερ ὅτοι,
 πεπρακέναι Φιλίῳ πῶ; ὃ δὴ πῶ. Λέγε τοίνυν μοι τὸ ψή-
 ρισμα τὰ τι λαβὼν, ὃ σαφῶς ὅτ' εἰδὼς, παρέβη. Λέγε.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

ΕΠΙ Ἀρχὸντος Μνησιφίλου, Ἑκατομβαιῶνος ἔην καὶ νέα,
 φυλῆς πρυτανεύσεως Πανδιονίδος, Δημοσθένους Δημοσθένους
 Παλαιεύς εἶπεν· Ἐπεὶ δὴ Φιλίῳ πῶς ἀποτείλας πρέσβεις περὶ
 τῇ εἰρήνης πρὸς Ἀθηναίους, ὁμολογημῶς πεποιήσιν σωθῆναι,
 δεδύχθαι τῇ Βελῇ καὶ τῷ Δήμῳ τῶ Ἀθηναίων, ὅπως ἂν ἡ Εἰρήνη
 ὀπιτελεσθῇ, ἢ ὀπιχέροληνηθεῖσα οἱ τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ,
 πρέσβεις ἐλέσθαι ἐκ πάντων Ἀθηναίων ἥδη πέντε· τοὺς δὲ
 χεῖρονηθέντας

adducendos esse legatos censui,
 id insectatur atque exagitat. Sed
 quid me agere oportuit? non de-
 cernere, ut illi ad vos adduceren-
 tur, qui idcirco venerant ut vo-
 bis cum colloquium haberent? aut
 jubere, ut iis spectandi locum
 non daret Architectus? ac binis
 obolis spectare potuerant si hoc
 decretum non fuisset. Exigua igitur
 Reipubl. commoda mihi e-
 rant curanda, summa autem (ut
 isti fecerunt) Philippo venden-
 da? minimè vero. Age, cape
 decretum illud, & lege: quod

cum iste fatis (contra ipsum fa-
 cere) sciret, præteriiit. Lege.

D E C R E T U M.

Archonte Mnesiphilo, Hecatombai-
 onis die ultimo, Pandionia tri-
 bu Prytanicam potestatem exer-
 cente, Demosthenes Demosthenis
 F. Pæaniensis, retulit: Postquam
 Philippus, missis ad Athenienses
 legatis de Pace, fœdus iniit, pla-
 cere Senatui Populoque Athenien-
 si, quò Pax, quæ in primâ concione
 probata est, perducatur ad finem,
 legatos ex omnibus Atheniensibus
 deligi quinque: delectos autem
 nulla

χειροτονηθέντας ἀποδημεῖν, μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιημένους, ὅπως ἂν ὄντα πυρρῶν τὸ Φίλιππον, καὶ τὰς ὀρκας λαβεῖν τε παρ' αὐτῶν καὶ δοῦναι τὴν ταχίστην, ὅτι ταῖς ὁμολογημέναις συνθήκαις αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀθηναίων Δῆμον, συμπεριλαμβάνον-
 ται καὶ τὰς ἑκατέρων συμμάχων. Πρέσβεις ἡρέθηζ, Εὐβυ-
 λος Ἀναφλύσιος, Αἰσχίνης Κοθωκίδης, Κηρισσοφῶν Ραμνύ-
 σιος, Δημοκράτης Φλυεύς, Κλέων Κοθωκίδης.

ἰ. Ταῦτα γράψαντος ἔμυθ' τότε, καὶ τὸ τῇ Πόλει συμφέρον, καὶ τῷ Φιλίππῳ ζητῶντος, βραχὺ φροντίσαντες ὁ χρηστὸι πρέσβεις ἔτοιχα δύναντο ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς ὅλους μιλῶντας, ἕως ἤλθε Φίλιππος ἐκ Θράκης, πάντα κατασφραγίσμενος ταχὺ ἔξδον ἡμερῶν δέκα, μᾶλλον δὲ τελευτῶν ἢ τετήϊων, εἰς τὴν ἑλ-
 λήσποντον ἀφίχθαι, καὶ τὰ χρεῖα σῶσαι λαβόντας τὰς ὀρκας, ποιεῖν ἐκείνων ἔξελεῖν αὐτά. Οὐ γὰρ ἂν ἤφατ' αὐτῶν παρόν-
 των ἡμῶν ἢ ὅτε ἂν ὠρκίζομεν αὐτὸν, ὥστε τὴν εἰρήνης ἂν διη-
 μαρτήκει, καὶ ὅτε ἂν ἀμφοτέρω εἶχε καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὰ χρεῖα.

Τὸ

*nullā morā interpositā proficisci oportere, eò loci ubi esse Philip-
 pum audierint; & iusjurandum
 tum ab eo exigere, tum etiam dare
 quamprimum, de fœdere inter
 illum & Populum Atheniensem
 sancito, comprehensis etiam utro-
 rumque Sociis. Legati delecti sunt,
 Eubulus Anaphlystius, Æschines
 Cothocides, Cephisophon Rhamnu-
 sius, Democrates Phlyensis, Cleon
 Cothocides.*

10. Quæ cum ego tunc decre-
 vissem, Reipubl. non Philippi
 utilitati prospiciens, parum solli-

citi boni isti Legati cunctati sunt
 in Macedonia totos tres menses,
 donec à Thracia reverteretur
 Philippus, omnibus locis in eâ
 regione funditus everfis: cum li-
 ceret intra decem dies, vel triduum
 potius aut quatrimum in Helle-
 spontum proficisci, & loca con-
 servasse, exacto jurejurando pri-
 usquam ea ille expugnasset. Aut
 enim ea non attigerat præsentibus
 nobis, aut iusjurandum ab
 eo non acceperamus: ita pa-
 cem non impetrârat, nec utrique
 potitus fuerat, & Pace & oppidis.

Primum

Τὸ μὲ ποίνων οὐ τῇ πρεσβείᾳ πρῶτον, κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδότημα δὲ τῷ ἀδίκῳ τῶν ἀνθρώπων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, τοῖσιν ἐγένετο. Ὡς δὲ καὶ τότε, καὶ νῦν, καὶ αἰὲς ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρειν τούτοις.

ια'. Ἐπερον δ' εὐθὺς ἐφελξῆς ἐπὶ τούτου μείζον κακούρημα θεάσασθε. Ἐπειδὴ γὰρ ὁμολόγησε τὴν εἰρήνην ὁ Φίλιππος ἔξεν, πρὸς λαβὼν τὴν θράκην ἀπὸ τούτους, καὶ πεισθέντας τὸν ἐμὸν ψήφισματι, πάλιν ὠνεῖται παρ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν οἱ Μακεδόνες, ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐτρεπῇ ποιήσῃτο. ἵνα μὴ δεῦρο ἀπαγγελλάντων αὐτῶν, ὅτι μέλλει καὶ πρὸς ἀσπιδόαζεσθαι πορεύεσθαι, ἔξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ περιπλεύσαντες ταῖς περὶ ἡρεσὶν εἰς Πύλας, ὥσπερ πρότερον, κλείσατε τὸν Πόρθμον. Ἄλλ' ἅμ' ἀκούετε ταῦτα ἀπαγγελλόντων ὑμῖν τούτων, καὶ κείνους οὐ τοὺς εἰρησίων, καὶ μηδὲν ἔχουσιν ὑμεῖς ποιῆσαι. Οὕτω δ' ἰὼς ὁ Φίλιππος οὐ φόβος, καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ,

Primum igitur in hac legatione & Philippi fraudulentia, iniquorumque istorum hominum & Diis inivisorum perfidia talis extitit: quâ de causâ, uti tunc temporis, ita & nunc, & in æternum profiteor me cum istis pugnare & litem habere.

11. Jam aliud statim scelus animadvertite, & priori isto longè immanius. Postquam promissit Philippus pacem se nobiscum esse habiturum, occupatâ prius Thraciâ propter istorum ignaviam, qui meo decreto non obtemperaverant, aliud nunc ab iis pretio mer-

catur, ut ne decederent Macedoniâ, priusquam res suas militares contra Phocenses profecturus instruxisset: ne, si vobis ea renunciarent legati, illum scilicet tum paratum esse tum iter incepturum, vos cum copiis exeuntes, circumactisque triremibus Pylas petentes, Porthmum ei intercluderetis, sicuti prius fecistis: sed ut vos eodem tempore nuncium acciperetis cum ille intra Pylas esset, & nihil omnino vobis relinqueretur agendum. Tanto autem in timore erat, tamq; vehementerangebatur

D d

Philippus,

ἀγωνία, μὴ καὶ ταῦτα παρὰ ληρότος αὐτοῦ, παρὶ τῶν Φωκέων ἀπολέσθαι, ἀκούσαντες ψηφισάμενοι βοηθεῖν αὐτοῖς, καὶ ἐκφυγεῖν τὰ πρᾶγματα αὐτὸν, ὥστε πάλιν μαθόντες ἡ κατάπληκτον τῆς τοῦ, οὐκ ἐπὶ κοινῇ μὲν τῶν ἄλλων πρέσβεων, ἀλλὰ ἰδίᾳ καθ' αὐτὸν, τοιαῦτα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι δι' ὧν ἅπαντ' ἀπώλετο.

16. Αἰσίων δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δέομαι, τὸ το μεμνησθαι ὑμᾶς παρ' ὅλον τὸ ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατήγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, ἔδ' ἂν ἐγὼ λόγον ἑδέναι ἐπιείμην ἕτερον· ἀπάσης δ' αἰτίας καὶ βλαστημάτων ἅμα τέτα κεχηρμένον, ἀνάκλη καὶ μοι παρὸς ἕκαστα τῶν κατήγορημάτων μικρὰ ἀποκρίνεσθαι. Τίνες ἔν ηἱ οἱ παρὰ τέτα λόγοι τότε ρηθέντες, καὶ δι' ὧν ἅπαντ' ἀπώλετο; Ως δὲ δεῖ δορυβεῖσθαι τῷ περὶ ληλυθέντι Φίλιππῳ εἰσω Πυλῶν, ἔσται καὶ ἅπαντ' ὅσα βλέπει ὑμεῖς ἐὰν ἔχητ' ἡσυχίαν καὶ ἀκούσεσθε δουρὶν ἢ τριῶν ἡμερῶν, οἷς μὴ ἐχθρὸς ἦκαί, φίλον αὐτὸν γεγενημένον, οἷς δὲ φίλος, τὸναντίον αὐτὸν

Philippus, ne etiam his à se occupatis, ante perditos Phocenses, vos iis, auditâ re, auxilia decerneretis, & ille effectum nihil daret: ut rursus impurum istum hominem, non jam communiter cum cæteris legatis, sed ipsum separatim conduceret, ut vobis ea diceret ac renuntiaret, quorum operâ pessundantur omnia.

12. Porro vos, Athenienses, oro atque obtestor, ut per totam causam memineritis, si nihil extra rem ipsam objecisset mihi Æschines, me quoque nullum aliud

verbum fuisse facturum: cum autem ille omnia crimina & maledicta coacervârit, necesse quoque mihi esse, ut singulis criminatibus pauca respondeam. Quænam igitur illius verba tum fuerunt, per quæ perierunt omnia? Non esse tumultuandum propterea quòd Philippus esset intra Pylas progressus: consecuturos enim vos omnia ex sententiâ vestrà, si modo quiesceretis: atque intra bidduum aut triduum audituros, quorum hostis venisset, iis amicum; quorum amicus, iis hostem esse

αὐτὸν ἐχθρὸν. Οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότηται (ἐφ' ἣ) βε-
βαιῶν, (μάλα σεμνῶς ὀνομάζων) ἀλλὰ τὸ, ταῦτά συμφέ-
ρειν· συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅ-
πασι, τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆ βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῶν
Θηβαίων. Ταῦτα δὲ ἀσμένως πινὲς ἤκχον αὐτοῖς, ἀλλὰ τὴν
τότ' ὑποῦσαν ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς Θηβαίους. Τί οὖν συνέ-
βη μὲν ταῦτα εὐθύς; Ὅκ' εἰς μακρὰν τοὺς μὲν ταλαιπώρους
Φωκέας ἀπολέσθαι, καὶ κατασκαφῆναι τὰς πόλεις αὐτῶν·
ὑμᾶς δ' ἡσυχίαν ἄρῃναι, καὶ τῷ τῷ πεισθῆναι, μικρὸν ὕπε-
ρον σκευαγωγῆν ἐκ τῶν ἀρχῶν, τοῦτον δὲ χρυσίον λαβεῖν,
καὶ ἐπὶ πρὸς τοῖς, τὴν μὲν ἀπέχθειαν, τὴν πρὸς Θηβαίους
καὶ Θεβαλοὺς τῇ πόλει γενέσθαι. τὴν δὲ χάριν, τὴν ὑπὲρ
τῶν πεπερασμένων, Φιλίππῳ. Οἱ δ' ὕτω ταῦτ' ἔχει,
λέγε μοι τότε ὁ Καλλισθένης ψήφισμα, καὶ τὸ ὁπισθολὺν τὸ
ὁ Φιλίωπος, ἔξ ὧν ἀμφοτέρων ὑμῖν ἀπαντᾷ ταῦτ' ἔστι
φανερὰ. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

esse factum. Neque enim verbis a-
micitias (aiebat) confirmari (magno
cum fastu id efferens) sed utilita-
tum potius similitudine & com-
munitate. Convenire autem Phi-
lippro, & Phocenibus & vobis om-
nibus, stupore & molestia Theba-
norum liberari. Hisce quidam
patienter eo tempore aures ad-
vertebant, propterea quod iræ
tunc essent inter nos & Theba-
nos. Quid vero statim hæc se-
cutum est? nempe ut paulò post
miseri Phocenses interirent, &

eorum urbes everterentur: vos
autem quiescentes, & isti mo-
rem gerentes, non longo inde
tempore impedimenta è campo
veheretis, iste verò aurum reci-
peret. Ad hæc etiam, ut The-
banorum Thessalorumque Resp.
susciperet inimicitias, Philippus
autem pro hisce factis gratiam
cum iisdem iniret. Quæ ut vera
esse constet, lege mihi & Cal-
listhenis decretum, & literas Phi-
lippi, quæ vobis hæc omnia ma-
nifesta reddent. Lege.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙΜνησιφίλῃς Ἀρχόντος, Συγκλήτεῃ Ἐκκλησίᾳ τῶν
 Στρατηγῶν γενομένης, καὶ Πρυτάνεων καὶ Βουλῆς γνώμῃ, Μα-
 μακλινειῶνος δεκάτῃ ἀπόντος, Καλλισθένης Ετεονίκῃς Φα-
 λιρεὺς εἶπε· Μηδὲνα Ἀθηναίων μηδεμιᾷ παρευρέσθαι ἐν τῇ
 χώρα κοιτᾶν ἡγνεύσθαι, ἀλλ' ἐν Ἀσεί καὶ Πείραει, ὅσοι μὴ ἐν
 τοῖς φρεσίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι. Τῶν δ' ἐκείτους ἦν
 παρέλαβον ταῖς ἀφαιρήσας, μήτε ἀφαιμερεύοντα, μήτε ἀπο-
 κοιτῶντα. Ὅς δ' ἂν ἀπειθήσῃ τῷ ψηφίσματι τῷ τῷ, ἔνοχος
 ἔστω τοῖς θεοδοσίαις ἐπιτιμίαις, εἰ μὴ ἀδυνάτον ἐπιδεικνύη
 τῷ εἰς αὐτὸν ὄν· τῷ δὲ τῷ ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῷ ὀ-
 πλῶν Στρατηγός, καὶ ὁ ἐπὶ τῇ διοικήσεως, καὶ ὁ Γραμματεὺς τῇ
 Βουλῇ. Κατακομίζειν δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὰ τὰ χίτην·
 τὰ μὲν ἐν τοῖς σαρδίων ἐκατὸν εἴκοσιν, εἰς Ἀστὺ καὶ Πείραϊα· τὰ δὲ
 ἐκ τῶν σαρδίων ἐκατὸν εἴκοσιν, εἰς Ἐλευσίνα, καὶ Φυλὴν, καὶ Ἀ-
 φιδνα, καὶ Ραμνύντα, καὶ Σύνιον. Εἶπε Καλλισθένης Φαλιρεὺς.

Ἀρ'

D E C R E T U M.

*Archonte Mnesiphilo, concione
 extra ordinem convocata per Du-
 ces, & ex sententiâ Præfectorum
 ac Senatûs, 21. die Mamesterio-
 nis, Callisthenes Eteonici F. Pha-
 lereus retulit: Nequis Athenien-
 sium ullo de commento in agris
 pernoctet, sed in Urbe & Piræo
 commorentur omnes, nisi qui in
 præsidiis dispositi sint. Horum au-
 tem, quem quisque locum sortitus
 est, eum teneat, neque interdum*

*aut noctu absit. Quisquis huic
 decreto morem non gesserit, pro-
 ditorum pœnas luat, nisi ostendat
 hoc à se vitari nequaquam potu-
 isse. Inevitabilia autem cognos-
 cat judicetque armorum Præse-
 ctus, & Quæstor, & Scriba Se-
 natûs. Amoveantur omnia ex a-
 gris quamprimum: quæcumque in-
 tra 120 stadia reperta fuerint,
 deferantur in Urbem & Piræ-
 eum: quæ ultra 120 stadia, in
 Eleusinem, Phylen, Aphidna,
 Rhamnuntem, & Sunium. Dixit
 Callisthenes Phalereus.*

Nunquid

Αρ' ὅτι ταύτας τὰς ἐλπίσιν ἐποιῶθε ἢ εἰρήνῃ, ἢ ταῦτ' ἐπιχίλαθ' ὑμῖν ὅπως ὁ μαθωτός; Λέγε δ' αὐτῷ ὅτι πολὺ, ἢν δεῦρ' ἐπεμψέ Φίλιππος μὲν ταῦτα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Ἀθηναίων τῇ Βυλῇ καὶ τῷ Δήμῳ, χαίρειν. Ἰστε ἡμῶς πῶς ἐληλυθότα εἶσω Πυλῶν καὶ τὰ κατὰ Φωκίδα ὑφ' ἑαυτοῦς πεποιημένων καὶ ὅσα μὲν ἐκείνως ᾤχεσθ' ἔμελλε τοῦ πολισμάτων, φρεσὶς εἰσαγοχότα· τὰ δὲ μὴ ὑπακούοντα, κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἔξωδραποδισάμενοι, κατεσκάψαμεν. Ἀκούων δὲ καὶ ὑμᾶς παρασκούσας εἶναι βοηθεῖν αὐτοῖς, γράφα ὑμῖν, ἵνα μὴ πλεῖον ἐνοχλῆσθε ἐν ταύτων. Τοῖς μὲν ὅλοις, ὅθεν μέρειόν μοι δοκεῖτε ποιεῖν, ἢ εἰρήνῃ σωθήμενοι, καὶ ὁμοίως ἀντιπαρεξάγῃτες, καὶ ταῦτα ὅθεν συμφελέλημεν τοῦ Φωκέων ἐν ταῖς κοινῇς ἡμῶν συνθήκαις· ὥστε εἴαν μὴ ἐμμένητε τοῖς ὁμολογημένοις, ὅθεν ᾤχεσθ' ἐξω ἢ ἐφθαλέναι ἀδικῶντες.

ἰγ'. Αἰχέτε

Nunquid hâc spe Pacem sanxeratis, aut hæc vobis pollicebatur iste mercenarius? Age, lege & Literas, quas postea à Philippo accepimus.

LITERÆ PHILIPPI.

Philippus Macedonum Rex Senatui Populoque Atheniensi S. Scitote nos intra Pylas esse progressos, & Phocidem subegisse. Quæ sponte deditionem fecerunt, in iis oppidis præsidia locavimus: quæ vero imperio non paruerunt,

vi cepimus; mancipiisque in servitutem redactis, solo æquavimus. Cum autem acciperem vos in eorum auxilium paratos esse, scripsi jam ad vos, ne de hâc re plus æquo essetis solliciti. Ut enim summam loquar, mihi videmini nullum omnino modum servare, qui, cum pacem pepigeritis, nihilominus in aciem descendatis, quanquam in communi nostro fœdere Phocenses non sint comprehensi. Quare, si fidem præstare nolitis, nullâ re, nisi auspicandis injuriis, me antevertetis.

13. Auditis,

17. Ακούετε ὡς σαφῶς δημοῖ καὶ δρῶνται ἐν τῇ πόλει
 ὑμῶν ἐπιπολὴ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν συμμάχους· ΟΤΙ ταῦτα
 ἐγὼ πεποίηκα ἀκόντων Ἀθηναίων, καὶ λυπουμένων, ὥς· εἴθε
 εὖ φρονεῖτε, ὦ Θεβαῖοι, καὶ Θετταλοὶ, τῆς μὲν ἐχθρῆς ὑπο-
 λήψασθε, ἐμοὶ δὲ πιστεύετε. Οὐ γὰρ τοῖς ῥήμασι γρά-
 ψας, ταῦτα δὲ βυβλόμην δεικνύω. Τοιγαρὶν ἐκ τῶν
 ὥχρητο ἐκείνης λαβὼν, εἰς τὸ μηδοπῆν θεωροῦν τῇ μὲν ταῦ-
 τα, μηδὲ ἀσθάνεσθαι, ἀλλ' ἐᾶσαι πάντα τὰ πρᾶγματα
 ἐκείνον ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι· ἔξ ὧν τῆς πρῆξις συμ-
 φορᾶς οἱ ταλαπῶροι Θεβαῖοι κέχρηται. Ο δὲ ταύτης τῆς
 πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστής, καὶ ὁ δεῦρ ἀπαγείλας
 τὰ ψευδῆ καὶ φευκάσας ὑμᾶς, ὅπως ὅστις ὁ τὰ Θεβαίων
 ὀδυρόμενος νῦν πάθη, καὶ διεξιών ὡς οἰκτρά· καὶ τού-
 των, καὶ τῆς ἐν Φωκεῦσι κακῶν, καὶ ὅσ' ἄλλα πεπόνθασιν
 ὧς Ἐλλῆνες, ἀπάντων αὐτὸς ὧν ἀπὸ. Δῆλον γὰρ ὅτι σὺ
 μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, Αἰσχίνη, καὶ τοὺς Θεβαίους
 ἐλεεῖς,

13. Auditis, quàm perspicuè
 in his ad vos literis, foederatos
 suos moneat doceatque: *Hæc ego
 feci invitis Atheniensibus & æ-
 grè ferentibus. Quare si sapitis,
 Thebani & Thessali, tum eos ho-
 stes existimabitis, tum mihi fidem
 habebitis.* Non quòd expressis
 verbis ita scripserit, sed ita in-
 tellectum voluerit. Ubi igitur
 hoc factum est, cum primum eos
 aggrediretur, aded sibi omnes
 subjecit, ut nequaquam sibi prof-
 picerent aut quid animadverten-
 rent, sed ab illo tempore univèrsa

in suam potestatem redigere eum
 paterentur: unde contigit, ut in-
 felices Thebani his calamitatibus
 impediuntur. Iltius autem fidei
 conciliator atque adjutor strenuus,
 qui falsa huc retulit mendacia,
 & fucum vobis fecit, is est qui
 Thebanorum nunc luget infor-
 tunia, & quàm ea sint miserabilia
 exponit: cùm sit & eorum, &
 Phocensium malorum, & quibuf-
 cunque aliis Græci fuerint involu-
 ti, omnium Caput & Principium.
 Tu scilicet, Æschine, propter
 Thebanorum calamitates angeris,
 &

ἐλεῖς, κτήματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ γεωργῶν τὰ
ἐκείνων· ἐγὼ δὲ χαίρω, ὅς ἐνθὺς ἐξηγέμην ὑπὸ ἑταῶ-
να πρᾶξαντος.

ιδ'. Ἀλλὰ ᾧ ἐμπέπιωχα εἰς λόγους, ὅς αὐτίκα μάλ-
λον ἀρμόσῃ λέγειν ἴσως. Εὔανειμι δὴ πάλιν ὑπὲρ τὰς ἀπο-
δείξεις ὡς τὰ τούτων δωρεοδόκηματα, καὶ ἀδικήματα, τῶν
νυνὶ παρόντων πρᾶγμάτων γέγονεν αἴτια. Ἐπειδὴ γὰρ ἐξη-
πάτησα μὲν ὑμεῖς ὑπὸ ἑ Φιλίππου διὰ τούτων, τῶν ἐν
ταῖς πρεσβείαις μαθησάντων ἑαυτοὺς πρὸ Φιλίππου, καὶ
οὐδὲν ἀληθὲς ὑμῖν ἀπαγγελλάντων, ἐξηπάτῃτο δὲ οἱ τα-
λάμπωρι Φωκεῖς καὶ ἀνὴρ ἑνὶ πόλεις αὐτῶν, πὶ ἐγένετο·
Ⓐ μὲν χατάπλυστοι Θεσσαλοὶ, καὶ ἀναμάθητοι Θηβαῖοι, φίλον,
εὐεργέτην, σωτῆρα, Ⓜ Φίλιππον ἡγουμένον πάντ' ὀκεί-
νⓈ ἡ αὐτοῖς, καὶ οὐδὲ φωνῇ ἤκον, εἰ πῶς ἄλλο τι
βέλοιο λέγειν. Ὑμεῖς δὲ ὑπορώμφοι τὰ πεπραγμένα, καὶ
δυχεραίνοντες, ἤγετε τὴν εἰρήνην ὁμῶς· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅ, τι
ἀν

8c Te eorum miseret, cum in
Boeotiâ possessiones occupes, at-
que eorundem agros colas: ego
autem lætor, qui statim in judi-
cium vocabar ab eo scilicet qui
istâ fecerat.

14. Sed incidere in eas res, quas
paulo post dici magis conveniet.
Revertor itaque ad probandum
& palam faciendum quomodo
istorum corruptelæ ac injuriæ
præsentium barbararum causæ exti-
terint. Postquam enim vos à Phi-
lippo circumventi eratis istorum
operâ, qui se in legationibus illi

mercede locaverant, nihilque veri
vobis renuntiârant; circumvento
& infelici Phocensium populo,
oppidisque eorum expugnatis,
quid factum est? Thessalî, ho-
mines detestandi, stolidique isti
Thebani, amicum, bene de se
meritum, Servatorem Philippum
ducebant: Is iis erat instar om-
nium: neque vocem ejus audie-
bant, qui aliter quicquam vellet
suadere. Vos autem, quamvis ea
quæ fiebant suspecta haberetis, ea-
demque ægrè ferretis, tamen pa-
cem servabatis: Neque enim erat
quod

ἀν' ἐποιεῖτε μόνοι. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ Ἑλλήνες, ὁμοίως ὑμῖν
 πεφρακισμένοι, καὶ διημαρτηκότες ὧν ἤλπισαν, ἦγον ἢ
 εἰρῴω ἀσμενοι, καὶ αὐτοὶ τρέπον πνὺ ἐκ πολλῶ πολε-
 μέμυοι. Οτε ᾧ πατρίων ὁ Φίλιππος, Ἰλνυειὺς καὶ Τει-
 βαλοὺς, πνὰς δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων κατετρέφετο, καὶ διωά-
 μεις πολλὰς καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτῶ, καὶ πνες τῶν
 ἐκ τῆ πόλεων ὅππῃ τῇ εἰρῴης ἐξυσία βαδίζοντες ἐκείσε
 διεφθέρντο, ὧν εἰς ἔτῳ ἰὺ· τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦ-
 ῥα παρεσκιάζετο ἐκείνῳ, ἐπολεμοῦντο. Εἰ δὲ μὴ ἡθά-
 νοντο, ἔπερῳ λόγος ἔτος, καὶ πρὸς ἐμέ. Εγὼ μὲν ᾧ πρὸς
 λεγον, καὶ διημαρτυρόμην, καὶ παρ' ὑμῖν ἀεί, καὶ ὅποι
 πεμφθεῖν· αἱ δὲ πόλεις εἰόσου, τῶν μὲν ἐν τῷ πολι-
 τεύεσθαι καὶ πρὸς τῶν δωροδοκούτων καὶ ἀφαιρεθμένων
 ὅππῃ χεῖμασι· τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν, τὰ μὲν οὐ
 πρὸς ὁρμῶν, τὰ δὲ τῇ κατ' ἡμέραν ῥατῶνῃ, καὶ γολῇ
 δελεαζομένων, καὶ τοιούτων τι πάθος πεπονθότων ἀπάντων.

Πλὴν

quod efficere possitis soli. Quin
 & alii Græci uti & vos decepti,
 & iis quæ sperârant frustrati, pa-
 cem cupidè servabant: etsi & ipsi
 quodammodo jamdiu bello pete-
 rentur. Cum enim quoquo ver-
 sus grassans & circumiens Philip-
 pus, Illyrios, Triballoſque, &
 Græcorum quoque nonnullos
 subigeret, & multas magnasque
 copias sibi subjiceret, & quidam,
 qui pacis conciliandæ gratiâ illuc
 ex urbibus profecti erant, *μυπε-
 ribus* corrumperentur, quorum
 iste unus fuit: tunc omnibus, con-

tra quos ille hæc instruxerat, bel-
 lum inferebatur. Utrum verò id
 animadverterint necne, alia est
 quæstio, neque ad me omnino
 attinet. Ego enim prædicebam
 & testificabar, tum apud vos sem-
 per, tum quocunque mittebar:
 sed malè habuerunt civitates, cum
 & magistratus rebusque gerendis
 præfecti munera acciperent ac
 largitionibus corrumperentur; &
 homines privati partim non pro-
 spicerent, partim quotidianâ in-
 dulgentiâ & otio deliniti essent,
 atque hoc morbo correpti uni-
 versi:

Πλιὺ ὅκ' ἐφ' ἑαυτὸς οἰομένων ἐκάστων τὸ δεινὸν ἤξιν, ἀλλὰ
 ἀφ' ἑτέρων κινδυνῶν τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς οὐκ ἔχουσιν ὑπο-
 λαμβανόντων, ὅταν βέλων. Εἴτ', οἶμαι, συμβέβηκε τοῖς
 μὴ πλήθεσιν, ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας, ἢ ἐλδο-
 θεῖαν ἀπολωλέκεναι· τοῖς δὲ πρῶτοις καὶ ταῖς πλείω
 ἑαυτοὺς οἰομένοις πωλεῖν, πρῶτος ἑαυτοὺς πεπρακόσιν
 ἠὲ ὡσαύτως. Ἀντὶ τοῦ φίλων καὶ ξένων, ἀπὸ τότε ὠνομάζοντο ἡνίκα
 ἐδωροδοκῶν, νῦν κόλακες, καὶ θεοῖς ἐχθροὶ, καὶ ταῖς ἀπὸ πρῶ-
 κει πάντα ἀκέραιον.

ιε'. Οὐδεὶς γὰρ, ὡς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, τὸ πᾶν προδίδον-
 ται συμφέρον ζητῶν, χρήματα ἀναλίσκει· ὅτι ἐπειδὴν
 ὧν ἀνὰ πείσεται κύριον γίνηται, τῷ προδότη συμβού-
 λω πρὸς τῷ λοιπῷ ἐπὶ χεῖρται. Οὐδὲν γὰρ ἡμεῖς ἀνὰ εὐδαι-
 μονέστερον προδότη. Ἀλλ' οὐκ ἐπὶ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ πό-
 ρην; πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ. Ἀλλ' ἐπειδὴν τῷ πρῶτον ἐγκρα-
 τὴς ὁ ζητῶν ἀρχὴν καταστῇ, καὶ τῶν ταῦτα ἀποδομένων
 δεσπότης

verſi : Singuli verò haud credide-
 runt ſe quicquam mali paſſuros,
 ſed aliorum periculis ſuas opes in
 tuto poſſe collocare, quandocun-
 que vellent. Ita puto eveniſſe,
 ut & vulgus hominum pro nimia
 ſocordia libertatem amitterent, &
 magiſtratus etiam, iique qui cæ-
 tera omnia præter ſemetipſos à ſe
 vendenda fore confiſi ſunt, ſe
 primos venundari intellexerint.
 Enimvero non ampliùs amici aut
 hoſpites dicuntur, quibus titulis
 tum, cùm munera acceperint, di-
 gnati ſunt, ſed aſſentatores, &

Diis inviſi, cæteraque omnia, quæ
 de iſtiusmodi proditoribus dici fas
 eſt, audiunt.

15. Nemo enim, Athenienſes,
 inter ſumptus faciendos proditori
 conſulit, neque cùm ea jam poſ-
 ſideat quæ pretio mercatus eſt, de
 iis quæ ſuperſunt proditoris con-
 ſilio utitur. Alioqui Proditor nì-
 hil eſſet felicius. Sed non ita ſe
 res habent, non ita ſe habent. Quis
 enim poſſet fieri? multum certe
 abeſt. Sed poſtquam is qui impe-
 rium affectat, in poteſtatem ſuam
 quæſita redegerit, etià proditorum

δεσπότης ἐβί. Τὴν δὲ ποιεῖναι εἰδὼς, τότε δὴ τότε καὶ μισοῦ καὶ ἀπιτεῖ, καὶ περιπηλακίζει. Σκοπεῖτε δὲ καὶ ῥῶ, εἰ παρελήλυθεν ὁ ἥ τ' ἀσφαλμάτων κακὸς, ὁ τοῦ γε εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς αἰεὶ πάρεστι τοῖς εὐφρονοῦσι. Μέχερ πύ-
 τε Λαοδείης φίλῳ ὠνομάζετο Φιλίππου, ἕως περι-
 δωκεν Ολυθον. Μέχερ τέττε Τιμόλαῳ, ἕως ἀπώλεσε
 Θήβας. Μέχερ τέττε Εὐδικος, καὶ Σίμῳ, ὧ Λαρισ-
 σαῖοι, ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν. Εἴτ' ἐλα-
 νομάρων, καὶ ὑβρίζομένων, (καὶ τί κακὸν ἔχει παρόντων;) πᾶσα
 ἡ οἰκισμένη μετὴ γέρονε περδοτῶν. Τί δ' Αἰείρατ' ἐν
 Σικυῶνι, καὶ τί Περίλαῳ ἐν Μεγάρῳ; οὐκ ἀπερρίμμένοι;
 ἔξ ὧν καὶ σαφέστατ' ἂν τις ἴδῃ, ὅτι ὁ μάλιστα φυλάττων ἔ-
 ἑαυτῷ πατεῖδα, καὶ πλεῖστα ἀντιλέγων τέτοισι, ὅπως ὑμῖν, Αἰ-
 γίνη, τοῖς προδιδῶσι, καὶ μιθαρνῶσι, τὸ ἔχῃν ἐφ' ὅτῳ δωρο-
 δοκήσετε πεποιεῖ καὶ ἀφ' οὗ τοὺς πολλὰς τέτων, καὶ τοὺς ἀν-
 θισταμένους τοῖς ὑμετέροις βυλήμασιν, ὑμεῖς ἐπεὶ σῶοι, καὶ
 ἐμμιαδοί.

Dominus est. Eorum autem improbitate spectatâ, tum odio eos prosequitur, tum nullam fidem habet, tum contumeliosè infectatur. Rem reputate : etenim si ipsarum rerum tempus præterierit, tamen eas cognoscendi tempus nunquam abest Viris prudentibus. Tantisper Lasthenes amicus Philippi habebatur, donec Olynthum prodidisset. Tantisper Timolaus, donec Thebas diruisset. Tantisper Eudicus & Simus, Larissæi ambo, donec Philippo Thessaliam subiecissent. Et tamen cum ita exa-

gitantur, & contumeliis afficiuntur, & nihil mali non ferunt, totus terrarum orbis plenus est proditoribus. Quid Aristratus Sicyone? quid Megaris Perilaus? nonne viles utrique & abjecti? Ex quibus planissimè liquet, qui summâ diligentîâ patriam custodiat, atque talibus acerrimè advesetur, eum vobis, Æschine, proditoribus ac mercenariis corruptelarum copiam suppeditare. Quoniam enim id genus multi sunt, qui vestris resistunt consiliis, vos estis & incolumes & mercede donati.

ἑμμεθοί. Ἐπεὶ ἀλλά γε ὑμᾶς αὐτοὺς, πάλαγ' ἀν' ἀπολώ-
λατε.

15'. Καὶ ὡεὶ μὲν ἤ τότε πρᾶχθέντων ἔχον ἔτι πολλὰ λέ-
γαν, καὶ ταῦτα ἡγῶμαι πλείω τῶν ἱερῶν εἰρησθαι. Αἴτιος δὲ
ἔστος, ὥσπερ ἐωλοκρασίαν πινάμεν τὴν πονηρίας τὴν ἑαυτῶν καὶ τῶν
ἀδικημάτων κατασκευάσας, ἣν ἀναγκᾶν ἰὼν πρὸς τοὺς νεω-
τέρους τῶν πεπραγμένων ἀπολύσασθαι. Παρίωδ' ἡγήσατο δὲ καὶ
ἡμεῖς ἴσως, (A), καὶ πρὶν ἐμὲ ὁπῶν εἰπεῖν, εἰδότες τὴν τῶν
τότε μεθορτίαν. Κάποι φιλίαν τε, καὶ ξενίαν αὐτῷ ὀνομά-
ζει· καὶ νῦν εἰπέ πως λέγων, [Ὁ τίς Ἀλεξάνδρου ξενίαν
ὀνειδίζων ἐμοί.] Εγὼ σοι ξενίαν Ἀλεξάνδρου; πόθεν λα-
βόντι, ἢ πῶς ἀξιοθῆναι; Οὔτε φιλίῳ που ξένον, οὔτε Ἀ-
λεξάνδρου φίλον εἴποιμ' ἀν' ἐγὼ σε, ἔχ' ἔγωγε μᾶνομαι· εἰ
μὴ καὶ τοὺς θειεῖας, καὶ τοὺς ἄλλοις μιᾶσθαι πρᾶττοντας,
φίλους καὶ ξένους δεῖ καλεῖν τῶν μεθορτωμένων. ἀλλ' οὐκ
ἔστι ταῦτα· πόθεν; πολλὸν γε καὶ δεῖ. Ἀλλὰ μεθορτὸν ἐγὼ σε

Φι-

donati. Nam quantum vos vestra
ipforum operâ potuistis, de vobis
olim actum fuerat.

16. De rebus autem quæ illis
temporibus gestæ sunt, plura ad-
huc supersunt dicenda, tamen hæc
plûs satis esse arbitror. Isti autem
imputandum est, quòd tanquam
sentinam quandam suæ improbi-
tatis ac scelerum in me effuderit;
quam necesse fuit apud vos, qui
rebus ipsis juniores estis, eluere.
Vos autem fortasse estis intertur-
bati, qui, me nondum quicquam
de his locuto, istius operam nôstis

E e 2

mercenariam, quanquam eam ip-
se amicitiam & hospitium nomi-
nat: atque nunc alicubi *de me*
dixit, [** Is qui Alexandri hospi-
tium mihi exprobrat.*] Egon' ho-
spitium tibi Alexandri? unde sci-
licet acceperis? aut quâ eo es di-
gnatus? Nec Philippi hospitem,
neque Alexandri amicum ego te
dixerim: non ita sum infans:
nisi etiam meliores alique omnes
mercenarii pro amicis conducen-
tium habendi sint. Aliter verò
res est: Unde? multum certè
abest. Sed mercenarium ego te

* Vid. *Æsch.* cap. 24.

Phi-

Φιλίππου πρῶτον, καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου καλῶ, καὶ ὅτι πάντες
εἰ δ' ἀπίστες, ἐρώτησον αὐτὰς. Μᾶλλον δ' ἐγὼ τῷ ὑπὲρ
σοὶ ποιήσω. Πότερον ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Μίσθωτος
Αἰσχίνης, ἢ Ξέν(ο)ς(εἰ) Ἀλεξάνδρου δοκεῖ; Ἀκύνει δ' λέ-
γας; Βύλομαι ποίνω ἤδη, καὶ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολο-
γήσασθαι, καὶ διεξελθεῖν τὰ πεπραγμένα ἐμαυτοῦ· ἵνα, καὶ
πρὸς εὐδῶς Αἰσχίνης, ὅμως ἀκύνῃ δι' ἃ φημι, καὶ τέτων τῶ πο-
ρεβυλδιδύων, καὶ πολλῶν μειζόνων ἐπὶ τέτων δωρεῶν δίχα(ο)
(εἰ) τυγχάνειν. Καὶ μοι λέγε τῆς γραφῆς αὐτῆς, λαβών.

Γ Ρ Α Φ Η.

ΙΖ'. ΕΠΙ Χαυρώνδῃ Ἀρχοντος, Ελαφβολιδ(ο)ν(εἰ) ἕκτη
ἰσαμένῃ, Αἰσχίνης Ἀπομύτης Κοτωκίδης ἀπῆνεγκε πρὸς τὸν
Ἀρχοντα πρῶτον γράφην καὶ Κτησιφάνους Λεωθενούς
Ἀναφλυτῆς, ὅτι ἔγραψε πρῶτον ψήρισμα, [ὡς ἄρα διὰ
πεφανατοῦ Δημοθενέως Δημοθενὸς Παμανιᾶ χρυσῶ πε-
φάνω, καὶ ἀναγρεῦσαι ἐπὶ τῷ Θεάτῳ Διονυσίοις τοῖς Με-
γάλοις,

Philippi olim, & nunc Alexan-
dri appello, & hi etiam omnes.
Nunquid dubitas? interroga eos:
atque ego adeo tuo loco id fa-
ciam. Utrum vobis, Athenien-
ses, Mercenarius Æschines, an
Hospes esse Alexandri videtur?
Audin' quid dicant? Jam quod
ad ipsam accusationem attinet,
pro meipso respondebo, & mea
facta recensebo: ut quanquam
pernōrit Æschines, tamen audiat
quamobrem dicam me & his qui
jam decreti sunt honoribus, &
adhuc majoribus esse dignum.

Cape & lege mihi ipsam accu-
sationem.

ACCUSATIO.

17: Archonte Chærondâ, sexto
die mensis Elaphebolionis, Æ-
schines Atrometi F. Cothocides
reum violatarum legum postula-
vit Ctesiphontem Leosthenis F. A-
naphlystium, quod decretum legi-
bus contrarium tulisset, [Nempe,
ut Demosthenes Demosthenis F.
Pæanienfis aureâ coronâ donare-
tur, & in Theatro Magnis Dio-
nysijs,

γὰλοις, Τραγωδίῃς καίνοις, Ὅπτε φανοῖ ὁ Δῆμος Δημο-
 θένειω Δημοθένους Παλαιῆα χρυσῶ στέφανῳ, ἀρετῆς ἔ-
 νεκα, καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχων ἀπατελεῖ εἰς τε τοὺς Ἕλληνας
 ἅπαντας, καὶ τῷ Δῆμον τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀνδραγαθίας· καὶ
 διότι ἀπατελεῖ πόλιν, καὶ λέγων τὰ βέλπιστα τῷ Δῆ-
 μῳ, καὶ πόλιός ἐστι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούληται ἀγαθόν·]
 πάντα ταῦτα ψευδῇ γράφας καὶ πείθομα, τῶ νόμων ἔκ-
 ξάντων πρῶτον μὲν ψευδεῖς γραφαὶς εἰς τὰ δημόσια γράμ-
 ματα καθάβασθαι, εἶτα τῷ ὑπαίθυνον φανέν· ἐπὶ
 δὲ Δημοθένους τειχοποιός, καὶ ὅτι τῶν θεωρετῶν τεταγ-
 μένος· ἐπὶ δὲ μὴ ἀναγκρεῦειν τῷ στέφανῳ εἰ τῷ Θεά-
 τῳ, Διονυσίοις, Τραγωδῶν τῇ καμῇ, ἀλλ' ἐὰν μὴ ἡ Βουλὴ
 φανοῖ, εἰ τῷ Βουλευτείῳ ἀναιπείν· ἐὰν δὲ ἡ Πόλις,
 εἰ Πρυκὶ εἰ τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τίμημα, τάλαντα πεντή-
 κοντα. Κλήτορες, Κηφισοφῶν Κηφισοφῶντος· Ραμνύσιος,
 Κλέων Κλέωνος Κοῤῥωκίδης.

ιη'. A

nysis, novis Tragædiis, prædica-
 retur, donari à populo Demosthe-
 nem Demosthenis F. Pæaniensem
 aureâ coronâ, virtutis ergò be-
 nevolentiaque, quam erga Græ-
 cos universos & civitatem Athe-
 niensem semper haberet; fortitu-
 dinis etiam, & constantiæ in a-
 gendo dicendoque quæ populo ma-
 ximè in rem fuerint, nec non
 propter alacritatem ejus in bene-
 ficiis pro virili suo præstandis.]
 Quæ omnia falsa scripsit, & le-
 gibus contraria: cum legibus cau-
 tum sit, primum, ne quid falso

scrip'tum in publicos commenta-
 rios referatur: deinde, nequis an-
 te relatas rationes coronetur. De-
 mosthenes autem muris reficien-
 dis est curator, & theatri pec-
 unia præfectus. Adhuc etiam,
 ne coronæ prædicatio fiat in Thea-
 tro, cum celebrentur Bacchanalia
 & Tragædiæ novæ agantur: at
 si Senatus donet coronam, in Cu-
 ria eam esse prædicandam; sin Ci-
 vitas, in Pryce, hoc est, in concio-
 ne. Multa, 50 talenta. Testes, Ce-
 phisophon Cephisophontis F. Rham-
 nusius, Cleon Cleontis F. Cothocides.

18. Quæ

17. Α μὲ δῶκει ἔψήφισματος, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ὅσιν. Εγὼ δ' ἀπ' αὐτῶν τούτων πρῶτον οἶμαι δηλον ὑμῖν ποιήσῃν, ὅπ' πάντα δικαίως ἀπολογήσομαι. Τίω γὰρ αὐτῷ τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγενημένων τάξιν, πρὸ πάντων ἐρῶ καλέεσθαι ἐφεξῆς, καὶ οὐδὲν ἐκὼν παύσασθαι. Τοῦ μὲ οὖν γράψαι πρᾶττοντά με καὶ λέγοντά τὰ βέλπιστα τῷ Δῆμῳ ἀγατεῦν, καὶ πρῶτον εἰ ποιεῖν, ὅ, π' αὖ δυνάμει ἀγαθὸν, καὶ ἐπαγγεῖν ὅπ' αὐτοῖς, ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις τίω κείσιν εἰ νομίζω. Ἀπὸ γὰρ τούτων ἔξεταζομένων εὐρεθήσεται, εἴτε ἀληθῆ πρὸς ἐμοῦ γεγραφε Κτησιφῶν ταῦτα καὶ πρῶτον, εἴτε καὶ ψευδῆ. Τὸ δὲ μὴ πρῶτον γεγραψάντα [Ἐπειδὴ τοῖς εὐθύνας δῶ] φερανῶν, καὶ ἀναιπὲν ἐν τῷ θεάτρῳ κελεύσει τὸ φερον, κοινωνεῖν μὲ ἡγῆμαι καὶ τούτῳ τοῖς πεπολιτευμένοις, εἴτε ἀξίός ἐμι τοῦ φεράναι, καὶ τῆς ἀναρρήσεως τ' ἐν τούτοις, εἴτε καὶ μή. Ἐπὶ μὲν τοῖς καὶ τοῖς νόμοις δεκτέον εἶναι μοι

18. Quæ contra Decretum urget, Athenienses, ita quidem se habent. Ego verò ex hisce ipsis puto me vobis imprimis indicaturum esse, quòd iustâ excusatione sim omnia defensurus. In iis enim quæ *contra me* scribuntur eandem cum illo rationem tenebo, atque de omnibus suo ordine figillatim dicam, neque sciens quicquam præteribo. Quoniam igitur Ctesiphon *in Decreto suo* scripserit, me optima pro populo *Atheniensi* usque agere ac dicere, & quodcunque commodi penes me fuerit id esse facturum, me-

que super his laudaverit, eam arbitror in meâ rerum administratione positam esse controversiam. Cum enim hæc explorata fuerint, satis erit compertum, utrum vera atque idonea an falsa de me scripserit Ctesiphon. Quòd verò me coronâ donandum esse decreverit, atque hæc verba decreto non addiderit [*Postquam rationes retulerit*] quòdque coronam in theatro prædicari iusserit, etiam hoc ad rerum administrationem attinere putò, utrum coronâ & præconio dignus necne fuerim. Leges præterea ostendendæ mihi

μοι δεκεῖ, καθ' οὓς ταῦτα γράφειν ἔξιμι τούτῳ. Οὐ-
 πασί μὲν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαίως καὶ ἀπλῶς τιλὼ
 ὑπολογίαν ἐγνώκα ποιῆσθαι· βαδίζματι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἀ-
 πέθεα κατὰ μοι· καὶ με μηδεὶς ὑπολάβῃ ἀπαρτᾶν. Ὡς
 λόγον τῆς γραφῆς, εἰς ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λό-
 γους ἐμπέσω. Ο γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος [τὸ λέ-
 γαν ὅτι πράττειν τοὶ ἀεὶςά με] καὶ γεγραμμένῳ ταῦ-
 τα ὡς ἐκ ἀληθείᾳ, οὗτος ὅστις οὗ τοὺς θεῖς ἀπάντων τῶν
 ἐμοὶ πεπολιτωμένων καὶ πεπραγμένων λόγους οἰκείους καὶ
 ἀναγκαίους τῇ γραφῇ πεποιηκώς. Εἶτα καὶ πολλῶν πραγ-
 μάσεων ὅσων ἔστι πολιτείας, τιλὼ θεῖς τὰς ἑλληνικὰς πρά-
 ξεις εὐλόμην ἐγὼ, ὥστε καὶ τὰς ὑποδείξεις ἐκ τούτων δι-
 καίως εἰμι ποιῆσθαι.

ἰθ'. Α μὲ οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημιουργεῖν
 ἐμὲ πρὸς λαβὴν καὶ κατέχευε Φίλιππος, ἑάσω. ὅθεν καὶ ἡ-
 γῶμαι τούτων (εἰ) πρὸς ἐμέ· ἀ δ' ἀφ' ἧς ἡμέρας ὅτι
 ταῦτα

mihi videntur, quibus ista scri-
 bere Ctesiphonti liceret. Atque
 istiusmodi quidem defensionem
 simplicem, Athenienses, & legi-
 timam facere mecum statui. Illa
 verò jam aggrediar quæ gesta sunt
 à me *in Republica*: nec suspec-
 tum me quis habeat quasi sperem
 accusationem refugere & *tergi-
 versari*, si in Græcicas res ge-
 stas & Orationes incidero. Qui
 enim Decreto isti adversatur, *in
 quo* me optima dicere ac agere
scriptum est, atque hæc tanquam
 mendacia iudicio prosequitur, ille
 idem est qui accusatione suâ efficit,

ut de rebus meis universis, quas
 publicè & privatim gessi, necesse
 habeam verba facere. Porro, cum
 multæ sint Reipublicæ admini-
 strandæ rationes, id ego secutus
 sum, quod ad Græcicas res ge-
 stas pertinebat: quamobrem *ar-
 gumenta mea* & demonstrationes
 æquum est ut inde deducam.

19. De iis igitur, quæ priusquam
 ego aut Rempubl. administrare
 aut pro concione verba facere cœ-
 pissẽ, præoccupârat, & detinue-
 rat Philippus, penitus tacebo, ni-
 hil enim istorum arbitror ad me
 quicquam attinere: quæ verò, ex
 quo

ταῦτα ἐπέτιω ἐγὼ, διεκωλύθῃ, ταῦτα ἀναμνήσω, καὶ
τούτων ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὥπειπών. Πλεονέκτη-
μα, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγα ὥπῃρξε Φιλίππῳ πα-
ρὰ γὰρ τοῖς Ἑλλησιν, οὐ πσιν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως, φο-
ρὰν ὁροδοτῶν, καὶ δωροδόκων, καὶ θεοῖς ἐχθράν ἀν-
θρώπων συνέειχεν γενέσθαι, καὶ ποσαύτῃ, ὅσῃ ὁδεῖς πω-
τέρον μέμνηται γερονῆαν. Οὐς συναγωνιστὰς, καὶ συν-
εργούς λαβὼν, καὶ πρῶτον κακῶς τοὺς Ἑλλήνας ἔχρη-
σας πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ σασιατικῶς, ἔπ' χεῖρον διέθηκε
τοὺς μὲν Ἰξάπατων, τοῖς δὲ διδοὺς, τοὺς δὲ πάντῃ πρὸ-
πον ἀφαιρῶν καὶ διέσκησεν εἰς μέρη πολλὰ, ἐνὸς τοῦ
συμφέροντος ἅπασιν ὄντος, κωλύειν ἑκάστων μέγαν γίνε-
σθαι. Ἐν τοιαύτῃ δὲ κατὰστάσει καὶ ἔπ' ἀγνοίᾳ τοῦ συνι-
σταμένου καὶ φρομένου κακοῦ τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων ὄντων,
δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί προσήκον
ὡς εἰλέσθαι πράττειν, καὶ ποιεῖν τι πρὸς πόλιν, καὶ τού-
των

των

quo ego ad res gerendas accessi, prohibui ne efficeret, illa vobis in memoriam revocabo, illorumque rationem subjungam, ubi pauca præfatus fuero. Philippo, Athenienses, id erat maximi momenti, quod eo tempore, non solum inter hos vel illos, at inter Græcos per æquæ universos, tanta esset proditorum largitionibus corrupta ac Diis invisa multitudo, quanta post hominum memoriam nulla unquam contigerat: quos ille confiliorum atque operum suorum socios & participes adeptus, reliquos Græciæ populos jamtum à civili-

bus discordiis multa mala perpetuos, gravius adhuc inter se commisit: dum hos in errorem traheret, illis munera largiretur, alios quovis modo corrumpere. Multas denique in factiones eos divisit, cum iis interea omnibus id unum esset commodissimum, ne ille viribus polleret quantum possent prospicere. Quo in rerum statu cum omnes Græci versarentur, atque adhuc coortam tempestatem omnino ignorarent, vestrum est, Athenienses, vobiscum reputare, quid eligere, quid aggredi, quid perficere civitatem decuerit, earumque

των λόγων πρὸ ἐμῷ λαβεῖν· ὁ γὰρ ἐν ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας, εἰ μὴ ἐγώ.

κ'. Πότερον αὐτὸν ἐχρίω, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφῆσαν, καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς, ἐν τῇ Θεσσαλῶν, καὶ Δολόπων τάξει συγκατακτᾶσθαι Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν, καὶ τὰ τῶν περὶ τῶν καλὰ καὶ δίχραμα ἀναρρεῖν; ἢ τῦτο μὴ ποιεῖν; (Δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς) ἀλλ' ἐώρα συμβησόμενα, εἰ μηδεὶς κωλύσει, καὶ περὶ θάνατο (ὡς ἔοικεν) ἐκ πολλοῦ, ταῦτα· φειδεῖν γιγνόμενα; Ἀλλὰ νῦν ἔγωγε ὅτι μάλιστα ὅτιπιμῶντα τοῖς περὶ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν, καὶ ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἐβούλετ' ἄν; πότερον τῆς συναπίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν καὶ ἀγαθῶν, ἥς ἂν Θεσσαλοὺς καὶ τοὺς μετὰ τούτων εἰποις; ἢ τῆς φειδωρακείας ταῦτα γιγνόμενα ὅτι τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἥς ἂν Ἀρχάδας, καὶ Μεσ-

σσηνίδας,

rumque rerum à me rationem re-
poscere. Nimirum ego ille sum,
qui ad Rempubl. gerendam eo
tempore me accinxī.

20. Quidnam illam decuisse ar-
bitraris, Æschine? an ut positā
animi magnitudine & amisā *omni*
quam acquisierat dignitate, cum
Thessalorum Dolopumque ordi-
nibus unā contenderet, unā Phi-
lippum adjuvaret Græcorum im-
perium affectantem, atque adeò
majorum præclara facinora ac jura
everteret? an potius ut non istud
faceret? (esset enim mehercule
gravissimum) sed quæ eventura,

nisi quis averteret, videbat, &
multò antè (ut verisimile est) præ-
sentiebat, ea cū imminerent
negligeret? Atqui hunc mearum
rerum gestarum reprehensorem
libenter rogaverim, à quā tandem
factione civitatem nostram stetisse
voluerit? an illā, quæ malorum
omnium & dedecorum quæ Græ-
cis acciderunt causa extitit, cui
Thessalos eorumque participes an-
numerare possis? an illā, quæ
negligentiā suā hæc fieri permi-
sit, dum ad privatam rem augen-
dam nimis esset attentā, quorum
hominum in numero Arcadas, &
Messenios,

σινίς, καὶ Ἀργεῖς θείημι; Ἀλλὰ καὶ τῶν πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες, χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασιν. Καὶ γὰρ, εἰ μὲν ὡς ἐκράτησε Φίλιππος, ὥχετ' εὐθὺς ἀπῶν, καὶ μὲν ταῦτ' ἦγεν ἡσυχίαν, μήτε τ' αὐτῷ συμβάλλον μήτε τ' ἄλλων Ἑλλήνων μηδὲνα μηδὲν λυπήσας, ὅμως ὡς ἂν τις, καὶ τ' ἔκ ἐναντιωθέντων οἷς ἑώραθην ἐκείνῳ, μέμφεις καὶ κατηγορεῖς. Εἰ δὲ ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, καὶ ἡγεμονία, τὴν ἐλευθερίαν φειδέλετο, μᾶλλον δὲ καὶ τὰς πολιτείας ὅσων ἡδυνάτο, πᾶσι ἔκ ἀπάντων ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβλαύσαο, ἐμοὶ πειθεύετε; Ἀλλ' ἐκέῖσε ἐπ' ἀνέρχομαι.

κα'. Τί τὴν πόλιν, Αἰσχίνη, παροῖκε ποιεῖν, ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῇ Ἑλλήνων ὁρᾶσαν ἑαυτῇ κατασκευάζομενον Φίλιππον; ἢ τί τ' οὐκ ἐκείνῳ ἔδει λέγειν ἢ γράφειν τὸν Αἰθιώσιν ἐμέ; (καὶ γὰρ τὸ πλεῖστον ἀφ' αὐτοῦ) ὅς σωῆδεν ἐκ πάντων μὲν ἔχοντα μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβη, αὐτὸς δὲ παροῖκε, καὶ πᾶσι, καὶ

Messenios, & Argivos existimemus? Horum verò plerique, vel potius omnes, majori cum damno quam nos acceperamus, ex hoc negotio discesserunt. Enimvero si Philippus, ut primum esset victoriâ potitus, continuè abiisset, neminique aut ex suis foederatis, aut ex reliquis Græciæ populis allatâ injuriâ, otium deinde egisset, eos tamen, qui conatibus illius non resistebant, aliquâ ex parte reprehendere & accusare possemus. At si peræquè omnibus dignitatem, auctoritatem, libertatemque, immo etiam & Reipubl. statum

quibuscunque potuit, ademerit, nonne vos præclarissimè vobis prospexistis, qui mihi estis obsecuti? Sed illuc jam revertor.

21. Quid igitur, Æschine, tum facere civitatem decuit, cum Philippum conspiceret ad universæ Græciæ imperium ac dominationem viam sibi munientem? quid me consiliarium dicere aut scribere Athenis oportebat? (hoc enim multum interest) qui longo abhinc tempore usque ad illum diem quo ipse in pulpitem ascendi, probè intelligebam patriam meam de principatu, de honore, atque

καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα, καὶ πλείω σώματα, καὶ
 χρήματα ἀναλωκῆσαν ὑπὲρ φιλοπρέπειας, καὶ τῶν ἅπασι τοῖς
 Ἕλλησι συμφερόντων, ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οἱ τὰ ὑπὲρ αὐ-
 τῶν ἀναλώχασιν ἔχαστοι. Εὐρών δ' αὐτὸν τῷ Φίλιππον, πρὸς
 οὗ ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυναστείας τῷ ὀφθαλμὸν ἐκ-
 κεκομμένον, τὴν κλεῖν κατεργάτα, τιμὴν χεῖρα, τὸ σκέλθ
 πεπηρωμένον, πᾶν ὅ, τι βυβληθείη μέρθῃ ἡ τύχη τῷ σώμα-
 τῷ πρὸς ἐλθέσθαι, τὸ τοῦ ῥαδίως καὶ ἐτοίμως πρὸς ἐλθέσθαι, ὥστε
 τῷ λοιπῷ μὲν τιμῆς καὶ δόξης ζῆν. Καὶ μὴν, ὅθεν τὸ
 γε ὁδοὺς αὖ ἐπείν πολμήσθαι, ὡς τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τρα-
 φέντι, χρεῖω ἀδούξω τότε γε ὄντι, καὶ μικρῷ, τοσαύτῳ
 μεγαλοψυχίαν πρὸς ὅσθαι ἐγένεσθαι, ὥστε τῆς τῶν Ἑλλή-
 νων ἀρχῆς ἐπιθυμήσθαι, καὶ τὸ εἰς οὗ ἐμβαλέσθαι. Ὑμῖν
 δὲ οὖσιν Ἀθηναίοις, καὶ καθ' ἡμέραν ἐχάσθαι ἐν πᾶσι καὶ
 λόγοις καὶ θεωρήμασι τῆς τῶν πρὸς ὄντων ἀρετῆς ὑπομνή-
 μαθ' ὁρῶσι, τοσαύτῳ κακίαν ὑπάρξαι, ὥστε τῷ τῶν Ἑλλήνων
 ἐλδοθείας

atque gloriâ semper decertâsse,
 pluresque viros & pecunias con-
 sumpsisse, ut sibi gloriam com-
 pararet, omniumque Græcorum
 commodis inserviret, quàm cæteri
 Græciæ populi in suas res impen-
 derunt. Animadverti verò Philip-
 pum ipsum, quocum nos conten-
 dimus, dum honoris atque pote-
 statis studio incitatus est, quamvis
 altero careret oculo, jugulum e-
 tiam confractum, diminutam ma-
 num, & crus mutilatum haberet,
 quamcunque adhuc corporis par-
 tem fors ei adimere voluerit, eam
 facillè & libenter amittere para-

tum, modò reliquis integris cum
 dignitate & gloriâ vitam transfi-
 geret. Et profectò, quis unquam
mortalium dicere confisus sit, ho-
 mini isti, qui Pellæ, loci tunc
 temporis obscuri, esset nutritus,
 tantam animi magnitudinem rite
 innasci potuisse, ut Græcorum
 imperium appetere, & de eodem
 acquirendo cogitaret? Vos autem,
 qui & Athenienses estis, & in
 omni literarum ac præceptorum
 genere majorum vestrorum mo-
 numenta quotidie contemplami-
 ni, adeò inertes fuisse & defi-
 diosos, ut communem Græcorum
 libertatem

ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτοις, ἐθελοντάς τῳ ἄχωρῆσαι Φιλίππῳ, οὐδ' ἂν εἰς ταῦτα φήσειε. Δοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγκαῖον ἅμα, πᾶσιν οἷς ἐκείνῳ ἑώραπεν ἀδικῆναι ὑμᾶς, ἐναντιῶσθαι διχαίως. Τῷτ' ἐποιεῖτε μὲν ἄρχῃς ὑμεῖς εἰκότως καὶ προσηκόντως. Ἐγχαφον δὲ καὶ συνεβόλῳσι καὶ ἐγὼ, καθ' οὓς ἐπολιτευόμενι χερόνους ὁμολογᾷ.

κβ'. Ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; ἤδη γάρ σε ἐρωτᾷ πάντα τὰ ἄλλα ἄφεις, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποπίδαιαν, Ἀλόνησον, ὅθενός τούτων μέμνημαι. Σέρριον δὲ καὶ Δορίσκον, καὶ τὴν Πεπαρήθου πόρθησιν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἢ πόλις ἠδίκητο, οὐδ' εἰ γέροντι οἶδα. Καὶ τοι σὺ γ' ἔφησθαι με ταῦτα λέγοντα, εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τετρασί, Εὐβούλου, καὶ Αἰετοφῶντος, καὶ Διοπίθους, τῶν περὶ τούτων ψηφισμάτων ὄντων, οὐκ ἐμὴν ὦ λέγων εὐχερῶς ὅ, τι ἂν βυβληθῆς. Οὐδὲ νῦν περὶ τέτων ἐρᾷ
ἄλλ'

libertatem vestrâ sponte ac voluntate Philippo dederetis? Nemo, *inquam*, hæc dicere non dubitaverit. Reliquum igitur erat atque idem necessarium, quæ ille vestrum in malum *immerito* est aggressus, iis ut vos justè resisteretis: quod vos rectè atque ut decebat ab initio fecistis. Iis verò temporibus quibus ego Rempubl. administravi, tum decreta scripsisse, tum consilium meum dedisse me *libenter* agnosco.

22. At quid me facere oportebat? Te enim ipsum jam interrogo: alia omnia prætermittens, Amphipolin, Pydnam, Po-

tidæam, Halonesum, nihil omnino horum memini. Serrion verò & Doriscus, & Peparethi depopulatio, & quæcunque alia istiusmodi civitati nostræ in injuriam cesserint, an ita fuerint necne, penitus ignoro. Et tamen Tu me horum mentionem facere dixisti, quod magis in Athenienses odium *Philippi* concitarem; cum interim decreta illa quæ ad ista negotia spectabant, ab Eubulo, Aristophonte, & Diopithe, non à me essent relata: ὅ tu quàm promptus ad effutendum, quicquid tibi animus suggerat! Neque vero de his hodie ullum verbum faciam.

Verum

ἄλλ' ὃ τ' Εὐβοίαν ἐκείνη σφετερίζομενος, καὶ κατασκευά-
 ζων ὀπίσχεσμα ὅππ' ἂν Ἀθηκῶν, καὶ Μεγάρων ὀπιχειρῶν, καὶ
 καταλαμβάνων Ωρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμὸν, καὶ κατὰς
 οὐ μὲν Ωρεῶν Φιλιππίδων τύραννον, οὐ δ' Ερετρίαν Κλείταρ-
 χον, καὶ τ' Ελλήσποντον ὑφ' ἑαυτῷ ποιέμενος, καὶ Βυζάντιον
 πολιορκῶν, καὶ πόλεις Ἑλληνίδας, πῶς μὲν ἀναγκῶν, εἰς πῶς
 δὲ τῶς φυγάδας καταύγων· πότερον ταῦτα πάντα ποιεῖν ἡδί-
 κη, καὶ παρεσπένδει, καὶ ἔλυσεν τ' εἰρῴην, ἢ ὅτι; καὶ πότερον φα-
 νηναί πῶς τ' Ἑλλήνων τὸν ταῦτα καλύσοντα ποιεῖν αὐτὸν
 ἐχρῆν, ἢ μή; εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐχρῆν, ἀλλὰ τὴν Μουσῶν λείαν
 καλῶμεν, τὴν Ἑλλάδα ὅσαν ὀφειλῶν, ζώντων Ἀθηναίων
 καὶ ὄντων, ὡσεὶ γράσσει μὲν ἐγὼ ὡς τῶν τοιούτων εἰπὼν·
 ὡσεὶ γράσσει δ' ἡ Πόλις ἡ πεισθεῖσα ἐμοί· ἔγω δὲ ἀδική-
 ματα πάντα ταῦτα ἀπέπαρκα καὶ ἁμαρτήματα ἐμέ. Εἰ
 δὲ ἔδει τῶν πῶς καλυπτεῖν φαίμεν, πῶς ἄλλον, ἢ τῶν
 Ἀθηναίων Δῆμον ὡς σπῆκει γενέσθαι;

κγ'. Ταῦτα

Verum ille qui Eubœam suo jure
 sibi vendicabat, qui aggere Atti-
 cam cingebat, qui Megaram ado-
 riebatur, atque Oreum occupabat,
 qui Porthmum effodiebat, inque
 Oreo Philistidem, in Eretriâ Cli-
 tarchum tyrannum constituebat,
 qui præterea Hellestontum sibi
 subjiciebat, qui oppugnabat By-
 zantium, atque alias Græciæ ur-
 bes funditus evertibat, in alias
 exules reducebat, ille, *inquam*, qui
 hæc perpetrabat, annon injuriam
 fecit, foedera dirupit, annon etiam
 pacem violavit? & proinde utrū
 ē Græcis exoriri aliquem oportebat,
 qui Philippum ab inceptis

suis desistere compelleret, an *illum*
non omnino reprimi? Nam si a-
 liquem ita exoriri non conve-
 niebat, quia Græciam Mysorum
 (ut vocatur) prædam fieri, e-
 tiam vivente ac florente populo
 Atheniensi, tum ego curiosius
 de his verba feci, curiosius etiam
 egit Civitas, quæ meum secuta
 est consilium: mihi denique im-
 putetur, quodcunque injuriæ per-
 petratum fuit, quodcunque *in*
Republicâ peccatum est. At ve-
 rò si illarum rerum vindicem
 extitisse aliquem oportebat, quis
 alius esse debuit præterquam po-
 pulus Atheniensis?

κγ'. Ταῦτα τοίνυν ἐπολιτευόμενι τὸτ' ἐγὼ, καὶ ὁρᾷν καὶ ἀγλόμενον πάντας ἀνθρώπους ἐκείνον, ἡναντίεμνον, καὶ παρ-
λέγων, καὶ διδάσκων μὴ παρτίεσθαι ταῦτα Φιλίππῳ. Καί
μιν, τ' εἰρύνειν γε ἐκείνῳ ἔλυσεν τὰ πλοῖα λαβὼν, ἔκ τῃ
Πόλιν, Αἰσχίνῃ. Φέρε δὴ αὐτὰ τὰ ψηφίσματα, καὶ τ' ὅπι-
λιν τ' ὅ Φιλίππου, καὶ λέγε ἐφεξῆς. Ἄπο ᾧ τῷ τῷ ἔξεται-
ζομένων, τίς τίνῃ ἀπὸς ὅτι, γνήσε) φανερόν. Λέγε.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

ΕΠΙ Ἀρχοντος Νεοκλέους, μηνὸς Βοηδρομιῶν, Εκ-
κλησίας Συγκλήτης ὑπὸ Στρατηγῶν συσχυθείσης, Εὐ-
βουλῇ Μνησιθέας Κύριον, εἶπεν. Επειδὴ παρσέχθαι
οἱ Στρατηγοὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς ἄρα Λεωδάμανθα τὸν
ναύαρχον, καὶ τὰ μετ' αὐτῷ ἀποσταλέντα σιᾶφρ' εἴκοσιν ὅτι
τ' ὅ σίτῃ παρπομπῇ εἰς Εὐρώπῃον, ὁ παρσὲ Φιλίππου
Στρατηγὸς Ἀμύντας καὶ ἀγόχεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ ἐν φυ-
λακῇ ἔχῃ, ὅτι μελῇ θῆναι τὰς Πρυτάνεις, καὶ τὰς Στρατηγούς,
ὅπως

23. Hæc ego igitur illo tem-
pore administrabam : & cùm il-
lum omnes homines in servitu-
tem redigere observarem, ego
contrà summis viribus obnixus
sum, tum prædicendo, tum mo-
nendo, ne hæc Philippo prodere-
tis. Et profectò pacem Ille, cum
navigia caperet, non hæc Civi-
tas, Æschine, violavit. Profer
verò ipsa Decreta, & Literas
Philippi, atque ista figillatim re-
cita. Cùm enim hæc explora-
ta fuerint, quâ quisque sit in
culpâ, satis erit compertum. Re-
cita.

DECRETUM.

*Archonte Neocle, mensē Boë-
dromione, concione ab Imperatori-
bus extra ordinem convocatâ, Eu-
bulus Mnesitheï Fil. Cyprius, re-
tulit : Quoniam Imperatores in
concione nunciârunt, Leodaman-
tem rei navali præfectum, cum vi-
ginti navigiis, quæ frumenti ex
Hellesponto exportandi causâ unâ
cum illo missæ sunt, ab Amyntâ
Philippi Imperatore in Macedo-
niam deduci, atque ibi in custodiâ
teneri : Placere ergo, ut provi-
deant Prytanes & Imperatores,*
ut

ὅπως ἡ Βουλὴ συναχθᾷ, καὶ αἵρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον, οἱ πρυτανόμοιοι ἀγαλέξοντα πρὸς αὐτὸν πρὶ τοῦ ἀφελῆναι τὸ ναύαρχον, καὶ τὰ πλοῖα, καὶ τοὺς τραπώτας. Καὶ εἰ μὴ δι' ἀγνοίαν τῶτα πεποίηκεν ὁ Ἀμύντας, ὅτι ἔμεμψμοιρεῖ ὁ Δῆμος ὅδ' ἐν αὐτῷ· εἰ δὲ π. πλημμελῶντα πρὸς τὰ ἐπεσάλμνα λαβὼν, ὅτι ὅπισκεψάμενοι Ἀθηναῖοι ἐπιτιμίσουσιν χε' τὴν τῆς ὀλιγαρχίας ἀξίαν· εἰ δὲ μηδέτερον τέτων ᾖσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀγνωμονῶσιν, ἢ ὁ ἀποστείλας, ἢ ὁ ἀπεσάλμνεν, καὶ τοῦτο γράψαι λέγειν, ἵνα ἀστανόμηνται ὁ Δῆμος βυλεύσεται π. δεῖ ποιεῖν.

Τὸ μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμα εὐβελῆν ἔγραψεν, ὅτε ἐγὼ τὸ δ' ἐφεξῆς, Αἰετοφῶν· εἴθ' Ἡγήσιππος· εἴτα Αἰετοφῶν πάλιν· εἴτα Φιλοκράτης· εἴτα Κηφισοφῶν· εἴτα πάντες ὁ ἄλλοι· Εγὼ δ' ὅδ' ἐν πρὶ τέτων. Λέγει τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ut cogatur Senatus, Legatique ad Philippum mittendi deligantur; qui cum ad eum pervenerint, de Navarcho, navibus, & militibus dimittendis cum eo colloquantur. Sin autem per imprudentiam hæc fecerit Amyntas, nihil de eo conqueri dicant populum Atheniensem: si Leodamantem deprehenderit aliquid præterquam quod erat ei mandatum moliri, Athenienses re cognita pœnas quales negligentia ejus meretur, de eo esse sumpturos. Quod si neutrum horum sit, quin privatim fidem

violet aut Philippus qui navigia misit, aut Amyntas, qui missus est, petant ab eo Legati, ut de hac re ad nos scribat, ut ita populus, cum rem probe intellexerit, quid sibi sit agendum deliberet.

Hoc igitur decretum tulit Eubulus, non ego: alterum verò quod sequitur, Aristophon: deinde alterum Hegesippus; aliud rursus Aristophon; aliud Philocrates; aliud Cephisophon; deinde alia alii omnes: Ego verò de his rebus nihil omnino retuli. Recita Decretum.

ΕΠΙ Νικοκλέους Ἀρχοντος, Βοηδρομιών^ῃ ἔνη καὶ νέα, Βυλῆς γνώμη, Πρυτάνεις καὶ Στρατηγοὶ ἐχρημάπισαν, τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ἔδοξε τῷ Δῆμῳ πρέσβεις ἐλέσθαι πρὸς Φίλιππον πρὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς, καὶ οἰτολὰς δοῦναι, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ψήφισματα. Καὶ εἶλοντο τούτῳ, Κηφισοφῶντα Κλέων^ῃ Ἀναφλύσιον, Δημόκριτον Δημοφῶντος Ἀναγχεσίον, Πολύκριτον Ἀπηνάντη Κορυκίδην. Πρυτανείᾳ φυλῆς Ἰπποθωντίδος, Αἰσχροφῶν Κολυτρεὺς Πρόεδρος^ῃ εἶπεν.

Ὡς περ τοίνυν ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψήφισματα, ἔγω καὶ σὺ δεῖξον, Αἰσχίνη, ποῖον ἐγὼ γράψας ψήφισμα, ἀπὸς εἰμι ὅ πολέμῳ. Ἀλλ' ἐκ ἀνέχοις· εἰ γὰρ εἶχες, ὅσῳ δὲν ἀν' αὐτῷ πρὸς τερὸν νικῶν πῶρος. Καὶ μὴν ἔσθ' ὁ Φίλιππος ὅσῳ δὲν ἀπ' αὐτῶν με ἤσπερ ὅ πολέμῳ, ἑτέροις ἐγκαλῶν. Λέγε δ' αὐτίκ' ὅτι οἰτολῶ Φιλίππῳ.

ΕΠΙ-

D E C R E T U M.

Archonte Nicocle, Boëdromionis die ultimo, ex sententiâ Senatûs, decretum fecerunt Prytanæ atque Imperatores, postquam ea quæ in Concione acta sunt ad Senatum retulissent; Placere populo, ut Legati ad Philippum de recuperandis navibus mittendi delegantur; ut iisdem mandata dentur, unâ cum decretis in concione latis. Delecti sunt, Cephisophon Cleonis F. Anaphlystius, Democritus Demophontis F. Anagyraeus, Polycritus Apemanti F. Co-

thocides. Retulit Aristophon Colyttensis primi subsellii magistratus, tribu Hippothoontide Prytanicam potestatem exercente.

Quemadmodum igitur ego hæc decreta profero, ita & tu, Æschine, ostendas velim, quomodo ego decretum scribendo belli causa extiterim. Sed profectò nihil tale de me habes: nam si habueris, nihil illo prius jam produxisses. At verò nec ipse quidem Philippus belli culpam in me omnino transfert, cum de cæteris omnibus multa conqueritur. Recita verò ipsas Philippi Literas.

L I T E R Æ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππ^{ος} Αθηναίων τῇ
 Βυλῇ καὶ τῷ Δήμῳ, χαίρειν. Παραγενόμενοι πρὸς ἐμεῖ οἱ παρ'
 ὑμῶν ὠρεσβευταί, Κηφισοφῶν, καὶ Δημόκριτος, καὶ Πολύκριτος,
 διελέγοντο περὶ τῶν πλοίων ἀφέσεως, ὧν ἐναυάρχ^{ης} Λεωδά-
 μας. Καθόλως μὲν ἔνι ἔμοιγε φάνεσθε ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσε-
 σθαι, εἴτ' οἴεσθε με λανθάνειν, ὅτι ἔξαπεσάλη ταῦτα τὰ
 πλοῖα, ὁρόφασιν μὲν ὡς τὸ σῖτον ὠρεσπέμφοις ἐκ τῶν Ἑλλη-
 νῶν εἰς Λῆμνον, βοηθήσονται δὲ Σηλυμβριανοῖς, τοῖς ὑπ'
 ἐμῷ μὲν πολιορκημένοις, καὶ συμπεριλημμένοις δὲ ἐν ταῖς τῇ
 φιλίας κοινῇ κηρυχθεῖς ἡμῖν σωθήσεως. Καὶ ταῦτα συνετάχθη
 τῷ Ναυάρχῳ, ἄνευ μὲν τῶν Δήμου καὶ Αθηναίων, ὑπὸ δὲ πινων
 ἀρχόντων, καὶ ἐτέρων, ἰδιωτῶν μὲν νυνὶ ὄντων, ἐκ παντὸς δὲ τρέ-
 πες βυλομένων τῷ Δῆμον ἀντὶ τῶν νυνὶ ὑπαρχέσης πρὸς ἐμὲ φι-
 λίας καὶ πόλεμον ἀναλαβεῖν, πολλῷ μᾶλλον φιλοτιμωμένων
 τῷτο συνετάχθαι, ἢ τοῖς Σηλυμβριανοῖς βοηθῆσαι, καὶ ὑπο-
 λαμβάνουσιν

LITERÆ PHILIPPI.

Philippus Macedonum Rex Se-
 natui Populoque Atheniensi S.
 Venerunt ad me Legati à vobis
 Cephisophon, & Democritus, &
 Polycritus, egerunt autem de di-
 mittendis navibus, quibus præ-
 erat Leodamas. Mibi verò om-
 nino desipere videmini, si clam
 me esse existimatis, naves istas,
 frumenti quidem ex Hellesponto
 in Lemnum exportandi simula-

tionem ac nomine missas fuisse, at
 revera Selymbrianis, quos ego
 jam obsidione cingo, quique in
 communi nostro fœdere haud om-
 nino continentur, in auxilium
 venturas. Et hæc quidem clam
 populum Atheniensem Navarcho
 mandata sunt, nimirum à qui-
 busdam magistratibus, aliisque
 hominibus, qui nunc sunt pri-
 vati, cupiunt tamen vehemen-
 ter, ut disruptis quæ inter nos
 sunt fœderibus, bellum à populo
 instauretur: atque hoc effectum
 dare alacrius contendunt, quàm
 Selymbrianis opem ferre; putant
 enim

λαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον ὠρόσοδον ἔσεσθαι. Οὐ μὲντοι μοι δοκεῖ τῷτο χηρσιμὸν ὑπάρχειν, ὅθ' ὑμῖν, ὅτ' ἐμοί. Διότ' ὅτε νῦν χαλᾷχθέντα πλοῖα πρὸς ἡμᾶς ἀφίημι ὑμῖν, καὶ ὅλοιπ' αὖ, εἰ βέβληθε μὴ ὀπιτέπειν τοῖς ὀρεσι-κόσιν ὑμῶν χακοήως πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ἐπιτιμᾶτε, πειράσομαι καὶ γὰρ ἀσφυλάτων τ' εἰρλύνειν. Εὐτυχεῖτε.

κδ'. Ενταῦθα ὁ δαμῶ Δημοσθένης γράφει, ὅδ' αἰτίαν ὁδεμίαν κατ' ἐμῶ. Τίποτ' ὅν τοῖς ἄλλοις ἐχέων, τ' ἐμοί περὶ ἀδικημάτων ἀν' ἐμέμνητο τ' ἐαυτοῦ, εἰπὼν περὶ ἐμῶ γράφει. Τῶν γὰρ εἰχόμενον ἐγὼ, καὶ τῶν ἡγεμονίῳ. καὶ πρῶτον μὲν τ' εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν ἔγραψα, ὅτε πρῶτον ἐκείνῳ εἰς Πελοπόννησον πρεσβύετο· εἶτα τ' εἰς Εὐβοίαν, ἡνίκα Εὐβοίᾳς ἦπλετο· εἶτα τ' ἐπ' Ὀρεὸν ἔξοδον (ὅκετι πρεσβείαν) καὶ τὴν εἰς Ερετρίαν, ἐπειδὴ τυράννης ἐκεῖνος ἐν ταῦταις ταῖς πόλεσι κατέστησε. Μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ὑποπόλιν ἀπαντᾷ ἀπέπειλα, καὶ ὅς Χερρό-

νιστος

enim hanc rem sibi in commodum fore. At ego quidem non video, quomodo aut mihi aut vobis profutura sit. Quamobrem navigia vestra, quæ ad nos sunt delata, vobis iterum remitto: deinde, si magistratus vestros Rempubl. inique administrare non sinetis, quin in eos animadvertetis, ego etiam paci conservandæ operam dabo. Valete.

24. Nusquam hic Demosthenis mentionem fecit, nullius me culpæ affinem esse scripsit. Cur igitur cum alios inculcat, non etiam meas res gestas recordatur?

quoniam siquid de me scripsisset, suas injurias non potuerat non meminisse. Ad eas enim ego semper eram intentus, iis me semper adversum præstiti. Ac primum ego illam in Peloponnesum legationem decrevi, cum ille primum in Peloponnesum descenderat: alteram deinde in Eubœam, quando ille in Eubœam venerat: expeditionem deinde in Oreum decrevi, neque enim erat legatio, atque alteram in Eretriam, postquam ille in istis urbibus tyrannos constituerat. Clases denique illas, quæ Cherso-

nesum,

νητος ἐσώθη, καὶ Βυζάντιον, καὶ πάντες ὁ σύμμαχοι ἔξ
 ὧν ὑμῖν μὲν τὰ χάρις, ἔπαυσι, δόξα, τιμὰ, τέφαινοι, χά-
 ριτες ὡς τὸ εὖ πεπονητότων ἐγίνοντο· τὸ δὲ ἀδικημάτων,
 τοῖς μὲν ὑμῖν τότε πειθεῖσιν, ἡ σωτηρία ὡς ἐγένετο τοῖς
 δ' ὀλιγωρήσασιν, τὸ πολλάκις ὧν ὑμεῖς ὡς ἐπατε, μεμνη-
 σθαι, καὶ νομίζεσθαι ὑμᾶς μὴ μόνον εὖναι αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ φρο-
 νίμης ἀνθρώπων καὶ μάντις εἶ). Πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν ἅ
 ὡς ἐπατε αὐτοῖς.

κέ. Καὶ μὲν, ὅτι πολλὰ μὲν ἀνὰ χεῖματ' ἔδωκε Φι-
 λιπίδης, ὥς ἔχειν Ὀρεόν, πολλὰ δὲ Κλείταρχος, ὥς
 ἔχειν Ερετρίαν, πολλὰ δ' αὐτὸς ὁ Φίλιππος, ὥτε
 ταῦτ' ὑπάρχειν ἐφ' ὑμᾶς αὐτῶν, καὶ ὡς τῶν ἀλ-
 λων μηδὲν ἐξελέγχεσθαι, μηδὲ ἀποιῶν ἡδίκηαι, μηδὲνα
 ἐξετάζειν πανταχοῦ, ὅδεῖς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἡκιστα Σὺ.
 Οἱ γὰρ ὡς τὸ Κλείταρχος καὶ τοῦ Φιλίππου τότε
 ὡς ἐβίβηκεν δεῦρ' ἀφικνέμενοι, ὡς σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη,
 καὶ

nefum, & Byzantium, sociosque
 omnes conservabant, ego mitten-
 das suasi. Unde vobis pulcher-
 rima illa retribuebantur, laudes,
 gloria, honores, coronæ, gratiæ,
 ab iis qui beneficium à vobis ac-
 ceperant. Ex illis autem, qui-
 bus à Philippo illatæ sunt inju-
 riæ, qui vobis paruerant, serva-
 bantur; qui vestra consilia neg-
 lexerant, id tandem sunt adepti,
 ut & vestra monita sæpe recor-
 darentur, Vosque non solum erga
 se optimam benevolentiam ha-
 buisse, sed & prudentes viros &
 vates fuisse intelligerent. Quæ-

cunque enim vos iis prædixistis,
 illa eadem evenerunt.

25. Quod verò magno emptu-
 rus esset Philistides, ut Oreum
 teneret; magno Clitarchus, ut E-
 retriam possideret; magno etiam
 Philippus, ut hæc contra vos ha-
 beret, nec de cæteris rebus convin-
 ceretur, nec denique injurias, qui-
 bus ille populum ubique affecerat,
 accuratius quisquam exploraret;
 cum hæc, inquam, omnia nemo
 ignorat, tum tu, Æschine, minimè
 omnium. Legati enim, qui à Cli-
 tarcho & Philistide ad nos missi
 sunt, apud te, Æschine, commo-
 rabantur,

καὶ σὺ παροξύνεις αὐτοὺς οὐς ἡ πόλις, ὡς ἐχθρούς, καὶ ἔτε δίκαια ἔτε συμφέροντα λέγοντάς, ἀπήλασε· σοὶ δ' ἦσαν φίλοι. Οὐ τοίνυν ἐπράχθη τέτων ὁδόν; ὦ βλασφημίῃς πρὸς ἐμοῦ, καὶ λέγων [ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βιάσθ' ἀναλώσας] ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύσῃ δὲ ὁδῶποτε, ἐὰν μὴ σε ἔτοι παύσωσιν, ἀπμώσαντες τήμερον.

κτ'. Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ὅτι τούτοις τότε, καὶ γράφαντο· Αἰσωνίκα τὰς αὐταῖς συλλαβὰς, ὥσπερ ἔπαι Κτησιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναρρήθεντο· ἐν τῷ Θεάτρῳ τοῦ Στεφάνου, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτοις γιγνομένου, ἔτ' ἀντεῖπεν Αἰσχίνης πρῶτον, ἔτε ὅτι εἰπόντα ἐγρέφατο. Καὶ μοι λέγε καὶ τὸ τοῦ ψήφισμα λαβὼν. Λέγε.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

ΕΠΙ Χαμρώνιδος Ηγήμανος Αρχοντος, Γαμηλιῶνος ἑκτῇ ἀπιδόντος,

rabantur, tu illos hospitio excepisti: quos quidem civitas *Atheniensis* inimicos esse reputans, & qui nec iusta neque Reipubl. utilia persuaderent, ex urbe eiecit. At tibi erant amici. Horum igitur nihil omnino ita se habuit? ὃ *te scilicet appello*, qui isto me oneras maledicto, [** quasi accepto munere tacerem, consumpto vociferarer*] Tu verò non ita facis: quin tum maximè vocem effers cùm pretium possideas, neque unquam conticesces, nisi hi tibi vocem compresserint, & meritis ignominis te hodie notaverint.

* Vid. *Aesch.* cap. 77.

26. Cùm igitur eâ de causâ mihi tunc à vobis corona esset donata, scriberetque Aristonicus decretum iisdem planè syllabis quibus nunc utitur Ctesiphon, postquam etiam Coronæ prædicatio facta esset in Theatro, atque hoc secundum mihi jam obtigerit præconium; nihil tum Æschines, quanquam præsens esset, contra eam rem dixit, neque eum qui decretum fecerat in iudicium vocavit. Atque hoc etiam Decretum mihi recita. DECRETUM.

Archonte Charondâ Hegemonis Filio, 25. die Gamelionis, tribu

ἀπὸντῶ, φυλῆς πρυτανιδοῦσης Λεοντίδῳ, Αἰζώνικος Φρεάρριῳ εἶπεν. Ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένος Παμνιεύς πολλὰς καὶ μεγάλας χρεῖας παρέχεται τῷ Δήμῳ τῶν Ἀθιναίων, καὶ πολλοῖς τῶν συμμάχων, καὶ ὡρέτρων, καὶ ἐν τῷ παρόντι χρηρῶ βεβοήθηκε ἀπὸ τῶν ψηφισμάτων, καὶ πῃνας τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ πόλεων ἠλυθέρωσε, καὶ ἀγατελεῖ εὖνους ὧν τῷ Δήμῳ τῶν Ἀθιναίων, καὶ λέγει, ὅτι ὡρέττει ὅ, πᾶν δυνάται ἀγαθὸν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ τῶν Ἀθιναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Δεδόχθαι τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ τῶν Ἀθιναίων ἐπαμνεῖσαι Δημοσθένει Δημοσθένους Παμνιέα, καὶ πεφανῶσαι χρυσῶν τεφάνῳ, καὶ ἀναγορεύσαι τὸ τεφάνον ἐν τῷ Θεάτρῳ Διονυσίοις, τραγωδοῖς καὶ χοροῖς, τὸ δὲ ἀναγορεύσεως ὅτε τεφάνῳ ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύσαν φυλὴν καὶ τὴν Ἀγωνοθῆτιν. Εἶπεν Αἰζώνικος Φρεάρριῳ.

Ἐπὶ οὖν ὅσοις ὑμῶν οἱδὲ πῃνα ἀγκύνην συμβᾶσαν τῇ πόλει
ἀπὸ

tribu Leontide Prytanicam potestatem exercente, Aristonicus Phrearrhius retulit: Quoniam Demosthenes Demosthenis F. Pæaniensis, tum populum Atheniensem tum multos ejusdem populi Socios multis magnisque utilitatibus adjuvit, cumque omni omnino, tum hoc præsertim tempore decretis à se factis profuit, atque aliquas Eubææ urbes liberavit, & quoniam populum Atheniensem benevolentiam usque prosequitur, dicendo agendoque quicquid boni possit, pro ipsis Atheniensibus, necnon pro cæteris Græciæ populis:

Placere ergo Senatui Populoque Atheniensi, ut Demosthenes Demosth. F. Pæaniensis eo nomine laudetur, atque aureâ coronâ coronetur, ejusque coronæ prædictio in Theatro fiat, quando celebrantur Dionysia, & Tragedi novæ fabulas recitant. Prædicationem autem coronæ ea curet tribus, quæ Prytanicam potestatem eodem tempore exercet, unâ cum certaminum designatore ac præfetto. Dixit Aristonicus Phrearrhius.

Quisquamne igitur è vobis est, qui civitatem hanc aut dedecore affe-

ἀλλὰ τὸ το ψήφισμα, ἢ χλευασμὸν, ἢ γέλωτα, ἀ νῦν
 ἔπος ἔρη συμβήσεσθαι, εἰάν ἐγὼ πεφανώμαι; Καὶ μὲν, ὅ-
 ταν ἢ νέα καὶ γνώριμα πᾶσι τὰ πράγματα, εἰάν τε κα-
 λῶς ἔχη, χεῖρ' οὐ τυγχάνει· εἰάνθ' ὡς ἑτέρως, τιμωρίας.
 Φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ χεῖρ' οὐ τετυχηκώς τότε, καὶ οὐ μέμ-
 ψεως, ὅδ' ἐ τιμωρίας.

κζ'. Οὐκοῦν μέχει μὲ τῶν χείρων ἐκείνων, ἐν οἷς
 ταῦτ' ἐπράχθη, πάντας ἀνωμολόγηται τοὺς χείρους τὰ
 αἰετα πράττειν τῇ πόλει, τῷ νικᾶν ὅτ' ἐβυλεύεσθε, λέ-
 γων καὶ γράφων· τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα, καὶ
 περάντας ἐξ αὐτῶν τῇ πόλει, καὶ ἐμοί, καὶ πᾶσιν ὑμῖν
 γενέσθαι τῷ θυσίας τοῖς θεοῖς, καὶ προσόδοις, ὡς ἀγαθῶν
 τέτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιῶσθαι. Επειδὴ τοίνυν ἐκ τῆς Εὐ-
 βοίας ὁ Φίλιππος ἐξηλάθη, τοῖς μὲ ὅπλοις ὑφ' ὑμῶν, τῇ
 δὲ πολιτείᾳ καὶ τοῖς ψήφισμασι, καὶ ἀγαθῶσι πινε-
 σούτων, ὥς ἐμῶ· ἑτέρω καὶ τῆς πόλεως ὀπίσχεσθαι
 ἐζήτει.

affectam, aut ludibrio habitam, aut derisam propter istud decre- tum meminerit, quæ omnia even- tura nunc iste prædicit, si meo capiti corona imponatur? Enim- vero cum recentia adhuc atq; om- nibus nota sint facinora, si recte fuerint gesta, gratiæ; sin aliter, pœ- næ illa consequuntur. Mihi verò gratias tunc habitas fuisse constat, non me reprehensionem com- meritum esse, non pœnas persolvissè.

27. Usque igitur ad illa tem- pora quibus hæc gesta sunt, apud omnes in confesso est, me omni tempore civitati optimè consul- visse, quoniam quæ ego dicerem

ac scriberem in vestris delibera- tionibus, plurimum apud vos au- toritatis habuerint: quòd mea de- creta essent à vobis confirmata, unde *factum est ut* & civitas, & ego, & vos omnes coronas essetis consecuti: quoniam vos pro rebus istis, tanquam utiliter essent admi- nistratæ, sacrificia Diis *facienda* & supplicationes decerneretis. Post- quam igitur Philippus, vestris fa- teor armis, consiliis verò meis, & (quamvis earum rerum mentione quidam homines rumpantur) de- cretis etiam meis, Eubœam re- linquere cogeretur, alteram dein- de civitatis oppugnandæ rationem meditabatur.

ἐζήτει. Οὐδὲν δ' ὅπσι τῶ πάντων ἀνθρώπων πλείεσσι χρώ-
 μεθα ἐπεισάκτω, βυλόμενῳ τῆς σιτοπομπείας κύειῳ
 γενέσθαι, πρὸς τῶν ὅπσι Θράκης, Βυζαντίας, συμμαχίαις
 ὄντας αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον ἡξίου συμπολεμεῖν τῷ πρὸς ὑ-
 μᾶς πόλεμον. Ως δ' οὐκ ἤθελον, ἐδ' ὅπσι τῶ τοῖς ἐφασαν
 τὴν συμμαχίαν πεποιῆσθαι (λέγοντες ἀληθῆ) χερσὶ
 ματα βυλόμενῳ πρὸς τῇ πόλει καὶ μηχανήματ' ὀπισθί-
 σαι, ἐπολιόρκει. Τῶ πρὸς γινόμενων, ὅ, π μὲν πρὸς ὅτι
 ποιεῖν ἡμᾶς, οὐδέτ' ἐρωτήσω. δῆλον γάρ ἐστιν ἅπαντι. Αλ-
 λὰ τίς ἡ ὁ βοηθήσας τοῖς Βυζαντίοις, καὶ σώσας αὐτούς;
 τίς ὁ κωλύσας τῷ Ἑλλήσποντον ἀλλοτριωθῆναι κατ' ἐκεί-
 νους τοὺς χερόνους; Ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθῆνῶν. Τὸ δ' Ὑ-
 μεῖς ὅταν εἴπω, τὴν Πόλιν λέγω. Τίς δ' ὁ τῇ Πόλει λέ-
 γων, καὶ γράφων, καὶ πρὸς τῶν, καὶ ἀπλῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ
 πρὸς ἡμᾶς ἀφειδῶς δοῦς; Εἰ. Αλλὰ μὲν, ἡλίκα ταῦτα
 ὠφέλησεν ἅπαντας, ἐκ ἐκ λόγου δεῖ μαθεῖν, ἀλλ' ἐργῶ πε-
 πείρασθε.

moditabatur. Cum igitur perci-
 peret frumenti aliunde importati
 copiis præ omnibus hominibus
 nos abundare, cuperetque rei fru-
 mentariæ administrationem in
 suâ potestate habere, in Thraciam
 concessit, Byzantiosque qui illius
 erant foederati primò quidem ro-
 gavit, ut ipsi secum conjuncti no-
 stræ civitati bellum communiter
 inferrent; quod cum illi facere
 recusarent, nec societatem cum
 eo se idcirco iniisse dicerent,
 (quod erat verissimum) iste val-
 lo circumjecto & admotis ma-
 chinis urbem oppugnabat. Quæ
 cum ita gesta sunt, quid nos fa-

cere oporteret, neminem jam in-
 terrogabo; est enim omnibus ma-
 nifestum: at quis erat ille, qui By-
 zantiis auxilium tulit, qui eos con-
 servavit? quis erat, qui prohibuit
 ne Hellespontus illo tempore à
 nobis alienaretur? *quis nisi Vos,*
Athenienses? & cum Vos dico,
 quidni Civitatem intelligo? Quis
 verò ille, qui Civitatem tum di-
 ctis, tum decretis, tum etiam re-
 bus gestis adjuvit, qui denique ut
 Reipubl. inserviret, sibi ipsi li-
 beuter non pepercit? Ego, *Athe-
 nenses.* Sed ut hæc omnibus fue-
 rint utilia, ne ex meâ oratione
 discatis, quin potius re ipsâ expe-
 riamini.

παύσαθε. Ο γὰρ τότε εἰς πόλεμος, ἄνευ ὧ καλῶ δόξαν
 εἰλκεῖν, ὡς πᾶσι τοῖς χεῖρ' ἔβιον ἀφρονωτέροις καὶ εὐωνοτέ-
 ροις διήγαγεν ὑμᾶς ἐν νῦν εἰρήνης, ὡς ἔτοι χεῖρ' ἔπατρείδῃ
 τηρῶσιν οἱ ἄλλοι, ὅτι ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν ἀφαιμάρ-
 τοιεν, καὶ μὴ μεταχρεῖν ὧν ὑμεῖς, οἱ τὰ βέλτερά βυζαντινοὶ,
 τοὺς Θεὸς ἀγείρει μηδὲ μεταδίδειν ὑμῖν ὧν αὐτοὶ ἀπορή-
 ρω. Λέγε δ' αὐτοῖς καὶ τὰς Βυζαντίων Στεφάνους καὶ τὰς
 Περικλίων, οἷς ἐπεφάνην ἐκ τούτων τὴν Πόλιν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.

ΕΠΙ ἱερουπόλεως Βασίλειον, Δαμάριος Ἐντεαλία
 ἔλεξεν, ἐκ τῶν Βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν. Ἐπειδὴ ὁ Δῆμος
 ὁ Ἀθηνῶν ἐν τε τοῖς ἀπογενομένοις καὶ εὐνοῶν ἀφαι-
 τελεῖ Βυζαντίοις καὶ τοῖς συμμάχοις καὶ συγγενέσι Περικ-
 λίοις, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας χρεῖας παρέχεται ἐν τε τῷ
 πρῶτον καὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος ὅτι στρα-
 τεύσαντο ὅτι τὰν χώραν καὶ τὰν πόλιν ἐπ' ἀναστάσει
 Βυζαν-

riamini. Ex illo enim bello præ-
 terquam quòd magnam estis glo-
 riam consecuti, etiam largiori co-
 piâ viliorique pretio cuncta vi-
 tæ necessaria vobis suppetebant,
 quàm ex hac pace adepti estis :
 quam tamen nonnulli boni Viri
 incommodo patriæ tuentur, spe
 futurorum adducti, quibus uti-
 nam frustrentur, & nunquam ea
 assequantur, quæ vos pro summâ
 vestrâ prudentiâ à Diis petitis ;
 neque vobis ea quæ secum ipsi
 statuerunt, impertiant. Recita-
 verò illis Byzantiorum & Perin-
 thiorum Coronas, quibus earum

rerum nomine Civitatem nostram
 donabant.

DECRETUM BYZANTIORUM.

Hieromnemone Bosphoricho, De-
 magetus Entealiæ F. factâ sibi
 à Senatu dicendi potestate, ver-
 ba fecit : Quoniam Populus A-
 theniensis cum superiori tempore
 Byzantios, fœderatosque & cognat-
 os Perinthios benevolentiam per-
 petuâ prosecutus est, tum etiam
 nuperrimè, cum Philippus Ma-
 cedo huic agro atque urbi bellum
 inferret, eo scilicet animo ut
 Byzan-

Βυζαντίων καὶ Περεινθίων, καὶ τὰν χώραν Δαμόνῳ, καὶ
 δυνάσκειν, βοηθήσας πλοίοισιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι,
 καὶ σίτω, καὶ βέλεσι, καὶ ὀπλίταις, ἔξείλετο ἅμμε ἐκ
 τῆς μεγάλων κινδυνῶν, καὶ ἀποκατέσχε τὰν πατριὸν
 πολιτείαν, καὶ τὼς νόμους, καὶ τὼς τάφους. Δεδόχθω
 τῷ Δάμῳ τῷ Βυζαντίων καὶ Περεινθίων Ἀθηνάοις δόμῳ
 ὀκταγμῖαν, πολιτείαν, κτῶσιν γὰρ, καὶ οἰκίῳ ὡρε-
 δρεῖαν ἐν τοῖς ἀγῶσι ποτὶ τὰν Θόλον, ποτὶ τὰν Βω-
 λάν καὶ τῷ Δάμῳ, ὡς τοῖς ἄλλοις τὰ ἱερά, καὶ τοῖς
 κατοικοῦν ἐθέλουσι τὰν πόλιν, ἀλειουργήτοις ἡμῶν πᾶσαν
 ὡς τὰν λειτουργίαν, γὰρ καὶ εἰκόνας τρεῖς ἐκ-
 καδεκαπήχεις ἐν τῷ Βοσπόρῳ, στεφανέμῳ τῷ Δάμῳ
 τῆς Ἀθηνάων ὑπὸ τῷ Δάμῳ τῶν Βυζαντίων καὶ
 Περεινθίων, ἀποστείλαι δὲ καὶ δωρεὰς ἐς τὰς ἑντε Ελ-
 λάδι πανηγύειας, Ἰσθμια, καὶ Νέμεα, καὶ Ολύμ-
 πια, καὶ Πύθια, καὶ ἀνακαρύξαι τῷ τεύρανον, ὃ ἐτε-
 φάνῳ

Byzantios Perinthiosque prorsus
 deleret, cumque agros incendio
 vastaret, arboresque excideret,
 idem Populus multis nos magnis-
 que commodis affecit; atque missis
 in auxilium nostrum centum vi-
 ginti navibus, cum magnâ fru-
 menti, armorum, & militum co-
 piâ, magnis periculis nos libera-
 vit; & antiquum Reipubl. sta-
 tum, & leges nostras, & sepul-
 cra nobis restituit: Placeat ergo
 Populo Byzantio & Perinthio,
 dare Atheniensibus jus matrimo-
 nii nobiscum contrahendi, dare et-
 iam civitatem, & agrorum pos-

sessionem; atque in ludis ac certa-
 minibus, apud Tholum, in Curia,
 & apud Populum, eosque qui sacris
 rebus sunt præfecti, principem &
 proprium iis locum concedere: &
 quicumque ex illis in hac urbe habi-
 tare voluerint, eos omnino immu-
 nes esse permittere. Placeat præ-
 terea, ut tres statuæ 16 cubitorum
 in Bosforo ponantur, quæ signifi-
 cent Populum Atheniensem à Po-
 pulo Byzantio & Perinthio coro-
 nari: mittantur etiam præmia ad
 publicos totius Græciæ conventus,
 ad Isthmia, Nemea, Olympia, Py-
 thia; ibique prædicetur corona,
 H h quâ

φάνω) ὁ Δᾶμος ὁ Ἀθιναίων υἱὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπιστέων)
 (1) Ἕλληνες πάντες Ἀθιναίων ἀρετῶν, καὶ τῶν Βυζαντίων καὶ
 Περινήων εὐχαριστίαν.

Λέγε καὶ τὰς ῥα τὴν Χερρόνησόν Σπεράνους.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ.

ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ οἱ κατοικοῦντες Σητόν, Ελεῦντα,
 Μάδυτον, Ἀλωπεκόννησον, σφραγίσιν Ἀθιναίων τὴν Βασιλίαν καὶ
 τὴν Δῆμον χρυσῶν σφάνων ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα· καὶ Χάριτος
 βωμὸν ἰδρύουσιν) καὶ Δῆμος Ἀθιναίων, ὅτι πάντων μέγιστον ἀγα-
 θῶν ᾤχεσθαι ἀπὸ γένου Χερρόνησίταις, ἐξελόμην) ὅτι
 τὸν Φιλίππου, καὶ ἀποδοὺς τοῖς πατερίδας, τὰς νόμους, τὴν ἐλευ-
 θερίαν, τὰ ἱερά· καὶ ὅτι τὰ μεταταῦτα αἰῶνι παντὶ οὐκ ἐλ-
 λείψι εὐχαριστῶν, καὶ ποιεῖν ὅ, τι ἂν διείη) ἀγαθόν. Ταῦτα
 ἐψηφίσαντο κοινῶν Βυβουθιείων.

Οὐκ ἔν, ὁ μόνον τὸ Χερρόνησον, καὶ Βυζάντιον σώσας, ὅσῳ
 τὸ κωλύσας τὸν Ἕλλησποντον ἔστω Φιλίππου γενέσθαι τότε,
 ὅσῳ

*quā Populus Atheniensis à nobis
 donatus est: eò ut universis Græ-
 ciæ populis indicetur tum Athe-
 niensium virtus ac benevolentia,
 tum Byzantiorum Perinthiorum-
 que gratitudo.*

Recita & Coronas illas, quas
 à Chersonesitis accepimus.

DECRETUM CHERSONESITARUM.

*Chersonesitæ, quot ex illis Se-
 ston, Eleuntæ, Madytum, Alo-
 peconnesum incolunt, Senatū Po-
 pulumque Atheniensem aureâ co-
 ronâ donant, talentorum sexagin-*

*ta: Aram Gratiæ & Populo A-
 theniensi statuunt; quoniam ma-
 ximorum honorum quæ ipsis conti-
 gerunt autor extitit, ipsosque è
 Philippi potestate vindicavit, &
 patriam cum legibus & libertate
 restituit: neque unquam post hoc
 tempus eidem populo gratias re-
 ferre, & quicquid poterunt in eum
 beneficii conferre, desinent. Hæc
 omnia ex communi Curie consensu
 decreverunt.*

Non solum verò salutem Cher-
 soneso & Byzantio reddidère,
 non solum prohibuère ne Helle-
 sponsus à Philippo subigeretur,

ὅδ' ἐπὶ τὸ πᾶσιν τῷ πόλιν ἐκ τούτων, ἡ περὶ χάρις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεῖα διεπράξατο. Ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξε τῷ τε τῆς πόλεως καλοκαγαθίαν, καὶ τῷ Φιλίππῳ κακίαν. Οὐδὲ γὰρ φίλῳ καὶ σύμμαχῳ ὡς τοῖς Βυζαντίοις, πολιορκῶν αὐτοὺς ἔωρθετο ὑπὸ πάντων, (ὅτι τί γένοιτ' ἂν αἴχλιον, ἢ μαρώτερον;) ὑμεῖς δ' ὦ καὶ μεμφάμενοι πολλὰ καὶ δίχαια ἂν ἐκείνοις εἰκότως, πρὸς ὧν ἡγνομονήκεσαν εἰς ὑμᾶς οἱ τοῖς ἐμπεραθεὶς χερόνοις, οὐ μόνον οὐ μνησικακοῦντες, ὅδ' ἐπὶ πρὸς ἐμὸν τοὺς ἀδικημένους, ἀλλὰ καὶ σώζοντες ἐφάνεσθε. ἔξ ὧν δόξαν, εὐνοίαν πρὸς πάντων ἐκταῖτε. Καὶ μὲν ὅτι πολλοὺς μὲν ἐστεφανώκατε ἤδη τῶν πεπολιτευμένων, ἅπαντες ἴσασι. Δι' ὅντινα δὲ ἄλλον ἢ Πόλιν ἐστεφάνωται, σύμβουλον λέγω καὶ ῥήτορα, πλὴν δι' ἐμὲ, ὅς ἂν εἰς εἰπεῖν ἔχοι.

κή. Ἰνα τοῖνυν καὶ τοὺς βλασφημίας, ἃς καὶ τῇ Εὐβοέων, καὶ τῇ Βυζαντίων

non solum denique Civitatem nostram eo nomine laudari perfectere consilia mea, meaque Reipubl. administratio: sed effecerunt etiam, ut & Atheniensium virtus atque improbitas Philippi omnibus hominibus satis esset spectata. Hic enim Byzantium cum amicus esset & Socius, eorum tamen urbem oppugnare ab omnibus videbatur; (quo quid turpius aut sceleratius fieri potest?) Vos autem, cum multa in iis nec injuriā reprehenderetis, propterea quod superiori tempore male fuerant de vobis meriti, non solum

injuriarum immemores esse, neque homines laesos à vobis modo non projicere, sed etiam servare cernebamini: unde gloriam consecuti estis, omniumque erga vos benevolentiam comparastis. Et profecto, multos ex illis qui in Reipubl. versati sunt coronis à vobis esse donatos, nemo est qui ignorat: cujus verò alterius operâ (consiliiarii, intelligo, & oratoris) Civitas hæc esset coronata, nemo est qui recte possit dicere, præterquam meâ.

28. Ut igitur maledicta ea, quæ iste in Eubæos Byzantiosque

Βυζαντίων ἐποιήσατο, εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο
 πρὸς ὑμᾶς ὑπομιμνήσκων, συκοφαντίας ὅσας ὀπιδείξω,
 μὴ μόνον τῷ ψευδεῖς εἶ), (τὸ μὲν δὲ ὑπάρχειν ὑμᾶς
 εἰδότες ἡγῶμαι) ἀλλὰ καὶ τῷ, εἰ ταμάλιν' ἦσαν ἀλη-
 θεῖς, ὅπως, ὡς ἐγὼ κέχρημαι, τοῖς πρᾶγμασι συμφέρον
 γένησθαι· ἐν, ἡ δὲ βέλομαι τῶν καθ' ὑμᾶς πεπραγ-
 μένων καλῶν τῇ πόλει διεξελθεῖν, καὶ ταῦτ' ἐν βραχείῃ.
 Καὶ δὲ ἄνδρα ἰδίᾳ καὶ πόλιν κοινῇ, πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν
 ὑπαρχόντων αἰεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι πρᾶττειν. Ὑμεῖς
 ποίνω, ὧν ἄνδρες Αθηνῶσι, Λακεδαιμονίων γῆς καὶ θα-
 λάττης ἀρχόντων, καὶ τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων
 ἀρμοσῶν, καὶ φρεσῶν, Εὐβοίαν, Τάναγραν, τὴν Βοιωτίαν
 ἅπασαν, Μείγαρα, Αἰγίαν, Κλεωνὰς, τὰς ἄλλας νήσους,
 καὶ νῆας καὶ τείχη τῆς πόλεως τότε κεκτημένους, ἐξήλθετε εἰς
 Ἀλῖαρον· καὶ πάλιν καὶ πολλὰς ἡμέρας ὑπερὶ εἰς Κόριν-
 θον, τῷ τότε Αθηνῶν πολλὰ ἂν ἐχόντων μνησικακῆσαι
 καὶ

asperè & ferociter dixit, ubi si-
 quid fortè gravius erga vos actum
 esset, commemorabat, meras esse
 calumnias ostendam, non solum
 quod omnino sint falsa (hoc enim
 vobis satis notum esse existimo)
 sed quoniam, si verissima essent,
 tamen eas res ita ego temperavi,
 ut *Civitati nostræ* opportunæ es-
 sent; unum atque alterum ex istis
 quæ apud vos commodo Civita-
 tis gesta sunt, paucis volo expo-
 nere. Nam & unumquemque ho-
 minem privatim & universam
 Civitatem communiter dare ope-
 ram oportet, quò melius ad præ-

clarissima exempla reliquas actio-
 nes aptent. Vos igitur, Athenien-
 ses, cum Lacedæmonii terræ ma-
 risque imperium possiderent, to-
 tamque Atticam gubernatoribus
 ac præfidiis undequaque obsessam
 tenerent, Eubœam, Tanagram,
 universam Bœotiam, Megaram,
 Æginam, Cleonas, cæterasque in-
 sulas occuparent; vobis verò ne-
 que naves essent, nec mœnia Ci-
 vitati, *tamen tunc* ad Haliartum
 egressi estis: iterumque non multis
 post diebus Corinthum petebatis,
 cum eodem tempore Athenienses
 multas injurias recordari possent,
 quas

καὶ Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις, τῶν ~~πρὸς~~ ^{ἐκ} Δεκελεικὸν πό-
 λεμον ~~παρα~~χθέντων. Αλλ' οὐκ ἐποίουν τῆτο, οὐδ' ἐγ-
 γύς. Καὶ τοι τότε ταῦτα ἀμφοτέρω, Αἰγύνη, οὐθ' ὑπὲρ
 εὐεργετῶν ἐποίουν, ὅτε ἀκίνδυνα ἐώρων· ἀλλ' ὃ ~~ἀπὸ~~ ταῦ-
 τα ~~πρό~~βεντο τοὺς ~~κατα~~φεύγοντας ἐφ' ἑαυτοὺς, ἀλλ' ὑπὲρ
 εὐδοξίας καὶ τιμῆς ἤηelon τοῖς δεινοῖς αὐτοὺς δίδοναι, ὁρθῶς
 καὶ χαλῶς βυθλούμενοι. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ὅτι
~~πῶς~~ βίη ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ πρὸς αὐτὸν καθεύδων
 τηρῇ· δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐγχειρεῖν μὴ ἅπασιν
 αἰετῶς χαλοῖς, τιμὴν ἀγαθῶν ~~προ~~βαλλομένων ἐλπίδα·
 φέρειν δ', ὅ, πρὸς ὃν ὁ Θεὸς διδῶ, γενναίως. Ταῦτ' ἐποί-
 ουν ^ἡ ἡμέτεροι ~~πρό~~γονοι, ταῦτ' ἡμεῖς ^ἡ ~~προ~~εσβύτε-
 ροι· ^ἡ Λακεδαιμονίους οὐ φίλους ὄντας οὐδ' εὐεργέτας,
 ἀλλὰ πολλὰ τιμὴν πόλιν ἡμῶν ἡδικηκότας καὶ μεγάλα,
 ἐπειδὴ Θηβαῖοι κρατήσαντες ἐν Λεύκτροις ἀνελεῖν ἐπεχεί-
 ρον, διεκωλύσατε, καὶ φοβηθέντες ἢ τότε Θηβαίοις ῥώμῃ
 καὶ

quas tum à Corinthiis tum à The-
 banis ad bellum Decelicum acce-
 perant ; sed non id fecerunt, nec
 facere sunt aggressi. Atque horum
 utrumque, *Æschine*, non pro be-
 ne de se meritis fecerunt *Atheni-
 enses*, neque ea periculo vacua esse
 cernebant ; neque verò igitur de-
 ferere homines voluerunt, qui ad
 se confugerant : sed honoris at-
 que gloriæ studio affecti, seipsos
 in discrimen obicere maluerunt ;
 quâ in re pulchrè quidem & rectè
 sentiebant. Omnibus enim ho-
 minibus vitæ terminus est mors,
 etiam si quis in cellulâ conclusum

se tenuerit. Viros verò fortes ho-
 nestâ semper aggredi oportet, bo-
 nâ interim spe munitos : quicquid
 verò Dii voluerint, generosò a-
 nimo perferre. Hæc fecerunt ma-
 jores nostri, hæc itidem qui inter
 nos estis ætate provectiores : qui
 Lacedæmonios, nec amicos no-
 bis, nec de nobis bene meritos,
 sed è contra qui civitatem nostram
 multis magnisque incommodis af-
 fecerant, *incolumes tamen servân-
 tis* : Thebanosque, qui victoriâ
 in Leuctris potiti, illos perdere ac
 penitus delere aggressi sunt, pro-
 hibuistis ; non eorum viribus, non
 partâ

καὶ δοῦναι ὑπάρχουσιν, ἔδ' ὑπὲρ οἷα πεποιηκότων ἀνθρώπων
κινδυνεύσετε ἀφαιλοσάμενοι. Καὶ γὰρ τοὶ πᾶσι τοῖς Εὐ-
λοισιν ἐδείξατε ὅκ' ἔστων, ὅτι καὶ ἄν' ὅπῃ τις εἰς ὑμᾶς ἔξα-
μάρτη, τῷ τῷ ὀργῇ εἰς τ' ἄλλα ἔχετε· ἂν δ' ὑπὲρ σωτη-
ρίας ἢ ἐλευθερίας κινδυνός τις αὐτοὺς καταλαμβάνῃ, ἔτε-
μνισκακήσετε, ἔτε ὑπολογεῖσθε.

κθ'. Καὶ ὅκ' ὅτ' ἔστων μόνον ἔτ' ἔχῃκατε, ἀλ-
λὰ πάλιν σφετερίζομένων Θεβαίων τὴν Εὐβοίαν, ἃ φερέ-
τε, ἔδ' ὧν ὑπὸ Θεμίωνος καὶ Θεοδώρου φερέ οὐ-
ρων ἡδίκησθε, ἀνεμνήσθητε, ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τούτοις,
τῶν ἐφελοντῶν Τεινερχῶν τότε φρεῖτον γενομένων τῇ
πόλει, ὧν εἰς ἡμεῖς ἐγώ. Ἀλλ' ἔγωγε φερέ τούτων. Καὶ τοὶ
καλὸν μὲν ἐποιήσατε καὶ τὸ σωσάμεναι τὴν νῆσον· πολλῶν δ'
ἔτι τούτου χάλλιον, τὸ κατὰστάντες κύριοι, καὶ τῶν σω-
μάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδοῦναι ταῦτα δικαίως αὐ-
τοῖς τοῖς ἑξαμαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἡδίκησθε, οἷς
οἷς

partâ gloriâ deterriti; non deni-
que perpendentes, pro quali ho-
minum gente in discrimen essetis
venturi. Ita his rebus gestis Græ-
cis omnibus ostendebatis, quod
si quis delicti quicquam in vos ad-
miserit, vos debitas inimicitias ad
aliâ opportunitatem retinere:
quod si qui in discrimen salutis aut
libertatis venerint, vos neque inju-
riæ acceptæ memores futuros, nec
ejusdem rationem postulatu-
ros.

29. Neque verò in istis solum
rebus eo animo fuistis, sed cum
iterum Thebani sibi Eubœam
vendicarent, vos neque eos negli-

gere, nec injuriarum, quas à The-
misone & Theodoro ad Oropum
acceperatis, recordari voluistis, sed
& his etiam auxilium ferebatis:
atque eo primùm tempore Trie-
rarchi voluntarii in civitate con-
stituti sunt, quorum ego unus ex-
titi. Sed de his rebus nondum *mibi
est dicendum*. Præclare quidem
fecistis, cum insulam servaretis:
multò autem præclarius facinus
præstitistis, quod, cum virorum
atque urbium domini essetis, u-
troque tamen iisdem hominibus
reddidistis qui vobis injurias fece-
rant, nullâ omnino malorum, in

οἷς ἐπιστεύθητε, ὑπολογισάμενοι. Μυρία τοίνυν ἕτερα
εἰπεῖν ἔχων, πῶς αἰπὴν ναυμαχίαν, ἰξόδοις, περὶ ἅς στρα-
τείαν, καὶ πάλαι γεροντίας, καὶ νῦν ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, ἅς ἀπά-
σας ἡ Πόλις καὶ τὰ ἄλλων ἔνεχ' Ἑλλήνων ἐλευθερίας καὶ σω-
τηρίας πεποιήται. Εἶτα ἐγὼ θεωρητικὰς οἱ τοσούτοις καὶ
τοιούτοις πλὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν τοῖς ἄλλοις συμφερόντων ἐ-
γέλυσαν ἀγωνίζεσθαι, ὑπὲρ αὐτῆς τρέπον πινὰ τῆς συμ-
βουλῆς οὐσίης, τί ἐμελλον κελεύσῃν, ἢ τί συμβουλεύσειν
αὐτῇ ποιεῖν; μνησικακήσειν ἢ Δία πρὸς τοὺς βουλομέ-
νους σώζεσθαι, καὶ πρὸς αὐτὴν ζητεῖν, δι' ἅς ἅπαντα πρη-
σόμεθα τὰ συμφέροντα; Καὶ τίς οὐκ εἰς ἀπέκτεινέ με
δικαίως, εἰ πὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει καλῶν λόγῳ μό-
νον καταρχύνειν ἐπεχείρησα; ἐπεὶ πόγε ἔργον οὐκ εἰς ἐ-
ποιήσατε ὑμεῖς, ἀκριβῶς οἶδα ἐγὼ· εἰ γὰρ ἠβούλεσθε,
τί ἡμῶν ἐμποδόν; οὐκ ἔξιπῶ; οὐκ ὑπῆρχον ὅτι ταῦτα ἐ-
ρῶντες οἱ;

λ'. Ββ'-

iis quæ vestræ fidei demandata sunt, ratione habitâ. Innumera-
bilia alia quæ dicenda restant præ-
termitto; pugnas navales, expe-
ditiones, copias pedestres, tum su-
periori tempore, tum vestrâ etiam
memoriâ comparatas: quæ qui-
dem omnia pro communi cætero-
rum Græcorum libertate ac salute
Civitas hæc fecit. Cum igitur a-
nimadvertissem in tantis talibus-
que certaminibus implicari velle
Civitatem nostram, adeoque pro
commodis alienis laborare, cum
interim de seipsâ quodammodo
consultum esset, quid mihi erat

suadendum ut faceret, quid consilii
adhibendum? an ut injurias sibi
olim allatas memoriâ repeteret, iis-
que qui salutem petierunt objice-
ret; excusationes etiam quæreret,
quibus communia commoda pro-
deremus? Et quis me non me-
ritò interfecerat, si quod civita-
ti esset ornamentum vel verbo
tantum contaminare aggressus es-
sem? quoniam vos hoc facinus ne-
quaquam esse facturos certissimè
novi: si enim vobis ita placuerit,
quid poterat obstare? nonne lice-
bat? nonne aderant isti homines,
qui eadem vehementer urgerent?

λ'. Βύλομαι τοίνυν ἐπανελθεῖν ἐφ' αὐτῶν ἐξῆς ἐπολιτευόμην. Καὶ σκοπεῖτε εἰ τέτοις πάλιν αὖ, τί τὸ τῇ πόλει βέλπτον ἴω. Οὐδὲ γάρ, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ναυπλὸν ὑμῶν καταλυόμενον, καὶ τοὺς μὲν πλοῖσιν ἀπελθεῖς ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων γενομένους, τὰς δὲ μέτρια ἢ μικρὰ κεκλήμενους τῶν πολιτῶν, τὰ ὄντα ἀπολλύσας, ἐπὶ δὲ ὑπερίσταν ἐκ τῶν τιμῶν πόλιν τῶν καμῶν ἔδηκα νόμον, καὶ ὅν τὰς μὲν τὰ δίκαια ποιεῖν ἠνάγκασα τὰς πλοῖσιν, τὰς δὲ πένητας ἔπαυσα ἀδικημάτων· τῇ πόλει δ', ὅπερ ἴω χρησιμώτατον, εἰ καμῶ γίνεσθαι τὰς πλοῖσιν ἐποίησα. Καὶ γραφεῖς τὸ ἀγῶνα τῶτον πωδιστόμων, εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ ἀπέφυγον, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ δικάων ἐκ ἔλαβε. Καί τοι, πόσα χεῖματα τοὺς ἡγεμόνας τῶν συμμοριῶν, ἢ τὰς δούτερας, καὶ τρίτους οἶεσθε μοι δίδοναι, ὥστε μάλιστα μὲν μὴ θεῖνά με τὸ νόμον τῶτον; εἰ δὲ μὴ, καταβαλόντά με εἴαν εἰ ὑπομυσία; ποσαῦτα, ὦ

30. Ad ea igitur revertar quæ deinceps in Republicâ gessi; atque in his iterum spectetis, oro, quid civitati esset commodissimum. Cum enim animadvertirem, Athenienses, rem navalem veltram pessundatam esse, divitesque exiguis sumptibus factos esse immunes, aliosque aut mediocris aut tenuis conditionis homines suis facultatibus orbari; cum viderem præterea, Civitatem ob has causas præterlapso tempore res agendas suscipere: legem tuli, quâ divites iusta facere coëgi, pauperes ab injuriis vindicavi; perfeci denique

ut (quod erat utilissimum) omni bellico apparatu opportunè instructa esset Civitas. Et cum in jus essem vocatus, accusatusque de scito contra leges scripto, coram vobis comparui, vestroque iudicio absolutus sum, adversario non quintam suffragiorum partem confecuto. Et quanta mihi præmia daturus esse existimatis Classium Duces, aut secundos, aut tertios? primum quidem, ut hanc legem non omnino ferrem; sin id fieri non posset, ut eos permetterem jurisjurandi ope causam differre, atque ita prorsus evadere? profectò tanta,

ὦ Ἄνδρες Ἀθινοῦοι, ὅσα ὁκνήσαμ' ἂν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. Καὶ ταῦτ' εἰκότως ἂν ἔπραττον ἔκεινοι. Ἦν γὰρ αὐτοῖς, ἔκ μὲν τῶν πρετέρων νόμων συνεκκλήδεα λειτουργεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρὰ, καὶ ὅθεν ἀναλίσκεσι, τοὺς δ' ἄλλους τῶν πολιτῶν ἐπιτεύουσιν· ἔκ δὲ τῶν ἐμοῦ νόμων, τὸ γινόμενον καὶ τιμὴν ἔσσαν ἕκαστον πλῆναι, καὶ δυοῖν ἐφάνη Τειρεάρχου, ὁ τῆς μιᾶς ἐκλήθη καὶ δέκατος ὢν πρεσβύτερον σωτελής. Οὐδὲ γὰρ Τειρεάρχης ἐπωνόμαζον ἑαυτοὺς, ἀλλὰ Σωτελεῖς. Ωστε δὴ ταῦτα λυγίῳ, καὶ μὴ τὰ δίχαι ποιεῖν ἀναγκασθῆναι, οὐκ ἔωδ' ὅ, π οὐκ ἐδίδοσαν. Καί μοι λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τῇ γραφῇ, εἴτα τὰς κατὰ λόγους, τόντε ἔκ τῶν πρετέρων νόμων, καὶ τῇ καὶ τῷ ἐμόν. Λέγε.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

ΕΠΙ Ἀρχὸντος Πολυκλέους, μηνὸς Βοηδρομιῶνος ἐκλήθη ὅππῃ δέκα, φυλῆς Ὠρυζανεύσεως Ἰπποβοωντίδος, Δημοσθένους Δημοσθένης

tanta, Athenienses, quanta me apud vos dicere puduerit. Neque sane imprudenter id essent facturi. Leges enim priores adeo iis indulgebant, ut sedecim ex illis munus publicum administrare possent; cum ipsi exiguos sumptus de proprio facerent, inopum autem civium rem familiarem comminuerent. Mea vero lege provisum est, ut pro suis singuli facultatibus pecuniam contribuerent: ita duabus triremibus ille nunc præficitur, qui antea decimam sextam tributum partem in unum tantum navigium impendit.

Neque enim Trierarchos se sed tributum conferendi focios appellabant. Ut hæc igitur tollerentur, atque ut iusta facere non essent coacti, nihil est quod dare recusaverint. Ac mihi primum recita Decretum illud, propter quod in iudicium adductus sum: deinde censum descriptiones, tum illam quæ priore lege, tum hanc quæ mea instituta est. Recita.

D E C R E T U M.

Archonte Polycle, mensis Boëdromionis die 16. tribu Hippothoontide Prytanice potestatem exercente, Demosthenes Demosthenis

μοσθένες Παμάνιεύς εἰσώεγκε νόμον εἰς τὸ Τριηραρχικὸν ἀντὶ τῶ ὡστέρας, καθ' ὃν αἱ σιωτέλειαι ἦσαν Τριηράρχων· καὶ ἐπεχειροτόνησεν ἡ Βουλὴ, καὶ ὁ Δῆμος. Καὶ ἀπώεγκε πρᾶνόμων γεγραφὺς Δημοσθένει Πατροκλῆς Φλυεύς· καὶ τὸ μέρους τῶ ψήφων εἰ λαβὼν, ἀπέπισε τοὺς πεντακοσίας δραχμαίς.

Φέρε δὴ καὶ τὸ καλὸν καταλόγον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

ΤΟΥΣ Τριηράρχους καλεῖσθαι ὅτι πλὴν τελήρη συνεκαίδεχα ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις σιωτελειῶν, ἀπὸ εἰκοσι καὶ πέντε ἔτων εἰς τετραράκοντα, ὅτι ἴσον τῇ χορηγίᾳ ἡσμενύς.

Φέρε δὴ καὶ τῶτον τὸν ἐκ τῶ ἐμῶ νόμου καταλόγον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

ΤΟΥΣ Τριηράρχους αἰρεῖσθαι ὅτι τὸ τελήρη ἀπὸ τῶ ἑσίας,

καὶ

moſthenis Fil. Pæaniensis legem ad Trierarchicam rem ſpectantem, abrogatâ illâ ſuperiore, retulit; quâ tributorum collatio Trierarchis concedebatur: quam legem Senatus Populusque Athenienſis ſuffragiis ſuis comprobavit. Eo itaque nomine Patrocles Phlyenſis Demoſthenem legis perperam rogatæ poſtulavit: qui cûm quintam ſuffragiorum partem non eſſet conſecutus, drachmis 500 mulctatus eſt.

Profer verò & præclaram illam cenſûs deſcriptionem, quæ priore lege inſtituta eſt.

DESCRIPTIO CENSUS. ſecundum Legem antiquam.

Trierarchi ad unius triremis ſumptus deſignentur ſedecim, ad rationem earum tributi collationum quæ in militum centuriis obſervari ſolent, ab anno ætatis 25. ad 40. atque hi æqualem inter ſe impenſam faciant.

Profer etiam cenſûs deſcriptionem alteram, quæ meâ lege deſcernitur.

DESCRIPTIO CENSUS. ſecundum Legem Demoſthenis.

Trierarchi ad triremis ſumptus deligantur pro ſuis ſinguli facultatibus,

καὶ πίμῃσιν, ἀπὸ ταλάντων δέκα· ἐὰν δὲ πλείονων ἢ ὕσια
ἀποτεπμυμῆν ἢ χρημάτων, καὶ τὸ ἀναλογοῦν ἕως τριῶν
πλοίων καὶ ὑπηρετικῆς ἢ λειτουργίας ἔστω· καὶ τὸ αὐτίκω δὲ ἀ-
ναλογία ἔστω, καὶ οἷς ἐλάττων ὕσια ὅτι τὸ δέκα ταλάντων,
εἰς συντέλειαν συναγομῆσιν εἰς τὰ δέκα τάλαντα.

λα'. Ἀρχὴ γε μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῖν δοκῶ;
ἢ μικρὰ ἀναλῶσαι ἂν, ὅ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν Α πλῆ-
στοι; Οὐ τοίνυν μόνον τῷ μὴ καθυφεῖναι τῶντα σεμνύνο-
μα, ὅδε δὲ τῷ γραφεῖς ἀποφυγεῖν, ἀλλὰ καὶ τῷ συμφέροντα
γεῖναι τὸ νόμον, καὶ τῷ πεῖραν ἔργῳ δεδωκέναι. Πάντα γὰρ τὸ
πόλεμον τῷ ἀποτόλῳ γιγνομένων καὶ Β νόμον τὸν ἐμὸν,
ὅς ἐκεῖθεν ἐβήκε Τείρεαρχος ὅδεῖς πώποτε ὡς ἀδι-
κέκμεν Γ πρὸ ὑμῖν, ὅς ἐκ τῆς Μουνυχίας ἐκατέζετο, οὐχ
ὑπὸ τῷ ἀποτολέῳ ἐδέθη, ὁ τείρης ὅτ' ἐξω καταληφθεῖσαι
ἀπώλετο τῇ πόλει, ὅτ' αὐτὸς ἀπελείφθη, ὁ δυνάμενη ἀνάγε-
σθαι. Καί τοι καὶ τὰς ὑποτέρας νόμους ἅπαντα ταῦτα ἐγίγνετο·
τὸ

*facultatibus, quorum census est 10
talenta: quod si pluris aestimetur
quam 10 tal. pro rata portione
usque ad tria navigia cum altero
actuario, conferendi munus obeant;
sin minoris, pro eadem portione
conjungantur inter se usquedum
decem confecerint talenta.*

31. Nunquid vobis videor pa-
rum auxilii pauperibus attulisse?
nunquid parum daturi videntur
divites; ne iusta facere cogerentur?
Ego verò non idcirco solum
gloriosior, quòd ista iis non con-
cesserim; quòdque iudicio, cum
esset postulat, absolutus fuerim;

sed quòd legem salubrem fece-
rim, idque re satis probaverim.
Toto enim belli tempore cum
naves eum cursum tenerent quem
mea lex præscripserat, nullus un-
quam Trierarchus apud vos con-
questus est se à meâ lege quic-
quam injuriæ accepisse, nullus ad
Munychiam ad aram Dianæ con-
fugit, nullus à classium præfectis
in vincula conjectus est, nullam
denique triremem foris amisit ci-
vitas, nulla in portu detenta est,
quòd educi non potuerit. At ve-
rò legibus antiquis non ita cau-
tum est, quin hæc omnia fierent.

τὸ δ' αἶπον ἐν τοῖς πένησιν ἰῶ, τῷ λειτουργεῖν μὴ δυνά-
σθαι. Πολλὰ δὲ τὰ ἀδυνάτα σωέσθαι· ἐγὼ δ' ἐκ τῶν
ἀπείρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετῴεγκα τὰς Τειρερχίας·
πάντ' οὖν τὰ δέοντα ἐγένετο. Καὶ μὴν καὶ κατ' αὐτὸ τῷτο
ἄξιός ἐμι ἐπαίνου τυχεῖν, ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα ὡρηγέ-
μι· πολιτεύματα, ἀφ' ὧν ἅμα δόξα, καὶ πρῆξ, καὶ δυνά-
μεις σωέσθαι τῇ Πόλει· βάσκανον δὲ, καὶ πικρὸν, καὶ κα-
κόν· ὅθεν ὅτι πολίτευμα ἐμὸν, ὅθεν ταπεινόν, ὅθεν τῆς
Πόλεως ἀνάξιον.

λβ'. Ταυτὸ τοίνυν ἦθος ἔχων ἐν τε τοῖς κατὰ τὴν Πό-
λιν πολιτεύμασι, καὶ ἐν τοῖς ἑλλήνικοις φαιήσομαι. Οὐ-
τε γὰρ ἐν τῇ Πόλει ὡς τῶν πλουσίων χάριτας μάλ-
λον ἢ τὰ τῶν πολλῶν δίκαια εἰλόμην· ὅτι ἐν τοῖς ἑλ-
λήνικοις, τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ τὴν ξενίαν ἠγάπησα ἀντὶ
τῶν κοινῇ πάσι τοῖς Ἕλλησι συμφερόντων. Ἡγῶμαι τοίνυν
λοιποὶ εἶναι μοι παρὰ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν, καὶ τῶν
εὐθυγῶν.

Pauperum verò inopiâ id accidit, qui munus publicum obire non poterant. Multæ igitur ex eâ re nascebantur difficultates : ego verò navium præfecturas à tenuioribus hominibus transtuli ad locupletiores ; atque *ita perfeci, ut* quæ fieri oportebat continuo perficerentur. Et profectò, vel inde laudes commeritus sum, quòd istis Reipubl. gerendæ rationibus usus sim, unde gloriam, honores, copiasque simul consecuta est Civitas : neque verò ex omni confiliorum meorum multitudine quicquam invidiosum aut nimis acerbum apparet ; nihil eorum mali-

gnitatem sapit, nihil deniq; humile reperitur, aut Civitate indignum.

32. Atque eandem planè rationem servâsse me vobis ostendam, tum in iis rebus quæ ad Civitatem nostram spectant, tum in aliis quæ universo Græciæ populo communes sunt : nam quod ad hanc Civitatem attinet, non ego divitum gratias pluris quàm plebriorumque hominum jura æstima- verim ; neque in Græcanicis rebus gestis, Philippi munera atque hospitium publicæ Græcorum omnium utilitati prætulim. Restare mihi jam opinor, ut de prædicatione ac rationibus reddendis verba faciam.

εὐθυάν. Τὸ γὰρ ὡς τὰ ἄλλα τε ἔπραττον, καὶ διαπαντὸς εὖντας ἡμῖν, καὶ πρῶτος εὖ ποιεῖν ὑμᾶς, ἰκανῶς ἐκ τῶν εἰρημνῶν δεδηλωσθαι μοι νομίζω. Καὶ τοι τὰ μέγιστα γὰρ τῶν πεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων ἐμαυτῷ πρῶτα λέπω, ὑπολαμβάνων πρῶτον μὲν, ἐφεξῆς τὰς πρὸς αὐτοὺς ὅτι πρῶτον λόγους ἀποδοῦναι με δεῖν εἶτα, καὶ ἂν μηδὲν εἶπω πρὸς τῶν λοιπῶν πολιτευμάτων, ὁμοίως πρὸς ὑμῶν ἑκάστου τὸ συμφέρον ὑπάρχον μοι.

λγ'. Τῶν μὲν οὖν λόγων, ὅς ἐστις ἄνω καὶ κατὰ ἀγκυκλῶν ἔλεγε πρὸς τῶν πρῶτα γεγραμμένων νόμων, ὅτε καὶ τοὺς Θεοὺς οἶμαι ὑμᾶς μαθητῆναι, ὅτι αὐτοὺς ἡδυνάμειν συνεῖναι τοὺς πολλὰς. Ἀπλῶς δὲ τῇ ὁρθῇ ὁδῷ πρὸς τῶν διχαίων ἀφελέξομαι. Τοσούτοις γὰρ δέω λέγειν ὡς ἐκ εἰμι ὑπεεύθυνος, (ὅτι νῦν ἔστι πολλὰκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο) ὥστε ἀπαντα τὸ βίον ὑπεεύθυνος εἶναι) ὁμολογῶ ὡς ἡ ἀφακεχείριχα, ἢ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν. Ὡς μάλιστα ἐκ τῆς ἰδίας ὁσίας ἐπαγγελάμενος δέδωκα τῷ Δῆμῳ, ὅσδε μίαν ἡμέ-

ραν

faciam. Optimè enim me fecisse, & semper erga vos esse benevolum, & benefacere paratum, satis ex supradictis constare arbitror. Et profectò maximam actionum mearum partem prætermitto, quoniam primum quidem ipsius criminis rationem esse mihi reddendam existimo: deinde, si nullum de cæteris rebus quas in Republicâ gessi verbum facerem, earum tamen testem apud vos ipsos esse satis locupletem, vestram singulorum conscientiam.

33. Ex omni igitur sermonum illorum varietate, quos iste de

legibus perperam rogatis confuse ac perturbatè habuit, paucos quidem, per Deos immortales, aut vobis aut mihi puto esse intellectos: ego verò de legibus responsurus, simplicem rectamque viam insitam. Tantum enim abest, ut reddendis rationibus obnoxium me esse inficer, (quod iste multoties objecit atque affirmavit) ut per totum vitæ spatium me obnoxium confitear earum rerum rationi reddendæ, quas apud vos suscepi, aut administram. At verò quæcunque ex privatis opibus sponte meâ populo largitus sum, eorum rationem referre

ραν ὑπεύθυνον εἶναι φημι, (ἀκούεις, Αἰσχίνη;) ὁδὲ ἄλλον ὁδὲνα, ὃ δ' ἀντὶ τῶν ἐνέα Ἀρχόντων πῶς ὦν τύχη. Τίς γάρ ὅστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μετὸς, ὥστε τὸ δόντά π τῶν ἰδίων, καὶ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον καὶ φιλόδωρον, τῆς χάριτος μὲ ἀποστρεῖν. εἰς δὲ τοὺς συκοφάντας ἄλγην, καὶ τέρας ὅππαις εὐθύναις ὦν ἔδωκεν ἐφιστάμε; Οὐδὲ εἰς δῆπου· εἰ δὲ φησιν ὅτι, δεξάτω, καὶ γὰρ γέρω, καὶ σιωπήσομαι. Ἀλλ' ὅτι ἐστίν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Ἀλλ' ὅτι συκοφαντῶν, ὅτι ὅππαις πρὸς θεοεικῶς τότε ὦν ἐπέδωκα τὰ χεῖματα, [ἐπήνεσεν αὐτόν, φησιν, ἡ Βουλὴ ὑπεύθυνον ὄντα] καὶ πρὸς τέτων γε ὁδοδενὸς ὦν ὑπεύθυνον ἴω, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὦ συκοφάντα.

λαδ'. Ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦσθαι, φησι. καὶ δι' αὐτό γε τῷτο ὀρθῶς ἐπηνέμην, ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέδωκα, καὶ οὐκ ἐλογίζόμην. Ο μὲν γὰρ λογιζομένους εὐθυνῶν καὶ τῶν ἔξετασόντων

referre neque ego unquam teneor, (audis, Æschine?) nec quisquam pro me alius, etiamsi unus sit ē novem Archontibus. Quæ enim tantâ injustitiâ atque inhumanitate referta Lex, ut illi, qui publico usui aliquid ex suo donavit, fecitque facinus generosum & perquam liberale, non modò gratias referri non finat, sed & calumniatoribus eum committat, atque hos de reddendis rationibus iudices constituat? Nulla certè est istiusmodi: sin ille talem meminerit, producat velim; atque ego tacitus in eâ acquiescam. Sed nul-

la est, Athenienses. Verùm iste me calumniis proscindit, & cùm theatri pecuniæ præfectus essem, nummosque ultro largirer, [Senatus, inquit, eum laudavit, cùm rationes referre deberet] at non me laudavit Senatus propter ea quorum rationes referre debueram, sed ob illa munera quæ ipse de meo dederam, maledice.

34. Verùm muro reficiendo curator eras, inquit; & sanè meritas idcirco laudes consecutus sum, quòd ipse impensam fecerim, nec rationes cum Civitate putaverim. Ubi enim impensæ ad calculos revocantur,

τασόντων προσδύται, ἡ δὲ δωρεὰ χάρειτο καὶ ἐπά-
νου δικαία ὅτι τυγχάνειν δόωρ ταῦτ' ἔγραψεν ὁδὸν
πρὸς ἐμοῦ. Οἱ δ' οὕτως ταῦτα ἔχει, καὶ οὐ μόνον
ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἦρξιν ὤρε-
ται, ἐγὼ ῥαδίως πολλαχόθεν δείξω. Πρῶτον μὲν ὅτι Ναυ-
σικλῆς στρατηγὼν, ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων πρέβητο, πολ-
λάκις ἐτεφάνωται ὑφ' ὑμῶν· εἴθ' ὅτε τὰς ἀσπίδας Διό-
πμου ἔδωκε, καὶ πάλιν Χαρίδημου, ἐτεφανῶντο· εἴθ' ὅ-
τος Νεοπτόλεμος, πολλῶν ἔρχων ὀπιστάτης ὢν, ἐφ' οἷς ἐπέ-
δωκε, τέπηται. Σχέτλιον ὅτι ἂν εἴη τὸ γε, εἰ τῷ πινα
ἀρχὴν ἄρχοντι, ἢ δίδοναι τὰ ἑαυτοῦ τῇ πόλει· ἀλλὰ τίω
ἀρχὴν μὴ ἔξέσται· ἢ πῶν δοθέντων, ἀντὶ τοῦ κομίσασθαι
χάριν, εὐθυίας ὑφέξεν. Οἱ τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω,
λέγε τὰ ψηφίσματά μοι τὰ τούτοις γεγενημένα, αὐτὰ
λαβών. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

vocantur, ibi æquum est ut in ra-
tiones referendas inquiratur, atque
ejus rei judices constituentur :
quodcunque verò ultro ac volun-
tariè datur, laudes gratiasque sibi
vendicat. Atque ob hanc rationem
decretum illud de me fecit Ctesio-
phon. Ita verò rem esse, nec so-
lùm à Legibus sed & Consuetudi-
nibus nostris ita postulari, ego
multis exemplis facillè ostendam.
Primum enim Nausiclem cùm es-
set imperator, eo quòd pecunias
Civitati de suo largitus esset, mul-
toties coronâ donâstis : deinde

Diotimus, cùm clypeos daret, at-
que iterum Charidemus coronis
remunerati sunt. Postea etiam
Neoptolemus iste cùm multorum
operum curator esset, propter ea
tamen quæ sponte dederat eosdem
honores accepit. Effet enim profe-
ctò miserabile, si magistratui, aut
civitati pecunias de proprio largiri,
propter officium suum non liceret;
aut ubi dederit, loco debitæ gratiæ,
ipsius muneris rationem referre te-
neretur. Atque ut verum me loqui
cognoscatis, cape & recita mihi de-
creta quæ de illis relata sunt. Lege.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

ΑΡΧΩΝ Δημόνικϙ Φλυεύς, Βοηδρομιῶνϙ ἔκ-
τη μετ' εἰκάδα, γνώμη Βουλῆς καὶ Δήμου Καλλίας
Φρεάρριϙ εἶπεν· Ὅπ δὲ κεῖ τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ
σεφαιῶσαι Ναυσικλέα τὸν ἑπὶ πῶν ὅπλων, ὅπ (Ἀθινῶων
ὀπλιτῶν διχαλίων ὄντων ἐν Ἰμβρῳ, καὶ βοηθοῦτων τοῖς
κατοικοῦσιν Ἀθινῶων τιῷ νῆσον, οὐ δυναμῆου Φιάλω-
νϙ, τοῦ ἑπὶ τῆς δροικήσεως κεχειροτονημένου, ἀφ'
τοὺς χιμῶνας πλεῦσαι, καὶ μισθοδοτῆσαι τοὺς ὀπλί-
τας) ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἔδωκε, καὶ οὐκ εἰσέπραξε τ'
Δῆμον· καὶ ἀναγρεῦσαι ϙ σέφανον Δουυσίοις, Τραγω-
δοῖς κακοῖς.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

ΕΙΠΕ Καλλίας Φρεάρριος, Πρυτάνεων λεγόντων Βουλῆς
γνώμη· Επειδὴ Χαρίδημος ὁ ἑπὶ τῷ ὀπλιτῶν, ἀποταλὴς εἰς
Σαλαμίνα, καὶ Διότιμος ὁ ἑπὶ πῶν ἱππέων, ἐν τῇ ἑπὶ
τῇ

D E C R E T U M.

Archonte Demonico Phlyensi,
Boëdromionis die vigesimo sexto,
ex sententiâ Senatûs Populique,
Callias Phrearrhius retulit: Pla-
cere Senatui Populoque coronare
Nausiclem armorum præfectum;
quoniam cum Atheniensium bis
mille gravis armaturæ peditum in
Imbro essent, ferrentque auxilium
Atheniensibus isti in insulâ incolis,
neque posset Phialon (qui ex po-
puli suffragiis istud munus admi-
nistravit) propter tempestates na-
vigare, nec militibus stipendium

persolvere; Nausicles de proprio
pecunias largitus est, neque ite-
rum à populo exegit. Placere e-
tiam Senatui Populoque, ut præ-
dicatio coronæ fiat quando cele-
brantur Dionysia, & Tragœdi novi
fabulas recitant.

D E C R E T U M.

Dixit Callias Phrearrhius, Pry-
tanibus ex sententiâ Senatûs con-
vocatis: Quoniam Charidemus
peditum præfectus cum Salami-
nem mitteretur, & Diotimus
equitum magister, in eâ pugná
quæ

τῷ ποταμῷ μάχῃ τῶν φραπωτῶν τινῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων
 σκυλευθέντων, ἃς τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων κατ' ὅπλισαν τῆς
 νεανίσκοις ἀσπίσιν ὀκτακοσίας δεδόχθαι τῇ Βουλῇ καὶ τῷ
 δήμῳ τεφανῶσαι Χαρίδημον, καὶ Διότιμον, χρυσῷ τεφά-
 νῳ, καὶ ἀναγορεύσαι Παναθηναίοις τοῖς Μεγάλοις ἐν τῷ
 γυμνασίῳ ἀγῶνι, καὶ Διονυσίοις, Τραγωδοῖς κακοῖς. Τῆς
 δὲ ἀναγορεύσεως ὅππῃ μεληθῆναι Θεσμοθέται, Πρυτάνεις, Α-
 γωνοθέται.

λέ. Τῶν ἑκάστος, Αἰσχίνη, τῆς μὲν ἀρχῆς ἧς ἦρχεν ὑ-
 πεύθυνε, ἔφ' οἷς δ' ἐφαινότο ὅτι ὑπέυθυνε. οὐ-
 κοῦν δ' ἐγὼ, ταῦτά γάρ δίκαιά ἐστι μοι πρὸς τῶν αὐ-
 τῶν τοῖς ἄλλοις δήπου. Επέδωκα, καὶ ἐπαμνοῦμαι διὰ
 ταῦτα, ὅτι ὧν ὧν ἐπέδωκα ὑπέυθυνε. ἦρχον, καὶ δέ-
 δωκα γὰρ εὐθύναι ἑκείνων, οὐχ ὧν ἐπέδωκα. Νὴ Δία
 ἀλλ' ἀδίκως ἦρξα; Εἶτα παρὼν ὅτε με εἰσῆγον ὧν λο-
 γιστῇ, διὰ τί ὁ κατηγορεῖ; Ἰνα τοίνυν εἰδῆτε ὅτι αὐτὸς
 ὁ τὸς

quæ ad fluvium Elissum commissa
 est, milites nonnullos ab hostibus
 spoliatos, suis sumptibus octingen-
 tis clypeis instruxerunt; Placere
 Senatui Populoque Atheniensi, ut
 Charidemus & Diotimus aureâ co-
 ronâ donentur, ejusque prædica-
 tio fiat Quinquatribus Magnis in
 gymnico certamine, & Dionysiis,
 & cum novi Tragædi fabulas a-
 gant. Prædicationem autem cu-
 rent Thesmothetæ, Prytanes atque
 certaminum designatores.

35. Horum, Æschine, unus-
 quisque magistratûs quem obiit
 rationem referre tenebatur; re-
 rum verò gestarum, ob quas co-

ronam consecutus est, nullas ratio-
 nes reddere necesse habuit: ne-
 que igitur ego reddendis sum ob-
 noxiis; eadem enim jura eâdem
 in re mihi cum aliis sunt commu-
 nia. Pecunias dedi, atque idcirco
 laude cumulatus sum; non meo-
 rum munerum rationem referre
 debeo. Obii magistratus, & ma-
 gistratuum rationes retuli; non
 eorum, quæ liberè largitus sum.
 Sed iniquè magistratus obii: quare
 igitur cum tu adesses, quando ra-
 tiocinatores gestæ administratio-
 nis à me rationem reposcebant,
 nulla mihi crimina objecisti? Ut
 igitur vobis perspectum sit, illum
 ipsum

ἔπος μοι μαρτυρεῖ, ἐφ' οἷς ἔχ' ὑπεύθυν' ὧν ἐπεφανώσθαι, λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα ὅλον τὸ γεγραφέν μοι· οἷς ᾧ οὐκ ἐγράψατο ἔ. πρὸς βουλευματ', τ' ἄτοις ἂ διώκῃ συκοφαντῶ φανήσε'. Λέγε.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

ΕΠΙ Αρχὴν Εὐθυκλέους, Πυανεψίωνος ἀνάτη ἀπ' ἰόντος, φυλῆς Πρυτανεύσεως Οἰνηίδου, Κτησιφῶν Λεωθέου Αναφλύστου εἶπεν· Επειδὴ Δημοσθένος Δημοσθένους Παμانيεύς γενόμενος ὑπὸ μελητῆς τῆς τῶν τευχῶν ὑποσχευῆς, καὶ πρὸς ἀναλώσας εἰς τὰ ἔργα ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας τρία τάλαντα, ἐπέδωκε ταῦτα τῷ Δήμῳ, καὶ ὑπὸ τοῦ θρωεικοῦ κατὰσταθεῖς, ἐπέδωκε τοῖς ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν θρωεικοῖς ἑκατὸν μνᾶς εἰς θυσίας· δέδωχθαι τῇ Βουλῇ, καὶ τῷ Δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἐπαγνέσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παμανιέα, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ καλοκαγαθίας, ἧς ἔχων ἀγαπεῖν ἐν παντὶ ἰσχυρῶς εἰς τὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναίων,

καὶ

ipsum pro me testari, quod eorum gratiâ coronatus sim quorum rationes referre non tenebar, cape & recita mihi totum illud decretum quod de me latum est. Quoniam enim nihil omnino in senatusconsulto reprehenderit, in istis quæ contra decretum urget calumniatorem se arguet foedissimum. Recita.

D E C R E T U M.

Archonte Euthycle, Pyanepfionis die 22. tribu Oeneide Prytanicam potestatem exercente, Cte-

siphon Leosthenis F. Anaphlystius retulit : Quoniam Demosthenes Demosthenis F. Pæaniensis, muris reficiendis curator constitutus, tria talenta ei operi de proprio impendit, eademque Populo largitus est ; Et rursus, cum theatri ærario præfectus esset, omnium tribuum pecuniæ theatri centum minas ad sacrificia facienda addidit : Placere Senatui Populoque Atheniensi approbare Demosthenem Demosthenis Fil. Pæaniensem, virtutis ergo benevolentiaque, quam erga Populum Atheniensem semper habet, eumque

ὃ φερανῶσαι χερσὶν φεράτω, καὶ ἀναγορεύσαι τὸ φερανὸν ἐν τῷ Θεάτρῳ, Διονυσίοις, Τραγωδοῖς καὶ κωμοῖς. Τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ὁπιμελητήναι τὸ Ἀγωνοθέτην.

ΛΤ'. Οὐκοῦν ἂν μὴ ἐπέδωκα, ταῦτ' ὅσιν, ὧν ὁδὸν σὺ γράφαι· ἂν δὲ φησιν ἡ Βασιλὴ δεῖν ἀντὶ τούτων γενέσθαι μοι, ταῦτ' ἔοδ' ἂν δώκεις. Τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον ^(τῷ) εἶ), τὸ χρεῖν τούτων ἀποδοῦναι πρὸ νόμων χρεῖς; ὃ δὲ παμπόνηρον ἀνθρώπου, καὶ Θεοῖς ἐχθερὸς καὶ βάσκανον ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη πρὸς Θεῶν; ἔχ' ὃ ποιεῖται; Καὶ μὴ πᾶσι τούτοις ἐν τῷ Θεάτρῳ κηρύττεσθαι, τὸ μὲν μυριάκις μυρίας κηρύχθαι, παραλείπω, καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐφερανῶσαι πρὸς τέρψιν· ἀλλὰ πρὸς Θεῶν, ὅπως σκαδὸς εἶ, καὶ ἀνάσσειν, Αἰσχίνη, ὥστε ἐδιδάσθαι λόγισθαι ὅτι τῷ μὲν φερανῶσαι τὸ αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ φερανόν, ὅπου ἂν ἀναρρήτῃ· ἔσθ' δὲ τῶν φερανόντων ἕνεκα συμφέρονται ἐν τῷ Θεάτρῳ γίνεσθαι τὸ κήρυγμα;

Οἱ

que aureā coronā donare, & prædicare coronam in Theatro, Dionysiis, tragædis novis fabulas agentibus: prædicationis verò curam incumbere certaminum designatori ac præfetto.

36 Quæ igitur Civitati largitus sum, ista sunt; quorum tu, *Æschine*, nihil omnino exagitas: quibus vero remunerari me censuit Senatus, ea sunt quæ tu insectaris. Beneficia igitur recipere legitimum esse confiteris; gratiasque ob accepta rependere, id quasi legibus contrarium reprehendis? O hominem perditissi-

mum, & Diis invisum, & per Deos immortales pessimo mortaliū simillimum! Jam verò quod ad prædicationem in Theatro factam pertinet, millies quidem millies ibi factam fuisse, me ipsum etiam sæpenumero antehac coronas accepisse, præmitto: Tu verò, *Æschine*, per Deos immortales itane stolidus atque imperitus es, ut id capere non possis, eandem gloriam viro cui donatur afferre coronam, ubicunque demum prædicetur; si verò in Theatro prædicatio ejus fiat, id coronantibus utile futurum?

K k 2

Qui-

Οἱ ᾧ ἀκρόσαντες ἅπαντες, εἰς τὸ ποιῆν εὖ τῇ Πόλιν ὡς-
τρέπον), καὶ τὰς ἀποδιδόντας τῇ χάριν μᾶλλον ἐπαμύνοι τῷ
σεφανισμῷ. διόπερ τῷ νόμον τῷτον ἡ Πόλις γέγραφε. Λέγε
δ' αὐτὸν μοι τῷ νόμον, λαβών.

N O M O Σ.

ΟΣΟΥΣ σεφανισί πινες τῶν Δήμων, τὰς ἀναγρ-
ρεύσας τῷ σεφάνων ποιῆσθαι ἐν αὐτοῖς ἐκάστους τοῖς ἰδίοις
Δήμοις, ἐὰν μὴ πιναι ὁ Δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἢ ἡ Βουλὴ
σεφανοῖ. τῆς δὲ ἔξῃναι ἐν τῷ Θεάτρῳ Διονυσίοις ἀνα-
γρεῦσθαι.

λζ'. Ἀκροί, Αἰσχίνη, ὁ Νόμος λέγοντος σαφῶς [πλὴν
ἐὰν πιναι ὁ Δῆμος ἢ ἡ Βουλὴ σεφανώσῃται, τούτους δὲ ἀ-
ναγρεῦετο]; Τί οἶμαι, ὦ ταλαύπτρε, συκοφαντεῖς; τί
λόγους πλάττεις; τί σαυτὸν οὐκ ἐλεβορεῖς ἐπὶ τού-
τοις; Ἀλλ' ἔδ' αἰσχύνῃ φθόνῳ δίκην εἰσάγων, ἐκ ἀδικέ-
ματος ὁδενός, καὶ νόμους τῆς μὲν μεταποιῶν, τῷ δ' ἀφαιρῶν
μέρη,

Quicunque enim præconium au-
dierunt, ad benefaciendum civi-
tati excitantur; pluresque laudes
in eos conferunt qui gratias retri-
buunt, quàm in eos qui coronas
consecuti sunt. Quà de causâ le-
gem istam decrevit Civitas. Cape
verò Legem & recita.

L E X.

Quoscunque aliqui ex Pagis co-
ronaverint, eorum coronæ in ipsis
Pagis privatis singulæ prædican-
tur, nisi quos Populus Athenien-
sis aut Senatus coronis donarit:
liceat verò eas in Theatro præ-

dicare, cum celebrentur Dionysia.

37. Audin', Æschine, Legem
difertè loquentem [nisi quos Po-
pulus aut Senatus Atheniensis co-
ronis donarit; eæ verò in Thea-
tro prædicentur?] Quid igitur,
homo infelix, malitiosè calum-
niaris? quid verba comminifce-
ris? quin te elleboro purgas, ut
morbum istum expellas? Nonne
te pudet actionem alteri inten-
dere, non malo aliquo facinore
commotum, sed invidia? nonne
te pudet leges alias omnino præ-
termittere, aliarum partes seorsim
rapere ac recitare, quas totas re-
citas esse oportuit? atque illo-
rum

μέρη, οὓς ὅλος δίκαιον ἰὼ ἀναγνώσκεισθαι, τοῖς γε ὁ-
 μωμοκόσι κατὰ τοὺς νόμους ψιφιεῖσθαι; Ἐπειτα τοι-
 αῦτα ποιῶν, λέγεις ἃ δεῖ προεῖναι τῷ δημοτικῷ, ὥσ-
 περ ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς κατὰ συγγραφὴν, εἶτα οὐκ
 ἔχοντα ἃ προῆκεν ἐκ τῆς συγγραφῆς κομιζόμενον.
 ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικούς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι καὶ
 τοῖς πολιτεύμασι γνωσκομένους. Καὶ βοᾷς ῥητὰ καὶ ἀρ-
 ῥητὰ ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ ἀμάξης, ἃ σοὶ καὶ τῷ σὺ γέ-
 νει πρόσθεν, οὐκ ἐμοί. Καὶ τοι καὶ τούτο, ὦ Ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ ἀφάφειν
 ἡγοῦμαι, τῷ τίῳ μὲν κατηγορίαν ἀδικήματ' ἔχειν, ὥν
 ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἱ τιμωρίαι· τίῳ δὲ λοιδορίαν βλα-
 σφημίας, ἃς κατὰ τίῳ αὐτῷ φύσιν τοῖς ἐχθροῖς πε-
 εὶ ἀλλήλων συμβαίνει λέγειν. Οἰκοδομήσας δὲ τοὺς προ-
 γόνους τρυπὴ τὰ δικαστήρια ὑπέειληπα, οὐχ ἵνα συλ-
 λέξαντες ὑμᾶς εἰς ταῦτα ἐπὶ τῷ ἰδίῳ, κακῶς τὰ
 ὑπὲρ-

rum hominum adeò in præsentiâ,
 qui decreta ferre legibus confor-
 mia jurejurando sunt obstrikti?
 Postquam verò hoc feceris, de-
 inde, * recenset, eodem prorsus
 modo ac si statuat faciendam ex
 syngraphâ præscriberes; confectâ
 verò, virtutes illas, quas in syn-
 graphâ enumerâras, in eâ tandem
 desideras: quasi verò verbis so-
 lummodo, & non potiùs rebus ge-
 stis & Reipubl. administratione
 spectandi essent viri populares At-
 que aperto ore clamitas, fanda si-
 mul & infanda nullo efferens dif-
 crimine, quasi in plautro sedens

* Vid. *Æsch.* cap. 55.

*maledicta spargeres, quæ de Te
 & de tuo genere aptiùs quàm de
 me dici poterant. Atque hanc
 ego, Athenienses, maledictionis &
 accusationis differentiam esse du-
 xerim, quòd accusationem scilicet
 ea in se crimina continere oport-
 teat, quibus pœnæ secundùm Le-
 ges debentur: maledictio verò ni-
 hil habeat propositi præter contu-
 meliam & convicia, quibus ini-
 mici pro suâ quisque indole alii a-
 lios urgere consueſcunt. At verò eâ
 mente atq; consilio majores nostros
 fora hæc construxisse arbitror, non
 ut vobis à rebus domesticis *avoca-
 tis, atque in hunc locum coactis,*
*maledicta**

ὑπόρρητα λέγων ἀλλήλους· ἀλλ' ἵνα ἔξελέγωμαι, εἴαν τις ἡδίκηκώς τι τυγχάνῃ τῷ Πόλει. Ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης ὧδ' ἦτον ἐμῷ, πομπεύειν ἀντὶ τῷ κατηγορεῖν ἔλετο.

λή'. Οὐ μὲν ἔδ' οἰταῦθα ἔλαπτον ἔχων, δίκαιός ἐστιν αἰπελθεῖν. Ἡδὴ δὲ ὅπῃ ταῦτα πορεύσομαι, ποσῶτον αὐτὸν ἐρωτήσας. Πότερὸν σέ τις, Αἰσχίνη, τῷ Πόλεως ἐχθρὸν, ἢ ἐμὸν (εἰ) φῆ; ἐμὸν δηλονότι. Εἴτα ἔμ' ἢ πρ' ἐμῷ δίκην κατὰ τὰς νόμους ὑπὲρ τέτων λαβεῖν εἴ πορ ἡ δίκην, ἔξελιπες, οἰταῖς εὐθυάας, οἰταῖς γεαφαῖς, οἰταῖς ἄλλας κρίσιν· ἔδ' ἐγὼ μὲν ἀθῶτα ἅπασι, τοῖς νόμοις, τῷ χρόνῳ, τῇ περθεσμῷ, τῷ κεκείσθαι πρὸ πάντων πολλάκις τέτων πρῶτον, τῷ μηδεπώποτε ἔξελεγχθῆναι μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, τῇ Πόλει δ' ἢ πλεῖον, ἢ ἔλαπτον ἀνάγκη τ' γε δημοσίᾳ πεπραγμένων μετεῖναι τῷ δόξῃς, οἰταῦθα ἀπιώτηκας; Οὐρα, μὴ τέτων μὲν ἐχθρὸς ᾦς, ἐμοὶ δὲ περσσοῖ.

λθ'. Επειδὴ

maledicta in nos invicem infanda conjiceremus; sed si quis Civitati injuriam facere reperiatur, eum ut, *criminis justā habitā ratione*, coargueremus. Ista Æschines cum perinde atque ego cognōrit, maluit tamen maledictis me proscindere, quā̄m justē accusare.

38. Cum igitur in hac re posteriores partes non ferat, non isto sane modo abire meretur. Jam vero ad hæc me recipiam: *at priusquam illa aggrediar*, unum ab ipso exquiram. Utrum, Æschine, te quisquam Civitatis, an meum rectē dixerit inimicum? Meum certissime, At vero *si meus sis inimi-*

cus, ubi, siquid *Civitati* malefecissem, tibi licebat pœnas idcirco de me sumere, tu contra & in referendis rationibus, in accusationibus, & in judiciis rem omnino neglexisti; ubi verò innocens compertus sum, omni lege, omni tempore, die præfinito; cum de hisce rebus sæpe antehac judicatum fuerit, cum nullius unquam injuriæ vobis allatæ coargutus sim, cum præterea quæcunque publicè gesta sunt, civitati plusminus gloriæ necessario attulerint; ista tandem mihi objicis. Quin tu cave, ne horum re reperiaris inimicus, meus verò nomine tantum ac simulatione.

39. Postquam

λθ'. Επειδὴ τοίνυν ἡ μὲν εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἅπασιν
 δίδεικε, δεῖ δὲ με (ὡς ἔοικε) καὶ τῶν φιλολοιδόρων ὄντα
 φύσει, ἀφ' ὧν τὰς ὑπὸ τούτοις βλασφημίας εἰρημνύας, ἀντὶ
 πολλῶν καὶ ψευδῶν, αὐτὰ τὰ ἀναληγότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ,
 καὶ δεῖξαι τίς ὢν, καὶ πίνων, ῥαδίως ὅπως ἀρχὴν κακῶς λέ-
 γαν, καὶ λόγους πῶς ἀφασύρει, αὐτὸς εἰρηκῶς ἅπας οὐκ ἂν
 ἄσκησε τῷ μετέωρον ἀνθρώπων φθιγγαδίᾳ; Εἰ γὰρ Αἰακός,
 ἢ Ραδάμανθυς, ἢ Μίνως ἡὺς ὁ κατηγόρων, ἀλλὰ μὴ σπερμο-
 λόγος, περικτεμενιστὴς ἀγροῶν, ὁλεθρὸς γραμματεὺς, ἔκ τινος
 αὐτὸν οἶμῳ τοιαῦτ' εἰπεῖν, ἔδ' ἂν ὅπως ἐπαχθεὶς λόγους
 ποιεῖσθαι, ὥσπερ οἱ Τραγωδία βοῶντα, [ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε,
 καὶ Ἀρετῇ, καὶ τὰ τοιαῦτα,] καὶ πάλιν Σιώνειν καὶ Παγδαίαν
 ὀπιπυλόμενον, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰχρὰ ἀφ' ἧς γινώσκεται.
 Ταῦτα γὰρ δύπουθεν ἡκέει αὐτὸν λέγειν. Σοὶ δὲ Ἀρε-
 τῆς, ὦ κάρμα, ἢ τοῖς σοῖς τίς μετρίαι; ἢ καλῶν ἢ μὴ
 τοιούτων τίς ἀφ' ἧς γινώσκεις; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιοῦντι;

ΠΣ

39. Postquam igitur iusta ac re-
 ligiosa suffragii ferendi ratio om-
 nibus monstratur, oportet me, (ut
 videtur) quamvis naturā à convi-
 ciis abhorream, quoniam iste me
 probis affecit, pro innumerā fi-
 ctāque calumniarum multitudine,
 pauca tantum quæ sunt maximè
 necessaria in ipsum regere: &
 pariter ostendere, quis demum
 iste *Æschines* sit, quibus parenti-
 bus ortus, qui me ad eum conviciari
 incipit, atque ista verba exagitat
 quæ ipse effutiit; quæ quidem ne-
 mo modestus proferre non dubi-
 taverit. Si enim *Æacus*, aut *Rha-*
damanthus, aut *Minos* esset qui me

accusaret, & non iste loquacissi-
 mus nugator, formularum cantor,
 perditus scriba, non tamen illum
 talia dicturum, non tam odiosa
 verba congesturum puto, *qualia*
iste impudenter profudit: qui qua-
 si in Tragoediā vociferatus est
 [* *O Terra! o Sol! o Virtus! &*
similia;] eodemque clamore In-
 telligentiam & Doctrinam invo-
 cavit, per quam honesta & tur-
 pia discernuntur. Audistis enim,
Athenienses, eum ista proferen-
 tem. Tibi verò, impurissime,
 aut tuis ecqua Virtutis commu-
 nitas? ecqua istarum rerum co-
 gnitio? unde scilicet affecutus es?

* Vid. *Æsch.* cap. 96.

Ubi

Πῶ δὲ Παυδείας σοι γέμισ μνησθῆναι; ἥς τ' ἔμ' ὡς ἀληθῶς πετυχηκότων ἕδ' ἂν εἰς εἴποι περὶ αὐτῶ τοιῦτον ὁδεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐτέρῃ λέγοντος ἐρυθείασθε. Τοῖς δὲ ἀπολῖφθεῖσι μὴ ὥσπερ σὺ, παρρησιασμένοις δὲ ἔω' ἀναμαθησίας, τὸ τὴς ἀκρόντας ἀλγεῖν ποιεῖν ὅταν λέγωσιν, ἢ τὸ δοκεῖν τοιούτης ^{ἐπὶ} ἐμὴ) περιέειν.

μ'. Οὐκ ἀπορῶν δ' ὅ, π' ἤρ' περὶ σὺ καὶ τ' σὼν εἰπεῖν, ἀπορῶ ἔ' ὡρώτα μνησθῶ. Πότερ' ὡς ὁ πατήρ σε Τρέμης ἐδύλευε πρ' Ἐλπίαν τῷ πατρὸς τῷ Θεσεῖω διδάσκοντι γραμματεῖα, κρίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον; ἢ ὡς ἡ μήτηρ σε τοῖς μεθιμνεῖνοις γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πατρὸς τῷ Καλαμίτῃ ἥρωϊ θεωμένη, πὺν χαλὸν ἀνδριάντα, καὶ τριταγωνιστὴν ἄκρον ἔξετρεψέ σε; ἀλλ' ὡς ὁ τριηραύλης Φορμίων, ὁ Δίων ^Θ ἔ' Φρεαρρῖος δούλος, ἀνέστησεν αὐτὸν ἀπὸ τρυφῆς τ' χαλῆς ἐργασίας;

μα'. Ἀλλὰ νῦν τ' Δία καὶ τὴς Θεῶν, ὁκνῶ, μὴ περὶ σὺ τὰ
 παρρησι-

Ubi verò tibi fas Doctrinam commemorare? quam quidem eorum qui maximè adepti sunt, tantum abest ut quis possit de se tale quicquam pronuntiare, ut etiam alterum de ipso loquentem non sine rubore audiat. Verum ii, qui tibi similes & eruditionis omnino expertes, ita perfrixti sunt fronte, ut eruditos se simulent, id tandem consequuntur ut auditores orationibus suis crucient quidem, opinionem apud eos nullam pariant.

40. Sed cum mihi de te ac tuis dicturo copia satis larga suppeditetur, nescio tamen unde initium

faciam, quid primum commemorare debeam. An, quod Pater tuus Tromes Elpiae ei, qui literas prope ædem Thesei docebat, crassilis pedicis & ligneâ compede constrictus serviebat? an quod Mater tua nuptiis diurnis in porticu, quæ est ad Heroem Calamitam, operam dans, te pulcherrimam statuam, te summum tertii ordinis histrionem enutriebat? an quod Phormio iste, qui in triremibus erat tibicen, & Dionis Phrearrhii servus, à laudabili hoc quaestu eam avocabat?

41. Verum per Deos immortales metuo ne, dum de te idonea verba

προσέκοντα λέγων, αὐτὸς οὐ προσέκοντα· ἐμαυτῷ δὲ ὡς
 παρηρῆσθαι λόγους. Ταῦτα μὲν οὖν εἶπω· ἀπ' αὐτῶν δὲ,
 ὧν αὐτὸς βεβίωκεν, ἄρξομαι. Οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἡμεῖς, ἀλλ'
 οἷς ὁ Δῆμος καθάρσεται· ὁ γὰρ ποτε, ὁ γὰρ λέγω, χθὲς
 μὲν οὖν καὶ Ὁρώλιον, ἅμα Αἰλιανὸν καὶ Ρήτορα γέροντα· καὶ
 δύο συλλαβὰς παροτρύνοντες, τὸν μὲν πατέρα, ἀντὶ Τρόμου,
 ἐποίησεν Ατρώμην, τὴν δὲ μητέρα σεμνῶς πάντῳ Γλαυ-
 κοθέαν ὠνόμαζεν, ἣν Εμπύσαν ἀπαντες ἴσασιν καλεσμένην,
 ὅτι τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν δειλονόπι ταύτης τῆς ἐπι-
 νομίαςτυχῆσαν. Πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Ἀλλ' ὅμως οὕτως
 ἀχάριστος εἰ καὶ πονηρὸς φύσις, ὥστε ἐλεύθερος ὅτι δου-
 λος, καὶ πλάσιος ὅτι πτωχὸς ἄλλα τετρασὶ γεννώς, ὅτι
 ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ μαθώσας σαυτὸν καὶ τε-
 τῶνι πολιτεύῃ.

μβ'. Καὶ περὶ ὧν μὲν ὅτι τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄ-
 ρα ὑπὲρ τῆς Πόλεως εἰρήκεν, εἶπω· ἀλλ' ὑπὲρ τῶν
 ἐχθρῶν

verba facio, meis interim mori-
 bus parum congruum sermonem
 instituerim. De his igitur non
 amplius loquar: sed ad illa ora-
 tionem convertam, quæ ipse gef-
 sit superiore vitæ tempore. Ne-
 que enim homo erat iste casu &
 fortuitu oblatu, sed ex eorum nu-
 mero quibus malè precari solet
 Civitas: serò enim, serò inquam,
 immo vel hesterno aut superiore
 die simul Atheniensis factus est &
 Orator; & duabus syllabis adje-
 ctis, patrem non amplius Tro-
 mem, sed Atrometum nominari
 fecit: matrem verò cum maje-
 state quâdam appellavit Glau-

cotheam, cujus nomen antea
 Empusam fuisse omnes nôrunt,
 istud cognomen eò scilicet ad-
 eptæ, quòd faceret ac pateretur
 omnia. Unde enim potius *ar-
 bitramini*? Et tamen te adeò in-
 grato atque iniquo animo Natura
 finxit, ut cùm è servo liber, è
 paupere dives horum operâ factus
 sis, non modò non gratiam re-
 pendas, sed & muneribus corrup-
 pi te sinas, atque illorum utilitati
 Rempubl. contrariam administres.

42. Atque illa quidem, in qui-
 bus controversia est utrùm pro Ci-
 vitate dicta fuerint necne, præter-
 mittam: quæ verò pro *Reipublica*
 hostibus

ἐχθρὰν φανεράς ἀπεδείχθη πρὸς αὐτῶν, ταῦτα ἀναμνή-
σω. Τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδε τὸ σπυφισθῆναι Ἀντιφῶν-
τα; ὅς ἐπαγγελάμεντο Φιλίππῳ τὰ νεώεα ἐμπρήσῃν
τὰ ὑμέτερα, εἰς τὴν πόλιν ἦλθεν· ὃν λαβόντες ἐμοδὸν
κεκρυμμένον ἐν Πειραιεῖ, καὶ κατήσταντο εἰς τὴν Εκ-
κλησίαν, βοῶν ὁ βάσαντο οὐτὸ καὶ κεκραγώς, [ὡς
ἐν Δημοκρατίᾳ δεινὰ ποιεῶ, τοὺς ἡτυχηκότας τῇ πο-
λιτῇ ὑβρίζων, καὶ ἐπ' οἰκίας βαδίζων] ἀνευ ψιφί-
σματι ἀφελῶναι ἐποίησε. Καὶ εἰ μὴ ἡ Βουλὴ ἢ ἡ Ἀ-
ρεὶς πάγῃ, τὸ πρᾶγμα ἀδοσμένη, καὶ τὴν ὑμέτεραν
ἀγνοίαν ἐν ᾗ δέοντι συμβεβηκυῖαν ἰδούσα, ἐπεζήτησε τὸν
ἄνθρωπον, καὶ συλλαβοῦσα ἐπαινέσασθαι ὡς ὑμᾶς, ἐξήρ-
πατ' ἂν ὁ τοιοῦτος, καὶ τὸ δίκην δοῦναι ἀφαιρῶν, ἐξεπέμ-
πετ' ἂν ὑπὸ τῷ σεμνολόγῳ τετραί· νῦν δ' ὑμεῖς ἐρεβλώ-
σαντες αὐτόν, ἀπεκλείνατε, ὡς ἔδει γὰρ καὶ τῆτον. Τοιγαρὶν
εἰδὼς ταῦτα ἡ Βουλὴ ἢ ἡ Ἀρεὶς πάγῃ τὰ τότε τέτῳ πε-

πραγμάτῃ,

hostibus moliri proculdubio com-
pertus est, ista jam commemo-
rabo. Quis enim vestrum, *Athe-
nienses*, Antiphontem illum tribu
motum ignorat, qui Philippo pol-
licitus se navalia vestra incensu-
rum esse, urbem ingressus est? quem cum ego latentem in Piræ-
eo deprehenderam, coramque vo-
bis in concione produxeram, im-
probissimus iste *Æschines* magno
clamore vociferans, [quod in li-
berâ Republicâ ista facerem quæ
ferri non debent, qui cives cala-
mitosos probris insectarer, eorum-
que teſta pro libitu introirem] per-
fecit tandem ut sine decreto

Antiphon dimitteretur. Et pro-
fecto nisi Senatus Areopagiticus
re intellectâ, vestrâ imprudentiâ
(tempore quidem illo, quo mini-
mè oportebat vos esse impruden-
tes) perspectâ, hominem perqui-
sisset, deprehensumque ad vos ite-
rum duxisset, evaserat prorsus ho-
mo impurissimus, supplicium vi-
tarat, a grandiloquo hoc oratore
incolumis esset dimissus. Nunc
verò cruciatu eum & morte affe-
cistis, quâ hunc etiam affici oport-
tebat. Cum itaque omnia, quæ
ab eo gesta sunt, cognita & per-
specta haberet Senatus Areopagi-
ticus, vosque per eandem igno-
rantiam,

παραβῶνα, χειροτονησάντων αὐτὸν ὑμῶν σιῶδικον ὑπὲρ ἧ
 ἱερῶ ἧ ἐν Δήλῳ, ἀπὸ τῆ αὐτῆς ἀγνοίας ἀφ' ἧσπερ πολλὰ
 παθίετε τῶ κοινῶν, ὡς παθίετε καὶ κείνῳ, καὶ κυρία ἔ
 παθίματος ἐποίησατε, τῷτον μὲ εὐθὺς ἀπήλασεν ὡς παθ-
 δότῳ, Ὑπερίδῳ δὲ, λέξαν προσέταξε, καὶ ταῦτα ἀπὸ
 τῶ βῶμῳ φέρουσα τῇ ψῆφον ἔωραξε, καὶ ὁδομῖα ψῆφου
 ἠέχθη πρὸ μαρῶ τῷτῳ. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κα-
 λει μοι τέτων τοὺς μάρτυρας.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ε Σ.

ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙ Δημοσθεῖς ὑπὲρ ἀπάντων οἷδε. Καλ-
 λίας Σαγνίως, Ζήνων Φλυεύς, Κλέων Φαληρεὺς, Δημόνικος
 Μαραθώνιος. Οπὶ ἧ Δήμῳ ποτὲ χειροτονήσαντος Αἰσχίνῳ
 σιῶδικον ὑπὲρ ἧ ἱερῶ ἧ ἐν Δήλῳ εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας,
 συνεδρεύουσαιτες ἡμεῖς ἐκείνῳ Ὑπερίδῳ ἄξιον ^{ἦν} μάλ-
 λον ὑπὲρ τῆ πόλεως λέξαν, καὶ ἀπετάλη Ὑπερίδης.

μγ'. Οὐκ ἔν, ὅτε τέττε μέλλοντος λέξαν, ἀπήλασεν αὐτὸν ἡ

Ββλῆ,

rantiam, per quam multa ante-
 hac è publicis commodis essent
 prodita, jam eum templi, quod
 in Delo est, patronum suffragiis
 vestris fecisset; simulatque Se-
 natum illum advocâstis, eique
 totam rem commisistis, Æschi-
 nes continuò ut patriæ proditor
 ab eo depulsus est, & patronus
 constitutus est Hyperides. At-
 que hæc ita gesta sunt, cùm suf-
 fragia ex arâ ferrentur: at ve-
 rò isti homini impurissimo ne-
 mo omnino suffragatus est. Quæ
 ut vera omnia dicere comper-
 tus sim, advoca mihi earum re-
 rum testes.

T E S T E S.

Demostheni harum rerum te-
 stimonium tribuunt hi omnes. Cal-
 lias Suniensis, Zeno Phlyensis,
 Cleon Phalereus, Demonicus Ma-
 rathonius: Quod cùm Æschinem
 templi quod est in Delo apud Am-
 phictyonas patronum olim creâset
 Populus, nos concilio convocato
 Hyperidem magis idoneum cen-
 suimus qui pro Civitate diceret;
 atque igitur missus est Hyperi-
 des.

43. Cum igitur istum rejecit Se-
 natus quando civitatis causam esset

Βυλὴν, καὶ παρσέταξεν ἑτέρῳ, τότε καὶ παρδότην ^{τῇ} εἰ καὶ χαλόνου ὑμῖν ἀπέφηνεν. Εν μὲν τοίνυν τοῦτο τοιοῦτο πολίτευμα τοῦ νεανίου τούτου, ὁμοίον γε (οὐ γὰρ) οἷς ἐμοὶ κατηγορεῖ. ἕτερον δὲ ἀναμιμνήσκεισθε. Οὔτε γὰρ Πύθωνα Φίλιππος ἐπέμψεν Βυζάντιον, καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ συμμαχῶν ἀπάντων συνέπεμψε παρόντας, ὥς ἵνα ἀρχαῖα ποιήσων τὴν Πόλιν, καὶ δείξων ἀδικοῦσαν. τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυμοιρῶ, καὶ πολλῷ ῥέοντι κατὰ ὑμῶν, οὐκ εἶσα, οὐδ' ὑπεχώρησα. ἀλλ' ἀναστὰς ἀντίειπον, καὶ τὰ τῆς Πόλεως δίχτυα ἐχὶ παρόδωκα, ἀλλ' ἀδικοῦντα Φίλιππον ἐξήλεγξα φανερώς οὕτως, ὥστε τοὺς ἐκείνου συμμαχοὺς αὐτοὺς ἀνισταμένους ὁμολογεῖν. Οὕτως δὲ συνηγωνίζετο, καὶ τὰ ἐναντία ἐμαρτύρει τῇ πατρίδι, καὶ τὰυτὰ ψευδῆ. Καὶ οὐκ ἀπέχρη ταῦτα. ἀλλὰ καὶ πάλιν μεταταῦτ' ὑπερὶν Ἀναξίνῳ τῷ χαλκασκόπῳ σιωπῶν εἰς τὴν

Θεσίων

dicturus, atque alteri negotium commisit, eodem tempore proditorem eum & vobis inimicum esse apertè prædicavit. Unam igitur ex istius audacissimi viri rebus gestis audiistis, iis scilicet quas in me reprehendit perquam simillimam: jam aliam, obsecro, in memoriam revocate. Cum enim Pythonem Byzantium huc misisset Philippus, legatosque ab omnibus suis foederatis simul mittendos curârat, quasi eâ mente atque consilio ut Civitatem nostram ignominia afficeret, eamque injusta quædam agere ostenderet; illo ego tempore insolentia

Pythonis obstiti, nec, cum torrenti similis verba in vos effunderet, omnino cessi, aut pedem retuli; sed surrexi confidens, & verba verbis contraria effudi; neque jura Civitatis prodidi, sed Philippum ipsum injustitiæ coargui, atque id adeo certis argumentis probavi, ut ipsi foederati contra eum assurgerent, & rem ita esse confiterentur. At verò iste *Æschines Philippo* patrocinator est, & testimonium contra patriam dicebat idque mendacissimum. Neque verò hæc illi suffecerunt, quin & iterum non longo post tempore, unâ cum Anaxino exploratore in Thrasionis

Θεράπωνος οίκίαν ἐλήφθη. Καίτοι ὅτις πρὶν ὑπὸ τῶν πολεμίων πεμφθέντι μόνος μόνῳ σωθήει καὶ κοινολογεῖτο, ὅτις αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει κατὰσκοπος καὶ πολέμιος τῇ πατρίδι. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλεῖ μοι τέτων τέτς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ΜΕΛΕΔΗΜΟΣ Κλέωνος υἱοῦ, Ὑπερίδης Καλλιάχρου, Νικόμαχος Διοφάντης, μαρτυροῦσι Δημοσθένει, καὶ ἐπωμώσαντο ὅτι πῶν γρατηγῶν, εἰδέναι Αἰσχίνιου Απορομήτη Κορωκίδιου σικερχόμδρον νυκτὸς εἰς τὴν Θεράπωνος οἰκίαν, καὶ κοινολογεῖσθαι Ἀναξίνῳ, ὃς ἐκείνῳ (ἢ) κατὰσκοπος καὶ Φιλίππῳ. Αὐτὰ ἀπεδίδησαν αἱ μαρτυρίαι ὅτι Νικίῳ, Ἑκατομβαῶντι τρίτῃ ἰσαμύῳ.

μδ'. Μυρία τοίνυν ἕτερ' εἰπεῖν ἔχων περὶ αὐτοῦ, παραλείπω καὶ ὃ ἔγω πῶς ἔχει. Πολλὰ ἂν ἐγὼ νῦν ἐπ' αὐτῶν ἔχοιμι δεῖξαι, ὧν ὅτις κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δ' ἐπιχεράζων εὐρήθη.

ἀλλ'

Thraſonis ædes ingrediens deprehensus est. Et profectò, qui cum hostium ſpeculatore ſolus ſolo verſabatur, & ſermones conferebat, iſte ipſe revera ſpeculator erat, & patriæ inimicus. Atque ut hæc vera dicere compertuſſim, voca mihi earum rerum teſtes.

TESTES.

Meledemus Cleonis Fil. Hyperides Callæſchri Fil. Nicomachus Diophanti Fil. teſtimonium hoc Demotheſeni dant, & jurejuran-

do coram Imperatoribus affirmant, ſe vidiffe Æſchinem Atrometi F. Cothocidem noctu in ædes Thraſonis unâ cum Anaxino (qui Philippi explorator eſſe judicatus eſt) ingredientem, & ſermones cum eo conferentem. Dicta ſunt hæc teſtimonia Archonte Niciâ, Hecatombaſionis die tertio.

44. Infinita alia, quæ de iſto poſſem dicere, prætermitto; nam ad hunc modum plerumque ſeres habet. Multa ego præterea poſſem vobis oſtendere, quibus iſte illis temporibus tum hoſtium commodo inſervire, tum mihi injurias inferre compertuſſim.

At

ἀλλ' ὃ πῆται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, ὅδ' ἰὼ προῖκεν ὀργῷ. ἀλλὰ δέδοκατε ἔπει πρὸ φάουλῳ πολυ-
λίῳ ἔξοσιαν τῷ βασιλευμένῳ (45) λέγοντάς τι ὑμῖν συμ-
φερόντων ὑποσκελίζουσιν, καὶ συκοφαντεῖν, τὸ ὅτι ταῖς λοι-
δορείαις ἡδονῇς καὶ χάριτι τὸ τὴν πόλεως συμφέρον ἀνταλ-
λαττόμενοι. Διότι ῥᾶόν ἐστι, καὶ ἀσφαλέστερον αἰ τοῖς
ἐχθροῖς ὑπηρετῶντα μαθαρνεῖν, ἢ τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐλδομένην
ταῖς πολιτεύεσθαι.

μέ. Καὶ τὸ μὲν δὴ πρὸς τοὺς πολέμους, φανεράς σιναγωνίζε-
σθαι Φιλίππῳ δεινὸν μὲν, (ὦ Γῆ, καὶ Θεοί) Πῶς ὅς, καὶ τῆς
πατρίδος; δότε δὲ εἰ βύλεσθε, δότε αὐτῷ τῆτο. ἀλλ' ἐ-
πειδὴ φανεράς ἤδη τὰ πλοῖα ἐσέσυλητο, Χερρόνησος ἐπορ-
ρεῖτο, ὅτι τὴν Ἀθηναίων ἐπορεύετ' ἄνθρωπος, ὅς ἐστιν ἀμ-
φισβητησίμῳ τὰ πρᾶγματα ἰὼ, ἀλλ' ἐνέστηκε πόλεμος.
ὅ, πρὸς πῶς ποτ' ἐπράξεν ὑπὲρ ὑμῶν ὁ βασίλειος ὅς ποτ'
ἰαμβειογράφῳ, ὅς ἂν ἔχοι δεῖξαι, ὅδ' ὅτιν ὅτε μείζον,
ὅτε

At vos non ista memoriae man-
datis, nec pro magnitudine cri-
minum satis acerbâ exardetis ira-
cundiâ. Sed iniquissimæ cuidam
consuetudini nimium indulistis,
quâ tandem accidit, ut siquis ver-
ba faciat ad vestram utilitatem spe-
ctantia, supplantetur & probris
laceffatur: adeo publica civitatis
commoda voluptate istâ, quam
ex calumniatione percipitis, com-
mutasse videmini. Quapropter fa-
cilis multo & tutius est iis qui
hostium rem agunt, mercedem
accipere, quàm illis, qui vestræ
utilitati malunt consulere, Rem-
publ. omnino administrare.

45. Priusquam verò bellum ef-
fret conflatum, Philippo apertè
auxilium præbere (ὦ Tellus! ὦ
Dii immortales!) gravissimum
profecto est: quî enim aliter?
cùm non sine patriæ detrimento
id esset factum. At finite hoc illi,
si ita vobis placeat, finite, *Athe-
nienses*. Verùm ubi capta sunt
navigia, eversa est Chersonesus,
& contra Atticam profectus est
Philippus, nec jam amplius in du-
bio res erat, sed bellum palam
concitabatur; quid iste homo in-
vidiosus, iamborum scriptor, quid
iste potest ostendere, quod pro ve-
strâ utilitate faciebat? nihil pro-
fecto

ἐπε' ἔλαπτον ψήφισμα ὁδὸν Αἰσχίνῃ πρὸ πάντων συμφερόντων τῇ πόλει. Εἰ δέ φησι, νῦν δεῖξάτω ὅτι τῷ ἐμῷ ὕδατι· ἀλλ' οὐκ ἔπιν ὁδόν. Καίτοι δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάπερι, ἢ μηδὲν τοῖς περὶ τοὺς ὁδοὺς ἐμοῦ τότε ἔχοντα ἐγκαλεῖν, μὴ γράφειν πρὸς ταῦτ' ἕτερον· ἢ τὸ τῷ ἐχθρῶν συμφέρον ζητοῦντα, μὴ φέρειν εἰς μέσον τὰ τούτων ἀμείνω. Ἀρ' οὕτω ὁδὸς ἔλεγεν, ὥσπερ ὁδὸς ἔγραφεν, ἡνίκα ἐργάσασθαι π δεοὶ κακὸν ὑμᾶς; ἔμνησεν ἡμεῖς εἰπεῖν ἐτέρω.

μτ'. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἡδυνάτο, ὡς εἰσέκεν, ἢ Πόλις, ἀ ποίων οὐτὶς ἐλάττανεν· ἐν δ' ἐπέχειργάσαστο, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς τούτοις, ὃ πᾶσι τοῖς περὶ ἐπέθηκε τέλος, περὶ οὗ τοὺς πολλὰς ἀνάλωσε λόγους, τὰ πάντων Ἀμφισθενῶν τῶν Λοκρῶν διεξιών δόγματ' α, ὡς ἀφ' ἑαυτῶν τὰ ληγῆς. Τόσ' ἔτοιγόν ὅτι· πόθεν; πολλὰ γε καὶ δεῖ· ὁδὸς ποτ' ἐκρίθη σὺ τακεῖ περὶ αἰσθημένα σαυτῶν,

ἔχ

fecto ullius generis occurrit, quod in civitatis commodum ab Æschine decretum est. Siquid verò à se factum esse dicat, producat velim, & meà jam temporis portione fruatur. Verum nihil est istiusmodi. Atqui necesse est alterum è duobus esse verum, vel quoniam in iis quæ à me gesta sunt nihil poterat reprehendere, alia igitur eum non decrevisse; vel si qua nôrit meliora, tamen cum hostium utilitati consuleret, ea vobis indicare noluisse. Nihilne igitur tunc dicebat, nihilne decernebat, quando infortunii aliquid vobis erat eventurum? At sanè ne-

minem alterum loqui oportebat.

46. Atque alia istius facinora, quæ occultè perpetrata sunt, poterat quidem civitas ferre & prætermittere, uti opinor. Unum verò restat, Athenienses, atque unum profectò istiusmodi, ut cæteris fastigium imposuisse videatur; in quo sanè multus fuit, cum Amphissanorum Locrensiū decreta insectaretur, quasi eà operâ veritatem labefactare atque pervertere cogitaret. At non ita se res habet: qui enim posset fieri? permultum certè abest. Neque tu unquam istarum rerum quas eo tempore gessisti maculam elueris;

nun.

ἔχ' ἔγω πολλὰ ἐρεῖς. Καλῶ δὲ CIAHTHON ὑμῶν, ὦ Ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τοὺς Θεοὺς ἅπαντας, καὶ πάσας, ὅσοι τ' χάραν ἔ-
 χουσι τ' Ἀθήκιν, καὶ τ' Ἀπόλλω τ' Πύθιον, ὅς πατρῷός ἐστι
 τῇ πόλει, καὶ ἐπεύχομαι πᾶσι τέτοις· εἰ μὲ ἀληθεῖ πρὸς ὑ-
 μᾶς εἴποιμι, καὶ εἴπον τίτ' εὐθὺς εἰ τῷ Δῆμῳ, ὅτε πρῶ-
 τοὶ εἶδον τετονὶ τ' μαρὸν τέτυθ' ἔργματός ἀπτόμνον
 (ἐγνων γὰρ, εὐθέως ἐγνων) εὐτυχίαν μοι δοῦμαι, καὶ σωτη-
 ρίαν· εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν, ἢ φιλονεικίας ἰδίας ἔνεκα, αὐτίαν
 ἐπάγω τέτῳ ψόδῃ, πάντων ἀγαθῶν ἀνόνητόν με ποιῆσαι.
 Τί οὖν ταῦτ' ἐπῆραμαι, καὶ διετεινᾶμι ἔγωσὶ σφοδράς;
 Οἱ καὶ γράμματ' ἔχων εἰ τῷ δημοσίῳ κείμενα, ἔξ ὧν
 ταῦτ' ἐπιδείξω σαφῶς, καὶ ὑμᾶς εἰδὼς τὰ πεπραγμένα
 μνημονεύοντα, ἐκείνο φοβῆμαι, μὴ τῶν ἐργασμένων αὐτῷ
 κακῶν οὐτῷ ἐλάττων ὑποληφθῇ· ὅπερ πρῶτον συνέβη,
 ὅτε τοὺς ταλαπῶρες Φωκέας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὰ
 ψόδῃ δέδρ' ἀπαγείλας.

μζ'. Τὸν

nunquam id oratione perfeceris. At verò coram vobis, Athenienses, Deos Deasque universos obtestor, qui Atticæ huic regioni præfident, & Pythium præterea Apollinem, qui civitatem hanc auspiciis suis usque defendit, precorque ab iis omnibus; si vera sint quæ vobis jam renuntio, quæque antea renuntiavi, ut primum impurissimum istum hominem eas res aggredi animadvertēbam, (intellexi enim, statim intellexi) faveant mihi omnes, atque incolumitatem concedant: sin autem privatæ invidiæ atque inimicitæ explendæ gratiâ, falsum isti crimen objecerim, om-

nibus me vitæ bonis spoliatum, oro, projiciant. Cur igitur hæc omnia deprecatus sum, aut quem demum in finem adeò vehementer contendere? Quoniam, etli probè cognōrim inter publicos commentarios ea manere scripta, è quibus hæc omnia vobis indicare possim, vosque ipsos memoriâ vētrâ res gestas retinere, tamen id me meritò sollicitum habet, ne iste humilior multò & abjectior homo videatur, quàm qui istiusmodi facinorum autor extiterit: quod sanè non ira pridem accidit, cùm iste falso nuntio huc allato miseris Phocensibus exitium pararet.

μζ'. Τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίῳ πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ελάτειαν ἦλθε Φίλιππος, καὶ δι' ὃν ἠρέθη τῷ Ἀμφικτυόνων ἡγεμῶν, ὅς ἄπαντα ἀνέβρεψε τῷ Ἑλλιάων, ὅπως ὅσιν ὁ συλχαῖα σκευάσας, καὶ πάντων εἰς ἀνὴρ τῷ μεγίστῳ ἀπὸ χαλκῷ. Καὶ τότε εὐθὺς ἐμὲ ἀναμαρτυρομένη καὶ βοῶντος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, [Πόλεμον εἰς τὴν Ἀθικὴν ἀγὰς, Αἰσχίνῃ, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν] ὁ μὲν ἐκ παλαιότητος συλχαῖα δῆμοι ἐκ εἰῶν με λέγαν, οἱ δὲ ἐθαύμαζον, καὶ κενὴν ἀπίαν ἀφ' ἧς ἰδίαν ἐχθεραν ἐπάγαν με ὑπελαμβανόντων. Ἡς δὲ ἡ φύσις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γέρονε τέτων τῷ τραγμάτων, καὶ πίνοντες ἐνεχέταυτα συωσκευάσθη, καὶ πῶς ἐπράχθη, νῦν ἀκούσατε, ἐπειδὴ τότε ἐκωλύθητε. Καὶ γὰρ εὖ παλαιὰ συωτέτην ὁψαθε, καὶ μεγάλη ὠφελήσεσθε πρὸς ἰσορίαν τῷ κοινῷ, καὶ ὅση δεινότης ὡς ἐν τῷ Φιλίππῳ, θεάσεσθε.

μη'. Οὐκ ὡς τοῦ πρὸς ὑμᾶς πολέμου πέρας ἔστι ἀπ' ἀλλαγῇ Φιλίππῳ, εἰ μὴ Θηβαίους καὶ Θεβαλούς ἐχθρούς ποίήσειε

47. Amphissani enim belli, propter quod in Elatēam profectus est Philippus, Amphictyonumque ductor designatus, idem iste concitandi reus est, qui Græcorum omnium res universas conturbabat, cujus unius operâ acerbissimis calamitatibus omnes involuti sunt. Et cum ego contra illum testarer, atque in concione vociferarem, [*Bellum Atticæ infers, Æschine, bellum Amphictyonicum*] alii, qui corrogati conveniant, non diutius me loqui permiserunt: alii verò mirari videbantur, falsum ei crimen propter privatas inimicitias me obijcere

arbitrati. Quæ vero, Athenienses, harum rerum fuerit conditio, quamque ob causam ista omnia comparata sunt, & quâ tandem ratione gesta, quoniam tunc audire vobis non licebat, nunc denique, si placet, animadvertite. Perspicietis enim rem pulchrè esse compositam; neque parum illinc adjumenti ad communium rerum cognitionem capietis: & quanta demum animi solertia Philippo fuerit, intelligetis.

48. Philippo quidem belli contra vos gesti nullus omnino exitus futurus videbatur, nisi Thebanos Thessalosque Civitati nostræ

M m

inimicos

ποιήσῃ τῇ Πόλει. Ἀλλὰ καίπερ ἀθλίως καὶ κακῶς
 τῇ φρατῆγῶν τῶν ὑμετέρων πολεμουύτων αὐτῶ, ὅμως
 ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ληστῶν μυρία ἔπα-
 ρχε κακά. Οὐτε γὰρ ἔξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γυγνό-
 μων ὄσδεν, οὔτ' εἰσήγετο, ὧν ἐδεῖτο αὐτῶ. Ἦν δὲ οὔτε
 ἐν τῇ θαλάτῃ κρείττων τότε ὑμῶν, οὔτε εἰς τιμὴν Ἀτ-
 τικῶν ἐλθεῖν Διωατὸς, μήτε Θετταλῶν ἀκολυθουύτων, μή-
 τε Θηβαίων διέντων. Συμβέβαινε δὲ αὐτῶ, τῷ πολέμῳ
 κρατοῦντι, τοὺς ὁποιοσδήποτε ὑμεῖς ἔξεπέμπετε φρατῆ-
 γους, (εἰ γὰρ τοῦτό γε) αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τόπου
 καὶ τῇ ὑπαρχόντων ἐκατέρῃς, κακοπαθεῖν. Εἰ μὲν
 οὖν τῆς ἰδίας ἔνεκεν ἔχθεας, ἢ τοὺς Θετταλοὺς, ἢ τοὺς
 Θηβαίους συμπεῖθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, ὄσδεν' ἂν ἡγεῖ-
 το προσέξειν αὐτῶ τὸν νοῦν. ἂν δὲ πᾶς ὁκείνων κοι-
 νὰς προφάσεις λαβὼν, ἡγεμὼν αἰρεθῇ, ῥᾶον ἥλπιζε
 τὰ μὲν ὑποκρύσεσθαι, τὰ δὲ πείσθην. Τί οὖν ὅτι χρεῖς;

γεάσαοθε

inimicos redderet. Licet verò in-
 faultè admodum atque parum vi-
 riliter cum eo pugnarent Impera-
 tores vestri, tamen ipsi *Philippo*
 à belli ipsius acerbitate, tum
 à prædonum injuriis non pauca
 accesserunt incommoda. Neque
 enim hinc exportata sunt, aut im-
 portata, quorum ille indigebat.
 Neq; verò in mari vobis is erat su-
 perior, neq; in Atticam proficisci
 poterat, si nec Thessali eum se-
 querentur, neque transeundi pote-
 statem ei facerent Thebani. Cum
 autem victor è bello disces-
 serat, qualescunque tandem vestri fue-
 rint Imperatores, (de iis enim ni-

hil omnino jam dicam) tamen
 ipsius loci *in quo prælium commis-*
sum est, rerumque, quæ utrisque
 suppetebant, naturâ ita compara-
 tum est, ut multis ille incommo-
 dis afficeretur. Si igitur aut The-
 salis aut Thebanis persuadere co-
 naretur, ut ob privatas inimicitias
quas ipse vobiscum habuerit ac ges-
serit, bellum vobis inferrent, no-
 vit sanè neutros eorum id in ani-
 mum inducturos esse: sin com-
 munes se illorum causas suscipere
 simulans, Dux ab iis eligeretur,
 nihil facilius putavit, quàm ut par-
 tim eos deciperet, partim persua-
 deret. Quid igitur aggreditur?

videte

θεάσαθε ὡς εὖ· πᾶλεμον προΐησά τοις Ἀμφικτύοσι, καὶ πρὸς
 τὴν Πυλαίαν παρεχλίω. Εἰς ᾧ ταῦτ' εὐθύς αὐτὸς ὑπελάμ-
 βαiven αὐτῷ δέησασθαι. Εἰ μὲν τοίνυν τῷτον ἢ τὸ πρὸ ἐαυ-
 τῷ πεμπομένων Ιερσημημόνων, ἢ τὸ ἐκείνους συμμαχῶν εἰ-
 σιγεῖτε τις, ὑποψέσθαι τὸ πρᾶγμα εἰόμιζε καὶ τοὺς
 Θεβαίρους, καὶ τοὺς Θετταλῆς, καὶ πάντας φυλάττειν. ἂν δὲ
 Ἀθηναῖοι ἢ, καὶ πρὸς ὑμῶν τὴν ὑπεναντίων ὁ τῷτο ποιῶν, εὐ-
 πόρως λήσῃ· ὅπως σωέβη.

μθ'. Πῶς ὅντα ταῦτ' ἐποίησε; μαθοῦνται τετονί. Οὐδενὸς
 δὲ πρᾶξιδότος οἶμαί τὸ πρᾶγμα ὅθεν φυλάττειν, ὥστε
 εἶωθε τὰ τοιαῦτα παρ' ὑμῖν γίνεσθαι, πρᾶβληθεὶς Πυλα-
 γόρας ὅτος, καὶ τριῶν ἢ τετάρων χειροτονησάντων αὐτὸν,
 ἀνερρήθη. Ὡς δὲ τὸ τῆς Πόλεως ἀξίωμα λαβὼν ἀφίκετο
 εἰς τῆς Ἀμφικτύονας, πάντας τὰλλ' ἀφείς καὶ παριδὼν, ἐπέ-
 ραγεν ἐφ' οἷς ἐμιαθῶθη καὶ λόγους ἐπ' ἐρωσώπας, καὶ μῦθους,
 ὅθεν ἡ Κιρράα χώρα κατερώθη, συσχεῖς καὶ διεξελθὼν,
 ἀνθρώπους

videte quàm astutè: id nempe mo-
 litus est, ut bellum Amphictyoni-
 bus inferendum, turbasque in
 Pylæo confessu faciendas curaret.
 Ubi enim ita factum esset, putavit
 illos auxilium suum continuò esse
 petituros. At verò, si quis ex Hie-
 romnemonibus aut ipsius foederatis
 ab eo missus hoc bellum suaderet,
 putavit rem Thebanis Thes-
 salisque suspectam fore, omnesque
 adeò sibi sedulò prospecturos:
 sin autem Atheniensis esset, atque
 unus è vestro, qui inimici
 estis, numero depromptus, qui
 istud negotium susciperet, sua
 consilia satis occulta fore confi-

sus est: quæ res ita eveniebat.

49. At quàm tandem ratione ita
 eveniebat? nempe istum mercede
 corrumpit. Verùm incitiâ om-
 nium atque incuriâ contigisse opi-
 nor. (sicuti talia inter vos fieri con-
 sueverunt) ut iste Pylagoras con-
 stitutus sit, & perpaucis ipsi suf-
 fragantibus, promulgatus. Ubi
 verò honorem illum à civitate ade-
 ptus ad Amphictyonas concessit,
 relictis aliis omnibus & præter-
 missis, ea solùm efficere aggressus
 est, quorum mercedem antea ac-
 ceperat. Et proinde verba speciosa,
 & sermones de Cirrhææ terræ con-
 secratione fabulosos contexens,

ἀνθρώπους ἀπείρους λόγων, καὶ τὸ μέλλον ἔσθ' ὡρορῶμεν τὰς
 Ἱερομνήμονας πείθει ψιφίσασθαι ἐπιελθεῖν τὴν χώραν, ἡ δὲ οἱ
 μὲν Ἀμφισαῖς, σφῶν αὐτῶν ἔσσαν, γεωργεῖν ἔφαθ'. Οὗτος
 δὲ τῆς ἱερᾶς χώρας ἡπᾶτο (ἔειπεν), ὅδε μὲν δίκην τῇ Λοκρῶν
 ἐπαγόνιων ἡμῖν, ἔσθ' αὖτις ἔσθ' λέγων ὡροφασίζεσθαι ἔκ
 ἀληθείᾳ. Γνώσεσθε δ' ὅκ' εἴπεν. Οὐκ ἐνὶν ἀνευ ἑὸν ὡροφασ-
 λείσασθαι δὴ πρὸς τοῖς Λοκροῖς δίκην καὶ τὴν πόλεως συντελέ-
 σασθαι. Τίς ὅν ἐκλήθεσεν ὑμᾶς; ἀπὸ ποίας ἀρχῆς;
 εἰπέ τὴν εἰδότες, δείξον. Ἄλλ' ἔκ ἀν' ἐχοῖς, ἀλλὰ κενὴ ὡρο-
 φάσθ' ταύτῃ κατεχρῶ καὶ ψεύδει.

ν'. Περειόντων τοίνυν τῶν χωρῶν τῶν Ἀμφικτυόνων
 καὶ τῶν ὑφ' ἡμῖν τῶν τέτρ, περὶ αὐτοὺς οἱ Λοκροὶ, μι-
 κρὸς μὲν ἀπαντᾶς, κατηκόντισαν, πᾶς δὲ καὶ συνήρπασαν
 τὴν Ἱερομνημόνων. Ὡς δ' ἀπαξ ὅκ' ἐκ τέτρων ἐγκλήματα καὶ
 πόλεμ' ὡρὸς τοὺς Ἀμφισαῖς ἐταράχθη, τὸ μὲν ὡρ-
 τον ὁ Κόττυφος αὐτῶν τῶν Ἀμφικτυόνων ἡγάγεσθαι πᾶν

ὥς

homines imperitos, incautosq; istos
 Hieromnemonas, & futuri im-
 providos, in eum tandem animum
 adduxit, ut regionem istam obe-
 undam esse decernerent, quam
 quidem Amphissani sibi propriam
 vendicabant, & à se coli fateban-
 tur. At iste sacræ telluris partem
 esse querebatur: cùm Locrenses
 nullam nobis mulctam irrogarent;
 neque ea omnino in animum in-
 ducerent, quæ multum à veritate
 abhorrentia iste suo sceleri præ-
 textit. Atque hæc ita esse hinc in-
 telligetis. Locrensis sanè non li-
 cebat à civitate mulctam exigere,
 nisi prius ad iudiciū provocatâ.

At quis vos in iudiciū vocavit?
 cujus imperii autoritate id fecit?
 dic, *Æschine*, ostende hominem
 qui hoc nôrit. Verum non potes:
 sed inanem & futilem istam con-
 fingis excusationem.

50. Cùm igitur Amphictyones
 totam regionem istius consilio at-
 que hortatu perlustrassent, Lo-
 crenses impetu factò penè omnes
 sagittis confoderunt, & nonnullos
 etiam ex Hieromnemonibus cor-
 ripuerunt. Simul verò ex his rebus
 ortæ sunt controversiæ, bellumque
 contra Amphissanos concitatum
 est, primò quidem Cottyphus Am-
 phictyónico exercitui præficitur:

at

ὡς δὲ ① μὲν οὐκ ἦλθον, ① δ' ἐλθόντες ὁδὸν ἐποίησαν, εἰς τὴν ὁποῦσαν Πυλαῖαν ὅτι τὸν Φίλιππον εὐθὺς ἡγεμόνα ἦγον ① κατεσκλησμένοι, καὶ πάλαι πονηροὶ τῶν Θεσσαλῶν, καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι, καὶ περὶ φάσιν εὐλόγοις εἰλήφεσαν. Ἡ γὰρ αὐτοὺς εἰσφέρειν καὶ ξένοις πρῆφειν ἔφασαν δεῖν, καὶ ζημιουῦ τοὺς μὴ ταῦτα ποιοῦντας· ἢ ἐκείνους αἰρεῖσθαι. Τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ἡρέθη γὰρ οὐκ τούτων ἡγεμῶν. Καὶ μετὰ ταῦτ' εὐθὺς Διῶαμιν συλλέξας, καὶ παρελθὼν ὡς ὅτι τὴν Κιρράαν, ἐρρώσθαι φράσας πολλὰ καὶ Κιρράοις καὶ Λοκροῖς, τὴν Ελάτειαν καταλαμβάνει. Εἰ μὲν οὖν μὴ μετέγνωσαν εὐθὺς Θεβαῖοι, καὶ μὴ ὑμεῖς ἐγένοντο, ὥσπερ χειμάρροις ἀν' ἅπαν τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Πόλιν εἰσέπεσε. Νῦν δὲ τότε γ' Ἰζαύρνης ἐπέσχον αὐτὸν ἐκείνοι, μάλιστα μὲν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Θεῶν πνέουσαν εὐνοίαν πρὸς ὑμᾶς· εἴτα μὲν τοι, καὶ ὅσον καὶ ἓν ἄνδρα, καὶ δι' ἐμέ.

at cum alii non omnino adessent, alii qui aderant nihil effectum darent; in Pylæo concilio quod proximè sequebatur, Philippo principatum detulere nonnulli homines, ad eam rem jampridem instructi, partim Thessali, partim aliarum civitatum incolæ, speciosas nimirum causas atque excusationes adepti. Dicebant enim vel seipsos oportere *pecuniam* contribuere, & peregrinis militibus stipendium dare, eosque qui hæc recusarent mulctare, vel illum *Imperatorem* eligere. Quid verbis opus est? nimirum inde factum est, ut Philippus Imperator esset

electus. Qui copiis brevi postea comparatis, in Cirrhæum campum profecturum se simulans, cum interea Cirrhæis & Locrensisibus multa ad salutem spectantia dixisset, Elatæam tandem adoritur atque occupat. Si igitur sententiam suam non statim mutassent Thebani, atque ad vos se contulissent; totus belli impetus in Civitatem irruisset. At verò nunc eum derepentè illi coërcuerunt: & imprimis quidem, Athenienses, alicujus è Diis immortalibus propenso erga vos animo, deinde verò, quantum efficere possit unius hominis virtus, meæ operæ *beneficium*

ἐμέ. Δὸς δέ μοι τὰ δόγματα ταῦτα, καὶ τὰς ἁρόνας ἐν οἷς ἔχαστα πέπρακται, ἵν' εἰδῇτε ἡλίκα πρᾶγματα ἢ μισθὰ κεφαλῇ παράξασα αὐτῇ, δίκην ὅκ' ἔδωκε. Λέγε μοι τὰ δόγματα.

να'. ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.

ΕΠΙ Ιερέως Κλειναγόρου, ἐαρινῆς Πυλαίας, ἔδοξε τοῖς Πυλαγόροις καὶ τοῖς Συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων. Ἐπειδὴ Ἀμφισεῖς ἐπιβάμυσιν ὅππ' ἔιεν χώραν, καὶ ἀπείρουσι, καὶ βοσκήμασι κατανέμυσιν, ἐπελθεῖν τὰς Πυλαγόρας, καὶ τὰς Συνέδρους, καὶ σήλας ἀφαιλεῖν τὰς ὄρας, καὶ ἀπὸ πείν τοῖς Ἀμφισεῦσι ὅλοιπ' ἢ μὴ ἐπιβάμειν.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΟΓΜΑ.

ΕΠΙ Ιερέως Κλειναγόρου, ἐαρινῆς Πυλαίας, ἔδοξε τοῖς Πυλαγόροις, καὶ τοῖς Συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ πᾶσι κοινῶ τῶν Ἀμφικτυόνων. Ἐπειδὴ ὁ ἕξ Ἀμφισῆς πρὸς ἱερὰν χώραν κατανεμάμενοι γεωργῶσι, καὶ βοσκήματα νέμωσι, καὶ κωλύομενοι τῷτο ποιεῖν, ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς γενεόμενοι τὸ

cium hoc debetis. Ceddò verò hæc decreta, & tempora, quibus ea singula peracta sunt: ut cognoscatis, quantas impurissimum istud caput impune adhuc turbas excitaverit. Recita mihi decreta.

sunt: oportere Pylagoras, & Consiliarios, ad eos descendere, & terminos columnis distinguere, & vetare Amphissanos ne in posterum transgrediantur.

ALIUD DECRETUM.

51. DECRETUM AMPHICTYONUM.

Sacerdote Clinagorâ, Pylæo concilio verno, visum est Pylagoris, Consiliariisque Amphictyonum; Quoniam Amphissani in sacram tellurem invadunt, ibique ferunt, atque armenta pa-

Sacerdote Clinagorâ, Pylæo concilio verno, visum est Pylagoris, Consiliariisque Amphictyonum, & communi Amphictyonum concilio: Quoniam Amphissani sacram tellurem colunt, atque armenta in eâ pascunt, & cum hoc facere essent prohibiti, armati venerunt,

τὸ κοινὸν τῷ Ἑλλιάων συνέδριον κεκωλύχασι καὶ βίας, πινὰς δὲ καὶ πεπραυματίχασι καὶ τῷ στρατηγὸν τῷ ἡρημύμον τῷ Ἀμφικτυόνων, Κόττυρον τῷ Ἀρχάδα, ὠρεσβεῦσαι ὡρὸς Φίλιππον τῷ Μακεδόνα, καὶ ἀξιῶν ἵνα βοηθήσῃ τῷ τε Απόλλωνι καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσιν, ὅπως μὴ διεΐδῃ ὑπὸ τῷ ἀσεβῶν Ἀμφιστεύων τῷ Θεὸν πλημμελέμνον, καὶ διότι αὐτὸν στρατηγὸν αὐτοκράτορα αἰρῶν) οἱ Ἕλληνες οἱ μετέχοντες ὅσοντες τῷ Ἀμφικτυόνων.

Λέγε δὴ καὶ τοὺς ἁγόνους ἐν οἷς ταῦτα ἐγένετο, εἰς τὸ καθ' ὅς ἐπυλαγόρησεν ὁστος. Λέγε.

Χ Ρ Ο Ν Ο Ι.

ΑΡΧΩΝ Μνησιθείδης μιλὸς Ἀνθεστηριῶν ὅς ἐκτὴν ὅπτι δεκάτη.

Δὸς δὴ μοι τῷ ὅπτιςολην, ἦν, ὡς ἔχῃ ὑπῆκον οἱ Θεβαῖοι, πέμπει ὡρὸς τὴν ἐν Πελοποννήσῳ συμμαχίαν ὁ Φίλιππος· ἵν' εἰδῶτε καὶ ἐκ ταύτης σαφῶς, ὅτι τῷ μὲν ἀληθῶς ὠρόφασιν τῷ ὠραγμάτων, τὸ, ταῦτ' ὅπτι τῷ Ἑλλάδα, καὶ τὴν Θεβαίαν, καὶ

ὅς commune Græcorum concilium propulsârunt, ὅς nonnullos ex iis vulnerârunt : mitti ad Philippum Macedonem Cottyphum Arcadium, qui Amphictyonum Imperator electus est ; atque ab eo petere, ut Apollini ὅς Amphictyonibus auxilium ferret, neque Deum ab impiis Amphissanis sceleratissime tractatum negligeret : dicere præterea, quod eum Imperatorem cum summo imperio deligunt Græci, quot ex iis ad concilium Amphictyonicum pertinent.

Recita jam quibus temporibus res istæ contigerint : iisdem enim

Æschines Pylagoræ officium præstabat. Lege.

Τ Ε Μ Π Ο Ρ Α.

Archonte Mnesithide, mensis Anthesterionis decimo sexto.

Cedò mihi & literas illas, quas Philippus, Thebanis ipsi non obtemperantibus, ad fœderatos suos in Peloponneso mittit : ut planè ex iis perspiciatis, eum veras rerum causas celâsse, nempe, quod contra Græciam, contra Thebanos, contra

καὶ ὑμᾶς πείθειν, ἀπεκρύπτετο κοινὰ δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι δόξαντα ποιεῖν πρῶσεποιεῖτο. Ο δὲ ταῖς ἀφορμαῖς ταύταις καὶ ταῖς πρῶτάσεις πρῶτους ἀπὸ, ἔτ' ἔτι ἰὺ. Λέγει.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Πελοποννησίων τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ τοῖς Δημιοργῶσι, καὶ τοῖς Συνέδροις, καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις πᾶσι, χαίρειν. Ἐπειδὴ Λοκροί, ὧ καλέμενοι Οζόλαι, καλοικῶντες ἐν Ἀμφίῳ, πλημελῶσιν εἰς τὸ ἱερὸν τῷ Ἀπόλλωνι τῷ ἐν Δελφοῖς, καὶ τῷ ἱερῷ χώρῃ ἐρχόμενοι μὴ ὅπλων λεηλατῶσι· βέλομαι τῷ Θεῷ μὴ ὑμεῖς βοηθεῖν, καὶ ἀμύνεσθαι τοὺς πρῶτους ἀπὸ τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν. Ὡς σιωπῶντες μὲν τῷ ὅπλῳ εἰς τὴν Φωκίδα, ἔχοντες ὅπισθι τὸν ἡμερῶν τετραχίονα τῷ ἀντιπάλῳ μὲν Λώῳ, ὡς ἡμεῖς ἄρχομεν· ὡς δὲ Ἀθηνῶσι, Βοιωτοῖσι· ὡς δὲ Κορίνθιοις,

Πανέμεν.

contra Vos ista ageret ac moliretur; simulâsse verò se illa omnino assequi, quæ pro communi commodo facerent, & cum decretis Amphictyonum consentirent. Qui verò facultatem ad has res gerendas Philippo suppeditabat, iste erat Æschines. Recita.

LITERÆ PHILIPPI.

Philippus Macedonum Rex, Peloponnesiorum, qui in fœdere continentur, Magistratibus, & Consiliariis, atque omnibus denique

fœderatis, S. Quoniam Locrenses, qui nominantur Ozolæ, atque Amphissam incolunt, in templum Apollinis quod est Delphis scelera infanda committunt, & sacram terram armis populantur; id ego in animum induxi, ut vobiscum conjunctus auxilium Apollini ferrem, nefariosque eos hostes, qui loca sacra & religiosa violant, viribus propulsarem. Quapropter velim ut armati mihi ad Phocidem occurratis, afferatisque vobiscum rem frumentariam in quadraginta dies, mense proximo, ut nos dicimus, Loo; secundum Athenienses, Boëdromione; secundum Corinthios, Panemo.

Πανέμου. Τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι, πανδημεὶ χηρσόμε-
θα, τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμήλοις ὀπιζημίους. Εὐ-
τυχῆτε.

ἱβ'. Οὐραῖ' ὅπ' φεύγει μὴ τὰς ἰδίας παρὰσας, εἰς
δὲ τὰς Ἀμφικτυονικὰς καταφεύγει. Τίς οὖν ὁ ταῦτα
συμπαροσκιδνάσας αὐτῷ; τίς ὁ τὰς παρὰσας ταῦτα ὀ-
ιδύς; τίς ὁ πῶν κακῶν τῆς γεγενημένων μάλιστα αἴτιος;
ἔχ' ἔτι; Μὴ τοίνυν λέγετε, ὦ Ἄνδρες Ἀθιναῖοι, πε-
ριόντες ὡς ὑφ' ἐνὸς τοιαῦτα πέποιθεν ἡ Ἑλλὰς ἀνθρώπων.
ἔχ' ὑφ' ἐνὸς, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν καὶ πονηρῶν τῆς παρ'
ἐχέουσι, ὦ Γῆ καὶ Θεοί, ὧν εἰς ἕτος ὅστις ὢν, εἰ μη-
δὲν εὐλαβηθέντα τάλιηδες εἰπεῖν δέοι, οὐκ ἂν ὀκνήσαι-
μι ἔγωγε κοινὸν ἀλιτήριον τῆς κατὰ ταῦτα ὑπολωλό-
πων ἀπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων, τόπων, πόλεων. Ο ὦ
τὸ σπέρμα παροχῶν, ἔτι τῆς φυῶν κακῶν αἴτιος.
ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐχὴς ἰδόντες ἀπεγράφητε, θαυμάζω.

Πλὴν

*Panemo. Quicumque verò ad nos
se receperint, eorum consilio ute-
mur: qui autem non accesserint,
eos supplicio afficiemus. Valete.*

52. Videte, *Athenienses*, ut ve-
ras rationes dissimulet, & ad *Amphi-
ctyonicas* confugiat. At verò
quis illi hæc omnia comparabat?
quis latebras istas atque excusatio-
nes præbebat? quis malorum om-
nium quæ acciderunt caput &
principium esse compertus est?
quis revera alius præter *Æschin-*
em? Nolite igitur, *Athenienses*,
inter deambulandum temerè di-
cere, quòd unius hominis operâ
tota Græcia calamitatibus hisce

impedita sit: non sanè unius di-
cendum est, sed plurium prodito-
rum operâ, qui passim (ὁ *Terra!* ὁ
Dii immortales!) in singulis Græ-
ciæ civitatibus delitescunt; quo-
rum in numero iste reponendus
est: quem quidem ego, si verita-
tem exponere non reformidârim,
hominum, locorum, urbiumque
postea perditarum communem la-
bem atque perniciem dicere non
dubitaverim. Nam qui semina ini-
tiò spargebat, is malorum omnium
quæ ex iis progignuntur reus est:
quem quidem non statim esse vo-
bis perspectum, & proinde fasti-
dium movisse omnino demiror.

N n

Verum,

Πλὴν πολὺ π σκότῳ, ὡς ἔοικεν, ὅσι παρ' ὑμῖν περὶ τῆς ἀληθείας. Συμβέβηκε τοίνυν μοι τῶν χαλὰ τῆς πατρίδος τύτῳ περὶ ἀμύνων ἀφαιμύνῳ, εἰς ἃ τέτοις ἐναντιόμην αὐτὸς πεπολίτευμαι, ἀφίχθαι· ἃ πολλῶν μὲν ἔνεκα, εἰκότως ἀκούσετέ με, μάλιστα δ' ὅτι αἰχρόν ἐστιν, ὧ Ἀνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε. Οὐρὼν γὰρ ἐγὼ Θεβαίους, σχεδὸν δὲ καὶ ὑμᾶς, ὑπὸ τῷ τὰ Φιλίππου περὶ τῶν τῶν, καὶ διεφθαρμένων παρ' ἑκατέρωθεν, (ὃ μὲν ἡμῶν ἀμφοτέρωθεν φοβερὸν, καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον) τὸ τῷ Φίλιππον ἔαν αὐξάνεσθαι παρορῶντας, καὶ ὅθεν κατὰ φυλακισμένης, εἰς ἔχρθαι δὲ καὶ τὸ περὶ κέρειν ἄλλήλοις ἐποίμως ἔχοντας, ὅπως τῷ μὴ γινήσεται, παρατηρῶν διετέλγειν. ὅτι ὅτι ἐμαυτῷ γνώμης μόνον ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων, ἀλλ' εἰδὼς Αἰτιοφῶντα, καὶ πάλιν Εὐβυλον, πάντα τὰ χερόν βυλομένης περὶ ταῦτα τῷ φιλίππου καὶ

Verum, uti opinor, multa vestris animis offunditur caligo, quæ veritatis lumen obscurat. Quoniam verò incidi in eas res, quas iste patriæ incommodo gessit, contigit mihi, ut ad illas etiam pervenerim, quas ipse improborum consiliis resistens administrarim: quæ, cum multis de causis, tum eâ præcipuè, ex me audietis, quoniam turpissimum esset, Athenienses, si eas actiones, quibus ego à gerendis non abhorruì, vos ne enarratas quidem pateremini. Cum enim viderem Thebanos, ne dicam vos ipsos, Athenienses, ita istorum hominum, qui cum Philippo faciebant,

quippe apud utrasque partes corrupti erant, (quod sanè utrisque erat formidandum, ac magnoperè cavendum) consiliis adductos esse, ut crescentem Philippi potestatem coercere non curaretis, sed vobismet prospicere oblivisceremini, & ad privatas inimicitias atque intestina odia propensi essetis; ego, ne hoc malum indies manaret, summâ assiduitate ac diligentia usque contendì: neque verò meâ solum sententiâ adductus hæc commoda esse judicabam, sed videbam Aristophontem, atque iterum Eubulum, hoc inter vos amicitiae foedus conservare studentes; &

quamvis

καὶ οὐδὲ τῶν ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντας ἑαυτοῖς, τῆτο ὁμο-
γνωμονῶντες αἶ. Οὐς σὺ ζῶντας μὲν, ὡς Κίσαδος, κολακεύειν
παρηκολύθεις, τεθνεώτων δ' ἐκ αἰχμῇ κατηγορεῖν. Αὐτὸς
οὐδὲ Θεβαίων ἐπιπμας ἐμοί, ἐκείνων πολὺ μᾶλλον, ἢ ἐμῶν
κατηγορεῖς· τὸ πρότερον ἢ ἐγὼ ταύτῃ τὴν συμμαχίαν δοκι-
μασάντων. Ἀλλ' ἐκείσε ἐπ' ἀνέμι. Οπὲρ τὸ ἐν Ἀμφίσσῃ πύ-
λεμον τέττα μὲν ποιήσας, συμπεριναμύων δὲ τῶν ἄλλων
τὴν συνεργῶν αὐτῶν τὴν πρὸς τῆς Θεβαίας ἐχθραν, σινέβη τὸν
Φίλιππον ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥστε ἕνεκα τὰς πόλεις ὅσοι
σινέκρυσεν. Καὶ εἰ μὴ παρεξάνεστημι μικρὸν, ἔτι ἀνα-
λαβεῖν ἑαυτοὺς ἀν' ἡδυνήθημεν οὐτὼ μέγας πόρρω προή-
γαρον ὅσοι τὸ πρῶτον. Ἐν οἷς δὲ ἦτε ἤδη τὰ πρὸς ἀλ-
λήλους, ταπινὶ τῶν ψηφισμάτων ἀκύναιτες καὶ τῶν ἀποκρίσεων,
εἴσεσθε. Καὶ μοι λέγε ταῦτα, λαβόν.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

ΕΠΙ Ἀρχόντος Ηεροπύθου, μηνὸς Ελαφβολιῶνος ἑκτῇ
φθίνοντος,

quamvis privatim inter se sæpe
dissentirent, de hoc tamen per-
petuò consentientes. Quibus tu,
ὦ Vulpes, quamdiu viverent, per-
officiòse assentabaris, mortuos ve-
rò eosdem criminari te non pudet.
Quæcunque enim ad Thebanos
spectantia mihi objicis, illos potiùs
quàm me accusas; illos, *inquam*,
qui societatem hanc ineundam ef-
se priùs atque ego censebant. Ve-
rùm ad eas res revertor. Cum
igitur bellum Amphissanum istius
operâ concitatum esset, alii verò,
eiusdem rei participes, Thebanos
à vobis alienâssent, tunc accide-
bat, ut Philippus nos adoriretur;

quâ de re, *proditores* isti Civi-
tates inter se commiserunt: quòd
nisi paulò priores experrecti esse-
mus, vix nosmet recipere & re-
vocare poteramus: adeò longè
istorum industriâ res processerat.
Quâ verò voluntate erga vos in-
vicem eo tempore essetis, ex his
decretis & *Philippi* responsis cog-
nitum vobis erit. Cape ergo illa,
& recita.

D E C R E T U M.

*Archonte Heropytho, mensis
Elaphbolionis vigesimo quinto,
N n 2 tribu*

φθίνοντες, φυλῆς Πρυτανεύουσιν Ερεχθίδος, Βουλῆς ἡ Στρα-
τηγῶν γνώμη· Επειδὴ Φίλιππος πιναι μὲν κατέλιπε πόλιν ἢ
ἀστυγείων, πινὰς δὲ πορθεῖν, κεφαλὰν δὲ ὅπῃ ἢ Ἀθηναίῳ
πᾶσιν ἀστυγείων, πᾶσιν ἀστυγείων, παρ' ὅθεν ἡ γὰρ μὲν τοῖς ἡ-
μετέρας σιδηρίας, ἡ τὰς ὁρὰς λύειν ὅπῃ ἢ Ἀθηναίῳ, ἡ ἢ εἰρή-
νῃ, παραδόντων τὰς κοινὰς πίσεις· Δεδόχθαι τῇ Βουλῇ ἡ
τῷ Δήμῳ πέμπειν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, οἵτινες αὐτῷ ἀφ-
λέξον, ἡ παρακαλέσων αὐτὸν, μάλιστα μὲν ἢ πρὸς ἡμᾶς
ὁμόνοιαν ἀφ' ἑαυτῶν, ἡ τὰς σιδηρίας· εἰ δὲ μὴ, πρὸς τὸ
βυλεύσασθαι δοῦναι χρόνον τῇ πόλει, ἡ τὰς ἀνοχὰς ποιή-
σασθαι, μέχρι τοῦ Θαρρηλικῆς μηνός· Ἡρέθησαν ὅτι
Βουλῆς Σίμου ὁ Αναγνώσιος, Εὐθύδημος Φλιάσιος, Βυλα-
γόρας Ἀλωπεκῆς.

ΕΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ Ἀρχόντος Ἡροπύθου, μὲν δὲ Μουνυχίων ἢ ἔτη ἡ νέα,
Πολεμάρχου γνώμη· Επειδὴ Φίλιππος εἰς ἄλλοτερότητα
Θεοῦ

tribu Erechtheide Prytanicam po-
testatem exercente, ex sententiā
Senatūs atque Imperatorum; Quo-
niam Philippus alias finitimas ur-
bes occupavit, alias funditus e-
vertit, totam denique in Atti-
cam invadere parat, fœdera inter
nos sancita nihili omnino ducens;
& jusjurandum semel juratum
relinquere, & pacem violare in a-
nimum inducit, fidem utrinque
datam prætermittens: Placere
Senatui Populoque Atheniensi le-
gatos ad eum mittere, qui cum
eo colloquantur, atque hortabun-
tur primò quidem, ut concordiam

atque fœdera inter nos sancita
ipse suā ex parte conservaret; sin-
minùs, ut spatium deliberandi Ci-
vitati daret, induciasque usque
ad mensem Thargelionem faceret.
Delecti sunt ex Senatu Simus A-
nagyrasius, Euthydemus Phliasius,
Bulagoras Alopecensis.

ALIUD DECRETUM.

Archonte Heropytho, mensis
Munychionis die ultimo, ex sen-
tentiā Polemarchi; Quoniam
Philippus Thebanos a nobis alie-
nare

Θηβαίους πρὸς ἡμᾶς ὀπιβάλλει) καταστῆσαι, παρεσκεύασται δὲ καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τῆς ἑγῆσας Ἰ Αθηναίων παραγίγνεσθαι τόπους, παραβαίνων τοὺς πρὸς ἡμᾶς ὑπαρχέ-σας αὐτῷ σινητάς. Δεδόχθαι τῇ Βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμ-ψαι πρὸς αὐτὸν κήρυκα καὶ πρέσβεις, οἵπινες ἀξιόσοι, καὶ παρακαλέσασιν αὐτὸν ποιήσασθαι τὰς ἀνοχάς, ὅπως ἐνδεχο-μύως ὁ Δῆμος βυλεύσῃ. Καὶ ὅτι νῦν ἔχει κέρικε βοηθεῖν ἐν ὅδῳ τῷ μετείων. Ἡρέσθη ἄρα ἡ Βουλὴ Νέαρχος Σω-σινόμου, Πολυκράτης Επύρρονος, κήρυξ Εὐνομοῦ Αναφλύ-πιος ἄρα ὁ Δῆμος. Λέγει δὲ καὶ τοὺς ἀποκρίσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Αθηναίων τῇ Βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἦν μὲν ἀπαρχῆς εἶχετε πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν ἔκ ἀγνοίας, καὶ τίνα σπουδὴν ποιεῖσθε, πρὸςκαλέσασθαι βυ-λόμενοι Θεσσαλούς, καὶ Θηβαίους, ἐπὶ δὲ καὶ Βοιωτούς. Βέλπον δὲ αὐτῶν φρονήτων, καὶ μὴ βυλομένων ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι
 ὃ

nare in animum inducit, & cum toto exercitu in finitima Atticæ loca proficisci parat, neglectis om- nino quæ inter nos sunt fæderi- bus : Placere Senatui Populoque Athenienfi, præconem & lega- tos ad eum mittere, qui ab eo pe- tent, atque hortabuntur, ut in- ducias nobiscum faciat, quò Popu- lus Athenienfis, quoad ejus fieri poterit, quid sibi sit agendum de- liberet ac statuat. Nunc enim non censuit vel mediocre quidem auxilium esse mittendum. De- lecti sunt ex Senatu, Nearchus Sofinomi F. Polycrates Epiphro-

nis F. & præco Eunomus Ana- phlystius ex Populo.

RESPONSUM PHILIPPI
AD ATHENIENSES.

Philippus Macedonum Rex Se- natui Populoque Athenienfi S. Quæ erga me voluntate ab ini- tio fueritis, non ignoro; & quan- tum studueritis, ut Thessalos, The- banosque, ac Bæotos etiam ad ve- stram societatem invitaretis. At cum illi paulo prudentiores essent, neque vestro arbitrio consilia sua
 ac

τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον ἰσαμύνων, ἵδν' ἔξ ὑποπροφῆς ἀποτείλαντες ὑμεῖς πρὸς μὲ πρέσβεις καὶ κήρυκας, σωθηκῶ μνημονεύετε, καὶ τοῖς ἀνοχὰς αἰτεῖσθε, κατ' ὅδ' ἐν ὑφ' ἡμῶν πεπληγμένοι. Εγὼ μέντοι ἀκύναις τῷ πρεσβυλῶν, συγκαταπίπτει τοῖς παρακαλεσμένοις, καὶ ἔτοιμός ἐμι ποιεῖσθαι τοῖς ἀνοχὰς, ἂν ὡς τὰς ἐκ ὀρθῶς συμβαλεύοντάς ὑμῖν παραπέμψαντες, τῷ πρεσβυτικῆς ἀπμίας ἀξιώσητε. Εἰρώσθε.

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Θεβαίων τῇ Βαλῇ καὶ τῷ Δήμῳ χαίρειν. Εκομισάμην τιμὴν παρ' ὑμῶν ὅτι πολλῶν, δι' ἧς μοι τιμὴ ὁμόνοια καὶ τιμὴ εἰρήνῃ ἀνανεῶ-
δε. Πικρὰ νομίζω μέντοι, διότι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι πρεσ-
φέρονται φιλοπρίαν, βυλόμενοι ὑμᾶς συγκαταμύνας γενέ-
σθαι τοῖς ὑπὸ αὐτῶν παρακαλεσμένοις. Πρῶτον μὲν οὖν ὑμῶν κατεγίνωσκον ὅτι τῷ μέλλειν πείθεσθαι ταῖς ἐκεί-
νων ἐλπίσι, καὶ ἐπακολυθεῖν αὐτῶν τῇ πρεσβυτικῇ νου-
δ.

*ac voluntates submittere vellent, sed utilitatem suam curarent; vos nunc mutata sententiâ, misisseque ad me legatis & præconibus, de fœdere nostro me admonetis, & inducias fieri petitis, cum nihil omnino injuriæ à nobis accepistis. Ego verò audiui legatos vestros, omniaque quæ hortamini vobis assentior: & præterea inducias pacisci sum paratus, si modo iniquos istos suasores, qui perniciosum vobis consilium dant, à civitate vestrâ amovebitis, atque uti par est, merita de iis suppli-
cia sumetis. Valete.*

RESPONSUM PHILIPPI AD THEBANOS.

Philippus Macedonum Rex Senatus Populoque Thebano S. Litteras vestras accepi, quibus concordiam & pacem quæ inter nos est in memoriam mihi revocatis. Audio quidem, Athenienses omni vos studio esse prosecutos, cupientes nimirum, ut adstipulatores sitis eorum quæ me hortantur. Ac primum quidem arbitratus sum, spe illâ quam obtulerant Athenienses vos omnino ductos fore, eorumque consilia secuturos: nunc verò

δ' ἐπιγινῶς ὑμᾶς, τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐζητηκότας, ἔχῃν εἰρήνην
 μᾶλλον, ἢ τᾷς ἐτέρων ἐπακολοθεῖν γνώμας, ἥσθην· καὶ μᾶλ-
 λον ὑμᾶς ἐπαμείχετο πολλὰ, μάλιστα δ' ὅτι τῷ βαλεύσα-
 σθαι πρὸς τούτων ἀσφαλέστερον, καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἐν
 εὐνοίᾳ. Ὅπως ἔμικράν ὑμῖν οἴσθην ἐλπίσω ῥοπήν, εἰάν τις
 ὅτι ταύτης μεμήντε τ' ἀποθέσεως. Εὐρῶσθε.

γ'. Οὕτω λαβὼν ὁ Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς ἀλλή-
 λας λαβὼν τούτων, καὶ τούτοις ἐπαρθεὶς τοῖς ψηφίσμασι καὶ τᾷς
 ἀποκρίσεσιν, ἦκεν ἔχων τὴν δυνάμιν, καὶ τὴν ἐλάτειαν κατέ-
 λαβεν, ὡς καὶ ἂν, εἴπε γένοιτο, ἐπὶ συμπύκνυνται ὑμῶν
 καὶ τῶν Θηβαίων. Ἀλλὰ μὲν, τὸν τότε συμβάντα ἐν τῇ πό-
 λει θόρυβον ἴτε· μὲν ἄπαντες, μικρὰ δ' ἀκρόαται ὅμως αὐτὰ
 τὰ ἀναίχμητότατα. Εσπέρα μὲν γὰρ ἡμεῖς, ἦκε δ' ἀγγέλλων τις
 ὡς τοὺς Πρυτάνεις, ὡς ἐλάτεια κατέλειπται. Καὶ μετα-
 ταῦτα οἱ μὲν, εὐθὺς ἔξαναστάντες μεταξὺ δειπνῶντες, τὸς
 τε καὶ τὸν σκηνῶν τ' ἔχοντες τὴν ἀρχὴν ἔδειρνον, καὶ τὰ γέγραφα ἐνε-
 πίμωρασαν·

*verò postquam cognovi vos eā esse
 erga nos voluntate, ut pacem po-
 tius conservare, quam ex aliorum
 sententiā facere velitis, gavisus
 sum: & cum multis nominibus ap-
 probare vos adducor, tum eo præ-
 cipue, quod & sanius consilium in
 his rebus cepistis, benevolentiam-
 que quam erga me habetis osten-
 distis. Unde multum vobis com-
 modi accessurum puto, si in hac
 sententiā maneatis. Valete.*

53. Cum Philippus his ratio-
 nibus civitates ita inter se affe-
 cisset, atque his decretis ac re-
 sponſis elatus & inflatus esset, ve-

nit cum exercitu, & Elatēam ce-
 pit; quasi id cogitans, quod siquid
 ipse facere aggredieretur, vos tunc
 cum Thebanis non essetis consen-
 suri. At verò tumultum istum,
 qui in Civitate tunc ortus est,
 quamvis nemo vestrū ignoret,
 attendite tamen dum pauca de eo
 repetam, quæ sunt dictu necessa-
 ria. Vesper enim erat, quando
 adveniebat quidam ad Prytanes,
 nuntiabatque captam esse Ela-
 tēam. His auditis, alii continuò
 à coenā surgentes, homines è ta-
 bernis, quæ sunt in foro, coge-
 bant, illarumque integumenta in-
 cendebant;

πίμωραξ· οἱ δὲ τὸς φρατηγὰς μετεπέμποιον, καὶ τὴν σαλπικτιῶν ἐκάλαν, καὶ θορύβῳ πλήρης ἦν ἡ πόλις. Τῇ δ' ὑπερῆμα ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, οἱ μὲν Πρυτάνεις τὴν Βυλὴν ἐκάλαν εἰς τὸ βουλευτήριον· ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε. Καὶ ὡρὴν ἐκείνῳ ληρηματίσῃ καὶ πρὸς βουλευσῇ, πᾶς ὁ Δῆμος ἀνωκαθῆτο· καὶ μετὰ ταῦτα ὡς εἰσῆλθεν ἡ Βυλή, καὶ ἀπήγειλαν οἱ Πρυτάνεις τὰ πρὸς σιγήλῳ εἰς αὐτοῖς, καὶ τὴν ἡκοντα παρήγαγον, καὶ κείνος εἶπεν, ἡρώτα μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βέλεται; παρήει δ' ὁδοδεῖς. Πολλάκις δὲ τὸ κήρυκος ἐρωτῶντος, ὁδοδεὶν μᾶλλον ἀνίστατο ὁδοδεῖς, ἀπάντων μὲν τῶν φρατηγῶν παρόντων, ἀπάντων δὲ ῥητόρων· καλέσθης δὲ τῇ κοινῇ τῇ πατρίδι φωνῇ τὴν ἐρευνῇ τὴν σωτηρίαν. Ἦν δ' ὁ κήρυξ καὶ τοὺς νόμους φωνῇ ἀφίησι, ταῦτ' αὖτε κοινῇ τῇ πατρίδος διχαλόν ὅτιν ἡγεῖσθαι. Κάποι, εἰ μὲν τοὺς σωθῆναι τὴν Πόλιν βουλομένους παρελθεῖν ἔδει, πάντες ἀν' ὑμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἀναστάντες, ὅτι τὸ βῆμα ἐβαδίζετε· πάντες δ',

cendebant; alii Imperatores accersebant, & buccinatorem evocabant: atque ita totâ civitate seditio commota est. Postridie verò summo manè Prytanes Senatum in curiam convocabant: Vos verò in concionem conveniebatis. Et priusquam in Senatu quicquam esset agitatum, tota multitudo superiora subsellia occuparat. Et deinde, postquam ingressus est Senatus, Prytanesque ea quæ ipsi acceperant, renunciârunt, nuntiumque coram protulerunt, qui & ipse rein omnem enarravit, altâ voce præco interrogabat, *Quis*

vult concionari? at nemo comparuit: neque, iterum atque iterum postulante præcone, quicquam magis surrexit; quamvis adessent Imperatores, adessent & Oratores; posceretque communis patriæ vox, ut aliquis pro publicâ salute peroraret. Quicquid enim præco jubente Lege apertè pronuntiat, id ipsâ patriâ pronuntiare meritò existimanda est. Et profectò, si eos, qui incolumem esse Civitatem voluerunt, in medium prodire oportebat, Vos omnes, atque alii pariter Athenienses in suggestum ascenderatis; omnes enim

ἦ, εὐ οἶδ', ὅπ' σωθῆναι αὐτῷ ἐβέλεσθε. Εἰ δὲ τοὺς
 πλυσωτάτους, οἱ τριακόσιοι· εἰ δὲ τοὺς ἀμφοτέρω τῶ-
 ντα, καὶ εὐνοεῖς τῇ πόλει καὶ πλυσίοις, ὧς τὰῦτα
 ταῖς μεγάλας ὀπιδόσεις ὀπιδόντες. Καὶ γὰρ εὐνοία καὶ
 πλούτῳ τοῦτ' ἐποίησαν. Ἀλλ', ὥς ἔοικεν, ἐκείνῳ ὁ
 κερὲς καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, οὐ μόνον εὐνοίᾳ καὶ πλού-
 σιον ἀνδρα ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς
 πρῶτασιν ἑξαρχῆς, καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς, π-
 νῶς ἐνεκα τῶντ' ἐπραττεν ὁ Φίλιππος, καὶ τί βουλό-
 μην. Οὐ γὰρ μὴ τῶντ' εἰδὼς, μήτ' ἑξητακὼς πόρρω-
 θεν ὀπιμελῶς, οὐτ' εἰ εὐνοεῖς ἦν, οὐτ' εἰ πλούσιος, ἐ-
 δὲν μᾶλλον ἐμελλεν ὁ, π' ἡγεῖται ποιεῖν εἰσεσθαι, ὅδ' ὑμῖν ἐξέ-
 συμβαλεῖν.

ιδ'. Εὐφάνειον ποίνυν ὅτος ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἐγὼ, καὶ
 παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς· ἃ μου δοῦν ἐνεκ' ἀκούσατε
 προσέχοντες ὧς νοῦν. Ενὸς μὲν, ἵν' εἰδῆτε ὅπ' μόνῳ τῷ
 λεγόντων

enim probè cognovi civitatem
 velle esse incolumem: sin ditissi-
 mos cives decebat, comparuerant
 trecenti illi ditissimi: sin verò u-
 trosque horum, tum erga civita-
 tem benevolos, tum etiam locu-
 pletissimos, tunc illi *assurrexerant*,
 qui amplissima munera Civitati
 largiti sunt; ea enim ex benevo-
 lentiâ pariter atque abundantia
 donavere. At verò, uti videtur,
 non eo tempore atque illo die be-
 nevolo tantum cive aut pecunioso
 opus erat, sed viro experto & re-
 rum perito, qui ab initio omnia
 observârat, & rectè computare

posset, quam ob causam hæc age-
 ret Philippus, & quid secum ita-
 tueret. Qui enim ista ignorabat,
 neque diligenter animo perpen-
 derat, quanquam aliter civitati
 esset benevolus, quanquam copia
 divitiarum abundaret, nihilo ta-
 men ille peritior futurus erat ut
 quid expediendum sit doceret, aut
 vobis consilio suo prodesset.

54. Illo igitur die ego is sum
 qui comparui, & coram vobis
 prodiens verba feci; quæ jam,
 oro, duabus de causis æquo ani-
 mo audiat. Unâ quidem, ut
 vobis perspectum sit, quod ego

λεγόντων καὶ πολιτοβουμῶν ἐγὼ, τίω τῆς εὐνοίας τά-
ξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον, ἀλλὰ καὶ λέγων καὶ
γράφωι ἔξηταζόμενον τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν ἐν αὐ-
τοῖς τοῖς φοβεροῖς. Ἐπεὶ δὲ, ὅτι μικρὸν ἀναλώσαν-
τες χρεῖον, πολλῶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολι-
τείας ἔσεσθε ἐμπειρότεροι. Εἶπον τοίνυν ὅτι τοὺς μὲν,
ὡς ὑπαρχόντων Θηβαίων φίλων Φιλίππῳ, λίαν θορυ-
βουμῶντες, ἀγνοεῖν τὰ παρόντα πρᾶγματα ἡγοῦμαι.
Εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι, ἐν τούτῳ οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον, οὐκ
ἂν αὐτὸν ἡκούομεν ἐν Ελατείᾳ ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἡ-
μετέροις ὁρίοις. Ὅτι μέντοι, ἵνα ἔτοιμα ποιήσῃται τὰ
ἐν Θηβαίοις, ἤκει, σαφῶς ὁπταίμαι. Ὡς δ' ἔχει ταῦ-
τα, ἔφην, ἀκούσατέ μου. Εκείνην ὅσοις ἢ πείσῃσι χεῖ-
μασι Θηβαίων, ἢ ἔξαπατήσῃσι ἐνὶ νῦν, ἀπαντὰς ὑπερέπι-
σαι· τοὺς δ' ἀπαρχῆς ἀντήσηκώμεν αὐτὰ καὶ νῦν εἰαν-
πουμένους, οὐδαμῶς πείσῃσι διώταται. Τί οὖν βούλεται,

καὶ

solus ex iis qui verba facere & Rempubl. administrare solebant, benevolentiam meam etiam graviſſimis temporibus non deposui, sed ea dicere ac discernere com- pertus sum, quæ Reipubl. summis in periculis versatæ apprimè erant utilia. Alterâ verò, quoniam si exiguum tempus in hac re con- sumpséritis, totius Reipublicæ sta- tum planius & perspectius cogno- scetis. Dixi igitur eos, qui mo- tum ac tumultum in civitate exci- tabant, propterea quòd Theba- nos Philippo amicos fieri opinati sunt, totum præsentium rerum statum mihi videri omnino igno-

rare. Probè enim cognovi, si ita se res haberet, nos eum non jam Elatææ, sed in nostris finibus esse audituros: quoniam venisse illum certò scio, ut ea, quæ Thebanis jampridem *machinatus est*, parata atque expedita haberet. Quæ quo- modo essent, rogavi, ut diligenter audiretis. Quotquot ille ex The- banis vel muneribus persuadere, vel dolis circumvenire poterat, eos omnes paratos atque instructos habuit: qui verò ab initio ipsi ad- versabantur, & nunc etiam sum- mis viribus resistunt, eos nullo modo ad se allicere & trahere po- test. Quid igitur sibi proponit?

aut

καὶ πίνθη ἕνεκα τῷ Ελάτειαν κατείληφε; πλησίον δύ-
 ναμιν δείξας, καὶ παρθεύσας τὰ ὄπλα, τοὺς μὲν ἑαυ-
 τοῦ φίλους θρασυεῖς ποιῆσαι καὶ ἐπαῖραι, τοὺς δ' ἐν-
 αντιπυρρῶς καταπληῆσαι, ἵν' ἢ συγχωρήσωσι φοβηθέν-
 τες ἂν νῦν οὐκ ἐθέλουσιν, ἢ βιασθῶσιν. Εἰ μὲν οὖν
 προσωρησόμεθα ἡμεῖς, ἔφω, ἐν τῷ παρόντι, εἰ πὶ δύ-
 σκολον πέπρακται Θεβαίοις πρὸς ἡμῶς τέτου μεμνη-
 ούσα, καὶ ἀπιτεῖν αὐτοῖς ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὐσι με-
 εῖδι, πρῶτον μὲν ἂν εὕξατο Φίλιππος ποιήσομεν
 εἴτα φοβοῦμαι, μὴ προσδεξαμένων τῶν νῦν ἀνθησκηό-
 των αὐτῷ, καὶ μιᾷ γνώμῃ πάντων Φιλιππισάντων, εἰς
 τῷ Ἀθηκίῳ ἔλθωσιν ἀμφοτέρω. Ἀν μέντοι πεισθῇτέ μοι,
 καὶ πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν, περὶ ὧν
 ἂν λέγω, γένηθε, οἶμαι καὶ τὰ δέοντα λέγειν δοξεῖν, καὶ
 ὧς ἐφεσηκότα κίνδυνον τῇ Πόλει ἀφαιλύσειν. Τί οὖν
 φημι; δεῖν πρῶτον μὲν ὧς παρόντα ἐπανεῖναι φόβον,
 εἴτα

aut quem ad finem Elateam occu-
 pavit? nempe hoc consilio id fecit,
 ut copiis suis in conspectu Theba-
 porum ostentatis, atque armis ex-
 politis, tum amicos suos bono at-
 que elato esse animo juberet, tum
 inimicis tantum terrorem incute-
 ret, ut vel præ timore ista quæ
 nunc recusant concederent, aut vi
 essent coacti. Si igitur, aiebam,
 hoc tempore nobis propositum
 fuerat, ut siquid injuriæ huic civi-
 tati à Thebanis olim esset illatum,
 id animo retineremus, iisque tan-
 quam hostibus atque inimicis dif-
 fideremus, primum quidem, ea
 ipsi efficiemus quæ Philippus ex-

petit atque optat; deinde, vereor
 sanè, ne & hi, qui nunc illi resi-
 stunt, ad ejus partes se recipiant,
 omnesque uno animo cum Phi-
 lippo faciant, atque ita tandem
 utrique & Philippus, & Thebani,
 eodem tempore junctis copiis At-
 ticam adoriantur. Quod si mihi
 auscultabitis, & de meis verbis de-
 liberare, non lites ac dissensiones
 inter vos commovere aggredie-
 mini; ea me vobis dicturum con-
 fido, quæ bonum civem dicere o-
 portet, Civitatemq; periculo quod
 impendit liberaturum. Quid igi-
 tur moneo? primum vos eo timo-
 re, quo nunc estis perculsi, solutos
 esse

εἶτα μεταγέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θηβαίων,
 (πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσιν ἐγλύτέρω, καὶ ὡρτέροις αὐτοῖς ὁ
 κίνδυνος) ἔπειτα ἐξεληγόντας Ελασίνας δὲ τοὺς ἐν ἡλι-
 κίᾳ καὶ τοὺς ἱππέας, δείξαι πᾶσιν ὑμᾶς αὐτοὺς ἐν τοῖς
 ὅπλοις ὄντας, ἵνα τοῖς ἐν Θήβαις φρονέουσιν τὰ ὑμέτερα
 ἐξίσου γένηται τὸ παρρησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων, εἰ-
 δόσιν ὅτι ὥσπερ τοῖς πωλῦσι Φιλίππῳ τὴν πατριδα πάρεσθ' ἢ
 ἢ βοηθήσουσα δυνάμεις ἐν Ελατείᾳ, ἔγωγε τοῖς ὑπὲρ τῆς
 ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι βυλομυῖοις ὑπάρχει ὑμεῖς ἑτοι-
 μοι, καὶ βοηθήσετε, ἂν τις ἐπ' αὐτοὺς ἴη. Μεταβαῦντα χι-
 ροδῶνσαι κελεύω δέχα πρέσβεις, καὶ ποιῆσαι τούτους κυρίως
 μετὰ τῶν στρατηγῶν, καὶ ὅποτε δεῖ ἐκείσε βαδίζειν, καὶ τῆς
 ἐξόδου. Επειδὴν δ' ἔλθωσιν αἱ πρέσβεις εἰς Θήβας, πῶς
 χήσεσθε τῷ πρῶτῳ πύτῳ; πῶσιν, πάντες μοι ὡρτέ-
 χετε ὅτι νοῦν. Μὴ δεῖσθε Θηβαίων μηδὲν, ἀλλ' ὡς ὅτι
 καὶ εἰς, ἀλλ' ἐπαγγείλασθε βοηθήσιν, εἰάν κελεύωσιν, ὥς
 ἐκείνων

esse oportere; deinde, timore illo
 aliâ de causâ affici, & de Theba-
 nis omnes esse sollicitos; (multò
 enim propiores sunt rebus adver-
 sis, & primi *omnium Græcorum*
 in periculo erunt) deinde verò,
 quotquot per ætatem ferre arma
 possint, Eleusinem cum equitibus
 proficisci, omnibusque Græcis o-
 stendere vos in armis esse: ut iis,
 qui pro Thebanis eadem vobis-
 cum sentirent, æquè vobiscum li-
 ceret liberè de communi Græciæ
 jure disceptare; cum perspectum
 habuerint, sicut istis *proditoribus*,
 qui Philippo patriam vendiderant,
 copiæ auxiliares aderant Elatææ;

ita & ipsis, qui pro libertate com-
 muni decertare vellent, opem fer-
 re vos esse paratos, si contra istos
 proficisci voluerint. His dictis ju-
 beo ego, ut decem legati suffra-
 giis creentur, atque his imperato-
 riam potestatem permitti, *ut suo*
statuant arbitrio, quo tempore
 illuc proficisci milites oporteat,
 atque expeditionem fieri. Post-
 quam verò legati Thebas advene-
 rint, quo pacto rem hanc expe-
 dietis? mihi, oro, auscultetis, &
docebo. Nihil nos à Thebanis pe-
 tere oportet, turpe enim esset hoc
 tempore, quin iis potius auxilium,
 si rogaverint, pròmittere; quali
 quidem

ἐκείνων ὄντων ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύοις, ἡμῶν δὲ ἄμεινον ἢ ἐκεῖνοι τὸ μέλλον θεωροῦμενων. Ἰν' ἐὰν μὲν δέξονται ταῦτα καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἀβυλόμεθα ὧμην δικημενοί, καὶ μὲν προχρήματος ἀξίως τῆς πόλεως ταῦτα πρᾶξωμεν. Ἐὰν δ' ἄρα μὴ συμβῇ χαλαρυχεῖν, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἂν πινυῖ ἑξαμάρτυσι, ἡμῖν δὲ μηδὲν ἀσχερόν, μηδὲ ταπεινὸν ἢ περσόμενον.

γε'. Ταῦτα καὶ ὡρᾶ πλήσια τέτοις εἰπὼν, κατέβην συναγμεσάντων δὲ πάντων, καὶ ὁδενὸς εἰπόντος ἐναντίον ὁδέν, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραφα δέ· ὁδὲ ἔγραφα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· ὁδὲ ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δέ· Θεβαίως· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀπὸ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον, καὶ ἔδωκ' ἑμαυτὸν ὑμῖν ἀπλῶς εἰς τοὺς θεωρητήκους τῇ Πόλει κινδύους. Καὶ μοι φέρε τὸ ψήφισμα, τὸ τότε γεγόμενον· καὶ τοι, τίνα βούλει σε, Αἰσχίνη, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐκείνῳ τῷ ἡμέραν ^{τῇ} ἴῳ; βάλει ἑμαυτὸν μὲν ὅν ἂν σὺ

quidem illi in summo essent crimine, nos verò qui cursus rerum, qui exitus futurus sit, melius quàm illi prævideremus. Adeò ut si hæc approbent & nobis assentiantur, tum nos illa quæ expetimus consecutos esse, tum eas res cum honore atque dignitate Civitatis administratas lætemur. Sin non ita contigerit, isti seipfos culpaverint, siquid malè nunc habuerint, nobis verò nihil omnino turpiter factum, aut nobismet indignum objiciatur.

55. Hæc cum ego dixissem, & pleraque his consentanea, descen-

di: quæ cum omnes approbarent, nec quisquam iis contrarium quid responderet, nec hæc dixi quidem, sed non scripsi; nec scripsi quidem, sed non obii legationem; nec obii quidem, sed non persuasi Thebanis; sed à principio progressus rem totam gradatim & singillatim ad exitum perduxi, & in gravissimis Reipubl. periculis me totum vobis dedi, *ut Civitati huic unice inservirem.* Profer mihi igitur decretum, quod eo tempore latum est. Et dic, Æschine, quem te ego illis diebus, quem meipsum fuisse statuam? An me quidem istum fuisse vis, quem tu

σύ λοιδορέμματος καὶ ἀφασύρων, καλέσας Βάταλον; σὲ δὲ
μηδὲ ἦρωα τὴν τυχόντα, ἀλλὰ τέτων πινά τ' ἄπὸ τῆς σκηνῆς
Κρεσφόντιον, ἢ Κρέοντα, ἢ ὃν ἐν Κολυτῷ ποτε Οἰνόμαον
κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψας; Τότε ποίνῃ κατ' ἐκεί-
νον τὴν καρὸν, ὁ Παμνιεύς ἐγὼ Βάταλος Οἰνομάχῃ καὶ Κοθω-
κίδου σὺ πλείονος ἄξιος ὠνέφάνῃ τῇ πατρίδι. Σὺ μὲν γε
οὐδὲν ἔδαμῃ χρεῖσιμος ἦσθα, ἐγὼ δὲ πάντα ὅσα ὑποσχέ-
τ' ἀγαθὸν πολίτῃ ἔωρατον. Λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ΕΠΙ Ἀρχοντὶ Ναυσικλέους, φυλῆς Πρυτανιδοῦσης
Αἰαντίδῃ, Σκίροφοριῶν ἐκτὴ ὅπῃ δέχα, Δημοσθένους
Δημοσθένης Παμνιεύς εἶπεν. Ἐπειδὴ Φίλιππος ὁ Μα-
κεδόνων βασιλεὺς, ἐν τε τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ ὡς
ἑσάντων φαίνεται τοῖς γεγενημένοις αὐτῷ συνθήκαις ὡς
ἔστιν Ἀθιναίων Δῆμον πρὸς τῆς εἰρήνης, ὑποδείκνυσι τοὺς ὅρ-
κους, καὶ τὰ ὡς πᾶσι τοῖς Ἕλλησι νομιζόμενα εἶναι δέχα,

tu Batalum per calumniam & con-
vicium appellaveris? teipsum ve-
rò heroem non casu & fortuito
oblatum, sed aliquem ex iis qui in
scenâ repræsentantur, Cresphon-
tem scilicet, Creontemve, aut
Oenomaum illum, quem tu, cum
ejus partes in Colytto male age-
res, obtrivisti? Tunc igitur ego
Batalus Pæaniensis te Oenomaio
Cothocide honestior civis extiti,
meliúsque erga patriam commeri-
tus sum. Tu enim nusquam om-
nino civitati profuisti; ego verò
illa, quæ civem bonum agere o-
portebat, semper gerebam atque

administrabam. Recita decretum.

DECRETUM DEMOSTHENIS.

Archonte Nausicle, tribu Pæan-
tide Prytanicam potestatem exer-
cente, Scirophorionis decimo sexto,
Demosthenes Demosthenis F. Pæa-
niensis retulit. Quoniam Philip-
pus Macedonum Rex, cum supe-
riori tempore fœdus, quod inter
ipsum & Populum Atheniensem
de pace sancitum est, planè vio-
lâsse compertus est, & jusjuran-
dum sprevisse, eaque jura omnia,
quæ apud Græcos universos reli-
giosa habebantur, neglexisse; at-
que

καὶ πόλεις ᾤχεῖται ὅθεν αὐτῷ πρὸς αὐτὰς, πινὰς δὲ καὶ
 Ἀθηνῶν ἔσας δορυαλῶτας πεποίηκεν, ὅθεν πρὸς αὐτὰς
 οὐκ ἔστιν ἡ Δῆμος τῶν Ἀθηνῶν. ἐν τε τῷ πρῶτονι ὅτι πο-
 λὺ πρὸς αὐτὰς τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὁμότητι καὶ τῷ Ἑλληνίδας
 πόλεις αἱ μὲν ἐμφρόνους ποιεῖ, καὶ ταῖς πολιτείαις καταλύει,
 πινὰς δὲ καὶ ἑξ ἀνδραποδιζόμενων κατασκάπτει, εἰς αἰτίας δὲ
 καὶ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατακίζει, ὅτι τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς
 τάφους ἐπάρων, οὐδὲν ἄλλοτερον ποῶν ἢ ἑαυτῷ πατρί-
 δος, ὅτε ἔστι πρὸς αὐτὰς, καὶ τῇ νῦν αὐτῷ παρὰ τὴν τύχην κατακ-
 ρως ἡρώμενοι, ὅτι πελενησμένοι ἑαυτοὺς ὅτι ἐκ μικρῶν
 καὶ τοῦ τυχόντος γέγονεν ἀνελπίστως μέγας. Καὶ ἕως μὲν
 πόλεις ἑώρα ᾤχεῖται αὐτὸν βαρβάρους καὶ ἰδίας,
 ὑπελάμβανεν ἑλπίων ἔτι) ὁ Δῆμος ὁ Ἀθηνῶν τὸ εἰς
 αὐτὸν πλημμελεῖσθαι νῦν δὲ ὁρῶν Ἑλληνίδας πόλεις,
 ταῖς μὲν ὑβριζόμεναις, ταῖς δὲ ἀναστάτοις γιγνομέναις, δεινὸν
 ἡγῆται ἔτι) καὶ ἀνάξιον τῆς τῆς πρὸς αὐτὰς δόξης, τὸ
 ᾤχεσθαι

que urbes, in quas nihil juris ha-
buit, in suam potestatem rede-
git, & nonnullas ex iis, quæ A-
theniensibus paruerunt, captivas
fecit, nullā à Populo Atheniensi
acceptā injuriā: tum etiam præ-
senti tempore, vi ac crudelitate
magis efferatus indies crescit; nam
ex Græciæ civitatibus, aliis præ-
sidia imposuit, antiquumque Rei-
publ. statum, atque instituta la-
befactavit; alias, mancipiis in ser-
vitutem redactis, evertit; in non-
nullis verò, expulsis Græcis, bar-
baros collocavit, iisque res sacras
& sepulchra deltruenda permisit,

nihil alienum à patriā aut à suis
moribus faciens, & nunc rebus se-
cundis sine temperantiā & mode-
ratione utens, oblitus scilicet, ex
humili quodam & incerti laris ho-
mine se magnum insperatò factum
esse. Et quamdiu quidem barba-
ras & quasi proprias urbes eum
capere videbat Populus Athenien-
sis, parum in se peccari existima-
bat: nunc verò, cum Græciæ ur-
bes alias ignominia affici, alias
funditus everti conspiciat, gravis-
simum sanè facinus, antiquaque
majorum gloria indignissimum se
patraturum fore reputat, si sua
negli-

θειοράν τοὺς Ἑλλήνας κατὰ δουλομύθοις. Διὸ δέδοκται
τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἐξαμύθοις καὶ
θύσαντας τοῖς Θεοῖς καὶ Ἡρώσι τοῖς κατ' ἕχουσι τὴν πόλιν,
καὶ τὴν χώραν τῶν Ἀθηναίων, καὶ οἰσμηθεῖσι τῆς τ'
πορογόνων ἀρετῆς, (διότι οὐδὲ πλείον' ἐποιοῦντο τὴν
τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἀφαιρῆναι, ἢ τὴν ἰδίαν πατεί-
δα) ἀφαιρῶντας ναῦς κατέλκειν εἰς τὴν θάλατταν, καὶ
τὸ ναύαρχον ἀναπλεῖν εἰς τὸν Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν
καὶ τὸν ἵππαρχον τοὺς πεζοὺς καὶ τοὺς ἵππικὰς δυνάμεις
ἐλδοσινὰ δὲ ἔξάγειν. Πέμψαι δὲ καὶ πρέσβεις πρὸς τοὺς
ἄλλους Ἑλλήνας, πρῶτον δὲ πάντων πρὸς Θηβαίους, ἀφ'
τοῦ ἐγγυτάτω (εἰ) τὸν Φίλιππον τῆς ἐκείνων χώρας. ὧσα-
καλεῖν δὲ αὐτοὺς μηδὲν κατὰ πλάγυντας τὸν Φίλιππον, ἀν-
τέχεσθαι τῷ ἑαυτῶν καὶ τῷ ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας· καὶ ὅτι
ὁ Ἀθηναίων Δῆμος, οὐδὲν μνησικαχῶν, εἴ τι πρότερον γέ-
γονεν ἄλλοτερον ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλήλας, βοηθήσει,
καὶ

negligentiā Græcos omnes in ser-
vitutem abduci permetteret. Qua-
propter placuit Senatui Populo-
que Atheniensi, ut Cives sacrifi-
ciis factis, invocatisque Diis &
Heroibus, qui civitatem hanc re-
gionemque Atheniensium auspiciis
suis defendunt; & præterea ma-
jorum suorum virtute animati at-
que accensi, (quippe tales erant
qui pluris æstimabant communem
Græciæ libertatem vindicare,
quàm propriam tueri patriam)
ducenta navigia in mare dedu-
cant; Navarchus intra Pylas na-
viget; Imperator verò & equitum

præfectus pedestres equestresque
copias ad Eleusinem educant: mit-
tantur etiam legati tum ad cate-
ros Græciæ populos, tum præcipuè
ad Thebanos, propterea quòd eo-
rum finibus quàm proxime accessit
Philippus; portentur verò illos le-
gati, ut Philippum nihil omnino
metuentes, suam ipsorum & com-
munem Græciæ libertatem conser-
vent ac tueantur. Dicant etiam,
Populum Atheniensem, nullā ex
præteritis injuriis, si quas civita-
tes istæ sibi invicem olim intule-
rint, in memoriam revocatā, opem
laturum esse Populo Thebano,
eique

καὶ δυνάμεσι, καὶ χρήμασι, καὶ βέλεσι, καὶ ὅπλοις, εἰδὼς ὅτι καὶ
 αὐτοῖς μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀφαιμισθητῆν περὶ τῆς ἡγεμονίας,
 ὅσιν Ἕλλησι, χαλόν· ὑπὸ δὲ ἀλλοφύλων ἀνθρώπων ἀρχεσθαι,
 καὶ τῆς ἡγεμονίας ἀποστερεῖσθαι, ἀνάξιον εἶναι καὶ τῶν Ἑλλήνων
 δόξης, καὶ τῆς πρῶτης ἀρετῆς. Ἐπὶ δὲ, ὅθεν ἀλλότριον ἡ-
 γεῖται (εἶ) ὁ Ἀθηναίων Δῆμος τῶν Θηβαίων Δῆμον, ὅτε τῇ
 συγγενείᾳ, ὅτε τῷ ὁμοφύλῳ. Αναμιμήσκει καὶ ταῖς τῶν πρῶ-
 τῶν τῶν ἑαυτῶν εἰς τὰς Θηβαίων πρῶτων εὐεργεσίας· καὶ ἰδ-
 οὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀποστερημένους ὑπὸ Πελοποννησίων
 τῶν πατρῶας ἀρχῆς, κατήγαγον, ταῖς ὅπλοις κρατήσαντες τὰς
 ἀντιβάλλειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγύνοις· καὶ τὸν Οἰ-
 δίπην καὶ τὰς μετ' αὐτῶν ἐκπεσόντας ὑπεδεξάμεθα, καὶ ἔ-
 τερα πολλὰ ἡμῖν ὑπάρχει φιλόανθρωπα καὶ ἐνδοξα πρὸς Θε-
 βαίους. Διόπερ ὅθεν νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων Δῆμος
 τῶν Θηβαίων τε καὶ ἄλλοις Ἕλλησι συμφερόντων. Σωθῆσθαι
 δὲ πρὸς αὐτοὺς, καὶ συμμαχίαν, καὶ ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι,
 καὶ

eique copias, pecunias, jacula, ar-
 ma suppeditaturum: quoniam pla-
 nè cognovit, ipsos qui Græci sunt
 inter se decertare de principatu
 pulchrum esse & honestum, sed
 alienigenæ cujusdam imperio pa-
 rere, principatuque spoliari, esse
 indignum & Græcorum gloriâ, at-
 que eximiâ majorum virtute. At
 verò Populum Atheniensem non
 à se alienum reputare Populum
 Thebanum, sive affinitatis ratio
 habeatur, sive quod eadem gente
 sint orti. Recordari etiam bene-
 ficia à majoribus suis in majores
 Thebanorum collata: Hercules e-

nim filios, quos Peloponnesii avi-
 to imperio spoliârant, fufis iis qui
 soboli Herculis resistere confisi sunt,
 in pristinum statum restituebant;
 nosque Oedipo & fortunæ suæ so-
 cius hospitium præbuimus: aliaque
 beneficia jactare possumus, huma-
 na quidem atque insignia, quæ
 Thebani à nobis acceperunt. Qua-
 propter neque hoc tempore disces-
 surum esse Populum Atheniensem,
 nec Thebanorum aliorumque Græ-
 corum commodo defuturum. Fœ-
 dus denique cum iis faciant, so-
 cietatem bellicam ineant, jus ma-
 trimonii concedant, & jus juran-
 dum

καὶ ὄρκους δοῦναι, καὶ λαβεῖν. Πρέσβεις, Δημοσθένους Δημοσθένους Παμάνειος, Υπερίδης Κλεάνδρου Σφήππου, Μνησιθεΐδης Αντιφάνους Φρεάρριος, Δημοκράτης Σωφίλου Φλυεύς, Κάλλαχυς Διοτίμου Κοθωκίδης.

15'. Αὕτη τῶν παλαιῶν ἐγένετο τραγμάτων ἀρχή, καὶ κατὰ τὰς παλαιὰς τὰ πρὸς τῶν, εἰς ἔχθραν, καὶ μῖσθον, καὶ ἀπίστιαν τῇ πόλει ὑπερηφάνων ὑπὸ τῶν. Τῷ τὸ ψήφισμα τὸ τότε τῇ πόλει παλαιὰ κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν, ὥσπερ νέφθον. Ἦν μὲν τοίνυν ὁ δίκαιος πολίτης τότε δεῖξαι πᾶσιν, εἰ πὶ τῶν εἶχεν ἀμεινον, μὴ νῦν ὀπιπμαῖν. Οὗ δὲ σύμβουλος καὶ ὁ συκοφάντης, οἱ ὁδὲν τῶν ἄλλων ὁδὲν εἰκότες, οἱ τῶν πλείστον ἀλλήλων ἀφαιρῶσιν. Οὗ μὲν πρὸς τῶν τραγμάτων γνώμῃ σποφάνεται, καὶ δίδωσιν αὐτὸν ὑπεύθυνον τοῖς πεισθεῖσι τῇ τύχῃ, τοῖς χειροῖς, τῷ βουλομένῳ ὁ δὲ, σιγήσας ἡνίκ' ἔδει λέγειν, ἀνὰ πὶ δύσκολον συμβῇ, τῷ βασκαίνει. Ἦν μὲν οὖν,

dum vicissim dent & accipiant. Legati, Demosthenes Demosthenis Fil. Pæaniensis, Hyperides Cleandri Fil. Sphætius, Mnesitichides Antiphani Fil. Phrearrhius, Democrates Sophili Fil. Phlyensis, Callæschrus Diotimi Fil. Corthocides.

56. Hoc igitur rerum Thebanarum erat principium, hic primi temporis status: prius enim civitates cæteræ istorum dolis adductæ, odio, similitate, & gravissimis suspicionibus flagrabant. Hoc autem decreto periculum, civitati jam tum impendens, nubis

ad instar, dissipatum erat & depulsum. Et quidem iustum decuit civem, siquid melius nôrat, tunc exponere, non ea quæ gesta sunt nunc culpæ. Suasor enim & delator, cum in nullâ aliâ re similes sunt, tum in hac maximè inter se dissentiunt: alter enim, antequam res gestæ sint, consilium exponit; & rationem reddendam iis, quibus persuadet, fortunæ, temporibus, cuicunque demum libuerit, in se suscipit: alter autem silentio, tum, cum loqui deceret, usus, siquid post acerbius accadat, criminatur. Iis autem tempo-

οἷν, ὅσῳ εἶπον, ἐκείνῳ ὁ καρὲς τοῦ γε φροντίζον-
 τῷ ἀνδρὲς τῆς πόλεως, καὶ τῇς δικαίων λόγων. Εγὼ
 δὲ ποσαῦτῳ ὑπερβολικῶς ποιούμεν, ὥστε ἂν νῦν ἔχη
 τις δεῖξαι πὶ βέλπον, ἢ ὅλως εἰ πᾶλλο εἰκὼ πλὴν
 ὧν ἐγὼ προειλόμην, ἀδικεῖν ὁμολογᾷ. Εἰ γὰρ ἐστ' ὁ
 τις νῦν ἐώρακεν ὁ σιωπῶν ἐκεῖν ἂν τότε παρὰ χεῖν, τῷτ'
 ἐγὼ φημι δεῖν ἐμὲ μὴ λαθεῖν· εἰ δὲ μήτ' ὅσι, μήτε
 ἡ, μήτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι μηδεὶς μηδέπω καὶ τήμερον,
 τί ὁ σύμβουλον ἐχρῆν ποιεῖν; οὐ τῇς φαινομένων καὶ
 εἰόντων τὰ κέρησα ἐλέσθαι; Τοῦτο τοίνυν ἐποίησα,
 τοῦ κήρυκῳ ἐρωτῶντῳ, Αἰσχίνῃ, τίς ἀγορεύειν βού-
 λεται; οὐ τίς ἀπάσασθαι δεῖ τῇς πρὸς ἡλιθίωντων,
 ὅδε τίς ἐγκλᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι; Σοὺ δ' ἀ-
 φώνου κατ' ἐκείνοισι τοὺς χρόνοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
 κατημῶν, ἐγὼ παρελθὼν ἔλεγον. Επειδὴ δὲ οὐ τό-
 τε, ἀλλὰ νῦν δεῖξον, εἰπέ· τίς ἢ λόγῳ, ὅτινα ἐχρῆν
 εὐρεῖν,

temporibus, ut jam dixi, viro o-
 pus erat prudenti, qui & de Rei-
 publicæ commodo & de consiliis
 veris & tempestivis esset sollici-
 tus. Ego verò hæc ita per exupe-
 rationem protuli, ut si quis vel nunc
 denique melius aliquid possit o-
 stendere, aut prorsus siquid aliud,
 præter ea quæ ipse statui & feci,
 sequi licuerit, me in culpâ fuisse
 confitear. Siquid enim est quod
 nunc quisquam civitati iis tempo-
 ribus si factum fuisset, profutu-
 rum videat, hoc, inquam, me præ-
 terire non oportuit. Sin autem ne-
 que est tale aliquid, neque fuit, ne-

que ab aliquo ne hodierno etiam
 die proferri potest, quid suasorem
 facere oportebat, nili eorum opti-
 ma, quæ ei in promptu atque po-
 testate fuisse videbantur, deligere
 & sequi? Hoc igitur feci, Æschine,
 cum præco prodiens clamita-
 ret, *Quis concionari vult?* non
Quis præterita criminari, aut
Quis de futuris spondere vult? Tu
 verò cum in concionibus eo tem-
 pore mutus & taciturnus sede-
 res, ego prodibam & concionabar.
 Quoniam autem nihil tum protu-
 listi, nunc saltè ostende, Quod-
 nam consilium, quod à me exco-
 gitari

εὐρεῖν, καὶ χειρὲς συμφέρων, ὑπ' ἐμῷ παρελείφθῃ τῇ πόλει;
 τίς δὲ συμμαχία; τίς πρῶξις ἐφ' ἣν μάλλον ἔδει με ἀ-
 γαγεῖν τετῆσι;

15. Ἀλλὰ μὲν, τὸ μὲν παρεληλυθὸς αἰεὶ ὡς πᾶσιν ἀφείη,
 καὶ ὁδοὺς πρὸς τὰς προπύλαις ἔδαμῷ βελλύν. τὸ δὲ μέλ-
 λον, ἢ τὸ πρῶτον, τὸ ἔσθ' συμβέλλει πάξιν ἀπαυτεῖ. Τότε τοίνυν
 τὰ μὲν ἔμελλεν, ὡς ἔδοξε, τὸ δεινὸν, τὰ δ' ἤδη παρὶν. ἐν οἷς τὸ
 πρῶτον με σκοπεῖ τὴν πολιτείαν, μὴ τὰ συμβαίνοντα συ-
 κοράντῃ. Τὸ μὲν πέρας, ὡς ἂν ὁ Δαίμων βελήτῃ, πάντων
 γίγνῃ. ἢ δὲ πρῶτον αὐτὴ τὸ ἔσθ' συμβέλλει ἀφαινοῖαν δη-
 λοῖ. Μὴ δὴ τὸ ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῆς, εἰ κρατῆσαι σιωβῇ
 φιλίππῳ τὴν μάχην. ἐν τῷ Θεῷ τὸ τέτατον τέλος ἔω, ὅτι
 ἐμοί. Ἀλλ' ὡς ἔχ' ἀπαρτὰ ὅσα ἐνὶ κατ' ἀνθρώπινον λο-
 γισμὸν εἰλόμην, καὶ δικαίως ταῦτα καὶ ὀπίμελως ἔπραξα, καὶ
 φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, ἢ ὡς ἔχ' κατὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια
 πρῶτα ἐνεσησάμην, καὶ ἀνασχῶ. ταῦτά μοι δεῖξον, καὶ
 τότε

gitari debuit, quænam civitati
 commoda opportunitas à me est
 omiſſa? Quænam porro ſocietas,
 quæ *alia aliqua* res ad quam po-
 tiùs hi à me erant cohortandi.

57. At profectò res præteritæ
 ab omnibus ſemper negliguntur,
 neque de iis quiſquam conſultat:
 De futuris autem aut præſentibus
 ſtatuerè, partes ſunt atque officium
 ſuaſoris. Eo igitur tempore cala-
 mitatum quidem aliæ (utì vide-
 batur) futuræ erant, aliæ autem
 jam inſtabant: in quibus meam
 pro civitate operam & conſilium
 perpende, ne eventus rerum cri-

minare. Rerum enim omnium,
 quemadmodum Deo videtur, fit
 eventus; ipſa verò conſilii ratio
 mentem ſuaſoris declarat. Ne me
 in culpâ ponas, quòd proelio vi-
 ctor fuerit Philippus: illius enim
 proelii exitus à Deo, non à me
 pendebat. Sed oſtende vel quòd
 non omnia, quæ humanâ pruden-
 tiâ provideri poterant, delegerim,
 eaque ſummâ cum æquitate &
 curâ, & vehementi ac penè ſupra
 vires indiſtriâ perfecèrim; vel
 quòd res honeſtas, neceſſarias, Rei-
 que publicæ utiles non inſtitue-
 rim: hæc (*inquam*) oſtende, &
 tunc

πότε ἤδη κατηγόρει μου. Εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτός, ἢ
 χειμῶν, μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων
 Ἑλλήων μείζων γέγονε, τί ἔσθ' ὅτι ποιεῖν; ὥσπερ ἂν εἶ-
 πς ναύκληρον πάντ' ὑπὲρ σωτηρίας πρᾶξαντα, καὶ πᾶσι
 κατασκυβάσαντα τὸ πλοῖον, ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σω-
 θήσεσθαι· εἴτα χειμῶνι ληισάμενον, καὶ πονησάντων αὐ-
 τῷ τῶν σκυδῶν, ἢ καὶ σωτρεθέντων ὅλως, τῆς ναυα-
 γίας ἀπιῶτο. Αλλ' οὔτε ἐκυβέρνηων τιτὸ ναυῶ, φήσειεν
 ἂν ὥσπερ οὐδὲ ἐπρατήρωι ἐγὼ, οὔτε τῆς τύχης κύ-
 ρειν ἴω, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. Αλλ' ἐκείνο λογίζου,
 καὶ ὅρα· εἰ μὲν Θηβαίων ἡμῖν ἀγωνιζομένοις οὕτως εἴμαρ-
 το πρᾶξαι, τί ἔσθ' ὅτι πρὸς δεκάην, εἰ μὴδ' ἑτάτους ἔχοντες
 συμμάχους, ἀλλὰ Φιλίππῳ πρὸςέθεντο, ὑπὲρ ὃ τὸτ'
 ἐκείνῳ πάσας ἀρῆκε φωνάς; Καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμε-
 ρῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γεγεννημένης, ποσῶ-
 τ' ἴσθ' ὅτι κίνδυνόν τι φόβος πείσῃ τὴν πόλιν, τί ἂν, εἴπερ ἔ-
 χεας

tunc denique me incusa. Sin au-
 tem ea calamitas, fulmini quo-
 dammodo similis aut procellæ,
 non vos tantum, sed Græcos etiam
 omnes perculit & confternavit,
 quid facere oportet? *Mecum enim*
agis, Æscine, ve, uti si quis navicu-
 larium, cum jam omnia quæ ad
 salutem *sarcinarum* conducere vi-
 debantur fecerit, navemque rebus
 omnibus, quibus servari posse ar-
 bitratus est, instruxerit atque ad-
 ornârit, postea coortâ tempestate
 agitatam, instrumentis vi procellæ
 labefactis aut penitus contritis,
 naufragii accuset. Sed neque na-

vem gubernavi, dicat ille; uti ne-
 que ego exercitum: neq; enim ego
 fortunæ, sed illa omnibus domi-
 natur. Sed illud vide, quæso, &
 perpende: si quidem nos, qui
 Thebanos prælii socios habebam-
 us, ad hoc faciendum à fato de-
 stinati fuimus, quid expectandum
 fuit, si neque ii nobis in belli so-
 cietatem venissent, sed à Philippi
 partibus stetissent; quod ut eveni-
 ret, omni ille contentione eos hor-
 tabatur? Quod si, cum pugna tri-
 dui itinere ab Atticâ committere-
 tur, tantus terror & periculum ci-
 vitati imminebat, quid, si in ipsâ
Atticæ

χέρας ταῦτ' ὅτ' ὁ πάθος σιωέει, προσδοκῆσαι χεῖρ; Ἀρ' οἶσθε ὅτι νῦν μὲν γῆναι, σιωελθεῖν, ἀναπνεῦσαι; πολλὰ μία ἡμέρα καὶ δύο καὶ πρὶς ἔδωσαν ἢ εἰς σωτηρίαν τῇ πόλει. Τότε δὲ οὐκ ἄξιον εἶπέν, ἃ γε μηδὲ πείραν ἔδωκε Θεῶν πινυτο εὐνοια, καὶ τὸ βορβαλέσθαι τὴν πόλιν ταύτῃ καὶ συμμαχίαν, ἥς σὺ κατηγορεῖς.

νῆ. Εἰ δὲ ταῦτ' ἀνάνια μοι τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς, Ἄνδρες Δικασταί, καὶ τὰς φεμετικώτα, ἔξωθεν καὶ ἀκροωμένους. Επεὶ πρὸς γε τῷτον αὐτὸν καὶ χεῖρα πύκτον, βραχὺς καὶ σαφὴς ὁ λόγος. Εἰ μὲν γὰρ ἴω σοι πρόδηλα τὰ μέλλοντα, Αἰσχίνη, μόνῳ ἢ ἄλλων, ὅτε ἐβυλεύετο ἡ πόλις πρὸς τούτων, τότε ἔδει προλέγειν· εἰ δὲ μὴ προήδεις, τὴν αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις. Ωστε τί μᾶλλον ἐμὲ σὺ ταῦτα κατηγορεῖς, ἢ ἐγώ σε; ποῦτε γὰρ ἀμείνων ἐγώ σε πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ ταῦτα ἀλέγω, (καὶ ἔγω πρὸς ἢ ἄλλων ἀφ' ἀλέγματος) ὅσον ἐγὼ μὲν ἔδωκα ἑμαυτὸν εἰς τὰ πᾶσι δοκῆντα συμφέρειν, ὅθεν

Attica regione hic idem miserabilis casus obtigisset, expectandum censetis? Anne arbitramini nos stare potuisse, aut congregi, aut respirare? Multum dies unus & alter & tres civitatis nostræ salutis contulerunt. Non verò æquum est, ut de iis dicam, quæ populus Dei alicujus benevolentia & utilissimâ illâ societate, quam tu ita criminaris, fretus & munitus, nunquam experiebatur.

§ 8. Hæc verò omnia, quæ pluribus disserui, ad vos, Judices, dicta velim, iisque qui extra circumstant auditoribus. Isti enim

homini impurissimo, brevis admodum & perspicua suffecit oratio. Si enim tibi soli ex omnibus, Æschine, futura tum fuissent prævisa, cùm de iis consultaret civitas, oportuit te ut ea nobis prædiceres: sin autem non fuissent prævisa, eidem ignorantia, ac cæteri, es obnoxius. Quare quid est quòd tu potius me accuses, quàm ego te? Hoc enim te præstantiorem civem in iis ipsis quæ dixi (non enim de cæteris loquor) me exhibui, eò quòd iis, quæ omnium opinione commoda videbantur, operam navarem, nullum periculum

ἑορτάζοντες κίνδυνον ὀκνήσαντες ἴδιον, οὐδ' ὑπολογισάμενοι. Σὺ δὲ οὔτε ἔπειρα εἶπες βελτίω τούτων, (οὐ γὰρ ἂν τοῖς τοῖς ἐχθροῖς) οὔτε εἰς ταῦτα ληϊσμον ἑορτίζον σεαυτὸν παρέχων. Ὅπερ δ' ἂν ὁ φαυλότατος καὶ δυσμενέστατος ἀνθρώπος ποιήσῃ τῇ πόλει, τούτο πεποιηκὼς ὅτι τοῖς συμβᾶσιν ζήτησας. Καὶ ἅμα Αἰσχροκρίτης ὁ Νάξιος, καὶ Λειπόλατος ὁ Θάσιος, καὶ κατὰ παῖδες ἐχθροὶ τῆς πόλεως, τοὺς Ἀθηναίων κρίνουν φίλους, καὶ Ἀθηναίων Αἰσχίνης Δημοσθένους κατηγορεῖ. Καὶ τοὶ ὅτε τὰ πᾶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα συνέδουκίμεν ἀπέκειτο, ἀπολωλέναί μᾶλλον ὅτις ὅτι δίκαιος, ἢ κατηγορεῖν ἑτέρου. Καὶ ὅτε συνενηνόχασιν καὶ αὐτοὶ κατὰ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἔνι τούτον εὖναι τῇ πατρίδι. Δημοσίου δὲ ζῆτον ζῆτον, καὶ ποιεῖς, καὶ πολιτεύη, καὶ πάλιν ὁ πολιτεύη. Πράττειται πᾶσι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν; ἀφωκίτης Αἰσχίνης ἀντέκρινε πᾶσι καὶ γέγονεν οὗ οὐκ ἔδει; πάρεστιν Αἰσχίνης ὡς περ τοῦ

lum refugerem, nulliusque discriminis privati rationem haberem. Tu verò neque alia hisce meis meliora dixisti (non enim his usi essent) neque in his te commodum aut utilem ullo modo præbisti. Quod verò improbißimus quisque & civitati infensissimus fecisset, id in iis quæ accidebant comperitus es fecisse. Et simul in Naxo Aristratus, & in Thasso Aristolaüs, qui ambo civitati nostræ unâ adversantur, amicos Atheniensium in iudicium vocant; Demosthenem autem Athenis accusat Æschines. Et sanè qui in re-

rum adversarum, quæ Græcis impendebant, eventu spem ipse repositam habet sui nominis illustrandi, iste dignior est qui mortem mulctetur, quàm qui alium accuset. Et cui eadem, ac civitatis hostibus, profuerunt tempora, is nequit esse benevolo in patriam animo. Hoc autem nobis ostendis ex vitæ tuæ instituto, ex iis quæ facis, ex iis quæ in Republ. tractas & non tractas. Proceditne aliquid vobis ex sententia? mutus Æschines. Ceciditne incommodè aliquid, & contigit quale non oportebat? præstò adest Æschines. Uti rupta

τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σπασμάλα, ὅταν π χακὸν τὸ σῶμα
λάβῃ, τότε κινεῖται.

ιβ'. Επειδὴ δὲ πολλὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται, βύ-
λομῃ π καὶ πρῶτον εἰπεῖν. Καὶ μὲν, πρὸς Διὸς καὶ
Θεῶν, μηδεὶς τινὶ ὑπερβολῇ θαυμάσι, ἀλλὰ μετ' εὐ-
νοίας ὃ λέγω θεωρησάτω. Εἰ γὰρ ἡμεῖς ἅπασιν πρῶτον τὰ
μέλλοντα γενήσεσθαι, καὶ πρῶτον πάντας, καὶ σὺ πρῶ-
λεγες, Αἰσχίνῃ, καὶ διημαρτύρῃ, βοῶν καὶ κεκραγῶς, ὅς ἔστι
ἐφ' ἡμῶν. ἔστι ἔτι τῶν ἀποστατέων τῇ πόλει τῶν ἡμεῶν, εἴπερ
ἢ δόξης, ἢ πρῶτον, ἢ ἔτι μέλλοντος αἰῶνος εἶχε λόγον.
Νυνὶ μὲν γὰρ ἀποτυχῆν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσι κοινόν
ᾧσιν ἀνθρώποις, ὅταν τῷ Θεῷ τὰυτα δοκῇ. Τότε δ' ἀ-
ξιοῦσα πρῶτον τῇ ἄλλων, εἶτα ἀποστασεῖς τούτῃ, Φι-
λίππῳ προδεδωκέναι πάντα ἃν ἔχει αἰτίαν. Εἰ γὰρ τὰυτα
πρῶτον ἀκονισί, πρὸς ὧν ὁδὸν κίνδυνον ὄντιν οὐχ ὑπέ-
μειναν ὁ πρῶτος, τίς ἔτι χατέπυσεν ἂν σε, μὴ γὰρ τῆς
πόλεως

rupta & convulsa, liquâ valetu-
dine prematur corpus, tum deni-
que moventur ac concitantur.

59. Quoniam verò rei eventum
ita vehementer infectatur, dicam
quiddam, quod fortè incredibile
videatur & mirandum. Sed vos per
Jovem Deosque cæteros obtestor,
nequis hanc meam in dicendo ex-
uperationem miretur, sed amicè
ac benevolè verba mea perpen-
dat. Si enim omnibus futura
fuissent manifesta, si providissent
omnes, tuque, Æschine, prædixis-
ses, cum clamore & vociferatione
Deos hominesque contestans, qui
ne verbum quidem locutus es; ne

sic quidem civitati ab his institu-
tis defiltendum erat, si quidem
aut gloriæ aut majorum aut futuri
seculi rationem haberet. Nunc
quidem nihil aliud dici potest,
quàm quòd propositis rebus fru-
strata sit, quod omnibus est com-
mune ubi Deus ita voluerit. Quæ
verò tunc principatum in alios si-
bi vendicabat, si ab his postea in-
stitutis destituerit, Græcos omnes
Philippo tradendi crimen subiis-
set. Si enim sine contentione aut
pugnâ ea Philippo remisisset, pro
quibus cujuscunque periculi labo-
rem sustinuerunt majores, quis
non te (non enim me dicam aut
civitatem)

πόλεως γε, μηδ' ἐμῷ; Τίσι δ' ὀφθαλμοῖς τοῦτος Διὸς ἑωρῶ-
 μιν ἂν τὸς εἰς τὴν πόλιν ἀνθρώπους ἀφικνεύμεν, εἰ τοὶ μὲν
 πρῶτα εἰς ὅσον νυνὶ φείεσθαι, ἡγεμῶν δὲ καὶ κύριος ἡρέθη
 Φίλιππος ἀπάντων, καὶ δ' ὑπὲρ ὅ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἄλῃ
 ἕτεροι χεῖρες ἡμῶν ἢ πεποιημένοι; καὶ ταῦτα μηδεπώποτε
 τὴν πόλεως οἱ τοῖς ἑμποροῦσι θεόνοις ἀσφάλειαν ἀδοξον μάλ-
 λον, ἢ τὸ ὑπὲρ τῆς χαλῶν κίνδυνον ἡρημένης. Τίς γὰρ ἔκ οἱδεν Ἑλ-
 ληνῶν, τίς δὲ βαρβάρων, ὅτι καὶ τοῦτοι Θεβαίων, καὶ τοῦτοι τῆς ἐπι-
 τέρων πρῶτον ἰσχυρῶν γενομένων Λακεδαιμονίων, καὶ παρὰ τῶν
 Περσῶν βασιλέως, καὶ πολλῆς χάριτος τούτων ἂν ἀσμένως ἐδόθη
 τῇ πόλει, ὅ,τι βέλεται λαβέσθαι, καὶ τὰ ἑαυτῆς ἐχέσθαι, τὸ κελευό-
 μενον ποιεῖν, καὶ ἑᾶν ἕτερον τῶν Ἑλληνῶν πορεύεσθαι; Ἀλλ' ἔκ τῆς
 ταῦτα (ὡς εἰσικε) τοῖς Ἀθηναίοις παρὰ τὴν ἀνεκλή, καὶ δ' ἐμφύλια,
 καὶ δ' ἐδυνήθη πώποτε τὴν πόλιν ἔδειξεν ὅτι παντὸς τῶν θεόνων πρῶτον
 τοῖς ἰσχύουσιν μὴ, μὴ δίχῃ δὲ πράττειν, ποροθεμένην ἀσφαλῆς
 διαλέγουσιν. Ἄλλ' ἀγωνίζομαι περὶ τοσούτων, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης,

κινδυνεύουσα

civitatem) aspernaretur? & con-
 sputaret? Quibus verò (per Jo-
 vem) oculis homines ad urbem
 nostram profectos intueremur, si
 res eò, quò nunc sunt, fuissent re-
 daçtæ, si Dominus omnium con-
 stitueretur Philippus, Græcorum
 verò reliqui sine nobis omni stu-
 dio, ne id fieret, contenderent:
 præsertim cùm hæc nostra civitas
 omni superiori memoriâ pericula
 pro honestis rebus suscepta inglo-
 rio & turpi otio prætulit. Quis
 enim Græcorum, quis Barbaro-
 rum ignorat, Thebanos, quique
 ante eos potentissimi erant Lace-
 dæmonios, Persarum etiam Re-

gem hoc libenter impertituros,
 ut hujusmodi otio frueretur, ut
 quicquid voluerit acciperet, suum-
 que jus obtineret Civitas; etiam
 gratias ei debituros, si modò im-
 perio obsequeretur, principatum-
 que Græciæ alteri condonaret.
 Sed hæc Atheniensibus non fe-
 renda videbantur, neque patriis
 institutis aut insitæ virtuti con-
 sentanea. Neque quisquam ex
 omni ætatum memoriâ hoc un-
 quam civitati nostræ persuadere
 poterat, ut potentibus Tyrannis,
 iniqua atque injusta facientibus,
 subdita serviret; sed pro dignitate,
 pro gloriâ suâ, atque existimatione,

κινδυνεύουσα πάντα τ' αἰὶνα διατετέλεκε. Καὶ ταῦτα ἔπω-
 σεν ἡ καὶ προσηκούσα τοῖς ἡμετέροις ἡγεσιν ὑμεῖς ὑπελαμβά-
 νετε ἔτι), ὥστε καὶ τ' προγόνων τῶν ταῦτα προέξαντας μάλιστα
 ἐπαμείβετε, εὐκότως. Τίς γὰρ ἔκ' ἀν' ἀγασσάτω τ' ἀνδρῶν ἐκείνων τ'
 ἀρετῆς, οἳ καὶ τ' χώραν καὶ τ' πόλιν ἐκλιπὼν ὑπέμειναν εἰς τὰς
 τεύχεα ἐμβάντες, ὑπὲρ ὅ μὴ τὸ κελευόμενον ποιῆσαι· τ' μὲν
 ταῦτα συμβαλεύσαντα Θεμιστοκλέα φραττηρὸν ἐλόμβη, τ' δ'
 ὑπακύνει τοῖς ὅπιστα τομῶν Σποθηνάμενον Κυρσίλον κατα-
 λιθώσαντες, καὶ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ ὑμέτεραι τ'
 γυναῖκα αὐτοῦ. Οὐ γὰρ ἐζήτην οἱ τότε Ἀθηναῖοι ἔτε ῥήτορα, ἔτε
 φραττηρὸν, δι' ὅτε διαλεύσασιν εὐτυχῶς· ἀλλ' ἔδεζον ἡξίαν,
 εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἔξέσται τὸ ποιεῖν. Ηγεῖτο γὰρ
 αὐτῶν ἕκαστος, καὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γενεῇ, ἀλλὰ
 καὶ τῇ πατρίδι. Διαφέρει δὲ τίς; ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γε-
 νεῇ νομίζων, τ' τὴν εἰμαρμένην καὶ τὸ αὐτόματον θάνατον προ-
 μένει· ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι, ὑπὲρ ὅ μὴ ταύτην ὀπίδειν διαλεύσῃ,
 Σποθνήσκειν

omni in tempore dimicavit. Et
 vos quidem gesta ea ita præclara
 patriisq; moribus consentanea
 judicatis, ut majores vestros, qui
 ea fecerint, omni prædicatione
 laudetis: meritò sanè. Quis enim il-
 lorum Heroum fortitudinem non
 miraretur, qui solum patrium at-
 que Urbem relinquere sustinen-
 tes, ne barbarorum jussis obse-
 querentur, triremes conscende-
 bant: atque hujus quidem confi-
 lii autorem Themistoclem im-
 peratorem creabant; Cyrillum
 autem, qui imperantibus paren-
 dum esse censuit, lapidibus obrue-

bant, uti & insuper illius conju-
 gem vestræ uxores. Non enim
 Oratorem aut Ducem, cujus operâ
 jucundè & citra tristitiam servi-
 rent, Athenienses quærebant; sed
 neque vivendum sibi, nisi cum li-
 bertate, judicabant. Eorum enim
 unusquisque non tantum patri suo
 aut matri, sed patriæ natum se
 fuisse putabat. Quid vero inter-
 est? qui parentibus solum se na-
 tum arbitratur, mortem fortuitam
 aut à fato destinatam expectat;
 qui verò patriæ, ne eam in ser-
 vitutem redactam videat, mori
 satius arbitratur; & contume-
 liam

ἀποθήσκειν ἐθελήσει, καὶ φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις ἢ τὰς ἀπimyias, αἷς εἰ δουλεύσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη.

ξ'. Εἰ μὲν τοίνυν τῷτ' ἐπεχείρην λέγειν, ὡς ἐγὼ προήγαγον ὑμῶς ἀξία τῶν προηρόνων φρονεῖν, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔκ ἀν' εὐκόπως ὀπιπμήσειέ μοι. Νῦν δ' ἐγὼ μὲν ὑμετέρας τὰς τοιαύτας προαρέσας ἀποφαίνω, καὶ δείκνυμι ὅτι καὶ πρὸ ἐμῶ τῷτ' εἶχε τὸ φρόνημα ἡ πόλις. Τῆς μὲντοι ἀφ' ἀκονίας, τῆς ἐφ' ἐχάτοις τῶν πεπραγμένων, καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναι φημι. Οὗτος δὲ πῶν ὅλων κατηγορῶν, ἢ κελεύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχῃν, ὡς φόβων καὶ κινδυνῶν ἀπὶ τῇ πόλει γεγεννημένῳ, τῆς μὲν εἰς τὸ παρὲν πμῆς ἐμὲ ἀποτερῆσαι γλίσχεται, τὰ δ' εἰς ἅπαντα τ' λοιπὸν χρόνον ἐκώμα ὑμῶν ἀφαιρεῖται. Εἰ γὰρ ὡς ὃ τὰ βέλπιστα ἐμοὶ πολιτοδοσαμένῳ τῷδ' ἐκαταψηφισάσθαι, ἡμαρτηκέναι δοξέτε, ὃ τῇ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνῃ τὰ συμβάντα παθεῖν. Αλλ' οὐκ ἔστιν,

liam ignominiamque, quas in civitate mancipatâ atque oppressâ necesse est perferat, *omni morte* graviores æstimabit.

60. Si igitur meo hortatu vos persuasos esse jactâssem, ut proavis vestris aliquid dignum moliremini; meritò quidem unusquisque me posset reprehendere, *atque arrogantiae accusare*. Nunc autem vestra ipsorum consilia produco, civitatemque ante mea tempora de iisdem rebus cogitâsse ostendo: quibus quidem in administrandis & mihi aliquam partem fuisse *sine arrogantia* dixerim. At

verò iste, dum omnes meas res gestas pariter exagitat, hortaturque vos acri in me esse animo, quasi quidem omnium timorum ac discriminum, quibus hæc civitas versata est, ego autor extiterim; *iste, inquam*, tum honore eo quem adeptus sum in præsens spoliare, tum in posterum tempus vestris omnium præconiis privare me exoptat. Si enim Ctesiphontem condemnabitis, quoniam ego non optimas res gesserim, non iniquitati Fortunæ calamitatem quâ involuti estis debere, sed vos ipsos in culpâ esse videbimini. Verum nullâ,

ἔστιν, ὅκ' ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅ ὑ-
πὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀ-
ρξάμενοι. Οὐ μὰ τοὺς εἰς Μαραθῶνι περικινδυνεύσαντας
τῇ περὶ ἡμῶν, καὶ τοὺς εἰς Πλαταιαῖς περὶ παλαιά-
νοιας, καὶ τοὺς εἰς Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς
ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέροισι τοὺς εἰς τοῖς δημο-
σίοις μνήμασι κεκμηνοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας· οὓς ἀπαντας ὁ-
μοίως ἢ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς, ἔθαψεν, Αἰ-
χίνῃ, οὐχὶ τοὺς καπορθώσαντας αὐτῶν, ὅδ' ἔτι τοὺς κρα-
τήσαντας μόνους, διχάσας. Ὁ μὲν γὰρ ἡμῶν ἀνδρῶν ἀγα-
θῶν ἔργον, ἅπανσι πέπρακται· τῇ τύχῃ δὲ, ἡ ὁ Δαί-
μων ἐπένειμεν ἑκάστοις, ταύτῃ κέχρηται. Επειτ', ὦ
κατάρχετε, καὶ γραμματοκύφων, σὺ μὲν τῆς περὶ παλαιά-
των τιμῆς καὶ φιλανθρωπίας ἐμὲ ἀποστερήσαι βουλόμε-
νός, τρέπακα καὶ μάχας, καὶ παλαιὰ ἔργα ἔλεγες,
ὧν τίνος περὶ δεῖτο ὁ πρῶτος ἀγὼν οὐτοσί; Ἐμὲ δὲ,
ὦ

nullâ, Athenienses, nullâ vos in
culpâ deprehensi estis, qui pro
communis omnium libertate ac sa-
lute soli in discrimen venistis.
Non sanè, per illos majores nostros
fortissimos juro, qui olim in Ma-
rathone summum periculum subi-
erunt, per illos qui in Platæis acie
instructi steterunt, per illos qui in
Salamine pugnam navalem com-
miserunt, per illos etiam qui in
Artemisio decertarunt, per alios
denique complures, quorum no-
mina in publicis commentariis æ-
ternæ memoriæ consecrata habe-
mus, Viros optimos & patriæ
studiosissimos: quos, Æschine, hæc

civitas singularibus honoribus de-
coratos prænobili tandem sepul-
turâ peræquè omnes affecit; ne-
que enim eas tantum, qui prospere
res gesserant, & victoriâ potiti
sunt: & meritò sanè ita fecit.
Nam quod bonos viros decebat,
omnes faciebant: fortunâ verò
illâ, quam Deus unicuique tri-
buit, singuli utebantur. Tu verò,
sceleratissime, scribarum infime,
cùm mihi honorem illum ac gra-
tiam, quibus hi me prosequuntur,
adimere exoptares, tropæa & * pu-
gnas, & præclara facinora jam pri-
dem gesta commemorabas, quo-
rum nihil omnino ad hanc litem

* Vid. Æsch. cap. 61. pertinebat.

ὡς πειταγωνιστὰς, τὸν δὲ τῶν θεωρτέων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα, τὸ πίνθη φρένημα λαβόντα ἀναβαίνειν ὅπῃ τὸ βῆμα ἔδει; τὸ τέτων ἀνάξια ἐρωῦτος; δικῶς μὲν αὖ ἀπέθανον. Ἐπειτα ὁ δ' ὑμᾶς, Ἄνδρες Ἀθηνῶται, ὑπὸ τῇ αὐτῆς ληανοίας δεῖ, τὰς τε ἰδίας δίκας, καὶ τὰς δημοσίας κεῖναι· ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλα ὅπῃ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοποῦνται, τὰς δὲ κοινὰς θεωμέσθαι εἰς τὰ τῶν θεωρῶν ἀξιώματα ὑποβλέπονται· καὶ ὡς λαμβάνειν γε ἅμα τῇ βακτερίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρένημα τὸ τῆς πόλεως νομίζειν ἕκαστον ὑμῶν, ὅταν τὰ δημόσια εἴσητε κεινοῦντες, εἴπερ ἄξια ὀκείνων πράττειν οἶεσθε χεῖναι.

ΞΑ'. Ἀλλὰ ὃ ἐμπεσὼν εἰς τὰ παρωγμένα τοῖς θεωρῶν ὑμῶν, ἔστιν ἂν τῷ ψηφισμάτων παρέδωκε καὶ τῶν παραχθέντων ἐπανελθεῖν οὕτω ὅθεν εἰς ταῦτα ἔξέδωκε βέλομαι. Ὡς ὃ ἀφικόμεθα εἰς τὰς Θέβας, χαλαραμβάνομεν Φιλίππου

καὶ

pertinebat. Me verò, ὁ histrio tertii ordinis, cùm civitati suafurus prodirem, ut de principatu decertaret, quàm mente, oro, quo consilio in suggestum ascendere oportebat? an ut Atheniensibus indigna effutirem? *quod si fecissem*, sanè meritò occideram. Deinde verò, vestrum est, Athenienses, non eodem animo privatas causas ac publicas judicare: sed quando de pactionibus privatis, quæ inter homines quotidie conficiuntur, agitis, tunc in privatas leges atque actiones inquirendum est; quando verò de publicis consiliis institutisque dis-

ceptatis, in majorum dignitatem respicere oportet, & reputare unumquemque vestrum, quoties de publicis negotiis judicaturi *forum* introeatis, toties spiritum atque animam civitatis unà cum virgâ & insigni judiciali assumere, si quidem res geri proavis dignas oportere arbitremini.

61. At quoniam majorum vestrorum præclara facinora commemorantem multa ex decretis rebusque gestis *ne leviter quidem perstricta* fugerunt; ad ea igitur revertar, unde primum huc digressus sum. Ubi Thebas pervenimus, ibi Philippi, Thessa-

ὃ Θεσσαλῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων παρόντων, ὡρέσθεις, καὶ τὰς μὲν ἡμετέρας φίλους ἐν φόβῳ, τοὺς δ' ἐκείνους θρασέως. Οἱ δ' ἐν νῦν ταῦτα λέγων ὅτι συμφέροντός ἐνεκα ἐμαυτοῦ, λέγε μοι τὸ ὅπισθ' ἢν τότε ἐπέμψαμεν εὐχὴς ὅτι ὡρέσθεις. Κάποι ποσάυτη γὰρ ὑπερβολὴ συκοφαντίας ὅτι κέ-
 λη, ὥς· εἰ μὲν πὶ τῶν δεόντων ἐπράχθη, τὸν κατὰ τὸν
 ἐμὲ φησὶν αἶπον γεγενησάμεν τὸ δ' ὥς ἑτέρως συμβάντων ἀ-
 πάντων ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶ. Καὶ, ὥς ἔοικεν, ὁ
 σύμβουλος καὶ ῥήτωρ ἐγὼ τὸ μὲν ἐκ λόγου καὶ ὅτι βεβλεῖσθαι πρᾶ-
 χθέντων ὁδὸν αὐτῷ συυαίπῃ (εἶ) δοκῶ. τῶν δ' ἐν τοῖς
 ὅπλοις καὶ κατὰ τὴν φρασην αὐτῶν χιτῶν μόνος αἶπῃ (εἶ).
 Πᾶς δ' ἐν ὁμότεροις συκοφάντης γένοιτο· ἂν ἢ κατὰ κράτος
 τῆς; Λέγε τὸ ὅπισθ' ἢν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ξβ'. Επειδὴ τοίνυν ἐποίησαντο τὰ ἐκκλησία, προσήγον
 ἐκείνους πρεσβυτέρους, ἀφ' οὗ τὸ πλὴν τῶν συμμάχων τάξιν ἐκείνους
 ἔχειν.

Theſſalorum, aliorumque ſocio-
 rum legatis occurrimus; & no-
 ſtri quidem amici territi videban-
 tur; Philippi verò, læti ac con-
 fidentes. Atque ut hæc dicere
 non pro meo-ipſius commodo
 compertus ſim, recita mihi literas
 illas, quæ tunc temporis à nobis
 legatis ad Civitatem hanc quam-
 primum miſſæ ſunt. Et profeſſò
 aded iſte ſupra modum convicia
 ſpargit, ut ſiquid bene & Rei-
 publ. commodo geſtum fuerit, id
 tempori opportuno attribuat, non
 meæ omnino diligentia: ſiquid
 aliter fortasſe contigerit, id ſta-
 tim mihi meæque fortunæ impu-

tet. Nimirum ego, quamvis ci-
 vitati ſuaſor eſſem & orator, ni-
 hil tamen adjumenti ad eas res,
 quæ & confiliis & orationibus
 geſtæ ſunt, iſti videor attuliſſe:
 earum verò, quæ in acie & im-
 perio infeliciter ceſſerunt, ſolus
 autor extitiſſe. Certè iſto ne-
 que crudelior calumniator exoriri
 poterat, neque execratione dig-
 nior. Recita Literas.

LITERÆ LEGATORUM.

62. Concione igitur convocatâ,
 legatos Philippi priores nobis in-
 troduxerunt Thebani, quoniam illi
 ſociorum in loco apud ipſos habe-
 bantur.

ἔχον. Καὶ παρελθόντες ἐδημηγόρουν, πολλὰ μὲν Φίλιππον ἐγκωμιάζοντες, πολλὰ δ' ὑμῶν κατηγοροῦντες· ἅπανθ', ὅσα πώποτε εἰς αἰτία ἐπιδόξατε Θηβαίοις, ἀναμνησκόντες. Τὸ δ' οὖν κεφάλαιον, ἡξίου, ὧν μὲν εὖ πεπόνθεσαν ὑπὸ Φιλίππου, χάριν αὐτοῖς ἀποδοῦναι· ὧν δ' ὑφ' ὑμῶν ἠδίκηνται, δίκην λαβεῖν ὁποτέρως βέλονται, ἢ διένευσαι αὐτοὺς ἐφ' ὑμᾶς, ἢ συνεμβάλλοντες εἰς τὴν Ἀττικὴν. Καὶ ἐδείκνυσαν, ὡς ὄντο, ὅκ μὲν ὧν αὐτοὶ συνεβούλθον, τὰ ὅκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ εἰς τὴν Βοιωτίαν ἡξόντα· ὅκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἐφασαν, τὰ εἰ τῇ Βοιωτίᾳ ἀφαιρπαθησόμενα ὑπὸ τοῦ πολέμου. Καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τοῦτοις, εἰς ταῦτα δὲ πάντα σιωτείνοντα, ἔλεγον. Α δ' ἡμᾶς πρὸς ταῦτα ἀντίπομν, τὰ μὲν καθ' ἕκαστα ἐγὼ μὲν ἀντὶ παντὸς ἀντιμνησαίμην εἰπεῖν ὅτι βίβ· ὑμᾶς δὲ δέδοικα, μὴ πρὸς ἐλεηλυτότων ἢ καμῶν, ὥσπερ ἀντὶ κατὰ κλυσμὸν γεγενῆσθαι ἢ τραγμάτων

ἡγέρμενοι,

bantur. Qui cū in medium prodirent, concione ad populum habitā, tum Philippum ornatē laudabant, tum vos asperē vituperabant, omnia denique, quæ vos unquam adversus Thebanos gefistis, memoriā repetebant. Ad summam verò, æquum esse censebant, pro beneficiis quæ à Philippo acceperant Thebani, ut ipsis gratias rependant; injurias, quibus ab Atheniensibus erant affecti, utro velint modo, ulciscantur; vel ipsis transeundi copiā factā, vel armis unā in Atticam illatis. Ostendebant præterea, ut ipsi quidem putabant, si ipsorum

consilia sequerentur Thebani, pecora omnia, & mancipia, & quæcunque alia tellus Attica producat, in Bœotiam esse ventura: sin nobis auscultarent, Bœotiæ fructus omnes injuriâ belli pessundatum iri. Et plura adhuc dicebant, quæ tamen omnia eodem omnino spectabant. Quæ verò nostra è contrario fuerint responsa, ista quidem sigillatim vobis exponere atque explicare, præ omnibus vitæ bonis faciliè æstimaverim. Sed vereor sanè, ne vos, *Athenienses*, præterlapsis jam illis temporibus, totam Græciam quasi mirā quâdam proluvie oppressam fuisse cogitantes,

ἡγούμενοι, μάταμον ὄχλον τῶς αἰτίων λόγους νομίσητε. Α δ' οὖν ἐπέσαμην ἡμεῖς, καὶ ἂν ἡμῖν ἀπεκρίναντο, ἀκέσαίτε. Λέγε τὰτι λαβών.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ.

Ξγ'. Μεταλαῶτα ποίνω ἐχάλεν ὑμᾶς, καὶ μετεπέμποντο· ἔζητε, ἐβοηθεῖτε. Ἰνα τὰ ἐν μέσῳ ὠφθαλμῶν, ὅπως οἰκείως ὑμᾶς ἐδέχοντο, ὥστ' ἐξω τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἰππέων ὄντων, εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι τὴν στρατὸν, ὅτι παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ πτωχά. Καίτοι, τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐδείξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι κατ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα· ἐν μὲν, ἀνδρίας· ἔτερον δὲ, δικαιοσύνης· τρίτον δὲ, σωφροσύνης. Καὶ γὰρ τὸν ἀγῶνα μὴ ὑμῶν μάλλον, ἢ πρὸς ὑμᾶς ἐλόμηναι ποιήσασθαι, καὶ ἀμείνους εἶναι, καὶ δικαιότερα ἀξιῶν ὑμᾶς ἔκριναι ἢ Φίλιππον· καὶ τὰ πρὸ αὐτοῖς, καὶ τὰ ὡς πᾶσι δὲ ἐν πλείεσσι φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες, σωφρο-

σύνης

cogitantes, omnes de his rebus excitatos sermones pro inani strepitu habeatis. Quæ igitur nos hortabamur, & quæ nobis illi respondebant, audite. Cape & recita hoc *responsum*.

RESPONSUM

THEBANORUM.

63. His igitur ita gestis, invitare vos *Thebani*, atque accerfere cœperunt: exiistis, auxilium tulistis. Atque ut ea quæ in medio posita sunt prætermittam, ita familiariter ii vos excipiebant, ut, cum foris essent gravis armaturæ pedites & copiæ equestres, vetitum exercitum in urbem atque

in tecta reciperent, inter liberos, uxores, & supellectilem pretiosissimam. Et illo die Thebani pulcherrima de vobis præconia omnibus hominibus dicebant, tres præcipuè ob causas; ob fortitudinem scilicet, iustitiam, & temperantiam. Cum enim socios vos habere mallent, quàm vobiscum sibi certamen instituere, tum præstantiores vos esse Philippo, & multò æquiora postulare crediderunt: tum etiam iis, quæ apud seipsos atque omnes pariter mortales diligentissime custodiri solent, liberis & uxoribus, vestræ potestati permisis, ostenderunt

σώης πίπιν *οὐκ* ὑμῶν ἔχοντες ἐδείξαν. Ἐν οἷς ἅπασι, Ἀνδρες Ἀθιναῖοι, κατὰ γε ὑμᾶς ὀρθῶς ἐφάνησαν ἐγνω-
κότες. Οὔτε γὰρ εἰς τιὴν πόλιν εἰσελθόντες τοῦ στρατο-
πέδου ὁδοὶς οὐδὲν ὁδὸν ἀδίκως ὑμῖν ἐνεχάλεσεν, οὔ-
τω σώφρονας πῦρ ἐχεοδεῖς ὑμᾶς αὐτοὺς· δὲς τε συμποσώ-
ταξάμενοι τὰς πρώτας μάχας, τιὴν ὅτι τοῦ ποτα-
μοῦ, καὶ τιὴν χειμερινὴν, ὅτε ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς
αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ θαυματοὺς ἐδείξατε, τῷ κόσμῳ, ταῖς
ποσώσκουσι, τῇ ποσώμῃ. Εφ' οἷς ποσώ μὲν τῶν ἄλ-
λων ὑμῖν ἐγίνοντο ἔπαυτοι, ποσώ δὲ ὑμῶν θυσία καὶ
πομπή τοῖς Θεοῖς. Καὶ ἔγωγε ἡδέως ἂν ἐρύμην Αἰ-
σχίνῳ, ὅτε ταῦτ' ἐπελάττετο, καὶ ζήλου, καὶ χαρᾶς,
καὶ ἐπαίνῳ ὡς ἡ πόλις μετῇ, πότερον σωέσθαι καὶ σω-
ευφραίνετο τοῖς πολλοῖς, ἢ λυπούμενος, καὶ τένων,
καὶ δυσμενέων ὅτι τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς, οἴκοι κατῆ-
το; Εἰ μὲν γὰρ πῶν, καὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐξητάζετο,

πῶς

se firmam & stabilem de tempe-
rantia vestrâ opinionem retinere.
In quibus omnibus, Athenienses,
eos rectè de vobis iudicasse com-
pertum est. Neque enim quic-
quam, cum exercitus in urbem
ingrederetur, de vobis conquere-
batur, ita vobis ab omni injuria
temperastis: cumque bis in acie
una steteritis, in præliis illis su-
perioribus, quorum alterum ad
fluvium commissum est, alterum
hyemale appellatur, vos non so-
lum inculpatis vosmet præstaba-
tis, verum etiam admiratione di-
gnos, propter pulcherrimam ar-
morum dispositionem, propter

bellicos apparatus, denique prop-
ter egregiam animi alacritatem.
Quæ quidem res tam feliciter ge-
stæ id perfecerunt, ut cum alii
laudes in vos conferrent, tum ipsi
sacrificia ac ludos Diis immortalibus faceretur. Atque ego Æschin-
em libenter rogaverim, quando
res istæ gerebantur, quando ho-
nore, gaudio, laudibusque plena
erat civitas; utrum ipse cum cæ-
teris concivibus sacra conficeret,
publicæ lætitiæ particeps fuerit,
an tristis, & demissus, & conturba-
tus ob communia Reipubl. com-
moda, domi solus sederet? si enim
aderat, & sacrificiis una cum aliis
intererat,

πῶς οὐ δεῖναι ποιεῖν, μᾶλλον δ' οὐδ' ὅσα, εἰ ὦν ὡς ἀ-
είρων αὐτὸς τοὺς Θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας, ταῦθ' ὡς
οὐκ ἄριστα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφισαθαι, τοὺς ὁμωμο-
κότας τοὺς Θεοὺς; Εἰ δὲ μὴ παρὶν, πῶς οὐκ ἄπολω-
λέναι πολλάκις ὅσι δίκασθαι, εἰ ἐφ' οἷς ἔχαμεν ἅ ἄλ-
λοι, ταῦτα ἐλυπεῖτο ὁρῶν; Λέγε δὴ καὶ ταῦτα τὰ ψη-
φίσματά μοι.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΘΥΣΙΩΝ.

ΞΔ'. Οὐκ ἔν ἡμεῖς μὲν ἐν θυσίαις ἡμεῖς τότε. Θεβαῖοι δὲ ἐν
τῷ δὲ ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζουσιν. Καὶ περὶ τῆς τοῖς βοη-
θείας δεήσεσθαι δοκῶσιν ἀφ' ὧν ἔωρατήιον ἔστωι, αὐτοῖς βοη-
θεῖν ἑτέροις ἔξ ὧν ἐπείσθητέ μοι. Ἀλλὰ μὲν, οἷας τότε ἡ-
φίει φωνὰς ὁ Φίλιππος, καὶ ἐν οἷαις ἡμεῖς παραχρᾶς ὅτι τέτοις,
ἐκ τῶν ὅτι πολλὰν τὴν ἐκείνῃ μαθήσεσθε, ὧν εἰς Πελοπόννησον ἐ-
πεμψε. Καὶ μοι λέγε ταύτας, λαβὼν ἵν' εἰδῇτε ὅτι ἡ ἐμὴ

συνέχεια,

intererat, nonne nunc improbe
atque iniquè, immo verò impiè
facit, qui easdem res, quarum an-
tea, tanquam optimè essent admi-
nistratæ, Deos immortales testes
adhibuit, nunc pessimas esse con-
tendit; idque aded à vobis, qui
religiosisimo jurejurando obstricti
estis, obnixè petit, ut sententiis ve-
stris eas damnaretis? Si verò non
aderat, nonne iste sæpiùs quàm se-
mel perire meritus est, qui res istas
solus mœrebat, de quibus alii om-
nes vehementissime lætarentur?
Verùm recita mihi hæc decreta.

DECRETA

DE SACRIFICIIS.

64. Nos igitur eo tempore in
sacris obeundis eramus occupati:
Thebanis verò id erat negotii, ut
se nostrâ ope salutem consecutos
esse existimarent. Ita denique ac-
cidebat, ut qui per istorum homi-
num sceleratissima scelera alienam o-
pem petituri videbantur, ipsi tan-
dem meis consiliis obsecuti alteris
auxilium suppeditarent. Qualem
verò vociferationem tunc ederet
Philippus, quibus in turbis propter
hæc ipsa versaretur, ex ipsius epi-
stolis cognoscetis, quas ad Pelo-
ponnesios conscripsit. Cape verò
istas & recita: ut sciatis vos, quid
tandem mea constantia atque affi-
duitas,

συνέχεια, καὶ πλάνη, καὶ ταλαμπεία, καὶ τὰ πολλὰ
 ψήφισματα, ἀ νῦν ἔστω διέσυρε, τί ἀπειργάσατο. Καί
 τοι πολλοὶ πρὸ ἡμῖν, Ἄνδρες Ἀθηνῆσσι, γενόνασι ῥήτορες,
 ἑνδοξοὶ καὶ μεγάλοι πρὸ ἐμῶ, Καλλίστρατος ἐκείνῳ, Αει-
 τοφῶν, Κέφαλῳ, Θρασύβουλῳ, ἔπερι μυεῖοι· ἀλλὰ
 ὁμῶς ὁδοὺς τέτων πώποτε διαπαντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς
 ὁδὸν τῇ πόλει. Ἀλλ' ὁ μὲν γράφων οὐκ ἂν ἐπρέσβευσεν, ὁ
 δὲ πρεσβεύων ἔκ ἂν ἔγραψεν· ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκα-
 ρος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαγόνῳ, ἅμα δ', εἴπῃ γίγνοιτο, ἀνα-
 φοράν. Τί οὖν, εἴποι τις ἂν, σὺ ποσῶτον ὑπερῆρας ῥώ-
 μῃ καὶ τόλμῃ τῆς ἄλλης, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός; Οὐ λέγω
 ταῦτα, ἀλλ' ἔσως ἐπεπείσμιμ' ἡμῶν (εἰ) τὴν κατειληφό-
 τα κίνδυνον πλεονέχον, ὥστ' οὐκ ἔδοκει μοι χώραν οὐ-
 δὲ πρὸνοιαν ὁδομῖαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι· ἀλλ'
 ἀγαπητὸν (εἰ), εἰ μηδὲν παραλείπων τις, ἀ δεῖ πρά-
 ξειν. Επεπείσμιμ' δ' ὑπὲρ ἑμαυτῶ, τυχόν μὲ ἀναμαθητῶν,
 ὁμῶς

duitas, mei cursus, meæ miserix,
 & permulta decreta, quæ iste ca-
 lumniosè infectatus est, *quid, in-*
quam, effecerint. Enimverò com-
 plures ante me, Athenienses, ex-
 titerunt Oratores, præclari sanè
 atque excellentes, ut magnus ille
 Callistratus, Aristophon, Cepha-
 lus, Thrasybulus, & permulti alii;
 at nemo horum ita Civitati utilem
 se præbuit, ut rem unam inchoa-
 ret, & eandem perficeret. Verùm
 ille fortasse scripsit, sed non obiit
 legationem: hic obiit legationem,
 sed nihil unquam scripsit. Unus-
 quisque enim aliquid remissionis
 atque relaxationis tibi relinquebat,

& siquid fortè evenerit, etiam
 subsidium aliunde quærebat. Quid
 ergo, dicet aliquis, tune adeò for-
 titudine & audaciâ cæteris homi-
 nibus antecellis, ut omnia solus
 aggrediaris? Non hæc sanè dico;
 sed periculum in quo erat Civitas
 ita magnum esse mihi persuase-
 ram, ut mihi nulla rebus meis pri-
 vatis prospiciendi opportunità
 dari videretur: sed præclare nobis-
 cum actum iri exultimarem, si nul-
 là re prætermisâ, unusquisque quæ
 fieri oporteret ista accuratè per-
 ficeret. Ego verò *pro eâ quâ in me*
eram benevolentia, credideram,
Athenienses, stultius fortasse atque
 R r 2 *arrogantius,*

ὁμῶς δ' ἐπεπείσμιμι, μήτε γράφοντ' ἀν' ἐμῷ γράψαι βέλπον
 μηδένα, μήτε πρᾶττοντά τι πρᾶξαι, μήτε πρεσβεύοντα
 πρεσβεῦσαι πρῶτον, μήτε διχαρότερον. Διὰ ταῦτα
 ἐν ἅπασιν ἐμαυτὸν ἔτατον. Λέγε δὴ τὰς ὁπισθορᾶς Φιλίππου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Εἰς ταῦτα κατέστησε Φίλιππον ἡ ἐμὴ πολιτεία, Αἰσχίνη.
 Ταύτῃ τ' ὡνὴν ἐκείνῳ ἀφῆκε δι' ἐμέ, πολλοὺς καὶ τρα-
 σῆς τὰ πρὸς τέτων τῇ πόλει ἐπαρμόδιος λόγος. ἀνθ' ὧν δι-
 χαίως ἐπεφανέμιμι ὑπὸ τετονί, καὶ σὺ πρῶτον ἐκ ἀντέλεγες.
 Ο δὲ γραψάμενος Διώνδας, τὸ πέμπτον μέρῳ τῶν ψήφων
 ἐκ ἔλαβε. Καὶ μοι λέγε ταῦτα τὰ ψηφίσματα, τὰ πτε-
 ρῦ σποπεφύργτα, ὑπὸ τέτῳ δὲ ὧδε γραφέντα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

Ξε'. Ταυτὶ τὰ ψηφίσματα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς
 συλλαβὰς καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει, ἅπῃ πρότερον μὲν Αει-
 σώνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραπεν ὅποσί. Καὶ ταῦτ' Αἰσχί-

νης

*arrogantius, sed tamen credide-
 ram, neminem scripisse quicquam
 melius quàm quod ego scripse-
 ram; neminem obiisse legatio-
 nem majori alacritate aut etiam
 iustitiâ, quàm ego obieram. Qua-
 propter ad omnia, quæ pro Re-
 publ. erant agenda, meipsum ac-
 cinxi. Recita verò epistolas Phi-
 lippi.*

EPISTOLÆ PHILIPPI.

Hucusque, Æschine, Philip-
 pum coërcuerunt mea in Republ.
 administrandâ consilia. Has ego
 illum voces emittere coëgi, qui
 antea permulta quidem atque in-
 solentia verba in civitatem con-

torferat. Quas ob causas meritò
 me coronâ donabant Athenien-
 ses, tuque ipse cùm adesses nihil
 contrarium dicebas; iste verò Di-
 ondas, qui me in iudicium pro-
 vocavit, non quintam suffragio-
 rum partem consecutus est. Et re-
 cita mihi ista decreta, quæ tunc
 iudicio absoluta sunt, & ab Æ-
 schine ne quidem unquam in jus
 vocata.

DECRETA.

65. Hæc decreta, Athenienses,
 easdem planè syllabas eademque
 verba continent, uti olim ab A-
 ristónico & nunc à Ctetiphonte
 scripta sunt. Atque hæc Æschines

nes

της οὐτ' ἐδίωξεν αὐτὸς, οὔτε τῷ γραμματῷ συγκατη-
 γόρησε. Καὶ τοι τότε Θ Δημομέλιω Θ ταῦτα γρα-
 φοντα, καὶ τὸν Ὑαείδιω, εἰς ἀληθῆ μου νῦν κατη-
 γορεῖ, μᾶλλον ἀνεϊκότως, ἢ τὸν δ' ἐδίωκε. Διατί; ὅτι
 τῷ μὲν ἐξ' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους, καὶ τὰς τῶν διχαστηρίων
 γνώσεις, καὶ τὸ, τῷτον αὐτὸν ἐκείνων μὴ κατήγορηκεναι
 ταῦτα γραφάντων ἄσφ' ἔτ' Θ νυνί, καὶ τὸ, τοὺς νόμοις
 μηκέτι εἶναι δεῖ τ' ἔτιω πρᾶχθέντων κατηγορεῖν, καὶ πολ-
 λὰ ἕτερα. Τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνεκρίνετο ἀφ'
 ἑαυτοῦ, πρὶν πύτων πρᾶλαβεῖν.

Ξτ'. Αλλ' οὐκ ἔγωγε οἶμαι τότε, ἂν νυνί ποιεῖ, ἐκ
 παλαιῶν χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξαντα,
 ἂν μήτε πρᾶξῃ μὴδείς, μήτ' ἂν ᾤηται τήμερον ρηθῆ-
 ναι, ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ μετενεγκόντα τοὺς χρόνους, καὶ
 πρᾶξεις ἀπὸ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς
 πεπραγμένοις, δοκεῖν τι λέγειν. Οὐκ ἔγωγε τότε ταῦτα,
 ἄλλ'

nes nec ipse iudicio persequabatur, neque *Diondæ* illi qui persecutus est subscriptorem se adiungebat. Et profectò, si vera hæc sunt de quibus me criminatur, Demomelem qui ea scripsit, & Hyperidem potius quàm Ctesiphontem accusare debuit. Quid enim? quoniam isti licet accusationem in illos regere ac retorquere, & pro suâ defensione afferre iudiciorum cognitiones; quòdque ille istos non accusarit, qui eadem antea scripsérant quæ nunc ipse decrevit; quòdque præterea Leges ipsæ res ita gestas non permittant eum in iudicium vocare: & permulta

alia *poteſt dicere*. Tunc verò de totâ re per seipsam fuisset disceptatum, antequam præiudicium tale factum esset, *quale nunc propter inimicitias nostras fieri sentitis*.

66. Sed non illi tunc licere arbitror, quod nunc facit, ex antiquis temporibus & ingenti decretorum multitudine nonnulla prohibitu decerpta, quæ quidem nemo alius cognôrit, neque hodie prolatum iri quisquam existimârit, calumniandi gratiâ producere: neque tunc poterat ordinem temporum mutare, falsisque rerum causis appositis, veris dissimulatis, aliquid dicere videri. Non hæc, *inquam,*

ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐγγύς οὐσης, τῶν ἔργων ἔτι μεμνημένων ὑμῶν, καὶ μόνον οὐκ ἐν ταῖς χερσὶν ἔκαστα ἔχόντων, πάντες ἐγίνοντο ἂν ὁ λόγοι. Διόπερ τὰς παρ' αὐτὰ τὰ πρᾶγματα ἐλέγχεις φυγῶν, νυνὶ ὑπερὶ ἡ-
κει, ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, ὥς γέ μοι δοκεῖ, καὶ οὐ-
χὶ τῶν πεπολιττευμένων ἔξέτασιν ποιήσῃς ὑμᾶς ὑπο-
λαμβάνων καὶ λόγων κρείσιν, οὐ τοῦ τῇ πόλει συμφέρον-
τος ἔσεσθαι.

ξξ'. Εἴτα σοφίζεται, καὶ φησι πρῶτον, ἧς μὲν οἴκοθεν ἤκετ' ἔχοντες δόξης πλεῖν ἡμῶν ἀμελήσας, [Ὡς-
περ δὲ ὅταν οἰόμενοι πλεῖναι χρήματά τῳ λογίζοιτο, καὶ ἔπειτα ὡς αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν πλεῖν, συγχο-
ρεῖτε· οὕτω καὶ νυνὶ τοῖς ἐκ τοῦ λόγου φαινομένοις πρῶτον-
τα.] Θεάσασθε τοίνυν ὥς σαφὲς, ὥς οἰκεῖ, ὅτι φύσις
πάν ὅ,τι ἂν μὴ δικαίως ἢ πεπραγμένον. Εἰ γὰρ αὖτε ὁ σοφὸς
τέτερον πρᾶγμα εἴδειν, ὁμολόγηκε νυνὶ ὑμᾶς ὑπάρχειν
ἐγνώ-

inquam, licebant: tum enim, cum in promptu esset ipsa rerum veritas, cum recens apud omnes facinorum nuperrime gestorum memoria, vosque ipsa facinora tantum non in manibus haberetis, tum ille, si omnino fecisset, verba facere debuerat. Quamobrem vitata tunc, cum res ipsae gererentur, arguendi occasione, nunc tandem adest accusator; quasi quidem (ut mihi videtur) oratorum hoc certamen futurum esse, non vos in Reipubl. administrationem inquisituros putarit: quasi jam de verbis duntaxat, non de commodis Civitatis judicatum iri crediderit.

67. Deinde sophistam agit, aitque oportere vos eam opinionem quam de nobis domo detulistis negligere & repudiare. [* *Quemadmodum enim, inquit, cum rationes cum aliquo putetis nonnihil superesse opinati, si recti calculi reperiantur, nihilque omnino supersit, ei assentimini; ita in iis, quae oratione plana ac manifesta reddantur, pariter vos decet acquiescere.*] Videte, quaeso, quam Naturâ (utî par est) sit debile & imbecillum, quodcunque malo animo committitur. Hâc enim ipsâ similitudine perquam sanè appositâ confitetur, vos ita de utriusque

ἐγνωσμένους, ἐμὲ μὲ λέγειν ὑπὲρ τῆς πατείδος, αὐτὸν δὲ ὑπὲρ Φιλίππου. Οὐ γὰρ ἂν μεταπείθειν ὑμᾶς ἐξήτει, μὴ τοιαύτης οὐσίας τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως δεῖ ἐκαστέρου. Καὶ μὴν ὅτι γε ἡ δίκημα λέγει μεταθέσθαι ταύτῃ τὴν δοξαν ἀξίων ὑμᾶς, ἐγὼ διδάξω ῥαδίως, ἡ πηγεὶς ψήφους, (οὐ γὰρ ὅστις ὁ πῶν πραγμάτων ἔστι λογισμὸς) ἄλλ' ἀναμνησκῶν ἕκαστα ἐν βραχείῃ, λογισαῖς ἅμα καὶ μάρτυσι τοῖς ἀκούουσιν ὑμῖν χρονομενεῖται. Ἡ γὰρ ἐμὴ πολιτεία, ἥς ἔστι κατηγορεῖν, ἀντὶ μὲ τῆς Θηβαίας μὲν Φιλίππου συνεμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν, ὃ πάντες ὦντο ἑσθλά, μὴ ἡμῶν παραταξασθῆναι ἐκείνους κωλύειν ἐποίησεν ἀντὶ δὲ τῆς ἐν τῇ Ἀθικῇ τῆ πόλεως (εἶ), ἐπακόσια σταδία ἀπὸ τῆς πόλεως, ὅπῃ τοῖς Βοιωτῶν ὁρίοις γενέσθαι ἀντὶ δὲ τῆς ληστῆς ἡμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας, ἐν εἰρήνῃ τὴν Ἀθικὴν ἐκ θαλάσσης (εἶ) πάντα τὸν πόλεμον ἀντὶ δὲ τῆς Ἑλλάσποντον ἔχειν Φίλιππον λαβόντα Βυζάν-

πον,

nobis judicâsse, quòd ego scilicet pro patriâ meâ dixerim, ipse pro Philippo. Nunquam enim vos ab hâc sententiâ dehortari tentâset, nisi ilto vos animo fuisset persuasum habuisset. Ego verò omnes istius sermones, quibus ut vos ab hâc mente deduceret utebatur, iniquos esse facillè vobis ostendam; neque tamen eos ad calculos revocabo, (non enim ita rerum conferuntur rationes) sed singula paucis commemorabo, vobisque ipsis, auditores, & ratiocinatoribus utar & tellibus. Mea enim Reipubl. administratio, quam ille ad eò in iudicium vocat, perfecit,

Athenienses, ut pro eo quòd Thebani junctis cum Philippo copiis in nostram regionem invaderent, quod nemo non futurum esse existimabat, ipsi nobiscum starent, & Philippum à progressu arcerent: pro eo quòd bellum in Atticâ gereretur, citra stadia ab urbe septingenta, *perfecit* ut in Bœotiorum fines transferretur: pro eo quòd prædones quodcunque nos in Eubœâ habebamus raperent secum atq; auferrent, ut tota Attica quamdiu bellum duraret mari quiesceret, & pace placidissimâ uteretur: denique pro eo quòd Philippus capto Byzantio Hellespontum etiam

πον, συμπολεμῶν τοὺς Βυζαντίους μὴ ἡμῶν πρὸς ἐκείνον. Ἀρχὴ σοι ψήφοις ὅμοιόν ὃ τ' ἔργων λογισμὸς φαίνεται, ἢ δεῖν ἀνταρλεῖν ταῦτα, ἢ ἔχ' ὅπως τ' ἀπαντα χερόνον μνημονοθήσεται σκέψασθαι; Καὶ ἔκ' ἐπὶ τραγῳδίῃ, ὅτι τῆς μὲν ὁμότητος, ὡς ἐν οἷς κατὰ πινῶν κύει κατέστη Φίλιππον, ἔστιν ἰδεῖν, ἐτέροις πειραγῶναι συνέβη· τὸ δὲ φιλανθρωπίας, ἣν τὰ λοιπὰ τ' τραγυμάτων ἐκείνῳ περιβαλλόμενον πρὸς ὑμᾶς ἐπλάττετο, ὑμεῖς χαλῶς ποιῶντες τὰς καρπὺς κεκόμαθε.

Ξή. Ἀλλ' ἐφ' ταῦτα· καὶ μὴν ἔδ' ἐγὼ τῷτ' εἰπεῖν ὁκνήσω, ὅτι ὃ τ' ῥήτορα βυζλόμηνος δικαίως ἔξετάζειν, καὶ μὴ συκοφαντῆν, ἔκ' ἂν οἷα σὺ νῦν ἔλεες, τοιαῦτα καλὴ γέροι, παραδείγματά περ πλάττων, καὶ ῥήματα, καὶ χήματα μιμούμενος. (Πάνυ γὰρ ὡς τῷτ' ἔχ' ὁρᾷς; γέρονε τὰ τ' Ἑλλήνων πρᾶγματα, εἰ τὰ πρὸς τὸ ῥήμα ἀλλὰ μὴ τὰ πρὸς διελέχθην ἐγώ· ἢ δόκει τὴν χεῖρα ἀλλὰ μὴ δόκει παρῴεσθαι.) Ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τ' ἔργων

ἀν

etiam occuparet, *perfecerunt consilia mea*, ut conjuncti nobiscum Byzantii bellum illi communiter inferrent. Ecquid tibi, *Æschine*, in hac rerum gestarum computatione calculis simile videtur? an tu has contrario judicio tolli oportere putas? & non potius curandum esse ut in omne ævum perenni memoriâ habeantur? Verum nihil dico de crudelitate istâ, quam aliis, ubi aliquos Philippus in suam potestatem redegerat, inflictam videre potuimus: aut de mansuetudine eâ, quâ ille, cum cætera omnia appeteret atque amplecteretur, vos fictè profecutus est; cu-

jus vos, quod justè ac rectè faceretis, fructus percepistis.

68. Verum hæc prætermitto. At profectò non hoc dubitaverim affirmare, quod si quis in oratorem studiosè, atque ut oportet, inquirere, & non improbè calumniari velit, non ille istiusmodi accusationem, qualem tu, *Æschine*, factitaret, similitudines confingens, verba & gestus orationis imitatione exprimens *atque irridens*; (nimirum in eo positas esse fortunas Græciæ non vides, hoc an illud verbum usurpârim, huc an illuc manus porrexerim?) Sed ipsas potius res inda-

ἀν' ἐσκόπει, πῶς εἶχεν ἀφορμὰς ἢ πόλεις, καὶ πῶς δυνάμεις, ὅτ' εἰς τὰ θαλάσσια εἰσῆι, καὶ πῶς συνήγαγον αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ὅπσιας ἐγὼ, καὶ πᾶς εἶχε τὰ τῶν ὁριζίων. Εἴτ' εἰ μὴ ἐλάττωις ἐποίησα τοὺς διωγμένους, πρὶν ἐμοὶ ταδίκημ' ἀν' ἐδείκνυς ὅν' εἰ δὲ πολλῶν μείζους, οὐκ ἀν' ἐσυκοφάντεις. Επειδὴ δὲ σὺ τοῦτο πέφουγας, ἐγὼ ποιήσω· καὶ σκοπεῖτε, εἰ δικαίως ληήσομαι τῷ λόγῳ.

ξθ'. Διῶαμιν μὲ πόινω εἶχεν ἡ πόλις, τοὺς νησιώτας, ὅχ' ἀπαντας, ἀλλὰ τοὺς ἀσθενεστάτους· οὔτε γὰρ Χίῳ, ὅτε Ρόδος, ὅτε Κέρκυρα μὴ ὑμῶν ἰῶν. λημάτων δὲ συντάξιν, εἰς πέντε καὶ πεπληράκοντα τάλαντα, καὶ ταῦτ' ἰῶν ὑπερῆλεγεμνῶα. Οπλίτῳ δὲ, ἢ ἰππέα, πλὴν τῶν οἰκείων, οὐδέναι. Ο δὲ πάντων καὶ φοβερῶτατον, καὶ μάλιστ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ὅτοι παρεσκευάκεσαν τὰς θαλάσσιας πᾶντας, ἐχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω, Μεγαρεῖς, Θηβαῖος, Εὐβοέας. Τὰ μὲν
 §

indagaret, quæ essent Civitati facultates, quæ copiæ, quando ego ad publica negotia accessi; & quibus ego commodis Rempubl. quamdiu eam administrarem, augerem: & quo etiam loco starent res hostium. Si igitur copias Civitatis imminuisse compertus essem, id me merito criminari potuisset; si auxisse, nunquam me calumniis proscidisset. Quoniam verò tu hæc de viâ declinasti, ego eam insistam: vosque iudices esto, utrum æquumne & iustum dixerò.

69. Copias igitur has Civitas habebat; Insulares scilicet, at non

omnes, sed eorum debiliores; neque enim Chius, aut Rhodus, aut Cercyra pro nobis steterunt: vestigal verò habuit in singulas civitates descriptum, circiter 45 talenta; atque hæc pecunia jam erat redacta. At verò gravis armaturæ peditem, aut equitem, præterquam illos qui domi in urbe erant, habebamus nullum. Quod autem maxime nobis erat formidandum, atque inimicis utilissimum, ita isti proditores finitimos omnes, Megarenses, Thebanos, ac Eubæos in eum animum adduxerant, ut inimicitias potius nobiscum habere, quàm fœdus facere optarent. In isto

τῆς Πόλεως οὕτως ᾤσθηρχεν ἔχοντα, καὶ ὁδοὶς ἀν' ἔ-
 χοι ᾤσθη ταῦτ' εἰπεῖν ἀλλ' ὁδέν. Τὰ δὲ τοῖ Φιλίπ-
 που, πρὸς ὃν ἰὼ ἡμῖν ὁ ἀγὼν, σκέψασθε πᾶς. Πρῶ-
 τον μὲν ἦρχε τῆς ἀκολουθοῦντων αὐτὸς αὐτοκράτωρ, ὃ
 τῆς εἰς τὸ πόλεμον μέγιστον ὅστιν ἀπάντων· εἴθ' οὗτοι
 τὰ ὅπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αἰεὶ· ἔπειτα χρημάτων
 εὐπύρρι, καὶ ἔπειτα αἱ δοξαίαι αὐτοῦ, οὐ πωρρότων ἐν
 τοῖς ψήφισμασιν, οὐδ' ἐν τῇ φανερᾷ βουλευόμενοι,
 οὐδ' ὑπὸ τῶν συκοφαντούμενων κεινόμενοι, ὁδὲ γρα-
 φὰς φεύγων ᾤσθησιν, οὐδ' ὑπεύθυνοι ὡς ὁδενὶ,
 ἀλλ' ἀπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμὼν, κύριος πάν-
 των. Εγὼ δ' ὁ πρὸς τοῦτον ἀνπιπταγμένος (καὶ
 γὰρ τοῦτ' ἔξετάσθαι δίχαμον) τίνοι κύριος ἰὼ; οὐ-
 δένος. Αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν πρῶτον, οὐ μόνον μετεῖ-
 χον ἐγὼ, ἔξιστου πρῶτον ὑμεῖς τοῖς παρ' ἐκείνου
 μιᾶσθαι νοῦσι καὶ ἐμοί· καὶ ὅσα οὗτοι πειγένοιτο ἐμοί,

(πολλὰ

statu civitatis nostræ res erant:
 de quibus sanè nemo potest quip-
 piam præterea dicere. Videte
 jam, obsecro, quomodo Philippi,
 quocum nobis erat certamen, res
 se haberent. Primum quidem in
 eos qui ipsum secuti sunt plenam
 potestatem atque imperium habe-
 bat, quod profectò omnium, quæ
 ad res militares pertinent, longè
 est maximum: deinde hi arma
 semper in manibus gerebant:
 porro ille pecuniâ abundabat; &
 quæcunque sibi visâ sunt faciebat;
 neque enim decreta referebat, nec
 publicè de rebus gerendis delibe-
 rabat, nec à calumniatoribus in

judicium provocatus est, nec legis
 perperam rogatæ accusatus, neque
 denique rationes cuiquam referre
 tenebatur: sed ipse omnium planè
 atque omnino dominus factus est
 & imperator, cunctaque suo arbi-
 tratu & voluntate dirigebat. At
 ego, cùm is essem constitutus qui
 illius consiliis resisterem, (nam in
 hoc inquirere æquum est) quid
 ego in meâ potestate habui, aut
 quibus copiis sum instructus? nul-
 lis omnino. Imprimis enim hanc
 ipsam concionandi facultatem, cu-
 jus ego quasi particeps tantum fui,
 mihi cum istis qui mercede à Phi-
 lippo corrupti sunt communem
 permisistis.

(πολλὰ δ' ἐγένετο τοιαῦτα, δι' ἃ ἔχασον τύχῃ πρῶτα-
 σιν) Ὡς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆιτε βεβηλευμένοι. Ἀλλ'
 ὅμως ἐκ τοιούτων ἐγὼ ἐλαττώματων, συμμαχῶν μὲν ὑμῶν
 ἐποίησα, Εὐβοέας, Ἀχαῖους, Κορινθίους, Θηβαίους, Μεγα-
 ρέας, Λακεδαιμόνους, Κερκυραίους ἀφ' ὧν μύριοι μὲν καὶ πενή-
 κισχίλιοι ξένοι, διχίλιοι δὲ ἱππεῖς ἀνθ' ἧς πολιτικῶν δυνα-
 μειῶν σωήχθησαν. ἡγεμάτων δὲ ὅσων ἡδυνήθητε ἐγὼ
 πλείων σωτέλφαι ἐποίησα.

ο'. Εἰ δὲ λέγῃς ἢ τὰ πρὸς Θηβαίους δίχαιμα, Αἰσχίνῃ,
 ἢ τὰ πρὸς Βυζαντίους, ἢ τὰ πρὸς Εὐβοέας, ἢ πρὸς τῶν
 ἴσων νυνὶ ἀφαιλέγη, πρῶτον μὲν ἀγνοεῖς, ὅτι καὶ πρῶτε-
 ρον τῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων ἀγωνισαμένων τελέ-
 ρων, τριακοσίων οὐσῶν τῶν πασῶν, τὰς ἀφαιρέσεις ἢ
 πόλιν παρέχετο καὶ οὐκ ἐλαττωθεὶς νομίζουσα, ὅθεν κεί-
 νουσα τῆς ὥστε συμβεβηκυῖσάν τε, ὅθεν ἀναγκασθεὶς ἐπὶ
 τούτοις ἔωρθετο, (αἰσχρὸν γάρ) ἀλλὰ τοῖς Θεοῖς ἔχουσα χάριν,
 εἰ

permisistis. In quibuscunque verò
 me isti superarent, (multa verò,
 fortunâ ita ferente, istiusmodi e-
 veniebant) his ex usu hostium de-
 liberatis discessistis. Quamvis au-
 tem ego tot de causis essem iis in-
 ferior, perfeci nihilominus, ut Eu-
 boei, Achæi, Corinthii, Thebani,
 Megarenses, Leucadii, Cercyræi,
 vobis arctissimo amicitiae foedere
 essent conjuncti: unde exterorum
 militum quindecim millia, equi-
 tum duo millia præter copias do-
 mesticas comparabantur. Pecuniam
 verò à sociis conferendam
 descripsi quantam potui maxi-
 mam.

70. Quodd si jura nostra, Aë-
 schine, cum Thebanorum Byzan-
 tiorumve aut Eubœorum legibus
 confers, aut de æquabili parte nunc
 disputas; primo loco te omnino
 ignorare dico, quodd, cum supe-
 riori tempore pro Græcis illis de-
 certarent triremes, quæ numero
 tunc erant tercentæ, earum du-
 centas hæc civitas nostra suppedita-
 bat: neque se minorem deterio-
 remve idcirco arbitrari, nec istius
 rei suafores judicio postea perse-
 qui, neque eam graviter & mole-
 stè ferre comperta est, (id enim
 turpe esset & indignum) sed Diis
 immortalibus gratias habere, quodd

εἰ κοινῷ κινδυνῷ τοῖς Ἕλλησι παριέντες, αὐτὴ διπλάσια
 ἢ ἄλλων εἰς τὴν ἀπάντων σωτηρίαν πῦρ ἔρχετο. Εἶπα κε-
 ναὶς χεῖρσι χεῖρας, τοποσί, συκοφαντῶν ἐμέ. Τί γὰρ νῦν
 λέγεις οἷα ἐχρῆν πράττειν, ἀλλ' ἔτι τὸ ἐν εἰ τῇ πόλει
 καὶ παρῶν, ταῦτ' ἔγραφε; εἴ ποτ' ἐνεδέχετο πρὸς τὰς παρόν-
 τας κακίας, εἰ οἷς ἔχ' ὅσα ἂν βυλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δύναιτο
 τὰ πράγματα, ἔδει δεχέσθαι. Οὐ γὰρ ἀντιπρόσωπος, καὶ ταχὺ
 τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνόμενος προσδεξόμενος, καὶ χρη-
 ματα προοιήσων, ὑπῆρχεν ἔτοιμος.

οἱ. Ἀλλ' εἰ νῦν ὅτι τοῖς πεπραγμένοις κατηγρέας
 ἔχω, τί ἂν οἶεσθε, εἴ ποτ', ἐμοὶ περὶ τῶν ἀκαιοβουλί-
 κων, ἀπῆλθον αἱ πόλεις καὶ προσέθεντο Φιλίππῳ, καὶ ἄ-
 μα Εὐβοίᾳ, καὶ Θηβαῖν, καὶ Βυζαντίᾳ κύειν κατέστη; Τί
 ποιεῖν ἂν, ἢ τί οἶεσθε λέγειν τοὺς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους τυ-
 τοσί; ἔχ' ὥς ἔξεδότησαν; ἔχ' ὥς ἀπιλάθησαν, βυλό-
 μενοι μὲν ἡμῶν (εἰ); εἶτα ἔτι μὲν Ἕλλησπόντου ἀπὸ Βυζαντίων
 ἑγκρατὴς

ipsa, cum res omnium Græcorum
 in periculo essent, duplo plusquam
 alii ad communem salutem con-
 tribuisset. Secundo igitur loco,
 dum tu me, Æschine, calumniis
 exagitas, inanem horum gratiam
 captare videris. Quid enim nunc
 dicis quod fieri olim oportebat?
 & cur non potius, cum in civi-
 tate esses, ista tunc temporis, si
 tibi ita licuisset, decrevisti? quo
 sanè tempore non quod nobis pla-
 cebat facere potuimus, sed quod
 res ipsæ permitterent. Is enim in
 promptu erat, qui & contra nos
 licitationes faceret, iisque qui à no-
 bis ejecti erant hospitium præ-

beret, & pecunias insuper daret.

71. At si nunc de iis quæ gesta
 sunt ego in iudicium adducor, quid
 futurum putatis, si, cum ipse ar-
 ctiùs & quasi ad rigorem de rebus
 hisce disceptarem, à nostrâ parte
 defecissent civitates cæteræ, &
 Philippo se junxissent; isque Eu-
 bææ simul, & Thebarum, Byzan-
 tiique dominus constitueretur?
 Quid hosce homines sceleratissi-
 mos facturos vel dicturos arbitra-
 mini? nonne, quod proditi, quod
 repulsam contemptumque passi
 fuerint, cum societati nostræ li-
 benter se vellent adungere? quod
 Byzantium operâ Hellepontum
 sub

ἔκτρατὴς κατέστηκε, καὶ τὸ σιτοπομπείας τὸ τῶν Ἑλλήνων κύριος
 γέγονε. Πόλεμος δ' ὁμορος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀθηναίων ἀφ' ὧν
 βασιλῶν κεκόμισται· ἄπλος δ' ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Εὐβοίας
 ὁρμωμένων λεηστῶν γέγονεν. Οὐκ ἂν ταῦτ' ἔλεγον, καὶ πολλὰ γε
 πρὸς τέτοις ἔτερα; Πονηρὸν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ
 συκοφάντης αἰεὶ, καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίπον. Τὸ δὲ
 καὶ φύσιν κίναδος ἀνθρώπιον ὅτιν, ὅθεν ἔξαρχῃς ὑγιὲς πεποιη-
 κός, καὶ ἐλεύθερον αὐτοβασίλικός πεπαιγμένος, ἀρχαῖος Οἰνόμαος,
 παλαιόστιμος ῥήτωρ. Τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἤκει τῇ πα-
 τρίδι; Νῦν ἡμῖν λέγεις ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων· ὥσπερ ἂν εἴ-
 πς ἰατρὸς ἀσθενέσι μὴ τοῖς χέμινσιν εἰσὼν μὴ λέγῃ μηδὲ
 δεικνύοι, δι' ὧν ἀποφύξοντ' ἢ νόσον, ἐπειδὴ δὲ τελευτήσῃς τις
 αὐτῶν καὶ τὰ νομιζόμενα αὐτῷ φέροιτο, ἀκολυθῶν ὅτι τὸ μνη-
 μα, διεξίοι, εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος ὑποσί, ὅτε ἂν
 ἀπέθανεν; Εμβρόντητε, εἴτα νῦν λέγεις;

ὅς. Οὐ ποίνω ὅθεν τὸ ἦσαν, εἰ ταύτην γαυριᾶς, ἐφ' ἣν

τένειν

sub se habuerit *Philippus*, & rei fru-
 mentariæ administrationem per
 totam Græciam obtinuerit? quod
 bellum finitimum atque atrox in
 Atticam per Thebanos inuectum;
 mare autem Piratis, qui ex Eu-
 boeâ in navigantes erumpebant,
 infestatum esset & navigantibus
 interclusum? Nonne hæc aliaque
 huiusmodi permulta dicturos puta-
 tis? Nefanda res, viri Athenien-
 ses, nefanda semper res est delator,
 omnique in loco malignus & ca-
 lumniandi cupidus. Talis iste est
 homuncio, seu potius bellua, qui
 nihil unquam probi aut veri à
 primâ ætate, nihil libero dignum

fecit; simia omnino Tragica, Ru-
 sticus Oenomaus, orator infamis.
 Quid enim auxilii tua in dicendo
 peritia patriæ tulit? Nunc verò
 apud nos de rebus præteritis de-
 clamas; veluti si medicus * quis
 ad ægrotos accedens nihil suadet
 aut præscribat, quomodo morbo
 liberentur; cùm verò eorum ali-
 quis obierit, die, quo fiunt paren-
 talia, ad sepulchrum pompam fu-
 nebrem secutus, prolixè narret, si
 hoc vel illud homo iste fecisset,
 non obiisset. Nunc tandem, O
 Fanatice, ad dicendum prodis?

72. Sed neque cladem illam,
 si in eâ gloriaris & exultas, pro

* Vid. *Æsch.* cap. 82.

σέειν σε, ὦ χεῖρατε, ᾤσθηκεν, οἷ ὅθενι πῶν παρ' ἐμοὶ
 γεγνηῖαι εὐρήσετε τῇ πόλει. Οὕτως δὲ λογίζεσθε. Οὐδαμῶς
 πώποτε, ὅπῃ ᾤρεσθούτης ἐπέμψθην ὑφ' ὑμῶν ἐγὼ, ἡγή-
 θεις ἀπὴλθον τῷ ᾧ Φιλίππου ᾤρεσθούτων, ἐκ ἐκ Θεττα-
 λίας, ὅθεν ἔξ Ἀμβρακίας, ἐκ ἔξ Ἰλλυριῶν, ἔξ ᾧ τῷ Θρα-
 κῶν βασιλέων, ἐκ ἐκ Βυζαντίου, ἐκ ἄλλοθεν ὁδαιμόθεν, ἔξ
 τὰ πελευταῖα πρῶτον ἐκ Θεττῶν. Ἄλλ' ἐν οἷς κρατηθεῖεν
 ὧ ᾤρεσθούτων αὐτῷ τῷ λόγῳ, τῶντα τοῖς ὁπλοῖς ἐπὶ κα-
 τεσφάρετο. Ταῦτ' οὖν ἀπατεῖς παρ' ἐμῶς καὶ ἐκ ἀγχιμῇ τὸν
 αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπῳ, καὶ τῷ Φιλίππου Διωάμεως
 ἀξιῶν εἶνα ὄντα κρείττω γενέσθαι; καὶ ταῦτα τοῖς λόγοις
 πίνθη καὶ ἄλλῃ κύνει καὶ ἐγὼ; ἔξ καὶ τῷ γε ἐχάτου ψυ-
 χῆς, οὐδὲ τῷ τύχῃς τῷ ᾧ ταξαμένηων, οὐδὲ τῆς στρατηγίας,
 ἧς ἐμὲ ἀπατεῖς εὐθύναι. Οὕτω σκαδὸς εἶ.

οὔ. Ἀλλὰ μὲν, ὦν γ' ἀνὸς ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη, πᾶσαν
 ἐξέτασιν λάμβανει οὐ παραιτῆμα. Τίνα οὖν ὅτι ταῦτα;
 ἰδεῖν

quâ Te, homo sceleratissime, sus-
 pirare potius decebat : neque il-
 lam, inquam, cladem ab ullis mei
 aut consiliis aut factis profectam
 fuisse deprehenderis. Ita autem
 rem perpendite. Ex nullo unquam
 loco, quod legatus à vobis missus
 sum, non ex Thessaliâ, non ex
 Ambraciâ, non ab Illyriis, non à
 Thraciæ regibus, non ex Byzan-
 tio, non ex aliâ ullibi gente, non
 denique nuper ex Thebis, Philip-
 pi legatis inferior migravi ; sed
 quibus in rebus ipsius legati di-
 cendi vi erant victi, eas rursus ar-
 mis & violentiâ redigebat & re-

cuperabat. Has igitur à me re-
 poscis ? neque te pudet ab eo,
 quem ut mollem & effoeminatum
 vellicâsti, petere, ut universas Phi-
 lippi vires solus contunderet ? id-
 que verbis : quid enim aliud in
 meâ erat potestate ? non enim pe-
 nes me erat cujusque militis ani-
 ma neque fortuna ; neque exer-
 citûs, cujus à me rationes repe-
 tis, gubernatio. Ita fatuus es at-
 que ineptus.

73. Sed eorum omnium, quæ
 ab oratore postulari possunt, ra-
 tionem accipe : neque enim hoc
 deprecor. Quænam igitur sunt ea?
 rerum

ἰδεῖν τὰ πρῶτα ἀρχόμενα, καὶ προαμαρτάνειν, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους· ταῦτα πᾶσι περὶ αὐτοῦ μοι. Καὶ ἐπὶ ταῖς ἑκασταῖς βραδυταῖς, ὅκνους, ἀγνοίας, φιλονεικίας, ἀπολιπὼν ταῖς πόλεσι πρὸς τοὺς ἀπάσους καὶ ἀναγκάζει ἀμαρτήματα, ταῦθ' ὡς εἰς ἐλάττωσιν συστῆλαι· καὶ τὸν αἰσχρολογεῖν εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν, καὶ ἔτι τὰ δέοντα ποιεῖν ὁρμῶν πρὸς τὴν ἀρετήν. Καὶ ταῦτά μοι πάντα πεποιήται, καὶ οὐδεὶς μὴποτε ἀνθρώπων εὖρε τοῦ κατ' ἐμὲ οὐδὲν ἐλλειφθῆν. Εἰ ποῖναι τις ὄντιν' ἐρεῖτο, τίσι τοῖς πλείοσι Φίλιππος, ὃν κατέπραξε, διώκοντα, πάντες ἀνείποιον, τὸν γρατοπέδω, καὶ τὸν διδόναι, καὶ ἀφαιρῆναι τὸν ὅτι τὸ πρῶτον. Οὐκ ἔστι μὲν Διωκόμενος ὅτι κύριος, ὅθ' ἡγεμὼν ὡς ἐγώ· ὅτε οὐδὲν ὁ λόγος τὸν κατὰ ταῦτα πρὸς ἐμὲ. Καὶ μὴ τὸν γε μὴ ἀφαιρῆναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου. Ὡς περὶ ὁ ὠνόματος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἐὰν ὀρίη· ὅπως ὁ μὴ λαβὼν μηδὲ ἀφαιρῆναι νενίκηκε τὸν ὠνόματον. Ὡς ἀλήτης ἡ πόλις τοῦ κατ' ἐμὲ.

οδ'. A

rerum initia dispicere, futura providere atque prædicere (hæc verò à me facta sunt) deinde cujusque tarditatem, segnitiam, ignorantiam, altercationem, quæ civitatibus omnibus communia sunt peccata & penè necessaria, quàm arctissimè potest coercere atque compescere : & è contrà ad concordiam, ad amicitiam, ad ea omnia quæ fieri oportet, studium omnium atque animos incendere. Hæc rursus omnia à me sunt facta ; neque quicquam excogitari potest, quod à me, quantum potui, erat prætermisum. Siquis percuncte-

tur, quibus modis majorem rerum earum, quas gessit, partem administravit Philippus, respondebunt omnes, exercitu & muneribus quibus Reipubl. principes & gubernatores corripuit. Ego igitur neque copias, neque exercitum duxi : ita neq; eorum, quæ ab iis gesta sunt, ratio à me postulanda est. Siquidem eò, quod muneribus corrumpi nollem, Philippo fui superior. Ut enim qui largitur, accipiente est superior, si modo mercetur ; ita ille qui non accipit neq; corrumpi se sinit, largientem vincit. Adeo per me est invicta civitas.

74. Hæc

οδ'. Α μὲ ποίνω ἐγὼ παρεχόμεν εἰς τὸ δικαίως τοιαῦτα
 γράφειν τῷτον δεῖν, ὡς πολλοῖς ἑτέροις, ταῦτα καὶ παρα-
 πλῆσια τύποις δεῖν. ἃ δ' οἱ πάντες ὑμεῖς ἴτε, ταῦτ' ἡδη
 λέξω. Μετὰ δ' ἢ μάχην εὐθύς ὁ Δῆμος, εἰδὼς καὶ ἑωρακὼς
 πάντα ὅσα ἑωρατὸν ἐγὼ, ἐν αὐτοῖς τοῖς διήνοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμ-
 βεβηκὼς, ἡνίκα ἔδ' ἀγνωμονῆσά τι θαυμαστὸν ἦν τὸς πολλὰς
 πρὸς ἐμέ, ὡρῶτον μὲν δεῖ σωτηρίας τῇ πόλει τοῖς ἐμαῖς
 γνώμας ἐχειροτόνῃ· καὶ πάνθ' ὅσα τῇ φυλακῇ ἐνεκα ἐπράττειτο,
 ἢ ἀφ' αἰτίας τῇ φυλάκων, αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ τεῖχη χεῖμα-
 τὰ, ἀφ' ἧς ἐμὴ ψηφισμάτων ἐγένετο. Ἐπείτα αἰρέμενος σι-
 πόνειν, ὅτι πάντων ἐμὰ ἐχειροτόνησεν ὁ Δῆμος, καὶ μελαταῦτα
 συστάντων οἷς ἔγωγε μελὲς κακῶς ἐμὰ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, εὐθύ-
 νας, εἰσαγγελίας, πάντα ταῦτα ἐπαγγίλων μοι, ἔδ' ἐαυτῶν τὸ
 γε ὡρῶτον, ἀλλὰ δὲ ὧν μάλιστα ὑπελάμβανον ἀγνοηθήσεσθαι,
 (ἴτε δ' ὅπως καὶ μέμνησθε, ὅτι τὸς πρώτους χρόνους καθ' ἐκάστην
 ἡμέραν ἔκρινόμην ἐγὼ, καὶ ἔτ' ἀπόνοια Σωσικλέους, ἔτε συκο-
 φαντία

74. Hæc igitur pluraque alia
 his similia ego feci, ita ut merito
 hoc de me decretum ferret Ctesiphon.
 Quæ verò vobis omnibus
 nota sunt, jam exponam. Statim
 post finitum prælium Populus,
 cùm res gestas omnes meas intel-
 ligeret, meque in iisdem malis gra-
 vissimis & asperrimis versatum vi-
 deret, quo tempore non miran-
 dum erat, si plebs mihi fuisset in-
 fensa atque inimica, primò (in-
 quam) populus meas de salute pub-
 licâ sententias confirmabat: &
 quæcunque ad præsidia collocan-
 da spectabant, custodum nempe

descriptio, fossæ, & pecuniæ in
 murorum *refectionem impenden-*
dæ, meis decretis transacta erant.
 Deinde frumentarium me ex om-
 nibus delegit: insuper cùm adver-
 sus me ii, qui malum mihi strue-
 bant, conspirassent, & *violatarum*
legum actiones, rationum referen-
 darum & læsæ majestatis judicia,
 non per se ipsi quidem, sed rem
 iis, subter quos se maximè latitu-
 ros putabant, demandantes, inten-
 dissent; (scitis enim & memini-
 stis primo sub tempore meum
 nomen indies delatum, neque
 amentiam Sossiclis, neque Philo-
 cratis

φανπία Φιλοκράτης, οὔτε Διῶνδου, καὶ Μελέανθου μαρία, ἔτ' ἄλλο οὐδὲν ἀπείρατον τέτοις κατ' ἐμῶν) ἐν τοίνυν τέτοις παπ, μάλιστα μὲν διὰ τοὺς Θεούς, δεύτερον δὲ δι' ἡμῶν, καὶ τοὺς ἄλλους ἀπαντὰς Ἀθηνῶν, ἐσωζόμενοι διχαίως. Τῷτο γὰρ καὶ ἀληθὲς ὅστι, καὶ ὑπὲρ τῶν ὁμωμοκότων, καὶ ὑπὲρ τῶν τοῦ εὐορκῆς γιόντων διχαστῶν. Οὐκ ἔστι ἐν μὲν οἷς εἰσηγγερόμενοι ὅτε ἀπεψηφίζεσθε με, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τοῖς διώκουσιν ἐμετεδίδοτε, τότε ἐψηφίζεσθε τὰ ἀεὶς ἀμετράπειν. ἐν οἷς δὲ τὰς γραφὰς ἀπέφυγον, ἔνομα καὶ γράφειν καὶ λέγειν ἀπεδεικνύμενοι. ἐν οἷς δὲ τὰς εὐθύναις ἐπεσημάνεσθε, διχαίως καὶ ἀδωροδοκήτως πάντῃ πεπεσχαχθαί μοι προσωμολογεῖτε.

οέ. Τέτων οὖν οὕτως ἐχόντων, τί προσήκον ἢ τί δίκαιον ἡ τοῖς ὑπ' ἐμῶν πεπεσχαμένοις γέσθαι τὸ Κτησιφώντα ὄνομα; ἔχ' ὁ τὸν Δῆμον ἐώρα πημέμον; ἔχ' ὁ τοὺς ὁμωμοκότας διχαστὰς; ἔχ' ὁ πλὴν ἀλήθειαν ὡς πᾶσι βεβαιῶσαν;

cratis calumnias, neque Diondæ & Melani furorem, nec aliud quicquam ab iis inexpertum relinqui.) In his (*inquam*) omnibus judiciis, Diis maximè, deinde vobis, Judices, cæterisque ex populo Atheniensi *causæ meæ* faventibus, absolutus sum & liberatus: & meritò sanè; hoc enim verum est, & iudicibus tum iis qui iurejurando obstricti sunt, tum iis qui sanctè & religiose judicant, honestum. Igitur in iis judiciis, in quibus læsæ majestatis postulatus sum, cùm sententiis vestris me liberaretis & quintam suffragiorum

partem accusatoribus non daretis, tum etiam decrevistis me optima *pro civitate* facere: in iis verò, in quibus *violatarum legum* actiones effugi, legibus consentanea & scribere & facere compertus sum: in iis denique, in quibus rationes meas comprobastis, me omnia iustè & sine ullâ mercede fecisse fatebamini.

75. Cùm verò hæc ita le habeant, quodnam decebat Ctesiphontem rebus à me gestis nomen imponere? nonne illud, quod à Populo, quod à juratis iudicibus imposuitum, quod ab ipsâ veritate comprobatum

βεβαῖον; Ναί, φησὶν· ἀλλὰ τὸ ἔ Κεφάλῳ καλόν, τὸ μη-
δεμίαν γεφυρὴν φυγεῖν καὶ νῆ Δί' εὐδαιμόν γε. Ἀλλὰ πῶ-
μαλλον, ὃ πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδεπώποτε δ' ἔξελεγχθεὶς
ἀδικᾷ, εἰ ἐγκλήματι γίγναιτο· ἂν ἄρα τῷτο δικαίως; καί
τοι πρὸς γε τῷτον, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ἔ Κεφάλῳ κα-
λὸν εἰπεῖν ὅτι μοί. Οὐδεμίαν γὰρ πώποτ' ἐγράφατό με, ἐδ' ἔ-
δίδωξε γεφυρὴν, ὥτε ὑπὸ σοῦ γε ὁμολόγημαί μιν ἐν
ἔ Κεφάλῳ χείρων πολίτης.

οἷ. Πολλαχόθεν μὲν τοίνυν ἂν τις ἴδοι τιτὸ ἀγνωμο-
σύνην αὐτοῦ καὶ τιτὸ βασιλείαν· οὐχ ἥκιστα δ' ἀφ' ὧν
πρὸς τῆς τύχης διελέχθη. Εἰ γὰρ δ' ὅλως μὲν, ὅτις ἀνθρω-
πῶν ἀνθρώπων τύχην θεωρεῖ, παντελῶς ἀνόητον ἡγῶ-
μαι. Ἦν γὰρ ὁ τὰ βέλπιστα θεωρεῖ νομίζων καὶ αἰετῶν
ἔχειν οἰόμενος, οὐκ οἶδεν εἰ μὴν τοιαύτη μέλει τῆς
ἐσπέρας, πῶς γὰρ πρὸς ταύτης λέγειν, ἢ πῶς ὀνειδίζεν ἐτε-
ρω; Επειδὴ ἔτι πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, καὶ πρὸς τέτοιον
ὑπερι-

probatum vidit? Immo, inquit;
sed illud Cephali * præclarum est
encomium, quodd nullâ unquam de
actione fuisset postulatus: equi-
dem (per Jovem) fortunatum. Id-
eone verò ille, qui sæpius in ju-
diciū est adductus, nullius ta-
men unquam criminis convictus,
magis dignus est qui culpetur?
At, Athenienses, quod ad eum
spectat, hoc Cephali præclarum
encomium de me ipso potest præ-
dicari. Nullius enim criminis
me unquam accusavit, nullo un-
quam in iudicio me persequutus
est; ita ut me civem nullâ in re

Cephalo pejorem tute ipse, *Æschine*, fatearis.

76. Cum igitur in multis aliis
inlignis extat illius malignitas at-
que invidia, tum in hoc præcipue,
in quo de fortunâ disceptat. Ego
autem eum, qui, cum homo ipse
sit, homini fortuitos casus objicit,
fatum & vecordem existimo.
Cum enim ille, qui amicissimâ
prosperrimâque se usum esse for-
tunâ arbitratur, num ad vesperum
permansura sit ignorat, qui est
decorum eam aut jactitare, aut
alteri exprobare? Quoniam verò
iste in hac multisque aliis in rebus
superbe

* Vid. *Æsch.* cap. 56.

ὑπερῖφάνῳ κέχρηται τῷ λόγῳ, σκέψασθε, ὦ Ἄνδρες Ἀθηνᾶοι, καὶ θεωρήσατε, ὅσα καὶ ἀληθέστερον καὶ ἀνθρωπινώτερον ἐγὼ θεὸς τῆς τύχης τέττε ἀγαλεχθήσομαι. Εγὼ τὴν μὲν τὴ πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγάγμαι, καὶ ταῦτ' ὁρῶ καὶ τὴ Δία τὴ Δωδωνᾶιον ὑμῖν καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον μαντεύμενον· τὴν μὲν τοὶ τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἢ νῦν ἐπέχει, χαλεπὴν καὶ δεινὴν. Τίς γὰρ Ἑλλήων, ἢ τίς Βαρβάρων, οὐ πολλὰν χεῖρ' εἰ τῷ παρόντι πεπείραται καίρω; Τὸ μὲν τοίνυν προελέσθαι τὸ κάλλιστα, καὶ τὸ τῶν οἰηθέντων Ἑλλήων εἰ προεῖναι ἡμᾶς, εἰ εὐδαιμονία ἀφ' ἑξείν, αὐτῶν ἐκείνων ἄμεινον προεῖναι, τῆς ἀγαθῆς τύχης τῆς πόλεως εἶναι πείθεμαι· τὸ δὲ προσκρῖναι, καὶ μὴ πάνθ' ὡς ἡβυλόμην ἡμῖν συμβῆναι, τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον ἐφ' ἡμᾶς μέρῃ μετεληφέναι νομίζω τὴ πόλιν. Τὴν δ' ἰδίαν τύχην τὴ ἐμὴν, καὶ τὴ ἐνὸς ὑμῶν ἐκείνου, εἰ τοῖς ἰδίῳις ἐξετάζειν δίκαιον εἶναι νομίζω. Εγὼ μὲν οὖν

superbè atque arroganter locutus est, videte, Viri Athenienses, atque perpendite, quantò rectius & humanæ menti accommodatius ego de fortunâ disputavero. Ego quidem hujusce civitatis fortunam benignam arbitror; atque hoc à Jove Dodonæo & Apolline Pythio prædictum esse intelligo: omnium verò hominum, quæ nunc instat atque impendet, miseram & gravem. Quis enim aut Græcorum aut Barbarorum, hoc ipso tempore in multis ærumnis rerumque asperitatibus non versatur? Quod igitur optima consilia

instituerimus, quòd, cùm Græci, si à nobis descivissent, feliciores se fore arbitrarentur, melius nobiscum quàm iis agatur, hoc à civitatis nostræ fortunâ profectum arbitror: quòd autem nostra civitas alioqui felix in paucis inceptis offenderit, neque omnia nobis ex animi sententiâ successerint, in eo ratam quandam partem ad nosque pertinentem tulisse existimo communis aliorum mortalium fortunæ. Mea verò propria, & vestrûm cujusque fortuna æquum esse censeo ut in rebus privatis disquiratur. Ego autem

οὐκ ἔτι τῶς τῆς τύχης ἔξετάζειν ἀξιῶ, ὀρθῶς, καὶ δικαίως, ὡς ἐμαυτῷ δοκῶ. νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖν. Ο δὲ τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν τὴ κοινῆς τὴ πόλεως κυριώτερον εἶναι φησι, τὴν μικρὰν καὶ φαῦλιν τὴ ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. Καὶ παρὶς ἐνὶ τῷτο γενέσθαι;

οἷ. Καὶ μὴν, εἰ γε τίω ἐμὴν τύχην πάντως ἔξετάζειν. Αἰσχίνη, φεραρῇ, πρὸς τὴ σαυτῆς σκόπει. Καὶ εὖρης τὴν ἐμὴν βελπίω τὴ σῆς, παῦσαι λοιδορέμεν αὐτῇ. Σκόπει τοίνυν εὖρος ἑξαρχῆς, καὶ με, πρὸς Διὸς καὶ Θεῶν, μηδεμίαν ψυχρότητα κατὰ γνῶ μηδεῖς. Εγὼ γὰρ οὐτ' εἴ τις πενίαν περὶ λαχίζει, νοῦν ἔχειν ἡγῶμαι, οὐτ' εἴ τις ἐν ἀφρόνοις τραφεῖς ἐπὶ τούτῳ σεμνυῖται. Ἀλλ' ὑπὸ τῆς τῆς τῆς χαλεπῆς βλαστημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιαύτης λόγους ἐμπέπειν ἀναγκάζομαι, οἷς ἐκ τῶν ἐόντων ὡς ἐν δυνάμει μετεωρίαια χεῖρομαι.


οἷ. Εμοὶ μὲν τοίνυν ὑπῆρξεν, Αἰσχίνη, παρὶς μὲν ὄντι, φοιτᾶν

tem ita de fortunâ disquirendum esse arbitror, rectè atque justè, ut mihi quidem videtur, quod item vobis videri conjector. Iste autem meam fortunam potentiorẽ ait esse, quàm publicam & communem; tenuem atque exilem quàm amplam & benignam. Quis verò hæc fieri possunt?

77. Et quidem, si tibi certum sit, Æschine, meam penitus disquirere fortunam, tuam prius perpende. Quòd si meam tuâ potentiorẽ deprehendas, meam ne ampliùs convitiando insecteris. A primis igitur initiis ratio petatur;

sed nemo, per Deos immortales, hoc quod dicturus sum, excipiat, ut frigidum & absurdum. Ego enim neque illum, qui paupertatem proterit atque irridet, neque illum qui, cum in rerum affluentia educatus sit, in eâ gloriatur & superbit, sanâ mente prædictum existimo. Sed eò me compulerunt istius maledicta & calumniæ, ut de his rebus loqui mihi sit necesse, in quibus tamen mihi quantum maximè possum moderabor.

78. Mihi igitur, Æschine, ita à Fortunâ comparatum est, ut quamdiu

φοιτᾷν εἰς τὰ πρεσβήτρια διδασκαλεῖα, καὶ ἔχεν ὅσα χεῖρ  μηδὲν ἀγερὸν ποιήσοντα δι' ἐνδεῖαν. ἔξελθόντι δὲ ἐκ πάδων, ἀκούουσα τούτοις πρῶτον, χορηγεῖν, τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν, μηδεμιᾶς φιλοτιμίας μήτε ἰδίας μήτε δημοσίας σπολεύεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς φίλοις χεῖρισμον εἶναι. Επειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ πρεσβήτην, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐλέσθαι, ὥστε καὶ ὑπὸ τῆς πατρίδος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλλυμένων πολλάκις ἐπεφανῶσθαι καὶ μηδε τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς, ὥς οὐ καλὰ γὰρ ἡμεῖς αὐτῶν πρὸς τὸν λόγον, ὅτι χειρεῖν λέγειν. Εγὼ μὲν δὴ τοιαύτη συμβεβίωκα τύχη. Καὶ πόλλ' ἂν ἔχων ἕτερόν τι περὶ αὐτῆς, πρᾶλείπω, φυλαττόμενον τὸ λυπῆσαί πιναι ἐν οἷς σεμνυύομαι.

οἱ. Σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ, καὶ ἀγαπύων τὰς ἄλλας, σκόπευε πρὸς ταύτην ποία πινὴ κέχρησαι τύχη· δι' ἣν, πᾶσι μὲν ὦν, μῦ.

quamdiu puer eram, ludis puerilibus frequens interesset; eaque semper facerem, quæ me talem esse arguerent, qui turpia patrare egelitate non essem coactus: adultus verò, illas res agerem, quæ priores ordine consequuntur, ludos exhiberem, triremium præfectus essem, pecunias conferrem, nullam denique munificentiam privatam publicamve recusarem, sed tum civitati tum amicis utilis essem. Postquam verò ad Rempubl. gerendam accessi, eam mihi visum est administrandi rationem insilire, unde coronas tum à pa-

triâ meâ tum à cæteris Græcis non paucas consecutus sum, neque vos ipsi inimici mei quicquam incommodo civitatis nostræ consultum mihi objicere potuistis. Hæc vitæ meæ ratio perpetuò fuit, hæc ego fortunâ usus sum. At cum permulta præterea habeam quæ dicam, sciens prætermittito, veritus ne aliis forsitan displiceant quibus ego meipsum offero.

79. Tu verò, vir eximie, qui alios adeò spernis & conspuitas, tecum paulisper reputes, quæ tua fuerit fortuna & conditio, si cum meâ conferatur: ob quam scilicet fordidè

μὲ πολλῆς ἐνδείας ἐπείφης, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων, τὸ μέλαιν τείβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παδαγωγεῖον κορῶν, οἰκέτης τάξιν ἐκ ἐλευθέρου παῖδος ἔχων. Ἄνθρωπος δὲ γενόμενος, τῇ μητρὶ τέλος τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες, καὶ τὰλλα συνεσκευόρας, ἢ μὲ νύκτα νεβρίζων, καὶ κρατηρίζων, καὶ καθαίρων τοὺς πελιδνούς, καὶ ἀπομάτην τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις· καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς καθαριμῆς, καὶ κελεύων λέγειν, ΕΦΥΓΟΝ ΚΑΚΟΝ, ΕΥΡΟΝ ΑΜΕΙΝΟΝ, (ὅτι τῷ μηδένα πώποτε τηλικῶτον ὁλολύξαι σεμνυόμενος. Καὶ ἔγωγε νομίζω, μὴ ᾧ οἷομαι αὐτὸν φθέγγεσθαι μὲ ἔγωγε μέγα, ὁλολύζειν δ' ἔχ' ὑπέρλαμνον.) Ἐκ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς χαλκῆς Θιάσης ἄγων ἀφ' ἧς ὁδῶν, τῆς ἐσφαιωμένων τῷ μαράθρῳ καὶ τῇ λεύκῃ, τοὺς Οφεις τοὺς Παρείας θλίβων, καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, καὶ βοῶν, Εὐοῖ, Σαβοῖ, καὶ ἐπορχέμενθ' Ὑψις Ἀτῆς, Ἀτῆς Ὑψις, ἔξαρχθ', καὶ ὠρηγεμένων, καὶ κητιφόρθ', καὶ λικνοφόρθ', καὶ

fordidè illiberaliterque educatus, unà cum patre tuo ad ludum literarium affedisti, atramento terendo, scamnis purgandis, & gymnasium verrendo occupatus, vernæ potiùs quàm ingenui pueri officium fortitus. Cùmque adultus jam effes, matri tuæ initianti libros recitasti, aliaque omnia subministrasti: noctu quidem initiatos cervinâ pelle cingens, vinum iis effundens, corpora eorum purgans, & luto ac furfure abstergens: purgatione denique peractâ, hoc singulos vociferari iussisti, MALUM FUGI MELIORE REPERTO, (in eo scilicet gloriatus, quòd nemo

unquam tam ululanti voce cecinisset. Atque ego sane tecum sentio. Nolite enim arbitrari eum, qui tam elatâ voce loquitur, ululatus non edere clarissimos.) Interdiu verò ubi præclaro illo Bacchantium choro collecto, atque per trivia agitato, anguibsq; illis, quos Paræas appellant, fœniculo & populeis frondibus coronatis, compressis, & supra caput in altum elatis, vociferatus es illud *Ευοῖ, Saboῖ*, deinde etiam carmen hoc inter saltandum decantasti, *Hyes Attes, Attes Hyes*; te principem ducemque chori, te hederiferum, te vanniferum compellârunt

καὶ τὰ ποιαῦτα ὑπὸ τῶν γραϊδίων πρῶτα γροβύδων ,
 μιᾶς λαμβάνων τούτων , ἐνθρυπία , καὶ σρεπίους , καὶ
 νέηλατα· ἐφ' οἷς τίς ὅκ' ὡς ἀληθῶς αὐτὸν εὐδαιμονή-
 σκε , καὶ τιῷ αὐτοῦ τύχῃ ; Επεὶ δ' εἰς τοὺς δημό-
 τας ἐνεγράφης ὅπως δὴ ποτε (ἔω γὰρ τῷτο) ἐπεὶ δ' ὅ
 ἐνεγράφης , εὐθέως τὸ κάλλιστον ἔξελέξω τῶν ἔργων , ὑ-
 πογραμματούειν καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς Ἀρχιδίοις . Ὡς δ'
 ἀπὸ πλάγης ποτὲ καὶ τούτῳ , πάνθ' ἃ τῶν ἄλλων κατηγο-
 ρεῖς , αὐτὸς ποιήσας , οὐ κατήχουνας μὰ Δί' ὅθεν τῶν
 πρὸς πηγμῶν τῶ μεταταῦτα βίῳ· ἀλλὰ μιᾶς
 σαυτὸν τοῖς Βαρυτόνοις ὀπταλουμῶντο ἐκείνοις ὑποκει-
 ταῖς , Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει , ἐπειταγωνίστεις , σῦχα ,
 καὶ βότρες , καὶ ἐλάμεις συλλέγων , ὥσπερ ὀπωρῶντος ἐκ
 τῶν ἄλλοτείων χωρίων , πλείω λαμβάνων ἅπὸ τούτων
 τραύματα , ἢ τῶν ἀγώνων , οὓς ὑμεῖς φεῖ τῆς ψυχῆς
 ἡγωνίζεσθε . Ἦν γὰρ ἀσπονδῶ καὶ ἀκήρυκῶ ὑμῖν ὁ
 πρῶτος

pellârunt vetulæ, præmiaque in-
 super dederunt, placentas, liba,
 fructa esculenta, *hisque similia.*
 Quibus rebus ornatum quis non
 eum verè felicem dixerit? quis
 non ejus fortunam usque ad invi-
 diam laudaverit? Postquam verò
 popularium in ordinem ascriptus
 es, quocunque tandem modo *id*
factum sit, (hoc enim in præfens
 omitto) sed postquam, *inquam,*
 ascriptus es, pulcherrimum dere-
 pente munus suscepisti, nempe
 ut infimis magistratibus scriba
 esses & subministrator. Ut pri-
 mum verò isto *munere* perfunctus
 es, ea omnia quæ nunc alios cri-

minaris ipse facere aggressus es,
 neque mediusfidius res olim par-
 tas sequente vitæ instituto omni-
 no dedecorâsti. Sed cùm te ipsum
 histrionibus illis, qui à *gemitu*
quem edunt Barystoni appellan-
 tur, Simylo scilicet & Socrati, mer-
 cede locavisses, tertiarum partium
 actor evasisti, ficus, uvas, olivas-
 que ex alienis fundis decerpens,
 quasi pomorum emptor eorun-
 demque venditor futurus. Atqui
 tamen plura illi vulnera tibi infligebant,
 quàm unquam in iis certa-
 minibus, quibus vos de vitâ di-
 micâstis, accipiebas. Erat enim
 vobis bellum internecinum & in-
 expiabile

πρὸς τοὺς θεατοὺς πόλεμῳ, ὑφ' ὧν τὰ πολλὰ τραύ-
ματ' εἰληφώς, εἰκότως τοὺς ἀπείρους τῶν τοιούτων κιν-
δύνων, ὡς δειλοὺς σκώπεις. Ἀλλὰ γὰρ παρεῖς ἔξ ὧν
τίμῃ πέναν ἀπιάσασθ' ἂν τις, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ πτό-
που σου βαδιοῦμαι κατηγορήματα. Τοιαύτῳ γὰρ εἴλου
πολιτείαν (ἐπειδήποτε καὶ τοῦτ' ἐπῆλθέ σοι ποιῆσαι)
δι' ἧν εὐτυχούσης μὲν τῆς πατρίδος, λαγὼ βίον ἔ-
ξης, δειδώς καὶ πρέμων, καὶ αἰὲ πληγῆσθαι πρὸς δο-
κῶν, ἐφ' οἷς σαυτῷ συνηθεὶς ἀδικουῦσι· οἱ οἷς δ' ἡτύ-
χισαν ① ἄλλοι, θεατοὺς ὧν ὑφ' ἀπάντων ὤψαι. Καί
τοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί ἔτι
παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι; Πολλὰ τοίνυν ἔ-
περ' εἰπεῖν ἔχων παρὰ αὐτοῦ, πῶς αἰείψω· οὐ γὰρ ὅσ'
ἂν δείξαιμι πρὸς τὸν ἀρχαῖον τούτῳ καὶ ὀνειδῆ, πάντ'
οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν, ἀλλ' ὅσα μηδὲν ἀρχαῖον ἐστὶν εἰ-
πεῖν ἐμοί.

π'. Εξεί-

expiabile cum spectatoribus sus-
ceptum, à quibus cum multa vul-
nera acceperis, non immeritò sanè
eos timiditatis & ignaviæ arguis,
qui in istiusmodi discrimina nun-
quam venerunt. Sed illa jam missa
faciam, quorum crimen fortasse
paupertati tuæ rectiùs inferri de-
bet; atque ad ista transibo, quæ in
mores tuos aptissimè conveniunt.
Eam enim Reipubl. gerendæ ra-
tionem secutus es, (postquam ad
Rempubl. accessisti) ut, cum pa-
tria tua rebus secundissimis utere-
tur, tu lepusculi vitam degeres,
timidus ac tremens, & nunquam
non perhorrescens, ne ob scelera

ista, quorum conscientia usque
impedita mens tua est & oppressa,
digno supplicio afficereris: ve-
rùm ubi aliis adverli quicquam ac-
cidebat, ibi tu audax & protervus
videreris. At profectò, qui mille
cives interfectos audaci insolenti-
que animo intueri poterat, quid
iste de iis qui supersunt promeri-
tus est? Sed cum alia complura
habeam quæ de isto possim dicere,
tamen ea prætermittam: non e-
nim probra omnia & dedecora,
quæ in isto esse possim ostendere,
jam à me proferri oportere arbi-
tror; sed ea solùm, quæ non pu-
debit commemorare.

80. Quæ

π'. Εξέτασον τοίνυν ὡς ἔβληλα τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βε-
βιωμένα ὡς ἄως καὶ μὴ πικρῶς, Αἰσχίνη. Εἴτ' ἐρώτη-
σον τετρεσὶ τὴν ὁποτέρου τύχην ἀν' ἑλοῖθ' ἕκαστος αὐ-
τῶν. Εδίδασκες γραμματεῖα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων· ἐτέλεις, ἐ-
γὼ δ' ἐτελούμην· ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγην· ἐγραμ-
μάτευες, ἐγὼ δ' ὀκκλησίαζον· ἐπειταγωνίζεις, ἐγὼ δ'
ἐθεώρου· ἐξέπιπες, ἐγὼ δ' ἐσύριπτον· ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν
πεπολίτευσα πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος.
Εὖ τὰλλα. Ἀλλὰ νυνὶ τήμερον ἐγὼ μὲν, ὑπὲρ τοῦ τε-
φανωθῆναι, δοκιμάζομαι, τὸ δὲ μηδοπιῆν ἀδικεῖν ἀνωμο-
λόγημα. Σοὶ δὲ συκοφάντη μὲν ^{ἔτι} δοκεῖν ὑπάρχει
κινδυνεύεις δὲ, εἴτε δεῖ σε ἔτι τοῦτο ποιεῖν, εἴτε ἤδη
πεπαῦσθαι, μὴ μετ' ἀλόντα τὸ πέμπτον μέρ^{ος} τῆς
ψήφων. Ἀγαθὴ δὲ (οὐχ ὀραῖς;) τύχη συμβεβιωκῶς,
τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς. Φέρε δὴ καὶ τοῖς
τῶν λειτουργῶν μαρτυρίαις, ὧν λελειτῆργηκα ὑμῖν, ἀνα-
γνώ

80. Quæ igitur utriusque no-
strum vivendi rationi communia
sunt, velim ut componas, Æschine,
atque inter se conferas, non asperè
(ut *soles*) & ferociter, sed *placi-*
dius paulo atque *sedatius*. Deinde
exquiras ab unoquoque horum,
utrum meum sequi institutum an
tuum potius voluerit. Tu literas
docebas, ego *in ludo* versabar: tu
initiabas, ego initiabar: tu cum
choro saltabas, ego ludos edebam:
tu scribebas, ego concionabar:
tu histrio, ego spectator: tu ex-
plodebaris, ego exhibebam: tu
hostium rem gessisti, ego patriæ.
Alia prætermitto. Verum *qualem*

me antehac præstiterim, hodierno
die, eò quod coronâ sim donatus,
exploratè perspectum est: neque
quisquam inter hos omnes est, qui
nihil à me iniquè gestum esse non
confiteatur. Tibi verò quando
contigit ut ab omnibus calumnia-
tor habearis, venis tamen in peri-
culum, utrum adhuc calumniari de-
beas, an ab incepto desistere, cum
quintam suffragiorum partem non
affecutus sis. Jamne vides, Æ-
schine, quàm secundâ per totam vi-
tam fortunâ usus, meam tanquam
adversam criminaris. Profer verò
testimonia publicorum munerum,
quibus ego perfunctus sum; reci-
tabo

γνώ πάσας· ὡς ἀνάγνωσι δὴ ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ῥήσεις αἰς ἐλυμμένους·

* Ἡκὼ λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότει πύλας.

καὶ, Κάκ' ἀγγελεῖν μὴ ἴσθι μὴ θέλοντά με.

Καὶ χακὸν ἡκαῶς σε μάλιστα μὲ (A) Θεοί, ἔπειτα δὲ ὅ-
τοι πάντες ἀπολέσθαι, πονηρὸν ὄντα πολίτῳ, καὶ πρῶτό-
τῳ, καὶ τριταγωνιστῇ. Λέγε τὰς Μαρτυρίας.

M A R T Y R I A I.

πα'. Εν μὲ τοίνυν τοῖς πρὸς τὴ πόλιν, τοῖς τοῖς ἰδίοις, εἰ μὴ πάντες ἴτε ὅτι κοινὸς καὶ φιλόνηθρωπος, καὶ τοῖς δευτέροις ἐπαρχῶν, σιωπῶ καὶ ὁδὸν αὐτῶν εἰποιμι, ὅθεν ὡς ἀρχομένῳ αὐτῶν πρὸς τῶν ὁδομένων μαρτυρίαν, ὅτι εἰ πιναι ὅτι τῶν πολεμίων ἐλυσάμεν, ὅτι εἰ ποι θυγατέρας συνεξέδωκα, ὅτι τὴ τοῖς ὁδομένοις. Καὶ γὰρ ὅτι πῶς ὑπέ-
ληφα, ἐγὼ νομίζω τὸν μὲ εὖ παρόντα δεῖν μεμνησθαι (B)
πάντα χρόνον, τὸν δὲ ποιήσαντα εὖ ὅτι πελενησθαι· εἰ δὲ

* Εὐελπίδ. Εκαθ'.

†

tabo vobis omnia : tuque adeò, *Æschine*, versus istos è contrario profer & jam lege, quos olim, *cum histrio esses*, malâ recitatione depravabas ;

Adsum relictis inferorum sedi-
buis, &

Sciasque mala me ferre tristem
nuntia.

At te, omnium hominum perniciosissime, primum Dii immortales, deinde hi omnes deperdant, malum civem, malum proditorum, malum tertiarum partium histriorem. Recita Testimonia.

TESTIMONIA.

81. In iis igitur, quæ ad civitatem pertinent, talis exiti : quod verò ad res privatas spectant, si non omnes me humanum, facilem, & liberalem esse cognovistis, ego quidem taceo : neque est cur quicquam de me ipso dicerem, earumve rerum testimonia proferrem, non siquos ab hostibus redemerim, nec siquarum filias in matrimonium collocârim, nec siquid simile fecerim. In eâ enim sententiâ semper perstiti, quòd siquis beneficium acceperit, id omni tempore memoriâ debeat retinere ; si contulerit, statim oblivisci : si modò illum

τ' μὲ χρηστοῦ, τ' δὲ μὴ μικροψύχῃ ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου.
Τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομνήσκειν καὶ λέγειν, μικρὸν
δεῖν ὁμοίον ἔστι τῷ ὀνειδίζειν. Οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον ὁδόν,
οὐδὲ πρᾶξις, ἀλλ' ὅπως ποθ' ὑπεύλημαι πρὸς
τούτων, ἀρκεῖ μοι.

πβ'. Βούλομαι δὲ τῶν ἰδίων ἀπαλλαγῆς ἐπὶ μικρᾷ
πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν πρὸς τῶν κοινῶν. Εἰ μὲν γὰρ ἔχεις,
Αἰσχίνη, τῶν ὑπο τοιούτῳ Ἡλίῳ εἰπεῖν ἀνθρώπων,
ὅτις ἀπὸ τῆς Φιλίππου πρῶτον, καὶ νῦν τῆς Α-
λεξάνδρου διωγείας γίγνεται, ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἢ τῶν Βαρ-
βάρων, ἔγωγε συγχωρῶ σοι, τίς ἐμὲ εἴτε τύχῃ, εἴ-
τε δυστυχίᾳ ὀνομάζειν βούλει, πάντων ἀπὸ γένε-
σθαι. Εἰ δὲ καὶ τῶν μηδεπώποτ' ἰδόντων ἐμὲ, μη-
δὲ φωνῶν ἀκηκοότων ἐμοῦ, πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ
πεπόνθησι, μὴ μόνον κατ' ἀνδρα, ἀλλὰ καὶ πόλεις
ὅλας καὶ ἔθνη, πόσω δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον, τίς
ἀπ' αὐ-

illum oporteat viri boni, hic non
jejuni animi & angusti officium
præstare. Privata verò beneficia
commemorare & frequenter ja-
ctare, mihi videtur penè idem
esse atque exprobare. Quare ego
nihil tale facturum sum, neque ul-
lius unquam oratione aut male-
dicto ad hoc faciendum adducar :
sed qualiscunque tandem in iis re-
bus de me hominum sit opinio,
mihi sufficit.

82. Jam verò à privatis rebus
digrediens, pauca adhuc de publi-
cis ad vos dicam. Enimvero, Æ-
schine, siquem mortalium quos

Sol noster aspicit seu Græcorum
seu Barbarorum, proferre possis,
qui olim à Philippi, & nunc ab
Alexandri dominatu incolumis
vixerit, esto : ego tibi concedam
& tecum sentiam, meam sive for-
tunam, sive infelicitatem mavis
nominare, omnium malorum cau-
sam extitisse : sin & multi eorum
qui nunquam me viderunt, neque
vocem meam audierunt, multis
magnisque calamitatibus involuti
sunt, neq; privati solum homines,
sed & totæ simul civitates, immo
verò & gentes *incredibilia mala*
pertulerunt ; quantò justius sanè &

ἀπάντων (ὡς ἔοικεν) ἀνθρώπων τύχῃ κοινῷ, καὶ
φορὰν τινα πραγμάτων χαλεπῷ, καὶ οὐχ οἴαν ἔδει,
τούτων ἀπὶαν ἡγεῖσθαι; Σὺ τοίνυν ταῦτα ἀφείς, ἐμὲ
Ⓢ τοῦτοισι πολιτευόμενον ἀπαῖ· καὶ ταῦτ' εἰ-
δὼς, ὅτι καὶ εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρῳ γ' ὀπβάλλει
τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστα σοί. Εἰ μὲν
γὰρ ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν αὐτοκράτωρ ὢν περὶ τῶν πρα-
γμάτων ἐβουλόμην, ὡς ἂν τοῖς ἄλλοις ῥήτορσιν ὑ-
μῖν ἐμὲ ἀπαῖσθαι· εἰ δὲ παρῆτε μὲν οὖν ταῖς ἐκκλη-
σίαις ἅπασιν αἰ, οὐ κοινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἢ πό-
λις πρὸς τῇ σκοπεῖν, πᾶσι δὲ ταῦτ' ἐδόκει τότε
ἄριστα εἶναι καὶ μάλιστα σοί, (οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ'
ἐμοὶ παρεχόμεναι ἐλπίδων, καὶ ζήλου, καὶ τιμῶν, ἀ
πάντα προσῆν τοῖς τότε πραχτομένοις ὥς ἐμοῦ, ἀλ-
λὰ τῆς ἀληθείας ἡγήμεν) δηλονότι, καὶ τὰ μηδὲν ἔ-
χειν εἰπεῖν βέλπον) πῶς οὐκ ἀδικεῖς καὶ δεινὰ ποιεῖς,

τῆτοις

verius esset, communi (uti vide-
tur) omnium hominum fortunæ,
fævoque cuidam & exitioso rerum
cursui imputare quòd hæc conti-
gerint? Tu verò hâc viâ penitus
declinatâ, me in culpâ ponis, quo-
niam unus ex iis eram qui Rem-
publ. hanc administrabant: idque
cùm scias, si non totam, at certè
ratam partem tui criminis ac ma-
ledicti, cùm ad omnes, tum ad te
maximè redundare. Nam si ego
summo imperio ac potestate fre-
tus, de hisce rebus meum solius
consilium secutus essem, vobis aliis
Oratoribus licuisset me reprehен-
dere, atque in iudicium vocare: si

verò vos in omni concione sem-
per adfuitis; si omnibus hæc ci-
vitas pariter permisit, ut de com-
muni utilitate publicè deliberaretis;
si denique res istæ quas ego
gessi cùm omnibus tum præser-
tim tibi, *Æschine*, utilissimæ vi-
debantur? (non enim ullâ bene-
volentia adductus mihi tunc per-
misisti ut spes honestas alerem,
laudes honoresq; consequerer, quæ
omnia meis rebus gestis meritò
debebantur; sed partim veritate
ipsâ convictus *hoc fecisti*, partim
etiam quòd nihil melius haberes
quod posses dicere) nonne im-
probissime foedissimeque agis, qui
nunc

τούτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν τότε ὄκλειες λέγειν βελτίως;
 πγ'. Παρὰ μὲν ποίνῃ τοῖς ἄλλοις, ἔγωγ' ὁρῶ πᾶσιν
 ἀνθρώποις διωριζόμενα καὶ τεταγμένα πῶς τὰ τοιαῦτα. Α-
 δικεῖ τις ἐκὼν; ὀργὴ καὶ πτωχεία κατ' αὐτῶν. Ἰξήμαρτέ τις
 ἄκων; συγγνώμη ἀντὶ τῆς πτωχείας τίττω. οὔτε ἀδικῶν τις,
 οὔτ' Ἰξήμαρτάνων, εἰς τὰ πᾶσι δοκῶντα συμφέρειν ἑαυτὸν
 δὲς, ὃ κατάρθρωκε μὲν ἀπάντων; ὄκλει οὐκ ἐνεδίδκειν ὅσδε λοι-
 δορεῖσθαι τῷ ποιήτῃ δίκαιον, ἀλλὰ συνάχθεσθαι. Φανή-
 σεταί ποίνῃ τὰυτὰ πάντα ἔτως, ὃ μόνον ἐν τοῖς νόμοις,
 ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῇ τοῖς ἀγαθοῖς νομίμοις καὶ τοῖς ἀν-
 θρωπίνοις ἤθεσι δίδωκεν. Αἰσχίνης τοίνυν ποσῶτον ὑπερ-
 βέβληκεν ἅπαντας ἀνθρώπους ὁμότητι καὶ συκοφαντίᾳ,
 ὥστε καὶ ὧν αὐτὸς ὡς ἀτυχημάτων ἐμέμνητο, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ
 κατηγορεῖ.

πδ'. Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ὥσπερ αὐτὸς ἀπλῶς καὶ
 μετ' εὐνοίας πάντας εἰρηκῶς τοὺς λόγους, φυλάττειν ἐμὲ
 καὶ

nunc ista in culpâ ponis, quibus
 nihil tunc melius aut utilius sua-
 dere potuisti?

83. Apud alios profectò homi-
 nes video hæc jura omnibus esse
 definita atque aptè descripta. Ma-
 lum quis patravit voluntariè? ei
 Populus irascitur, & poenas inflig-
 git: peccavit quis invitus? ve-
 niam pro supplicio impetrat: ne-
 que malum quis consultò patravit,
 nec invitus peccavit, sed cùm iis,
 quæ utilia fore omnes existima-
 bant, operam impendit, minùs ta-
 men feliciter successit? huic sanè
 non æquum est casus publicos ex-
 probare & objicere, sed eodem

potius cum illo mœrore affici, at-
 que unà ingemiscere. Atque hæc
 sanè ita se habere non solum Le-
 ges scriptæ declarant, verùm ipsa
 etiam Natura legibus non scriptis
 eadem definivit, inque commu-
 nem hominum consuetudinem
 traduxit. Æschines igitur crude-
 litate & calumniandi amore om-
 nes homines adeò superat, ut, quæ
 ipse tanquam calamitates comme-
 morat, etiam de iis me solum cri-
 minetur.

84. Et præter alia, *Athenienses*,
 quæ iste, quasi simpliciter, planè,
 atque optimo erga vos animo om-
 nia dixisset, de me effudit, etiam
 de

καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ παρὰ τὸν νόμον μηδ' ἐ-
 ξαπατήσω, δεινὸν, καὶ γόνιμα, καὶ σοφιστὴν, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα ὀνομάζων. Ὡς ἐὰν πρῶτος τις εἴποι τὰ πρῶ-
 ὄνθ' ἑαυτῷ πρὸς ἄλλου, καὶ δὴ ταῦτ' οὕτως ἔχοντα,
 καὶ οὐδέποτε τοὺς ἀκούοντάς σε φοβούμενος τίς ποτ' αὐτὸς
 ὅστις ὁ ταῦτα λέγων. Εγὼ δὲ οἶδ' ὅτι γινώσκετε τοῦ-
 τον ἅπαντες, καὶ πολὺ τούτῳ μᾶλλον, ἢ ἐμοὶ νομίζε-
 τε ταῦτα πρῶτον. Καὶ ἐκεῖνο δ' εὖ οἶδ', ὅτι τὴν
 ἐμὴν δεινότητα --- (ἐγὼ γάρ· καὶ τοι ἔγωγε ὁρῶ τῆς
 τῆς λεγόντων διωξέμενος τοὺς ἀκούοντάς το πλεῖστον μέ-
 ρος κυρίως ὄντας· ὥς γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀποδέξησθε, καὶ
 πρὸς ἑκάστον ἔχῃτ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἐδοξε φρο-
 νεῖν) εἰ δ' οὕτω ὅστις καὶ πρὸς ἐμοὶ τις ἐμπειρία τοιαύ-
 τη, ταύτῃ μὲν εὐρήσετε πάντες ἐν τοῖς κοινοῖς ἔξε-
 ταζομένῳ ὑπὲρ ὑμῶν αἰεὶ, καὶ οὐδαμῶς κατ' ὑ-
 μῶν, οὐδ' ἰδίᾳ. Τὴν δὲ τούτου, τὸν ἀντίον· οὐ μὴ-

907

de hoc vos cavere hortabatur, ne
 a callido verborum aucupio vo-
 bis imponerem, b vehementem
 me & acutum, c veteratorem,
 d subdolum sententiarum artifi-
 cem, & his similia appellans:
 quasi verò si quis, eò quòd priorem
 dicendi locum obtinuerit, alteri
 objiciat quod de seipso aptius dici
 poterat, ita revera sit futurum;
 quasi etiam auditores non essent
 inquisituri, qualis tandem is ipse
 sit, qui ista in alterum dicat. Ego
 verò nullus dubito, quin & vobis
 hunc ipsum esse jampridem per-
 spectum, vosque etiam arbitrari
 probra hæc, quibus me impudenter

affecit, in ipsum potius quàm in
 me convenire. Neque illud me
 fugit, quæcunque tandem mihi sit
 in dicendo vis -- (demus enim esse
 aliquam: at ego sanè perspicio
 dicentium facultatem magnà ex
 parte auditorum potestati submis-
 sam esse; quali enim animo qua-
 lique benevolentia vos peroran-
 tem excipitis, talis de illius sapi-
 entia prudentiaq; existimatio est)
 si qua igitur & mihi sit hujusmodi
 exercitatio dicendi, hanc vos in
 rebus publicis pro vestro com-
 modo versatam esse reperietis, &
 nunquam vobis ullâ in re (ne pri-
 vatâ quidem) obfuisse. At verò

a Vid. *Æsch.* cap. 70. b 76. c 44, 71. d 8.

νον τῷ λέγειν ὑπὲρ τῆς ἐχθρᾶς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐ-
λύπησέ τι τοῦτον, ἢ πρὸς ἐκέρυσσέ που, κατὰ τούτων.
Οὐ γὰρ αὐτῇ διχάως, οὐδ' ἐφ' ἃ συμφέρει τῇ πό-
λει, ᾗσῃται. Οὔτε γὰρ τιὼ ὀργῶν, οὔτε τιὼ ἐχθρᾶν,
οὔτε ἄλλο ὁδὸν τῆς ποιούτων, ὅ καλὸν καὶ ἀγαθὸν πο-
λίτῳ δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς
ἀξιουῶ αὐτῶν βεβαίου, οὐδ' ὑπὲρ τούτων εἰς ὑμᾶς
εἰσέναι· ἀλλὰ μάλιστα μὴ μὴ ἔχειν ταῦτ' ἐν τῇ φύ-
σει· εἰ δ' ἄρα ἀνάγκη, ὡς καὶ μετρίως ἀφαιρέ-
μενον ἔχειν.

πέ. Εν πίσιν οὕτω σφοδρὲν εἶναι ὅ πολίτευόμενον καὶ
ὅ ῥήτορα δεῖ; ἐν οἷς τῆς ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ
πόλει, καὶ ἐν οἷς πρὸς τοὺς ἐναντίους ἔστι τι τῷ Δή-
μῳ· ἐν τούτοις. Ταῦτα γὰρ γενναίου καὶ ἀγαθοῦ πολίτου.
Μηδενὸς δὲ ἀδικήματι πώποτε δημοσίῃ, πρὸς δὲ
μηδ' ἰδίῃ, δίκῃ ἀξιώσαντα λαβεῖν πρὶν ἐμοῦ, μήθ' ὑπὲρ

τῆς

istius eloquentiam vobis semper
adversatam esse compertum habe-
bitis, non eò solum quòd pro ini-
micis nostris verba fecerit; verùm
etiam quòd si quis animum ejus
aliquo modo offenderit, orationis
acumen contra illum statim con-
versurus sit. Neque enim dicendi
peritiā suā rectè utitur, ne in iis
quæ ad Reipubl. utilita-
tem spectant. Namque haud bo-
num civem liberalemque decet, a
judicibus, qui de publicis commo-
dis convenerunt, id petere, ut
iram, inimicitias, aut aliud quid
simile cum aliquo susceptum ex-
pleant ipsi & confirment, neq; tali

de causâ quenquam in jus vocare :
sed potius operam dare, ne istius-
modi affectu omnino sint præditi;
sin id fieri non possit, tamen in-
genio illo Naturâ nimis iracundo
consilio ac sapientiâ moderari.

85. Quibus igitur in rebus ve-
hementia ab Oratore & Reipubl.
administratore requirenda est? in
iis certè, cum de rerum summâ pe-
riclitatur civitas, cumque aliquid
populo cum hostibus intercedit.
Hoc enim est boni atque generosi
civis munus, hæ sunt partes. Ille
autem qui cum de nullo unquam
crimine publico, addam etiam nec
privato, poenas à me postulârit ne-
que

τὴ πόλεως, μήθ' ὑπὲρ αὐτῷ, πεφάνη καὶ ἐπ' αὐτῷ κατηγορεῖαν
 νῦν ἥκειν συσκευασμένον, καὶ ποσὶ λόγους ἀνηλω-
 κέναι, ἰδίας ἔχθρας, καὶ φθόνου, καὶ μικροψυχίας ὅτι ση-
 μείον, ὁδὸν δὲ χρῆσθαι. Τὸ δὲ δὴ καὶ τὰς πρὸς ἐμὲ αὐ-
 τὸν ἀγῶνας εἰσάσαντα, νῦν ὅτι τὸν δ' ἥκειν, πᾶσαν ἔχει
 κακίαν.

πτ'. Καὶ ἔμοιγε δοκεῖς ἐκ τούτων, Αἰσχίνη, τῶν λόγων, ὅτι-
 δειξίν πνα φωνασκίας βυλόμηνος ποιήσασθαι, τούτον πρὸς ἐλέ-
 σθαι τὸ ἀγῶνα, ἐκ ἀδικήματος ὁδὸν δὲ λαβεῖν πμωρίαν.
 Επὶ δ' ἔχ' ὁ λόγος τῶν ῥήτορας, Αἰσχίνη, τίμιον, ὅδ' ὁ τόνος
 τὴ φωνῆς, ἀλλὰ ὅ ταῦτα πρὸς αὐτοῖς τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ
 τὰς αὐτὰς μισεῖν καὶ φιλεῖν, ὥσπερ ἂν ἡ πατρίς. Οὗδ' ἔτι
 ἔχων τὴν ψυχὴν, ὅτι εὐνοίᾳ πάντ' ἐρεῖ. ὁ δ' ἀφ' ὧν ἡ
 πόλις πρὸς ὁδοῦται πνα κίνδυνον ἐαυτῇ, τούτους πρὸς αὐτῶν, ἐκ
 ὅτι τὴ αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς. Οὐκ ἔν οὐδὲ τὴ ἀσφαλείας
 τὴ αὐτὴν ἔχ' ὁδοῦται. Αλλ' ὁρᾷς, ἐγὼ ταῦτα ὅς συμφέ-
 ρονται

que civitatis nomine nec suo, nunc
 deditâ operâ paratus venit ut lau-
 des meas & coronam criminando
 auferat, atque ideo tamdiu in di-
 cendo immoratus est: *iste (in-*
quam) privatæ simultatis & invidi-
 æ atque animi pusilli indicium
 præbet, nullius certè probitatis.
 Nullâ verò prius mecum habitâ
 contentione, nunc *post tam longum*
intervallum hanc litem intendere,
 facinus est omnium nequissimum.

86. Etenim ex iis, quæ dixisti,
 mihi videris, Æschine, iudicium
 hoc instituisse ut exercendæ vocis
 artem venditares, non ut injuriæ

alicujus poenas postulares. In Ora-
 tore autem non eloquentia aut vo-
 cis contentio spectanda est; sed
 iisdem cum populo consiliis, iis-
 dem cum patriâ hostibus atque a-
 micis uti, hoc est laudabile. Quis-
 quis enim eo est animo, amicè om-
 nia atque benevolè loquetur. Qui
 verò eos, à quibus periculi aliquid
 sibi instare multò antè videt civi-
 tas, omni obsequio colit, non eâ-
 dem, quâ populus nititur anchorâ:
 itaque neque eandem habet spem
 salutis. Vide ne verò *quantum iis*
sim dissimilis? Ego enim eadem
 commoda, atque hi omnes, mihi pro-

ροντα εἰλόμην τε τοῖσι, καὶ ὁδὲν ἔχαίρετον ὁδ' ἴδιον πεποιήμα. Ἀρ' οὖν οὐδὲ Σύ; καὶ πᾶς; ὅς ἐνθέως μὲν τ' μάχην πρεσβυ-
της ἐπορεύεω πρὸς Φίλιππον, ὅς ἡν τ' οὐ ἐκείνοις τοῖς χρο-
νοῖς συμφορᾷν αἴπος τῇ πατείδι καὶ ταῦτ' ἀρνέμενος πάντα
τ' ἐμπεραθεὶν χρόνον ταύτῃ τὴν χρεῖαν, ὡς πάντες ἴσασι.

πρ'. Καὶ τοι πῶς ὁ τ' πόλιν ἔξαπατῶν; ἔχ ὁ μὴ λέγων
ἀφρονῆς; τῷ δ' ὁ κήρυξ καταβάται δικαίως; ἔ τῷ τοιούτῳ;
Τί δὲ μείζον ἔχει πῶς ἀν' ἐπ' αὐτὸν ἀδίκημα κατ' ἀνδρὸς ῥήτορος,
εἰ μὴ ταῦτα καὶ φρονῆς καὶ λέγῃ; Σὺ τοίνυν τοιούτος εὐρέτης,
εἶτα σὺ φθέγγῃ, καὶ βλέπῃ εἰς τὰ τετυπὸν πρὸς ὅσω πα τολμαῖς;
Πότερ' ἔχ ἡγῇ γνώσκῃ αὐτὸς ὅστις εἶ; ἢ τοσούτον ὕπνον καὶ λή-
θην ἀπαίτας, ἔχειν ὥτ' ἔ μεμνησθαι τὸς λόγους, ὅς ἐδνημηχόρεις
οὐ τῷ Δήμῳ, καταράμενος καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναι σοι καὶ
Φιλίππῳ πρὸς ἄλμα, ἀλλ' ἐμὲ τ' αἰτίαν σοι ταύτῃ ἐπάγῃ, τ'
ἰδίας ἐνεκα ἔχθρας, ἔκ ὅσων ἀληθῆ; Ως δ' ἀπιηγέληται
κατ' ἡ μάχῃ, ὁδὲν τέτων φρονίπας, εὐθὺς ὡμολόγης καὶ προσε-
ποιῶ

proposui; neque quicquam pro-
prium atque peculiare reservavi.
Tunc idem potes jaćtare, qui sta-
tim post pugnam ad Philippum,
ærumnarum omnium eo tempore
civitati auctorem, legatus es pro-
fectus? idque cum prius semper
munus illud recusasses.

87. Equidem quis est qui civita-
tem prodit? nonne ille qui, quæ
in animo habet, non enunciat?
Quem meritò execrari potest præ-
co? nonne hominem his moribus
imbutum? Quid enim gravius
contra Oratorem afferri potest
crimen, quàm quòd non eadem

cogitet atque enunciet? Tu igi-
tur, hujusmodi *Orator* compertus,
nunc denique verba facere atque
os horum vultumque contueri
sustines? Anne arbitraris his oc-
cultum esse qui sis? an tantum iis
somnia atq; veterum obrepisse
existimas, ut non meminerint ver-
ba illa, quæ apud populum habu-
isti, cum perniciem tibi precare-
ris, & jurares, nihil tibi cum Phi-
lippo esse commune? Postquam
verò nuntius esset nobis prælii
exitus, nihil quicquam de iis so-
licitus, statim in præpatulo ami-
citiam tibi atque hospitium cum

ποῖς φιλίαν καὶ ξενίαν εἶναι σοι πρὸς αὐτόν· τῇ μισθαρ-
νίᾳ ταῦτα μετὰπρόμενόν τε καὶ ὀνόματα. Ἐκ ποίας γὰρ
ἴσης ἢ δικάμας προφάσεως, Αἰσχίνη, τῷ Γλαυκοθέᾳ
τῆς τυμπανιστείας, ξείνῳ, ἢ φίλῳ, ἢ γνώειμῳ ἢ
Φίλιππῳ; ἐγὼ μὲν οὐχ' ὄρω ἀλλ' ἐμιοῦμαι ὅτι
τῷ τὰ τεκνὸν συμφέροντα ἀφαιεῖν. Ἀλλ' ὅμως οὕ-
τω φανερώς αὐτοῖς εἰλημμένῳ προδοῦναι, καὶ κατὰ
σαυτοῦ μίσου τῆς ὅτι τοῖς συμβᾶσι γεγνηώς, ἐμοὶ λοι-
δορῇ, καὶ ὀνειδίζεις ταῦτα, ὧν πάντες μᾶλλον ἀπίχες εὐ-
ρήσεις, ἢ ἐμέ.

πῇ. Πολλὰ καὶ καλὰ καὶ μεγάλα ἡ πόλις, Αἰσχίνη, καὶ προ-
είλετο καὶ κατάρθρωσε δι' ἐμῶν, ὧν ἔκ ἡμνημόνησε· σημεῖον δέ
χειρῶν γὰρ ὁ Δῆμος τ' ἐρῶντ' ὅτι τοῖς τετελευτηκόσι
πρὸ αὐτὰ τὰ συμβάντα, καὶ Σὲ ἐχειροτόνησε προβληθέν-
τα, καὶ ὡς εὐφρονον ὄντα, οὐδὲ Δημάδην, ἄρτι πεποιηκότα
τ' εὐρώην, καὶ Δ' Ἡγήμονα, καὶ ἄλλον ὅμοιον οὐδένα, ἀλλ'
ἐμέ.

eo constitutum fuisse profitebaris, operâ mercenariâ nomina hæc transferens & commutans. Quæ enim æqua aut iusta potest afferri ratio, ob quam Æschini, Glaucothææ tympanistriæ filio, hospes aut amicus aut etiam vel notus esset Philippus? Ego quidem video nullam. Sed mercede ab eo conductus es, ut horum commoda interverteres atque pessundares. Sed tamen, quanquam ita manifestè ab his in prodicione deprehensus es, quanquam Tu ipse post rerum exitus indicium in te fecisti, mihi tamen convitiaris ea-que exprobras, quorum quemlibet

citiùs quàm me auctorem fuisse invenes.

88. Multas quidem res pulchras & præclaras, Æschine, meis ufa consiliis instituit prospereque ges- sit civitas; quarum non adhuc oblita est: cujus quidem rei hoc erit argumentum; quòd populus cùm deligere vellet aliquem qui mortuorum laudes celebraret, iis ipsis diebus quibus recens erat cla- dis acceptæ memoria; non te, qui designatus eras, quique vocis suavitate præcelluisti; non Demadem, qui nuperrimam pacem fe- cit; non Hegemona, neque quen- quam alium è vobis deligebat, sed

ἐμέ. καὶ παρελθόντ' Σοῦ καὶ Πυθοκλέους ὥμῳ καὶ ἀναιδῶς (ὦ Ζεὺ καὶ Θεοί) καὶ κατηγερωμένων ἐμοῦ ταῦτα, ἀ καὶ σὺ νυνὶ, καὶ λοιδορουμένων, ἔπ' ἄμεινον ἐχειροτόνησεν ἐμέ. Τὸ δ' αἶπὸν οὐκ ἀγνοεῖς μὲν, ὁμῶς δὲ φράσω σοι καὶ ἐγώ. Ἀμφοτέρω ἡδέσαν αὐτοὶ τὴν τ' ἐμὴν εὐνοίαν καὶ περὶ θυμίαν, μὴ ἢ τὰ πρῶματ' ἑώρατῃον, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀδικίαν· ἀ γὰρ εὐθυνομένων τῶν πραγμάτων ἡρνεῖσθε δρομύμηνον, ταῦτ' ἐν οἷς ἐπλάσεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε. Τοὺς οὖν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν ὧν ἐφρένουσιν λαβόντες ἄδειαν, ἐχθρὸς μὲν πάλα, φανερός δὲ τὸτ' ἡγήσαντο αὐτοῖς γεγενῆσθαι· εἴτα καὶ περὶ σέθεν ὑπελάμβανον τ' ἐρῆντα τὸτ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι, καὶ τ' ἐκείνων ἀρετῇ κοσμήσοντα, μὴ δ' ὁμωρόφιον, μὴ δ' ὁμόσπονδον γεγενημένον (εἴ) τοῖς πρὸς ἐκείνους πρῶτα ξαμνύοις· μὴ δ' ἐκεῖ μὲν κωμάζειν καὶ παγανίζεν ἐπὶ ταῖς τ' Ἑλλήνων συμφοραῖς μὲν, τ' αὐτοχείρων ἔφόνον,

me. Cumque Pythocles tecum una impudenter (per Deos immortales) atque immaniter prodissset, meque iisdem de rebus, atque Tu nunc, accusasset & convitiis proscidisset; tantò propensius me creabat populus. Cujus quidem rei causam licet tu minimè nescias, ego tamen jam exponam. Nòrant illi quidem omnes tam meam erga ipsos benevolentiam, meamque in agendis rebus alacritatem & diligentiam, quàm vestram improbitatem. Quæ enim, cum lætè prospereque cederent res nostræ, jurejurando interposito negastis, eadem jam, cum in

adversa incideret civitas, professi estis. Eos igitur qui in communibus ærumnis cogitationum suarum licentiam atque securitatem sibi promittebant, inimicos quidem jampridem fuisse, tum autem deprehenso atque detecto arbitratur civitas; atque expedire censebat ut ille, qui mortuorum virtutes oratione celebraret, eorum, quibuscum pugnatura erat, neque familiaris esset neque fœderatus: neque eos, qui illic unà cum iis, qui internecionis auctores fuerunt, propter Græcorum æumnas luxuriosè comessati essent, hymnosque in Deorum lau-

φόνος, δεῦρο δ' ἐλθόντες πᾶσι· καὶ μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινομένους τ' ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ συναλγῆν.

πθ'. Τὸ δ' ἑώρων παρ' ἑαυτοῖς καὶ παρ' ἐμοί, ὧς δ' ὑμῖν ὅ· ἄρα ταῦτ' ἐμὲ ἐχθροτόνησεν, καὶ ὅχι ὑμᾶς. Καὶ ὅχι ὁ μὲν Δῆμος ὅπως· ὁ δὲ τ' τετελευτηκότων πατέρες καὶ ἀδελφοί, ὑπὸ τῷ Δήμῳ τότε ἀρεθέντες ἐπὶ ταῖς ταφαῖς, ἄλλως πως· ἀλλὰ δεόν ποιεῖν αὐτοὺς τὸ πρῶτον, ὥς παρ' οἰκειότητι τ' τετελευτηκότων, ὥσπερ τὰλλ' εἴωθε γίγνεσθαι, τῶντ' ἐποίησεν παρ' ἐμοί· εὐκόπως γόνει μὲν ὅς ἕκαστος ἐκείνῳ μᾶλλον οἰκεῖται ὡς ἐμῷ, κοινῇ δὲ πᾶσιν οὐδεὶς ἐγγυτέρῳ· ὦ ὅτι τὸ ἐκείνους σωθῆναι, καὶ κατορθῶσαι μάλιστα διέφερεν, ἔστι καὶ παρόντων, ἀ μίποτ' ὄφελον, τ' ὑπὲρ πάντων λύπης πλεῖστον μετέιχε. Λέγε δ' αὐτῷ τὸ τοῦ ἐπιγράμματος, ὃ δημοσίᾳ προείλετο ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπιγράψαι· ἵν' εἰδῆς, Αἰχμῆ, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ, σαυτὴν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντιν ὄντα, καὶ μισρὸν. Λέγε.

ΕΠΙ-

dem cantassent, huc demum reverbos honore affici putabat: neque fictâ voce & fletu simulato eorum clades lamentari oportere, sed ex animo cum ipsâ lugere.

89. Quod cum in se, tum in me præfertim, in vobis verò minimè inesse videbat populus; itaque me, non vos huic muneri præfecit. Nec solum à populo ita factum est; sed neque mortuorum patres & fratres, ad funus celebrandum à populo creati, aliter fecerunt: cum enim eos epulum dare oporteret, hoc ipsum tanquam apud mortuorum familiarem atque affinem, quemadmodum alia ejus-

modi fieri solent, apud me instituendum voluerunt. Affinitate enim singuli singulis conjunctiores erant, quam ego; communiter autem nemo illis me erat propinquior: cujus enim maximè intererat, ut ii incolumes fervarentur, remque feliciter gererent, is, cum cladem eam (quam utinam nunquam passi fuissent) acceperant, doloris maximam partem sustinebat. Recita verò homini illud Epigramma, quod iis publicè inscribi decrevit civitas: ut ex hoc etiam intelligas, Æschine, te calumniatorem esse, atque nebulonem nequissimum. Recita.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Οἶδε πάτρας ἑνεκα σφετέρας, εἰς δύνει ἔθεντο

Οπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.

Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος, οὐκ ἐσάωσαν

Ψυχὰς, ἀλλ' αἰδῶ κοινὸν ἔθεντο βεράδιω,

Οὐνεκεν Εὐλυών, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες,

Δαλοσύνης τυχερὰν ἀμφὶς ἔχουσιν ὕβριν.

Γὰρ δὲ πατεῖς ἔχει κόλποις τ' πλεῖστα καμώντων

Σώματ' ἐπεὶ θνητοῖς οὐκ Διὸς ἦδε κείσις.

Μηδὲν ἀμαρτεῖν ὅτι Θεῶν, καὶ πάντα κατορθῶν

Εν βιοτῇ μοῖραν δ' ὅτι φυγεῖν ἔπορεν.

ζ'. Αἰχμαῖς, Αἰσχίνῃ, καὶ ἐν αὐτῷ τέτρω, ὡς [Τὸ μηδὲν ἀμαρτεῖν ὅτι Θεῶν, καὶ πάντα κατορθῶν;] Οὐ γὰρ συμβέβηκε τῷ ὅτι κατορθῶν τοὺς ἀγωνιζομένους ἀνεθῆκε δυνάμιν, ἀλλὰ τοῖς Θεοῖς. Τί οὖν, ὦ κατάρχατε, ἐμοὶ περὶ τέτρων λοιδορῇ, καὶ λέξεσ, ἀ σὺ καὶ τοῖς σοῖς Ὁ Θεοὶ τρέψαντες εἰς κεφαλῶν;

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Hi bello ob Patriam gesto, repul-
lere retrorsum

Bellantum adversos, Marte fa-
vente, globos :

Ut sese exereret fortis metuenda-
que virtus,

Lucrosum lethi nemo refugit
iter.

Ut Græci arcerent communem e
speribus hostem,

Nec gererent vili colla subacta
jugo.

Horum animas Fatum abripuit,
sed corpora servat

*Composita in charo patria terra
sinu.*

*Nil peccare Deum est, rectoque a-
gere omnia cursu;*

*Sed Fati certa est nec fugienda
manus.*

90. Audis, Æschine, ab hoc ipso Epigrammate, quod [Nil peccare Deum est, rectoque agere omnia cursu?] Nulli nempe suavori aut consiliario militum res gestas prosperandi potestatem permittit, sed Diis immortalibus. Cur igitur, sceleratissime, me de istis calumniaris? cur ista maledicus effutis, quæ in te tuorumque capita Dii, precor, conver-
tant?

κεφαλῷ; Πολλὰ ποίνω, ὦ Ἄνδρες Ἀθιναῖοι, καὶ ἄλ-
 λα κατηγρηκότ' αὐτοῦ καὶ κατεφεισμένου, ἐν μά-
 λιστ' ἐθαύμασα ἅπαντων, ὅπ' ἤν' συμβεβηκότων τό-
 τε τῇ πόλει ἀναμνηθεῖς, οὐχ ὡς ἂν εὖνοις, ὅδ' ἐδί-
 κατ' πολίτης ἔρχετο γνώμῃ, οὐδ' ἐδάκρυσεν, οὐδ'
 ἔπαθεν οὐδὲν τοιοῦτον τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἐπάρας τὴν φω-
 νὴν, καὶ γενηθὼς, καὶ λαρυγγίζων, ἔετο μὴ ἐμοῦ κα-
 τηגרῆν διλονόπῃ, δειγμα δὲ ἔξέφερε καθ' ἑαυτοῦ, ὅ-
 π' ὅπ' τοῖς γεγενημένοις ἀνιερθεῖς ὅδ' ἐν ὁμοίῳ ἔρχετοῖς
 ἄλλοις. Καὶ τοὶ δὲ νόμων καὶ τῆς πολιτείας φά-
 σκοντα φροντίζειν, ὥσπερ οὗτ' νυνὶ, καὶ εἰ μηδὲν
 ἄλλο, τοῦτό γ' ἔχειν δεῖ, τὰ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦ-
 τὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς, καὶ μὴ τῇ θεωραρέσει τῶν κοι-
 νῶν, ὅτ' τῶν ἐναντίων μέρει τεταχθῇ· ὃ σὺ νυνὶ πε-
 ποιηκὼς εἶ φανερός, ἐμὲ πάντων αἵτιον, καὶ δι' ἐμὲ εἰς
 τραύματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν, οὐκ ἄπο τῆς
 ἐμῆς

tant? Inter alia igitur infinita, Athenienses, quæ mihi objecit & in me confinxit Æschines, unum sanè est quod præcipuè demiror, quòd cùm publicas calamitates, quæ Civitati nostræ tunc temporis accidebant, pleno ore commemoraret, non eâ mente fuerit, quam vir bonus ac justus amanque patriæ civis præstitisset, non unam lacrymam effuderit, neque revera intus doluerit; sed elatâ voce, geminato gaudio, inflatoque gutture, putârit quidem mihi crimen inferre, dum interea apertum de seipso proferret indicium, quali tunc animo Reipubl. misérias in-

tueretur, quàm aliorum civium dissimili. Et sanè eum, qui Legibus & Reipubl. administrationi omni curâ prospiciendum esse adeò frequenter monet, ut istum modò Æschinem audiistis, eum, inquam, (si nihil aliud profiteatur) tamen hoc saltèm animo esse oportet, ut de iisdem rebus lætetur, easdemque lugeat, propter quas alii gaudent, de quibus alii affliguntur; neque publicis rerum gerendarum rationibus contrariam insistat viam: quod profectò te, Æschine, fecisse nemo non videt, dum me de omnibus crimineris, civitatemque in adver-
 fas

ἐμῆς πολιτείας, ὧδὲ τραγέσσεως ἀρξάμενών ὑμῶν τοῖς Ἑλλήσι βοηθεῖν. Ἐπεὶ ἔμοιγ' εἰ τοῦτο δοθείη πρὶ ὑμῶν, ποσαῦτα δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἠναίπωσθαι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ τρατημῶν, μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν ὧν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε. Ἀλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ ταῦτα φήσαιμι (ἀδικοῦν γὰρ ἂν ὑμᾶς) οὐτ' ἂν ὑμεῖς εὖ οἶδ' ὅπ' συγχωρήσατε. ὅπως τ' εἰ δίχμα ἐποίει, οὐκ ἂν ἔνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ ἔχθρας, πὰ μέγιστα τῇ ὑμετέρων καλῶν ἐβλαπτε καὶ διέβαλλεν.

ζα'. Ἀλλὰ τί ταῦτ' ὀπιπμῶ, πολλῶς χετλιώτερα ἄλλα κατηγορηκότ' αὐτοῦ καὶ κατεφευγμένου; Ὅς γὰρ ἐμοῦ Φιλιππισμῶν (ὦ Γῆ καὶ Θεοὶ) κατηγορεῖ, τί οὐτ' οὐκ ἂν εἴποι; Καί τοι, νῆ Ἡρακλέα καὶ πάντας τοὺς Θεοὺς, εἰ γ' ἐπ' ἀληθείας δέοι σκοπεῖσθαι, τὸ κατεφεύδεσθαι καὶ δι' ἔχθραν πλὴν ἀνελόντας ἐκ μέσου, πίνας ὡς ἀληθῶς εἰσιν, οἷς ἂν εἰκότως καὶ δι-

καίως

fas res propter me incidisse dicas, cum vos, *Athenienses*, non mea consilia secuti *sed vestra voluntate adducti*, Græcos auxilio juvare institueritis. Nam si hoc mihi à vobis daretur, *si fateremini scilicet*, vos meo hortatu persuasos esse ut dominationi illi, quæ in Græcos omnes comparata est, omni vi resisteretis; certè majus mihi donum impertitum fuisset, quàm universa illa quæ aliis tribuistis. Sed non hæc dicam, (nam injuriosè essent dicta) vosque mihi, *si ita facerem*; nequaquam assensuros esse cognovi: at iste, si bonum civem præstitisset, nun-

quam sanè contumeliis ea exagitatset, quæ vos inter prima civitatis commoda semper reposuistis.

91. Quorsum verò adeò acerbè in hæc invehor, cum multò graviora adhuc supersint, quæ iste in me maledicè confinxit? Qui mihi etiam id objecit, quòd cum Philippo fecerim, quid iste tandem dicere dubitabit? Et profectò per Herculem Deosque omnes immortales juro, si mendaciis contumeliisque omnibus, quibus propter odia privata homines sese invicem afficiunt, è medio sublati, ipsam rei veritatem indagare oporteat, & qui demum sint illi in quos

καίως τ' ἤ γεγεννημένων ἀπ' αὐτῆς κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες, τὰς ὁμοίους τὴν ἑαυτῶν πόλεων εὐρεῖς πᾶσι, ἔχ' ἑαυτοὺς. Οἱ δ' αὖτε ἀδελφεὶ τὰ Φιλίππου πρῶτα καὶ κοινῇ μικρὰ, πολλάκις προλεχόντων ὑμῶν, καὶ παλαιολόντων, καὶ διδασκόντων τὰ βέλπιστα, τὴν ἰδίαν ἕνεκ' αἰχροκερδείας, τὰ κοινῇ συμφέροντα προείναι τὰς ὑπάρχοντας ἕκαστοι πολίται ἕξαπατῶντες καὶ ἀφαιρῶντες, ἕως δ' ἄλλος ἐποίησεν. Θεσσαλὸς Δάοχος, Κινέας, Θρασύδαμος. Αἰχιδάος Κερκιδᾶς, Ιερώνυμος, Εὐκαλπίδας. Αἰγίος Μύρτις, Τελάδαμος, Μνασέας. Ηλείος Εὐξίθεος, Κλεόπμοις, Αἰστῆχμος. Μεσσηνίος Αἰφιλιάδου τοῦ Θεοῦ ἐχθρῶ πῶδες, Νέων, καὶ Θρασύλοχος. Σικυονίος Αἰστῆρας, Επιχάρης. Κορινθίος Δείναρχος, Δημάρτος. Μεγαρέας Ποιόδωρος, Ελιξίος, Πείλας. Θηβαῖος Τιμόλαος, Θεογείτων, Ανεμοίτας. Εὐβοέας Ιωπάρχος, Κλείταρχος, Σωσίστρατος. ὅτι λέγει με λέγοντα ἡ ἡμέρα τὰ τὰ πρῶτον ὀνόματα. Οὗτοι

πάντες

quos istarum calamitatum culpam meritò transferamus, diligenter exquirere; tales reperiemus in singulis Græciæ civitatibus fuisse, qualem hunc *Æschinem in vestra civitate vos ipsi conspexistis*, non qualem ego me perpetuo præstiti. Qui, cum res Philippi incerto adhuc in statu essent, commeatibusque parum ei suppeteret, quanquam nos etiam prædiceremus, hortaremur, iisque optima ostenderemus, ita sordide ad rem suam privatam sunt attentī, ut Reipubl. commoda deferrent, suosque singuli cives partim dolo circumvenirent, partim muneribus corrumpere, do-

nec omnes in servitutem redegerent: Thessalos Daochus, Cineas, Thrasylæus; Arcadas Cercidas, Hieronymus, Eucalpidas; Argivos Myrtis, Teladamus, Mnaseas; Eliæos Euxitheus, Cleotimus, Aristæchmus; Messenios Neon & Thrasylæochus, Philiadis inveni Diis hominis filii; Sicyonios Aristrat, Epicrates; Corinthios Dinarclus, Demaratus; Megareses Prædorus, Helixus, Perilaus; Thebanos Timolaus, Theogiton, Anemoetas; Eubæos Hipparchus, Clitarchus, Sositrat: dies me deficeret, si omnium proditorum tantum nomina recenserem. Hi omnes

πάντες εἰσιν, Ἄνδρες Ἀθιναῖοι, τῶν αὐτῶν βυβλῶν μαρτύρων ἐν ταῖς αὐτῆς πατείαις, ὧν ὡς οὗτοι πρὸ ὑμῖν, ἄνθρωποι μαρτυροῦντες, καὶ κόλακες, καὶ ἀλάστορες· ἡκρωτιστασμένοι τοῖς ἑαυτῶν ἑκαστοὶ πατέρας· τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, ὡς πρὸς μὲν Φιλίππῳ, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρῳ τῇ γὰρ μετῴντες καὶ τοῖς ἀσπίστοις τὴν εὐδαιμονίαν· τὴν δὲ ἐλευθερίαν, καὶ τὸ μηδὲνα ἔχειν δεσποτικῶν αὐτῶν, (ἃ τοῖς προτέροις Ἑλλήσιν ὅροι τῶν ἀγαθῶν ἦσαν καὶ κανόνες) ἀνατεπροφότες.

ἰβ'. Ταύτης τοίνυν τῆς ἔτιως ἀρχῆς καὶ διεβοήτης συστάσεως καὶ κακίας, μᾶλλον δ', ὧς Ἄνδρες Ἀθιναῖοι, προδοσίας (εἰ δέ τι μὴ ληρεῖν) τῆς τῆς Ἑλλήνων ἐλευθερίας, ἥ τε πόλις ὡς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀνάπτεται γήρηνεν ἐκ τῆς ἐμῆς πολιτευμάτων, καὶ ἐγὼ παρ' ὑμῖν. Εἰπά μ' ἐρωτᾶς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξίως τιμᾶσθαι; Εγὼ δὲ σοι λέγω, ὅτι τῶν πολιτοδομῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι διαφθαρέντων ἀπάντων, ἀρχαμδῶν ἀπὸ σοῦ, ὡς πρὸς μὲν ὑπὸ Φιλίππῳ,

omnes quos modo memoravi, Athenienses, in suâ singuli patriâ eadem consilia fuscipiebant, quæ isti homines iniqui, adulatores impurissimi, Reipubl. pestis & perniciës, apud vos in vestrà civitate sequebantur: qui suas singuli patrias earumque utilitates labefactabant; qui olim Philippo, & nunc etiam Alexandro libertatem suam sponte prodebant, ventre & rebus turpissimis felicitatem meriti, libertatem verò vitamque ab omni imperio solutam (qui veteribus Græcis fines erant præfiniti, norma que illa præscripta ad quam res gestas suas ii dirigere perpetuò sole-

bant) penitus evertentes.

92. Ab hujusce igitur turpis famolissimæque seditionis ac nequitiae, seu potius, Athenienses (ne nugis nimis indulgeam) proditæ Græcorum libertatis crimine, tum nostra civitas apud omnes homines immunis est, quod quidem ad meam in Republ. administrationem spectat; tum ego apud vos culpâ vaco. Et me percunctaris, cujusnam ergo virtutis coronâ donari postulem? Ego autem tibi respondeo, quoniam, cum omnes Græciæ principes & gubernatores, quorum te primum nuncupare fas est, prius quidem a Philippi,

λίππυ, ἴδν δ' ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ἐμὲ ἔτε κακὸς, ἔτε φιλα-
 θρωπία λόγων, ἔτε ἐπαγγελίων μέγεθος, ἔτ' ἐλπίς, ἔτε φό-
 βος, ἔτε χάρις, ἔτ' ἄλλο ὅδδ' ἐπ' ἤρην, ὅδδ' ἐπερηγέγετο,
 ὦν ἔκρινα, δικαίων καὶ συμφερόντων τῇ πατρίδι, ὅδδ' ἐπερδύ-
 ναμ. Οὐδ' ὅσα συμβεβέλευκα πρόποτε τῆτοισιν, ὁμοίως ὑ-
 μῖν, ὥσπερ ἀνείειν περὶ τῆς, ῥέπων ὅτι τὸ λῆμμα συμβε-
 βέβληκα. Ἄλλ' ἀπ' ὀρθῆς, καὶ δικαίας, καὶ ἀδιαφθόρου καὶ ψυ-
 χῆς, πάντα μοι πέπρακ'. Καὶ μεγίστων δὲ τραυμάτων
 τ' κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων προσας, πάντα ταῦτα ὑγιᾶς καὶ
 δικαίως πεπολίτευμαι. Διαταῦτ' ἀξιώματα.

ζγ'. Τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες,
 καὶ τὴν ταφρέαν, ἀξία μὲν χρεῖται καὶ ἐπαίνει κρίνω
 πᾶς ὃ οὐ; πόρρω μὲντοι πᾶ τῶν ἐμαυτῶ πεπολιτω-
 μένων πῆμα. Οὐδ' ὃ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίν-
 θοις ἐγὼ, ἐδ' ὅτι τῆτοις μέγιστον τ' ἐμαυτῷ φρονῶ. Ἄλλ'
 εἰάν (δ) ἐμὸν τειχισμὸν βέλει δικαίως σκοπεῖν, εὐρήσεις
 ὅπλα,

lippo, nunc ab Alexandro cor-
 rupti essent, me neque tempora,
 neque verborum illecebræ, neque
 promissorum magnitudo, neque
 spes, neque timor, neque gratia,
 neque aliud quippiam perpulit,
 neque allexit ut quicquam eorum,
 quæ civitati propria aut commoda
 arbitraber, abalienarem: quoniam
 quæcunque Reipublicæ suadebam
 non ad quæstum quasi in trutinâ
 inclinans, quemadmodum vos,
 suadebam; sed à recti atque in-
 corrupti animi instituto, quicquid
 ego pro civitate gessi, deprompsi:
 quoniam, cum multo majoribus

rebus, quàm omnes mei temporis
 homines, præfectus essem, has
 omnes intègrè & feliciter tractavi;
 propter has (*inquam*) causas præ-
 mium postulo.

93. Hanc autem meam muro-
 rum fossarumque refectionem,
 quam tu calumniis infectatus es,
 gratiâ atque prædicatione dignam
 iudico: quidni enim? sed tamen
 hanc inter res à me gestas non
 repono. Non enim lapidibus &
 lateribus civitatem stabilivi, neq;
 in his gloriandum mihi esse arbi-
 tror: sed si mea pro Republicâ
 munimenta iustè velis perpendere,
 arma,

ὄπλα, καὶ πόλεις, καὶ τόπους, καὶ λιμένας, καὶ ναῦς, καὶ πολλοὺς ἰσχυροὺς, καὶ τὰς ὑπὲρ τούτων ἀμυνομένους. Ταῦτα ὠρουβαλόμην ἐγὼ πρὸς τὴν Ἀθηναίων, ὅσον ἡ ἀνθρώπινος λογισμὸς δυνατὸν· καὶ τούτοις ἐτείχισα τὴν χώραν, ἔχοντες τὸν κύκλον μόνον τῆς Πειραιῶς, ὅθεν ἔστιν Ἀττικὴ. Οὐδὲ γὰρ ἡττήθη ἐγὼ τοῖς λογιμοῖς Φιλίππου (πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ)· ἔδωκε ταῖς πᾶσι σκευαῖς. Ἄλλ' (α) τὸν συμμάχων στρατηγόν, καὶ αἱ δυνάμεις τῇ τύχῃ. Τίνες αἱ τούτων ἀποδείξεις; καταργεῖς καὶ φανερά.

94. Σκοπεῖτε δὲ. Τί χρεὶν τὸ εὖ γενεὴν πολίτῳ ποιεῖν, τί τὸ μὴ πάσης ἀπειρίας καὶ ἀσθενείας καὶ ἀδυναμίας ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον; ἔκ ἐκ μὲν θαλάσσης τὴν Εὐβοίαν περιβαλέσθαι πρὸς τὴν Ἀθηναίων; ἐκ δὲ τῆς μεσογείας, τὴν Βοιωτίαν; ἐκ δὲ τῆς πρὸς Πελοπόννησον τόπων, τὰς ὁμορίας ταύτης; καὶ τὴν σιτοπομπήν, ὅπως ὥστε πᾶσαν φιλίαν ἄχει τῆς Πειραιῶς κομισθῆσεται, προϊδέσθαι; καὶ τὰ μὲν σωσάτωσαν τῶν ὑπαρχόντων, ἐκπέμποντα βοήθειας, καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα,

arma, urbes, regiones, portus, naves, equorum militumque multitudinem civitati meâ operâ comparatam invenies. His ego præfidiis Atticam munivi, quanta humanâ prudentiâ excogitari poterant; his ego totam regionem, non modò Piræei aut Urbis circuitum, cinxi & firmavi. Neque verò confiliis Philippi (multum autem abest) nec apparatu victus sum; sed illi sociorum nostrorum copias atq; præfectos subiecit fortuna. Quænam verò harum rerum argumenta possum proferre? luculenta sanè atque manifesta.

94. Ea autem *argumenta* ita perpendite. Quid facere oportuit civem benevolum, atque omnium cum prudentiâ, sedulitate, ac justitiâ patriæ suæ commodis consulentem? nonne à mari Eubœam Atticæ tanquam obicem & propugnaculum opponere? à mediterraneâ parte, Bœotiam? ab iis locis quæ versùs Peloponnesum sunt, populos huic conterminos? nonne quomodo frumenti omnium securitate ad Piræeum usque supportaretur, providere? & alia quidem jam antè parta tueri, auxilia emittendo, dicendo, decernendo,

τὸ Προκόννησον, τὸ Χερρόνησον, τὸ Τένεδον ; τὰ δ' ὅπως οἰκῆα καὶ σύμμαχ' ὑπάρξῃ, περᾶσαι, τὸ Βυζάντιον, τὴν Ἀβυδον, τὴν Εὐβοίαν ; καὶ τὸ μὲν τοῖς ἐχθροῖς ὑπαρχουσὶν δυνάμεων ταῖς μεγάλαις ἀφελῆν ; ὣν δ' οὐδέποτε τῇ πόλει, ταῦτα προδοῦναι ;

ζέ'. Ταῦτα τοίνυν ὑμῖν ἀπαντα πέπρακται τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι, καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτεύμασιν· ἃ καὶ βεβηλευμένα, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐὰν ἄνευ φθόνου τις βέλῃται σκοπεῖν, ὁρθῶς εὐρήσει, καὶ πεπραγμένα πάση δικαιοσυνῇ, καὶ τὸ ἐκάστη καμρὸν ὃ παρεγένετα, ὃ δ' ἀγνοηθέντα, οὐδὲ προδοθέντα ὡς ἐμοῦ· καὶ ὅσα εἰς ἀνδρὸς ἑνὸς δυνάμει καὶ λογισμῷ ἦκεν, οὐδὲν ἐλλειφθέν. Εἰ δὲ ἢ Δαίμονός πινθη, ἢ τύχης ἰσχυρὸς, ἢ στρατηγῶν φαυλότης, ἢ τῶν προδιδόντων ταῖς πόλεις ὑμῶν κακία, ἢ πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμῆνατο τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτρεψε τί Δημοσθένης ἀδικεῖ ; Εἰ δ' οἶμαι ὡς ἐγὼ παρ' ὑμῖν καὶ τιῶν ἐμαυτοῦ τάξι, εἰς οὗ ἐκάστη τῶν ἑλλωίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δ'

nendo, Proconnesum, Chersonesum, Tenedum? alia autem ut amicitia nobis & societate conjungerentur, effectum dare, Byzantium, Abydus, Euboea? nonne maximam copiarum partem, quas habebant hostes, auferre; atque in quibus nostra defecit civitas, ea acquirere atque adungere?

95. Ea igitur omnia decretis meis atque consiliis consecutus sum. Quæ quidem, Athenienses, si absque invidia rem vultis perpendere, & rectè à me esse cogitata, & justissimè reperietis: nullam porro rerum agendarum

opportunitatem aut prætermisam à me aut ignoratam aut proditam; sed ea omnia, quæ unius hominis prudentia ac facultas consequi poterat, perfecta esse videbitis. Quod si Dei cujusdam seu fortunæ violentia, seu imperatorum nequitia, seu eorum qui urbes vestras prodebant scelus, seu hæc omnia simul conjuncta rerum summam labefactabant, donec penitus perdidissent: quā in culpa erat Demosthenes? Sin autem qualis ego pro loco meo atque ordine apud vos fui, unus talis in singulā Græciæ civitate fuisset; immo si

δ' εἰ ἓνα ἄνδρα μόνον Θετταλία, καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρχαδία, ταῦτα φρονέοντα ἔχον ἐμοί, ὁδοεῖς ὅτε τ' ἔξω Πυλῶν Ἑλλήνων, ὅτε τ' εἴσω, τοῖς παρῶσι κακοῖς ἐκέχρητ' ἄν. ἀλλὰ πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι, καὶ αὐτόνομοι, μὴ πάσης ἀδείας ἀσφαλῶς ἐν εὐδαιμονίᾳ τοῖς ἑαυτῶν ὥκην πατρίδας, τ' ποσάτων καὶ ποιότων ἀγαθῶν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις ἐχόντες χάριν δι' ἐμέ.

47. Ἴνα δ' εἰδῆτε, ὅτι πολλῶ τοῖς λόγοις ἐλάττωσι ἡρώμεν τ' ἔργων, εὐλαβέμεθα τ' φρόνον, λέγε μοι ταῦτ', καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν (C) ἀριθμὸν τ' βοηθειῶν καὶ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πρέσβειν, Αἰσχίνη, (C) καλὸν καὶ κατὰ πολίτην δεῖ (ὧν κατορθουμένων μὲν, ὧ Γῆ καὶ Θεοί, ἐν μεγίστοις ἀναμφοσιότητος ὑπῆρχεν εἰ), καὶ τὸ δικαίως πρὸς ἑαυτὸν ὡς ἑτέρως δὲ συμβάντων, τὸ

si unum tantummodo habuisset Theffalia, unum Arcadia, qui eadem atque ego cogitaret, nemo Græcorum aut extra aut intra Py-las ærumnas hæce in quibus nunc est, sustineret: sed omnes libertate suâ freti, suoque arbitrio vi-ventes, omni denique securitate, otio, atque felicitate abundantes, suas ipsarum patrias incolerent; atque horum omnium beneficio-rum, quæ meâ operâ compara-bam, vobis, Iudices, cæterisque Atheniensibus haberent gratiam.

96. Atque ut probè intelligatis verba, quibus utor, tenuiora multò

esse quàm facta, ideo quòd ab invidiâ caveam; sume hanc ta-bellam, & numerum auxiliorum, quæ decretis meis comparata sunt, recense.

NUMERUS AUXILIORUM
secundum Demosthenis Decreta.

Hæc atque his similia facere de-buit civis bonus atque honestus (quæ si prosperè & ex sententiâ cessissent, in amplissimò rerum statu, per Deos immortales, nobis esse licuisset, idque sine ullius in-juriâ: cùm verò aliter contigerit, hoc

τὸ γὰρ εὐδοκιμεῖν ὀφείλει, καὶ τὸ μηδὲν ἀμείβεσθαι τὴν πόλιν μηδὲ τὴν ὀφθαλμοῖς αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζειν, τὴν οὕτω τὰ πρᾶγματα κείνασαν) ὅ μὲν Δὲ ὅσον ἀποστάντα τῷ συμφερόντων τῇ πόλει, μισθώσαντα δ' αὐτὸν τοῖς ἐναντίοις, τοὺς ὑπὲρ τῷ ἐχθρῶν κινεῖν ἀντὶ τῷ πατρὶδος θεραπεύειν. ὅθεν τῷ μὲν πρᾶγμα ἀξία τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν καὶ γράφειν, καὶ μένειν ὅτι τῶν βαρβάρων· ἐὰν δὲ τις ἰδίᾳ πλὴν λυπήσῃ, τὸτο μεμνησθαι καὶ τηρεῖν, ὅθεν ἡσυχίαν ἄρχει ἀδικον καὶ ὑπερβολὴν, ὡς Σὺ ποιεῖς πολλάκις.

Ἰς' Ἐστὶν ὅσον ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα τῇ πόλει, ἣν οἱ πολλοὶ τῷ πολιτῶν ὕμῳ ἀπλᾶς ἀγέει. Ἀλλ' ὅ τινος ἄρχει τὴν ἡσυχίαν (πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ) ἀλλ' ἀποστὰς, ὅθεν αὐτῷ δοξῇ, τῷ πολιτείας (πολλάκις δὲ δοκεῖ) φυλάττειν ὅτι νῖκα ἐστὶ μετὰ τοῦ σωεχῶς λέγοντος· καὶ ὅθεν τῆς τύχης πᾶσι συμβέβηκεν ἐναντίωμα, ἢ ἄλλο πλὴν δύσκολον γέρονε, (πολλὰ

hoc saltē restat, quod bene audiamus, quod nemo civitatem nostram ejusve consilium criminetur, sed fortunam solam, quæ rerum eventum ita constituit, reprehendat) hæc inquam facere debuit civis bonus, non à Republicæ utilitate se subtrahere, non operam mercedis ergo adversariis navare, eorumq; potius quàm patriæ temporibus inservire; non eum, qui res civitate dignas & dicere & decernere ausus fuerit, & in iisdem strenuè perstiterit, calumniis insectari: non denique siquam privatam acceperit injuriam recordari aut in memoriâ tenaciter

custodire; neque otium agere injustum atque suboccultum; quæ tu facis sæpissimè.

97. Est enim, Athenienses, aliud quod otium justum & ab omnibus concessum Republicæ vehementer utile, quo cives plerique honestè aliquando sunt usi. Sed iste non tale otium, sed longè diversum amplexus est: à Republicâ enim, quandoque libuerit (& persæpe quidem libet) se subtrahens, speculatur atque observat, quando aut vos oratoris assidue dicentis tædio affecti sitis; aut grave atque adversum aliquid à fortunâ, aut aliunde acceperit civitas; (multa

(πολλὰ δὲ τὰ ἀνθρώπινα) εἴτ' ὅτι τῷ τούτῳ καμῶ
 ῥήτωρ Ἰσαΐνης ἐκ τῆς ἰσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἐφάνη,
 καὶ πεφωνασκηκῶς, καὶ σιμειλεχῶς ῥήματα καὶ λόγους,
 σιμείρει τούτοις σαφῶς καὶ ἀπινύσσει, ὅησιν μὲ ὁδεδεμίαν
 φέρονται, οὐδὲ ἀγαθοῦ κτήσιν ὁδεδενός· συμφορὰν δὲ τῷ
 τυχόντι τῶν πολιτῶν, καὶ κοινῶς ἀσχυίῳ. Καὶ τοιαύ-
 τῆς τῆς μελέτης καὶ τῆς ὀπιμελείας, Αἰσχίνη, εἴπερ ἐκ ψυ-
 χῆς δικαίας ἐγένετο καὶ τὰ τῆς πατείδος συμφέροντα προη-
 ρημῶν, τοὺς καρπούς ἔδει γενναίους καὶ καλοὺς καὶ πᾶσιν
 ὠφελίμους (εἰ), συμμαχίας πόλεων, πόρους χρημάτων, ἐμ-
 πορείου καὶ ἀσχυίῳ, νόμων συμφερόντων θέσης, τοῖς ἀπ-
 δειχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐναντιώματα. Τέτων γὰρ ἀπάντων ἡ
 ἐκ τοῖς ἀνω χρόνοις Ἰξέταισι, καὶ ἔδωκεν ὁ παρελθὼν
 χρόνος πολλὰς ἀποδείξεις ἀνδρὶ καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ· οἱ
 οἷς ἑδαιμὸς σὺ φανήσῃ γεροντῶς, οὐ πρῶτον, ἢ δεύτερος,
 οὐ τρίτον, οὐ τέταρτον, οὐ πέμπτον, ἢ ἕκτος, ἢ χ

ὁπο-

(multa autem in humanâ vitâ ac-
 cidunt incommoda) tum illic ex
 otioso atque taciturno, veluti sub-
 itus quidam turbo, orator evadit;
 & voce exercitatâ & canorâ pro-
 diens, ingentem nominum ac ver-
 borum congeriem accumulat, ea-
 que connectit, & clarè unoque
 spiritu pronunciat; quæ quidem
 nullius unquam utilitatis aut bonæ
 alicujus rei fructum ferebant, sed
 cuilibet civi calamitatem Reique
 publicæ dedecus importabant.
 Et quidem hujusce curæ atque
 studii, Æschine, si modò ab ani-
 mo sincero & Reipublicæ com-
 modis consulente profecta fuisset

sent, præclaros sanè fructus & co-
 piosos omnibusque utiles esse o-
 portebat, urbium nimirum socie-
 tates, pecuniæ subsidia, mercatu-
 um structuras, legum utilium la-
 tiones, atque adversus manifestos
 Reipublicæ inimicos susceptas si-
 multates. Hæc enim superiore
 memoriâ spectari & dispici sole-
 bant: & præteritum tempus viro
 bono atque honesto *voluntatis*
 suæ indicandæ occasionem sæpe
 porrexit: quo in numero tu nun-
 quam comperieris interfuisse, non
 primus, non secundus, non ter-
 tius, non quartus, non quintus,
 non sextus, nullum denique lo-
 cum

ὁποσοῦν οὐκοῦν, ἐπεὶ γὰρ καὶ ἡ πατρις κτάνετο.
 Τίς γὰρ συμμαχία σοῦ πρᾶξαντ' ἄγερονε τῇ πό-
 λει; τίς δὲ βοήθεια, ἢ κτήσις εὐνοίας ἢ δόξης; τίς
 δὲ πρεσβεία; τίς ἀφαικονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐπιμο-
 τέρα γέρονε; τί τῶν οἰκείων, ἢ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ
 ξενικῶν, οἷς ἐπέσης, ἐπιπύρρωται ἀπὸ σέ; ποῖα τελέ-
 ρεις, ποῖα βέλη, ποῖοι νεώσοικοι; τίς ἐπισκόλῃ τει-
 χῶν; ποῖον ἰσχυρὸν; τί τῶν ἀπάντων σὺ χεῖρισμ' ἔ-
 ει; τίς ἢ τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ καὶ
 κοινὴ βοήθεια χρημάτων ὡς σοῦ; ὁδὲμία. Ἀλλ' ὦ
 τῶν, εἰ μηδὲν τούτων, εὐνοία γὰρ καὶ πρᾶξις ποῦ;
 πότε; ὅστις, ὦ πάντων ἀδικώτατε, οὐδ' ὅτε ἅπαν-
 τες ὅσοι πώποτ' ἐφθέρξαντο ἐπὶ τοῦ βήματ', εἰς σω-
 τηρίαν ἐπέδιδσαν, καὶ τὸ τελευτάων Αἰσχρονομία τὸ
 συυελεγμῶν ἀργύριον εἰς τὴν ἐπιπύρρην, ὅτε τότε
 οὔτε παρήλθες, οὔτε ἐπέδωκας ὅθεν ὅδε ἀπορῶν. πῶς
 γδ;

cum ibi obtines. Si enim ita se res haberet, tuâ operâ amplificata esset civitas. Quæ enim societas à Te civitati comparata est? quæ auxilia, quæ benevolentix atque gloriæ possessio? quæ legatio, aut administratio tua civitatis gloriam augebat? Quid rerum domestica- rum, aut Græcanicarum, aut exter- narum, cui tu eras præfectus, te auctore instauratum est? quæ- nam triremes, quæ arma, quæ na- valia, quæ murorum structura, quinam equitatus tuâ operâ quæ- situs est? quâ denique in re te u- tilem præbuidisti? quando aut di- vites aut egenos liberali ac cive

dignâ donatione juvisti? nun- quam profectò. Sed heus in- quiet aliquis, tametsi nihil horum ab Æschine factum sit, tamen ei deest neque studium nec be- nevolentia. Quorsum verò? quo- modo tu potes esse *benevolus*, qui (ὁ omnium mortalium iniquissi- me) ne tunc quidem, cum alii om- nes, quicunque è suggestio unquam erant concionati, aliquid in Rei- publ. usus conferrent, cum ipse denique Aristonicus, ut amissam dignitatem recuperaret, pecuniam persolveret, ne tunc, inquam, u- nam drachmam largitus es; non quòd esses pauper: quî enim tu pauper,

γὰρ ὅς γε κεκληρονόμηκας μὲν τῶν Φίλων τοῦ κη-
δεσθὸς ἡρημάτων πλείονων ἢ πέντε ταλάντων· διτάλαν-
τοι δ' εἶχες ἔρανον δωρεάν ὡς τῶν ἡγεμόνων τ' συμ-
μοριῶν, ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὴν τετραρχικὸν νόμον. Ἀλλ'
ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρὲντ' ἐμαυ-
τὸν ἐκκρούσω, ὡς ἀλείψω ταῦτα· ἀλλ' ὅτι οὐχὶ δι'
ἐνδείαν οὐκ ἐπέδωκας, ἐκ τούτων δῆλον, ἀλλὰ φυλάττων
τὸ μηδὲν εἰσπτόν γενέσθαι ὡς σὺ τοῦτοις οἷς ἀπαν-
τα πολιτεύῃ.

ζη'. Εν πῶν οἷω σὺ νεαῖας, καὶ πτωχὸς λαμωρὸς·
ἡνὶκ' ἂν εἰπῇ π' ἡγ' ἑτάων δέοι, ἐν τέτοις λαμωρο-
φωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἄειτος, τραγ-
κὸς Θεοκρίνης. Εἶτα τῶν πρέτερον γεγενημένων ἀνδρῶν
ἀγαθῶν μέμνησαι, καὶ χαλῶς ποιῆς. Οὐ μὲν τοι δίχθον'
ἔστιν, ὧς Ἄνδρες Ἀθλιῶται, τ' ὡρὸς τὴν πεπελευτηκότα εὐ-
νοίαν ὑπάρχουσα προσλαβόντα παρ' ὑμῶν, πρὸς ἐκείνους
ἔξετά-

pauper, ad quem Philonis soceri
tui hæreditas nuperrimè pervenit,
quæ pluris quinque talentis æsti-
mata est? qui præterea duo talen-
ta à classium præfectis accepisti,
eò quòd legem ad Trierarchicam
rem spectantem labefactâris? Ve-
rùm ne, dum mihi nova ex supe-
riori semper nascitur oratio, à
præsenti instituto longius digre-
diar, missa hæc faciam: pauper-
tatem verò nunquam tibi obti-
tisse quòd minùs pecuniam dona-
res, ex supradictis constat; sed
egregiam illam diligentiam quam
usque adhibuisti, nequid eorum
hominum, quorum ex voluntate

atque arbitrio Rempubl. gerebas,
incommodum unquam admini-
strares.

98. Quibus igitur in rebus tu
fortem te præstitisti? in iis scilicet,
ubi contra hos aliquid erat dicen-
dum, ibi vociferabaris, ibi me-
moriā ostendebas tenacissimā,
ibi tragoedum illum Theocrinem
fatis aptè exprimebas. At postea
viros illos, qui olim floruerunt,
commemoras, & perpulchrè qui-
dem facis: at mehercule iniquum
est, Athenienses, illius benevo-
lentiae, quā viros jampridem de-
functos profecuti estis, nunc tan-
dem mentionem facere, eamque

ἔξετάζειν καὶ παραβάλλειν ἐμὲ, ὦ συζῶντα μὴ ὑμῆς.
 Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν πάντων, ὅπ τοῖς μὴ ζῶσι πᾶσιν
 ὑπὲρ πς ἢ πλείων ἢ ἐλάττω φθίει; πους περνεῶτας
 δὲ ὧδὲ τῶν ἐχθρῶν ὧδεῖς ἔτι μισεῖ; Οὕτως οὖν ἐχόντων
 τέτων τῇ φύσει, πρὸς πους πρὸ ἐμαυτοῦ νῦν ἐγὼ κείνο-
 μη, καὶ θεωρεῖμαι; μισθὰ μὲν (ἔτε γὰρ Δίχαιον, ἔτ' ἴσον,
 Διχίην) ἀλλὰ πρὸς σέ, καὶ ἄλλον εἰ πνα βύλει, πῶν
 ταῦτά σοι θεωρημῶν καὶ ζώντων. Κακῆιο σκόπει, πό-
 πον χάλλιον καὶ ἄμεινον τῇ πόλει, ἀλλὰ πὰς τῶν πρὸς
 εὐεργεσίας (ἔσας ὑπερμεγέθεις, ἔμμεν εἴποι πς ἀν
 ἡλίκας) πὰς ὅπ τὸν παρὲντα βίον γυνομῶας εἰς ἀχα-
 ερίαν καὶ πρὸς πηλακισμὸν ἄγειν; ἢ πᾶσιν, ὅσοι π μετ'
 εὐνοίας πρὸς πῆσι, τῆς πρὸς τέτων πμῆς καὶ φιλανθρω-
 πίας μετεῖναι.

48'. Καὶ μὲν, εἰ καὶ τέτ' ἄρα δεῖ με εἰπεῖν, ἢ μὲ ἐμὴ
 πολιτεία καὶ πρὸς πρῶσις, ἀν πς ὀρθῶς σκόπῃ, τῶς τῶν

τότε

in medium proferre, meque adeo,
 qui vobiscum vivo, cum iis com-
 parare, & calumniandi occasio-
 nem inde arripere. Quis enim
 nescit, quod vivi nonnullâ fem-
 per invidiâ laborent, cum mor-
 tuis nemo, licet antea fuerit ho-
 stis, superfit inimicus? Hæc igitur
 cum ita à Naturâ comparata sint,
 egone cum priscis heroibus com-
 ponar, cumque illorum vitâ mea
 demum conferetur? nequaquam:
 (neque enim æqualis fuerit com-
 paratio) sed tecum, Æschine, aut
 cum quovis alio illorum qui tua
 instituta imitantur, quæque adhuc
 in vitâ commorantur. Atque id

tecum cogita, utrum magis civi-
 tati in honorem & commodum
 cessurum sit, an ut propter anti-
 qua illa beneficia, quibus à proavis
 nostris ornata est, (quæ quidem
 permulta sunt & perampla, quan-
 taque nemo possit dicendo conse-
 qui) pro iis, quæ nunc dierum
 collocantur, nullam gratiam per-
 solvat, sed ea ludibrio haberi sinat;
 an ut omnes, qui Remp. beneficiis
 cumulârint, debito honore, de-
 bitâ munificentâ prosequatur.

99. Et profectò, si me istud di-
 cere oporteat, mea instituta, si quis
 rem rectè investiget, eorum, qui
 laudes olim consecuti sunt, rebus
 geltis

τότε ἐπαμνημόνων ἀνδρῶν ὁμοία, καὶ ταῦτά βουλευμένη φα-
νῆσεται· ἡ δὲ σὺ, ταῖς τῆς πούς ποιούτοις τότε συκο-
φαντουύτων. Δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκείνοις ἦσαν πι-
νες πούς χερόνους, οἱ δέεσυν μὲν πούς ὄντας τότε, πούς
δὲ πρέτερον γεγεννημένους ἐπήνουν, βάσκανον πρέγμα
καὶ ταῦτό ποιεῖντες σοί. Εἶτα λέγεις ὡς ὁδὲν ὁμοίος εἰ-
μι ἐκείνοις ἐγώ; σὺ δ' ὁμοίος, Αἰχίνης; ὁ δ' ἀδελ-
φός ὁ σός; ἀλλ' οὐ δέ τις τῆς νῦν ῥητόρων; ἐγὼ μὲν
γὰρ ὁδὲνα φημί. Ἀλλὰ πρὸς πούς ζῶντας, ὦ χερίτε,
ἵνα μηδὲν ἄλλο εἶπω, τὸν ζῶντα ἔξεταζε, καὶ πούς κατ'
αὐτὸν, ὥσπερ τὰλλα πάντα, πούς Ποιητάς, τῆς Χορὺς,
τῆς Ἀγωνιστάς. Ὁ Φιλάμων, ὅχι ὅτι Γλαῦκος ὁ Καρυφίς
καὶ πῶν ἐτέρων πρέτερον γεγεννημένων ἀθλητῶν ἀσθενέτε-
ρος ἦν, ἀσθενέτερος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆκε· ἀλλ' ὅτι πῶν εἰς-
ελθόντων πρὸς αὐτὸν ἀεὶς ἐμάχετο, ἐσφαιῖτο, καὶ νι-
κῶν ἀνηγορεύετο. Καὶ σὺ, πρὸς τῆς νῦν ὄρα με ῤήτορας,
πρὸς

gestis atque consiliis consentanea
esse reperientur; tua verò, *Æschine*, istorum facta factis respon-
dent, qui laudabiles illos cives cal-
umniis tunc affecerunt. Nihil e-
nim certius est quàm quod iis e-
tiam temporibus nonnulli extite-
runt, qui eodem odio eademque
quàm tu nunc flagras invidiâ sui
temporis heroas persecuti sunt,
virosque longè antea natos omni
laude cumulârunt. Tunc verò mi-
hi id objicis, quòd nullâ in re iis
similis sim? tu verò ipse adeo si-
milis es, *Æschine*? aut frater tuus?
aut quisquam præterea oratorum
qui nunc vivunt? Ego enim ne-

Z z 2

minem puto. Tu verò, vir bone,
(nequid gravius dicam) viventem
cum viventibus & sui seculi ho-
minibus contende; eandemque in
Oratoribus conferendis rationem
sequere, quæ in Poëtis, Choris, &
Palæstritis servari solet. * Neque
enim Philamon, quamvis Glaucō
illo Carystio, aliisque superioris
seculi palæstritis multò esset debi-
lior, ideo tamen coronam in ludis
Olympiacis non consecutus est;
sed quoniam cum suis æqualibus
fortissimè pugnaret, coronatus est,
& quia victoriam teneret, victor
prædicatus. Tu me igitur cum
hujuscæ ævi oratoribus compone,

* Vid. *Æsch.* cap. 63. te-

πρὸς σαυτὸν, πρὸς ὄντινα βούλει τῆς ἀπάντων, οὐδενὶ ἔξισταμαι, ὦν, ὅτε μὴ τῇ πόλει τὰ βέλπιστα ἐλέσθαι παρήκω, ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας ἐν κοινῷ πᾶσι κειμένης, ἐγὼ κράτιστα λέγων ἐφανόμην, καὶ τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι, καὶ νόμοις, καὶ πρεσβείαις ἅπαντα διώκειτο· ὑμῶν δὲ ὁδοὶς ἡ οὐδαμοῦ, πλὴν εἰ τοῦτοις ἐπιπράσσω πι δέοι. Επειδὴ δὲ ἂν μή ποτ' ὠφελεσθῇ, καὶ οὐκ ἐπὶ συμβούλων, ἀλλὰ τῶν τοῖς ὀπιτασσομένοις ὑπερεπουύτων, καὶ τῶν κατὰ τῆς πατρίδος μισοθαρνεῖν ἐτοίμων, καὶ τῆς κολακεύειν ἑτέρους βουλευμένων ἔξέτασις ἡ, τιμικαῦτα σὺ, καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει, καὶ μέγας, καὶ λαμπρὸς ἵπποπρόφους· ἐγὼ δ' ἀσθενής, ὁμολογῶ, ἀλλ' εὖνυς μᾶλλον ὑμῶν τε τοισί.

ρ'. Δύο δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτα τ' φύσιν μέτριον πολίτῳ ἔχῃν δεῖ, (ἔγω γάρ μοι παρ' ἐμαυτῷ λέγωντι ἀνεπιφθονώτατον

tecum ipso si voles, aut cum quovis, (cedo enim nemini) quorum, eo quidem tempore quo omnibus licebat civitati optimè consulere, cum in medio positum esset certamen, quis se patriæ amicissimum præstaret, ego omnium utilissima suadere compertus sum, meisq; decretis, meis legibus, meis legationibus omnia gerebantur. Vestrum verò, Æschine, nemo usquam comparebat, nisi fortè ut mea consilia reprehenderetis. Posteaquam verò ista accidebant, quæ utinam Dii avertissent, & jam non amplius consiliiarii, sed servi ac subditi qui imperata facerent, qui con-

tra patriæ utilitatem mercede essent corrumpendi, quique aliis libenter assentari vellent, omni studio exquirebantur; tunc tu, Æschine, comparebas, tunc horum unusquisq; suo ordine adeò splendidum & præter cæteros locupletem se ostentabat, ut equos posset alere, aut *quidvis aliud magnificè facere*. Ego quidem me vobis pauperiorem fuisse agnosco, sed tamen animum erga civitatem hanc magis benevolum habuisse contendo.

100. Duo verò hæc, Athenienses, civis naturâ moderati partes atque officium esse existimo, (sic enim de meipso dicere sine invidiâ poterō)

ἀνεπιφρονάτατον εἶπεν) οἱ μὲν ταῖς ἡγουσίαις τὴν τοῦ
γενναίου, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου τῇ πόλει προαίρεσιν ἀφ-
φυλάττειν· οἱ πάντες δὲ καρπῷ καὶ πράξει, τὴν εὐνοίαν.
Τότε γὰρ ἡ φύσις κυρία, τοῦ ἀνυπατάου δὲ καὶ ἰσχύειν,
ἐπέβη. Ταύτῃ τοίνυν παρ' ἐμοὶ μεμνηκῶς εὐρήσετε ἀ-
πλῶς. Οὐρανε δέ· οὐκ ἔλαττόμην, οὐκ ἀμφικτυο-
νικᾶς δίχας ἐπαρόντων μοι, οὐκ ἀπειλούντων, οὐκ ἐπαγ-
γελλομένων, ἔχι τὸς καταράτας τέττας ὥσπερ θηρία μοι
προσβαλλόντων, ἡδαιμάς πρηθδωκα ἐγὼ τὴν εἰς ὑμᾶς
εὐνοίαν. Τὸ γὰρ ἔλαρχης εὐθὺς ὀρθίῳ καὶ δικαίῳ τὴν ὁδὸν
τῆς πολιτείας εἰλόμην, τοῖς πῶς, τοῖς δυνατείαις, τοῖς
εὐδοξίαις τοῖς τῆς πατρὸς θεραπείαις, ταύτας αὖξιν, καὶ
τέτων (εἶ). Οὐκ ὅτι μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχίαισι φαρδὺς
ἐγὼ καὶ γεννητῶς καὶ τὴν ἀρετὴν ἀειέχοντα, τὴν δεξιὰν
πρεσβυτέρων, καὶ εὐαγγελίζομαι τοῖς, ὅς ἀν' ἐκείνῃ
ἀπαγγέλλειν οἶωμαι· τὴν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφεικῶς

ἀκῶ,

tero) tum in omni magistratu, dig-
nitatem majestatemq; primumque
apud Græcos locum Civitati no-
stræ conservare; tum omni omni-
no tempore omniq; re gestâ bene-
volentiam erga eandem habere.
Hoc enim Naturâ ipsâ magistrâ
consequimur, potestas verò & im-
perium non virtutis & ingenii re-
putanda sunt, sed fortunæ & tem-
porum munera. Hanc itaq; bene-
volentiam usq; me retinuisse com-
perietis. Quid enim? cùm ad sup-
plicium deposcebar, cùm apud
Amphietyonas in jus vocabar, cùm
me hostes minis inseguebantur,
cùm promissis tentabant, cùm de-

niq; nefarios istos proditores tan-
quam bestias in me immitterent,
nihilò magis tamen animi mei
propensam erga vos voluntatem
deposui. Ut primum enim ad rem-
publ. accessi, illius administrandæ
eas rationes secutus sum, quibus
patriæ meæ honores, imperia, dig-
nitatesq; tueri, ornare, augere, atq;
amplificare possem, & totus de-
nique in iis esse. Neque verò cum
alienæ res feliciter cesserint, ego
hilaris atque alacer in foro deam-
bulo, dextram huc illuc porrigo,
iisque læta nuntio, quos illuc perla-
turos sperem: nec cùm Civitati
nostræ boni aliquid contigisse au-
diam,

ἀκύνω, καὶ τένων, καὶ κύπλων εἰς τὴν γλῶττιν ὥσπερ (Α) δυσσεβεῖς ὄντοι, οἳ τὴν μὲν πόλιν ἀφασύρουσιν, ὥσπερ ἔχουσιν αὐτὰς διασύροντες ὅταν τῆτο ποιῶσιν. Εξω δὲ βλέπουσι, καὶ ἐν οἷς ἀτυχεσάντων τῶν Ἑλλήνων εὐτύχησεν ἕτερος, ταῦτ' ἐπαμύνοι, καὶ ὅπως τὴν ἀπαντὰ χερόνον διαμυθεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν.

ῥα'. Μὴ δὴτ', ὦ πάντες Θεοὶ, μηδεὶς ταῦτ' ὑμῶν ὀπινεύσκει· ἀλλὰ μάλιστ' αὖ μὲν, καὶ τέτοις βελτίω πινὰ ἰῶν καὶ φρένας ἐνδείητε. Εἰ δ' ἄρα ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως, τέτους μὲν αὐτὰς καθ' ἑαυτὰς, ἑξώλεις καὶ πρῶλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαμτε· ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπιηρημένων φόβων δότε, καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.

diam, horreo repente, & ingemisco, oculosque humi defigo, ut impii isti solent, qui civitatem probris & maledictis vexant, quasi interea, dum civitatem calumniantur, nullam in seipsos jacerent contumeliam, Verum aliò, *Atheniensis*, extra hanc Rempubl. prospiciunt; & siquid, Græcis res adversas ferentibus, alii cuiquam fauste eveniat, hoc uno ore laudant, summâque operâ nitendum esse clamant, ut ea felicitas integra & perpetua conservetur.

101. Nolite verò, ὦ Διὶ immortales, nolite hæc nutu vestro com-

probare; sed potius istis meliores animos, meliora consilia date. Sin eorum insanabilis sit amentia, eos ipsos, ab omni humano consortio divulsos, terræ marisque calamitatibus opponite, eos ipsos dissipate, disperdite, immaturâ morte abripite: nobis verò, qui in hac Civitate supersumus, in auxilium festinate; nos periculorum, quæ capiti nostro imminet ac impendent, metu liberate; nobis denique ὦ Διὶ immortales, & civitati huic *Atheniensi* æternum prospicite, res secundissimas date, & salutem integerrimam.

Τοῦ περὶ Σπεράντος Λόγου

Τ Ε Λ Ο Σ.

I N D E X,

S I V E

V O C U M D I F F I C I L I O R U M,

Earum præsertim quæ ad res ATTICAS pertinent,
E X P L I C A T I O.

Æ. Æschinem, D. Demosthenem, Numerus Capita designat.

A.

AΓΝΟΥΣΙΟΣ, Æ. 21. D. 8. *Agnusius. Agnus Pagus Atticus* in tribu *Demetriade*, à *Stephano*, in *Acamantide*, à *Suidâ*, numeratus.

Αγωνοθέται, Æ. 60. D. 26. *Ludorum præfecti*, scenicorum proprii. *Hesychius*, Erant autem deni, ex singulis tribubus electi: per quadriennium præfuerunt. *Sigonius de Republ. Athen.* lib. 4. cap. 7. Αζωιωδς, Æ. 44, 65. *Azeniensis. Azenia* est Pagus Atticus in tribu *Hippochoontide*. *Steph. Byz.* ὡς Πόλεων.

Αϊαντις, D. 55. *Æantis tribus*. Vide Φυλαί.

Αἰρητὶ Ἀρχαί, Æ. 13. *Magistratus electione creati*: diversi à *Χειροῤῥη- τοῖς*; hi enim totius populi suffragiis creati, illi à parte populi extra ordinem proditi sunt. *Sigon.* lib. 4. 1.

Αλωπικη, *Alopece*. Pagus Atticus in tribu *Antiochide*. *Steph. Byz.* *Socratis patria*. *Diog. Laërt. in Socrate.* Αλωπεκῆτη, D. 52. *Alopecensis.*

Αμφξα, D. 37. ὡς ἐξ αμφξης, *tanquam ex plaustro loqui*. Proverbium à Poëtis ductum, qui dum Ludis *Dionysiacis* in *plaustro* veherentur, quosunque vellent conviciis & contumeliis proscindebant.

Αμφικτύονες, (*passim*) *Amphictyones*: Concilium, ab *Amphictyone Deucalionis* fil. institutum: primum ex septem, postmodum ex pluribus *Græciæ* civitatibus constabat. *Strabo* lib. 8. Bis in anno, Vere & Autumno ineunte, coibat in *Pylas* seu *Thermopylas* juxta *Delphos*; unde dicitur Πυλαί (i. e.) *Conventus in Pylis habitus*; & legati, qui à singulis civitatibus duo vel tres ad Concilium hoc constituendum mittuntur, appellantur *Pylagoræ*. *Strabo* lib. 9. *Portus ad Suidam* penacuendum mavult, Αμφικτυονίς.

I N D E X.

- Αναγυρίασι**, (*passim*) *Anagyrrhasius*; vel potius cum simplici [*e*], *Anagyrus* enim est Pagus *Atticus* in tribu *Ereḗthei*. *Steph. Byz.*
- Αναφλύσι**, (*passim*) *Anaphlystius*. *Anaphlystus* Pagus *Atticus* in tribu *Antiochide*: ab *Anaplysto* *Træzenis* fil. ita dict. *Steph. Byz.*
- Ἀνθεστηριών**, *Æ.* 34. *D.* 51. *Anthesterion*, mensis *Atticus*, ab *Anthesteriis*, festis in honorem *Bacchi* hoc mense celebratis, ita dict. *Etymologic. Magn.* Vide *Μῶσις*.
- Ἀντογραφός**, *Æ.* 11. *Custos*, ut appellatur à *Cicerone*; *Logistis* administrator: in populo tabulas pro Senatu confecit, descripsitque reditus & pecunias, quas in ulum populi collegerunt coactores. Erant autem duo. *Suidas*.
- Ἀποδέκται**, *Æ.* ibid. Magistratus, qui in Senatu, sicut in populo *Ἀντογραφός*, tabulas confecerunt; vectigalia & tributa recipiebant, & in publicos codices referebant. *Harpocrat.* Erant autem deni, à *Clisthene* instituti. *Sigon.* lib. 4. 3.
- Ἀπόστολοι**, *D.* 24, & 31. dicuntur ipsæ navium emissiones; qui verò ad hanc emissionem designati sunt, vocantur *Ἀποστολῆς*. *D.* 34.
- Ἀρεῖ** Πάγος, *Æ.* 9, & 93. *D.* 42. *Areopagus*. Locus *Athenis*, in quo sedebat Senatus ille, dict. *Areopagiticus*, à *Cecrope* institutus: qui ex iis, qui novem *Archontum* imperium gesserant, constabat; de capitalibus rebus judicabat. Unde *Ἀρεῖ Παγός* fit dictus, discrepant Authores: sed de eo multa *passim* legenda.
- Ἀρχεῖται**, *D.* 28. Gubernatores, *Prætores*. Sic autem appellabantur Magistratus, qui à *Lacedæmoniiis* in urbes ipsorum imperio subditas mittebantur. *Suid.*
- Ἀρχιός**, *Æ.* 44. *Archienfis*. *Archia* (vel *Erchia*, rectius, ut vult *Pinedo* ad *Steph. Byz.*) Pagus *Atticus* in tribu *Ægeide*: ubi natus est *Xenophon*.
- Ἀρχων**, (*passim*) *Archon*; Magistratus apud *Atticos* summus, similis *Venetorum* Duci. Post mortem *Codri*, imminuta est potestas regia, & placuit populo creare *Archontas*, primò *Perpetuos*, deinde *Decennales*, postremò *Annuos*. *Perpetui* erant 13, instituti *Ann.* 294. (ut computat *Euseb.* in *Chronicis*) ante *Olympiadas*, quorum ultimus *Alcmæon* obiit *Olymp.* 7. *Decennales* 7. Deinde *Annui* *Olymp.* 24. *An.* 3. creati sunt, novem unà imperantes: primus propriè *Archon* dicitur, à quo anni atque tempora nominabantur, ut apud *Romanos* à *Consule*; secundus *Rex*; tertius *Polemarchus*; sex reliqui *Thesmothetæ*. *Sigon.* lib. 1. 5.
- Ἀστὺ**, *D.* 12, &c. *Urbs*. *Athenæ* ἡ τ' ἑστὶν ita dictæ. *Astus* Latine dixit *Terentius Eun.* 5. 6. 17. *Athenæ* in duas partes erant divisæ, *Astus* & *Piræeum*; in hoc plebei, in illo nobiles habitabant. *Steph. Byz.*
- Ἀτίμητος ἄγων**, *Æ.* 73. *Judicium*, in quo ex legum præscripto nulla certa æstimatio seu mulcta constituta est: sed ipsi iudices æstimabant quibus pœnis, aut quâ mulctâ pecuniariâ afficiendi essent qui erant damnati. Alias ἄγων dicitur *Τιμητής*. *Harpocraton.*
- Ἀττή**, *D.* 79. *Attes*. Apud *Phryges* maximè colitur, ut Matris Deum famulus. *Suid.* Vide plura apud *Natal. Comitum* lib. 1, & 9.

I N D E X.

Ἀυτοκράτορες Πρίστοεις, *Æ. 23. Legati qui liberam & plenam habebant potestatem*, qui suo arbitrio pro pace agebant, & cum domum reverterentur, nullis rationibus erant obnoxii. *Suid. Angl. Plenti potentiaries.* Sic Σπάρτης dicitur Ἀυτοκράτωρ. *D. 51.*
 Ἀφιδνα, *D. 12. Aphidna*, Pagus Atticus in tribu Leontide. *Steph. Byz.*
 Ἀχαρνῶς, *Æ. 44. Acharnensis. Acharna*, Pagus Atticus in tribu Oeneide *Steph. Byz.*

B.

Βακτηρία, *D. 61. virga*, quam tenebant iudices. Vide Δικαστήρια.
 Βατυλλῶ, *D. 55. Batalus*. Cognomen Demosthenis, quod, cum adolescens esset, mulieribus se addixerit. Fuit autem Batalus tibicen mollis & effæminatus. *Plutarch. in Demosthene sub initio.* Ad hoc nomen videtur respexisse *Æschines*, cum ait cap. 61. Ἀελλεΐδης δ' ὁ Δίκαιος ἐπικαλέμενός, ὁ πλὴν ἀνόμιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοδότης.
 Βοηδρομιῶν, (*passim in D.*) Boëdromion mensis Atticus ita dict. à festis Boëdromiis, in honorem Thesei, qui hoc mense Atheniensibus contra Amazonas opem tulit, institutis. *Plutarch. in Theseo sub fine.* Βοηδρομεῖν enim est idem ac βοηθεῖν. *Suid.* Vide Μῶες.
 Βελή, (*passim*) Senatus: duplex verò Athenis erat, alter Areopagi, alter Quingentorum. *Argum. Orat. Demosth. in Androktionem.* Ubi tamen vox [Βελή] per se nuda occurrit, ibi Senatus Quingentorum semper intelligendus est. Vide Πεντακῆστοι.

Γ.

Γαμηλιῶν, *D. 26, &c. Gamelion*, mensis Atticus, Junoni sacer. *He-sych.* ita dictus à Nuptiis quæ in eo erant celebratæ. *Eustath. in Iliad. Σ.* Vide Μῶες.
 Γένη, *Æ. 9. Familiæ*, seu Gentes, erant numero triginta, singulæ ex triginta viris constabant; ex quibus Sacerdotia, ad singulas familias pertinentia, sorte legebantur. *Suid.* Eos autem Γενητας dixerunt, non qui genere ac sanguine inter se conjuncti essent, sed qui ex familiis essent iis, quæ in Τετρίαις erant conjectæ, societatem inter se quandam lege & inituto colentes. *Sigon. lib. 1, 2.*
 Γέρρον, *D. 53. propriè* quidem sunt scuta Persica; metaphor. verò quodvis integumentum, sive ex pellibus sive aliâ materiâ confectum, ab Atticis vocabatur Γέρρον. *Suid.*
 Γεγραμμένος, (*passim*) Scriba. Erant autem tres, duo à Senatu, unus à Populo electus; primus tabulas & decreta servabat, secundus leges, tertius Senatui Populoque prælegebat. *Suid. Petitus in Leges Atticas, lib. 3: tit. 2.*
 Γεφθή, (*passim*) De publicis criminibus accusatio, Actio; crimina autem, de quibus scribi poterat γεφθή, fuerunt plurima. Γεφθή πυρονομῶν, (pro quo nudè ponitur Γεφθή, *D. 74.*) violatarum legum actio, in eum fertur, qui decretum scripsit ita ut leges, quæ de decretis ferendis erant, transgressus esset. *Suid.*

Δεκελεύς πόλεμος, D. 28. *Decelæa*, est Pagus *Atticus*; cujus castellum initio decimi nonni anni *Belli Peloponnesiaci* adversus *Athenienses* muniebant *Lacedæmonii*, ex quo multas clades acceperunt *Athenienses*. *Thucyd.* lib. 7. Adeo celebre fuit hoc castellum, ut ab eo *Bellum Peloponnesiacum* (quod inter *Lacedæmonios* & *Athenienses* gestum erat) ab ultimâ ipsius parte diceretur *Decelicum*. *Suid.* Accidebat verò, Olymp. 91. Ann. 4. *Sigon.* in *Temporibus Atheniensium*: & durabat annos novem. *Simson.* in *Chronico*.

Δῆμος, Æ. 13. D. 36. *Pagi*. Quædam villæ sunt in *Atticâ* à civibus in deliciis habitæ & frequentatæ: olim *Ναυκλαεῖαι* vel *Ναυκλαῖαι* dicebantur, postea à *Clisthene* in *Δῆμος* conversæ. *Aristoph. Schol.* in *Nubibus*, vers. 37. Lege igitur provisum erat ut unusquisque civis nomini proprio & Patris subjungeret nomen *Pagi*; ut *Αἰγίνης Αἰγούκτου Κεφαλίδης*, *Δημοδότης*, *Δημοδότης Παλαιδῆς*. *Petitus* in *Leges Atticas*, lib. 7. tit. 8. *Δῆμος* verò significat *universum Atheniensium populum*.

Δημοκρατία, (*passim*) *Populi principatus*. Complectitur totum illud tempus, quod est ab An. 3. Olymp. 24. (*Archontibus* enim decennialibus abrogatis erat instituta) usque ad An. 2. Olymp. 118. quod est spatium annorum 325. Non tamen inviolata permanfit; sed *Pisistrati*, *Triginta Tyrannorum* aliorumque dominatu interrupta est. *Sigon.* lib. 1. 5.

Διαδηγοσία, propriè dicitur contentio, quâ quidam certant cum iis qui sunt futuri *Choragi*, propter illos orta quos volunt designari, ut sciant quinam sint, & quando oporteat eos publicum munus obire. *Suid.* Sed sæpissimè latius sumitur pro quâvis majori *actione* aut *judicio*, ut *Æsch.* cap. 46.

Διαχειροτονία, Æ. 16. *Suffragiorum*, quæ à populo feruntur, *dijudicatio* & *quasi divisio*. *Suid.* *Διδόναι Διαχειροτονίαν τῷ Δῆμῳ*, sumitur pro eo quod est rogationem vel rem de quâ consultitur *Populi* suffragiis permittere, ut eam aut scisceret aut antiquaret. *Constantinus* in voce *Διαχειροτονία*.

Δικαστήριαι, (*passim*) *Fora Judicialia*, *Athenis* à *Solone* instituta; in quibus populus, non magistratus judicabant. Quilibet ex æquo civis poterat esse iudex, sine ullo censûs discrimine, modò esset famæ integræ. Erant autem decem, inscripta singula unâ harum decem literarum, Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. li igitur, qui velent iudiciis præsidere, nomina sua dabant tabellæ inscriptæ; totidem etiam tabellæ erant, quarum aliæ aliis harum literarum notabantur, pro numero iudicum: atque ita fiebat ut prout quisque hanc vel illam literam fortiretur, ita huic vel illi foro iudex traderetur. His iudiciis qui præsidebant, habuerunt authoritatis insignia *Παλακίδιον* & *Βακτηρίαν*, *Tabellam* & *Virgam*, in quâ scriptum erat nomen *Δικαστήριαι*. *Aristoph. Scholiast.* in *Pluto* v. 277. Series autem *Δικαστήριων* erat hæc,

I N D E X.

Τὸ ἐν Παλᾶδίῳ.	Τείνωνον.
Τὸ ἐν Δελφίνῳ.	Παράλευσον.
Τὸ ἐν Πρυτανείῳ.	Τὸ ὅτι Λύκω.
Τὸ ἐν Φρεατῷ.	Μυτῆχε Δικαστήριον.
Ηλιαία.	Τὸ Καλόν. Vide Pausan. lib. 1.

Διονύσια, (*passim*) *Bacchanalia*. Festa *Athenis* in honorem *Bacchi* celebrata, alia in urbe sub initium veris, nempe 16 *Elaphebolionis*, quæ *Majora*; alia in agris autumnus tempore, 5 *Posideonis*, quæ *Minora* & *Lenæa* appellantur. *Aristoph. Schol. in Nubibus* vers. 11. *Theophrast. in Garrulo*. Hi festi Dies communi nomine vocantur, *Anthesteria*. *Sigon*. lib. 1. 4. His feriis agebantur Ludi Scenici, *Τραγῳδῖ Νέῃ*, in Theatro, quod *Baccho* erat sacrum. Vide *Petitum in Leges Atticas*, lib. 1. Hinc

Διονυσιακὶ Κεῖται vel Κεῖται ἐν Διονυσίῳ, *Æ*. 85. *Ludorum Dionysiacorum Judices*. Decem ex singulis tribubus electi. De iis, qui in Tragœdiis & Comœdiis certabant, quique choros cyclicos agebant, sententiam tulerunt, uter victor evaserit, præmiumque meruerit. *Petitum in Leges Atticas*, lib. 1.

Διονυσιακὸς Νόμος, *Æ*. 16. *Lex Dionysiacæ*, ita dict. quod lata sit de præconiis, quæ in Theatro *Bacchi* habenda erant.

Δολιχοδρομήσας, *Æ*. 35. Proprie dicitur ille qui *Dolichum* currit. *Dolichus* autem est longi cursûs genus, in vett. ludis exerceri solitus: continebat autem 2 stadia, secundum *Suidam* 24. *Δολιχοδρομήσας*, verò hîc accipitur pro eo, qui cursu pollet.

Δραχμή, *Drachma*. Vide *Τάλαντον*. *Æsch.* cap. 35. ait, *Oritas attulisse Demostheni usuram δραχμῶν ἑ μίλων μνᾶς*, unam in minas drachmam, vel pro minâ singulâ singulis mensibus drachmam pendebant. Usitatissimus foenerandi modus erat hæc centesima usura (mina enim continet 100 drachmas) quæ *τεκτὸν ἐπὶ δραχμῇ* dicitur. *Petitum in Leges Atticas*, lib. 4. tit. 4.

E.

Εγκλησις, *Æ*. 75. *D*. 75. *Crimen*, seu potius *libellus accusatorius*. *Angl. Indictment*. In eo autem scribebantur actionis causæ ac capita, injuria accepta, damnorumque æstimatio. Recitabatur à præcone coram iudicibus, quamprimum in iudicii loco consedisent. *Rossæus in Arch. Att.* lib. 3. 10. Sumitur pro quovis crimine.

Εισαγγελία, *Æ*. 30. *D*. 6. proprie dicitur actio vel causa de publicis & gravioribus injuriis, à Senatu iudicanda. Nulla scripta continebat crimina, sed accusatoris vivâ voce pronunciabatur. *Rossæus in Arch. Att.* lib. 3. 4. Siquidem de eâ nullæ leges erant latæ, ex quarum præscripto in iudicium adduceretur. Qui hujusmodi actionem intendit, nisi quintam suffragiorum partem acceperit, 1000 drachmis mulctabatur. *Suid.* Vid. *Petitum in Leg. Attic.* lib. 7. tit. 13.

Εκατομβάιον, *D*. 9. &c. *Hecatombaion*, mensis *Atticus* primus, dict. ab *Hecatombis*, quæ tunc immolabantur. *Suid.* Olim appellatus

I N D E X.

erat Κρονίος (i. e.) *Saturnalis*. *Plutarch. in Theseo*. Vide Μῶνις.
 Εκκλησία, (passim) *Concio*; populi conventus legitimè advocatus rei
 alicujus publicæ causâ suffragio suo jubendæ aut vetandæ: hujus
 arbitrio universum populare imperium à *Solone* erat permittum.
 A *Prytanibus*, *Proëdriis*, atque *Epistatâ* gubernabatur. Convoca-
 batur in diversis locis, viz. *Foro*, *Pnyce* & *Theatro*. Conciones
 erant aut Κυρία seu ordinariæ, quæ statis atque certis diebus uno-
 quoque mense, quæque de rebus certis habebantur; aut Σύγκλητος
 seu extraordinariæ, quæ propter aliquod urgens negotium & de
 rebus incertis vocabantur. Lege plura apud *Sigonium de Republ.*
Athen. lib. 2.

Ελαφηβολίαν, Æ. 24. D. 17, &c. *Elaphebolion* mensis *Atticus*, dict.
 à festis *Elapheboliis*, in quibus cervi *Dianæ* immolabantur. *Xylan-*
der in Append. ad Plutarch. Vide Μῶνις.

Ελευσίς, (passim in D.) *Eleusis*, Pagus *Atticus* in tribu *Hippothoontide*.
Steph. Byz. Nomen adepta ab *Heroë* cognomine. *Pausan.* lib. 1.

Εννέη, Æ. 82. *Inferiæ*, *Novendiales feriæ*, à numero dierum sic
 dictæ. Nam mos erat apud antiquos ut cadaver domi dies
 septem servaretur, octavo die combureretur, nono denique sepe-
 liretur: deinde Parentalibus eo die persolutis & impositâ inscriptio-
 ne humatus dicebatur mortuus. *Servius ad Virgil. Æneid.* 5. 64.
 Unde apud *Horatium Epod.* 17.

Novendiales pulveres.

Επιστάτης Προέδρων, Æ. 16. *Præsidum Præfectus*. Erant autem Επιστά-
 ται duo, alter *Prytanum* præfectus, alter *Proëdorum*. Ille *Se-*
natui, hic *Concioni* præfuit: ille in diem magistratum obtinuit,
 hic in eas tantum per quas concio fuit habita. In cum usum creari
 videtur Επιστάτης *Proëdorum*, ut cum *Prytanes* concionem coëgis-
 sent, *Proëdri* retulissent, ipse populo suffragium daret. *Sigon.* lib.
 2. 4. Vide Προέδροι.

Επώνυμοι, Æ. ibid. *Eponymi*, decem *Heroës*, Ita dict. quod ab iis
 Tribus *Atticæ* fuerunt nominatæ. Eorum statuæ ponebantur in
 foro juxta *Curiam*. *Pausan.* lib. 1. His statuis affixa erant legum
 rogandarum aut abrogandarum exemplaria, ut quilibet civis rem
 tractandam videret. *Rossæus* lib. 3. 2.

Ερεχθίδης, D. 52, &c. *Erechtheis Tribus*. Vide Φυλαί.

Ερμῶν, Æ. 62. *Hermæ*: Statuæ quadratæ, *Pausan.* lib. 4. æneæ,
 marmoreæ, aut lapideæ, *Mercurium* referentes, unde nomen; ha-
 bebant bases elogiis clarorum virorum inscriptas. Erant in *Gymnasio*
 à porticu *Pæcile* (ait *Suidas*) usque ad *Regiam*, dict. ab *Æschine* Σπῆ
 Ερμῶν. ibid. Nam & quædam in fanis & viis publicis ponebantur.

Εὐμόλπιδες, Æ. 9. *Eumolpides*: Familia *Athenis*, Sacerdotes *Cereris*,
 ab illo *Thrace Eumolpa*, qui *Cereris* mysteria in *Eleusine* primus
 instituit (*Pausan.* lib. 1.) genus ducentes, eorumque sacrorum
 custodes. *Sigon.* lib. 1. 4.

Εὐόη, D. 79. *Evohe*. Vox *Bacchantium*. Bacchus dictus erat *Evius*
 & *Evan*: inde Εὐάξω sign. *Bacchari*. *Suid.*

Εὐρύ-

I N D E X.

Εὐρυβάτης, *Æ.* 44. *Eurybatus* : *Ephesus*, quidam qui cū à *Cræso* pecunias accepisset ut exercitum colligeret, ad bellum contra *Persas* gerendum, proditor fuit & *Cræsi* pecunias *Cyro* tradidit: insignis latro. Hinc Prov. Εὐρυβάτης οὐδὲς, *insigniter improbum esse*. *Suid.* Et Εὐρυβάτης πῶγμος, *D.* 8. *furtum insigne*.

Θ.

Θαργηλίων, *Æ.* 12. *D.* 52. *Thargelion*, mensis *Atticus*, *Apollini* sacer, quòd hoc mense θέρει τὴν γῆν (i. e.) *calefaciat terram*: itaque festa erant dict. Θαργήλια. *Suid.* Vide Μῆσις.

Θεοκρίνης, *D.* 98. *Theocrines*: primū Tragoediarum Actor fuit, deinde Calumniator & Sycophanta. *Harpocrat.* Unde *Demosthenes* vocat *Æschinem*, Τετρακὸν Θεοκρίνω.

Θεσμοθέται, *Æ.* 7, & 16. *D.* 34. *Thesmothetæ*, numero sex, ex novem *Archontibus*; Legum curam habebant, quas singulis annis recensabant, in multis causis judicabant. Potestatem habebant convocandi populum, & de rebus publicis decernendi. *Harpocraton.*

Θεωρεῖων, *Æ.* 11. *D.* 35. Οἱ ἐν τῷ Θεωρεῖῳ, *Theatrali pecuniæ præfecti*: circa *Dionysia* urbana electi. *Petitus in Leges Atticas*, lib. 3. Sumptus curabant, qui in ludos & spectacula impendebantur: à *Pericle* primum inducti. Has verò pecunias non licebat intervertere, atque in alios usus transferre. Siquidem plus impensarum in hocce ludos quàm in Patriæ libertatis vindicias fecerunt. *Sigon*, lib. 4. 3.

Θησεῖον, *Æ.* 7. *D.* 40. *Templum Thesei*. Duplex autem erat (*Petitus in Leges Atticas*, lib. 1.) unum extra urbem; alterum intra urbem, *Gymnasio* proximum. *Pausan.* lib. 1. Posterioribus enim temporibus *Templum Theseo* struebant *Athenienses*, & festa dedicabant. *Plutarchus in Theseo sub fine.*

Θιάσος, *D.* 79. *Thiasus*; chorus in honorem *Bacchi* institutus. *Suid.*

Θόλος, *D.* 27. *Tholus*. Locus *Athenis* juxta Curiam, in quo *Prytanes* coenabant & libabant. *Pausan.* lib. 1. Ita dict. quòd ædificatus esset *rotundus*. *Suid.*

Ι.

Ἱερομνήμονες, (*passim*) *Hieromnemes*; legati *Pylagoris* adjuncti, ad Concilium *Amphictyonum* missi; qui *Sacrorum Scribarum* munus explentes, res in Concilio actas in publicas tabulas retulerunt. *Sigon*. lib. 4. 7. Videntur quasi quidam *Pylagorarum* Præfecti. Vide Αμφικτυόνες.

Ἱππαρχοί, *Æ.* 7. *Equitum Magistri*: erant autem *Athenis* duo, qui universo tribuum equitatui præfuerunt: ita tamen rem equestrem gubernabant, ut Στρατηγῶν mandatis atque authoritati parerent *Sigon*. lib. 4. 5.

Ἰσθμία, *D.* 27. *Isthmia*, Ludi ita dict. ab *Isthmo Peloponnesi*, cujus in faucibus ad *Neptuni* Templum celebrantur, instituta à *Theseo* in honorem *Neptuni*, ut *Plutarch. in Theseo*: *Palæmonis*, ut *Archias*

I N D E X.

chias Poëta in Anthologia. Vide *Natal. Comitem* lib. 5. 4. Erant autem, ut *Nemea*, *Trieterica*; renovata erant *Olymp.* 49. An. 2.

K.

Καδμεία, Æ. 46. *Cadmêa*. Arx *Thebana*, à *Cadmo* conditore sic dict. Prius civitas ipsa dicebatur *Cadmêa* (*Pausan.* lib. 9. *sub initio*) quæ cum aucta esset, contigit *Cadmêam* Arcem *Thebarum* esse. Quod frequens est, ita enim *Athenis* & *Carthagine* accidit.

Κανῶ, Æ. 38. *Canistrorum festa*, *Minervæ* sacra: quòd in iis Virgines duæ (*Pausan.* lib. 1.) *Canistra* ad Deam ferrent, in quibus inclusa essent, quæ ad sacrificium pertinerent; unde dictæ sunt *Κανηφόροι*. *Sigon.* lib. 1. 4.

Κατηγορία, (*passim*) *Actio*; propriè quæ de publicis rebus intenditur, sicut illa de privatis dicitur *Δίκη*. *Isocrat.* in *Bigis sub initio*. Inter has autem illud interfuit, quòd in publicis actio cuivis civi concessa est, in privatis ei tantum qui se læsum esse assereret. *Sigon.* lib. 3. 1.

Κεραμεία, vel *Κεραμείς*, Æ. 56. *Ceramis*, Pagus *Atticus* in tribu *Acamantide*; nomen habuit ab arte *figlinâ*, quæ illic exercebatur: *Ὁ ἐκ Κεραμείων*, *Ceramensis*. *Steph. Byz.*

Κήποι, Æ. *ibid.* *Cepi*, urbs ad *Bosphorum Cimmerium* in Insulâ *Corcondamâ*. *Harpocrat.* Ita dict. fortasse ab *Hortis*, quibus abundabat.

Κήρυκες, Æ. 9. *Præcones*, non ii qui vulgò sic vocantur, sed Familia *Athenis*, Sacerdotes *Cereri*, *Sigon.* lib. 1. 4. victimas mactabant, silentiumque inter sacrificandum indixerunt. Ita dict. à *Ceryce Mercurii* fil. *Rossæus* lib. 2. 8.

Κίρραϊοι, Æ. 36. D. 70. *Cirrhai*; *Acragallidis* finitimi; qui cum *Apollinis* numen læsissent, bello petiti sunt, *Clisthene* *Sicyoniorum* tyranno Duce. *Pausan.* lib. 10. Incolæ urbis *Cirrhae*, quæ ad radicem *Parnassî* sita est ad mare, 80 stadia à *Delpis* distans. *Strabo* lib. 9. Videtur *Æschines* campum illum, qui huic urbi adjacebat, vocare *Κίρραϊον Πεδιον*. *Harpocrat.* Bellum autem hoc adversus *Cirrhaeos* gestum est, *Archonte Solone*, *Olymp.* 46. 3. *Simson.* in *Chron.*

Κοθωκίδης, (*passim in D.*) *Cothocides*. *Cothocis*, Pagus *Atticus*; quâ verò sub tribu numerandus sit, silent Scriptores.

Κοίλη, Æ. 65. *Cæle*, Pagus *Atticus*, in tribu *Hippothoontide*. *Hofmann.* in *Lex. Univers.* *Ὁ ἐκ Κοίλης*, *Cæleus*, *Cæles* incola.

Κολυττός, Æ. 44. D. 23. *Collytensis*: *Collytus* seu *Colyttus*, Pagus *Atticus* in tribu *Ægeide*. *Harpocraton.*

Λ.

Λαχών. *Æschines* cap. 23. objicit *Demostheni* quòd Senatuum intraret, ἔτι λαχών, ἔτι ἐπιλαχών, (i. e.) cum neque esset delectus sorte neque suffectus: quia qui Senatores esse cupiebant in sortem coniecti erant; deinde unicuique sorte ducto alterum subfortiebantur, ut si prior, quem fors tulerat, aut mortuus esset aut rejectus, qui in ejus locum sufficeretur non deesset. *Harpocrat.* in voce *Επιλαχών*.

Λιωνίς,

I N D E X.

- Λεοντίς, D. 26. *Leontis tribus*. Vide Φυλαί.
 Λογισταί, (passim) *Ratiociniorum custodes*; decem numero, sorte delecti, apud quos rationes gesti sui magistratûs referebant οἱ ἐν Ἀρχῇ, intra 30 à magistratu abdicato dies. *Petitus in Leges Atticas*, lib. 3. Pecuniam, quam ex ærario magistratus sumebant, curabant & subducebant. *Suid.* Ab *Euthynis*, qui vocantur, parum diverſi. *Sigon.* lib. 4. 3.
 Λοῦς, D. 51. *Loüs*, mensis *Macedonum*, *Boëdromioni Attico* respondens (ut D. cap. 51.) eum tamen cum *Hecatombæone* confert *Plutarchus in Alexandro*, & *Galenus*. Hic locus *Demosthenis* (ait *Petavius Doctrin. Temp.* lib. 1. 30.) nisi corruptus est, ut pro *Loö* vel *Boëdromione* mensis alius subrogandus sit, asserendum est alterius *Cycli* *lunaris* ac *popularis anni* vitio contigisse, ut sedibus suis emoti menses alienas in stationes invaderent.

M.

- Μαιμακτηριών, D. 12. *Mamaëterion*, mensis *Atticus*, ita dict. à *Jove Mamaëte*. Cum enim hyems incipiat hoc mense, aer turbatur. *Μαιμακτης*, turbulentus. *Suid.* Vide *Μλῆες*.
Μαραθῶν, Æ. 61, 62, 95. D. 60. *Marathon*, hod. *Marafon*; Pagus *Atticus* in tribu *Leontide*; pari spatio ab *Athenis* distans & *Carysto Eubææ* opp. *Miltiadis* gloria, qui *Olymp.* 72. An. 3. ingentem *Darii* exercitum profligavit, insignis. *Pausan.* lib. 1.
Μαργίτης, Æ. 50. *Margites*: (i. e.) stupidus, fatuus seu amens. *Harpocrat.* Cognomen *Alexandro* à *Demosthene* impositum. *Plutarch.* in *Demosthene*.

Μῆνες, *Menses*. De mensibus *Atticis*, quo ordine ponendi sint, aut quatenus nostris respondeant, magna inter doctos controversia. Eorum autem Ordo à *Petavio Doctrin. Temp.* lib. 1. cap. 9. sic locatur:

Ἐκατομβαιών, <i>September</i> .	Γαμηλιών, <i>Martius</i> .
Μεταγεσνιών, <i>October</i> .	Ἀνδισιελών, <i>Aprilis</i> .
Βονδρομιών, <i>November</i> .	Ελαφιοβολιών, <i>Maius</i> .
Μαιμανηριών, <i>December</i> .	Μουνυχιών, <i>Junius</i> .
Πυανεσιών, <i>Januarius</i> .	Θαργηλιών, <i>Julius</i> .
Ποσειδεών, <i>Februarius</i> .	Σκεψοφοριών, <i>Augustus</i> .

Mensis in tres decadas divisus est: quarum prima *Μλῆς* *ἑταυρῆς*, secunda *μισοῦντος* vel ἐπὶ δέκα, tertia *φθινοῦ*. Primus dies dicitur *Νεμῆλια*: secundus deinde *δωδεκάς* *ἑταυρῆς*, & sic deinceps usque ad decimum diem: post quem dicebant, *ωσέτη* ἐπὶ δέκα, seu *μισοῦντος*, & sic usque ad vigesimum. Deinde ordine retrogrado utebantur, vocantes 21^{um} diem *δεκάτη* *φθινοῦ*, 22^{um} *ἐνάτη* *φθινοῦ*, & sic usque ad trigessimum, qui dicitur *ἐν ἑ* *δέκα* seu *Τελευτής*.

Μητρώον Æ. 62. *Metroum*, Templum apud *Athenienses* insigni magnitudine, *Dorico* opere, magnæ *Deorum Matri* sacrum. *Pausan.* lib. 1. in quo leges conscriptas reposuerunt. *Suidas*.

Μινᾶ, Æ. 35. *Mina*. Vide *Ταλαντον*.

Μοῖρα, Æ. 90. aliis *Μορα*, *Mora*; ut reddit *Cornel. Nepos* in *Iphicrate*, cap. 2. Celebris erat apud *Lacedæmonios* cohors militaris, in qua

I N D E X.

quâ totius exercitûs robur; sicut apud *Macedonas Phalanx*. Continebat autem 500, ut alii 700, ut alii 900 milites. Vide *Hofmannum in Lex. Univers. Moram Lacedæmoniorum* interfecit *Iphicrates* apud *Corinthum*, Olymp. 96. An. 4.

Μουνυχία, D. 31. *Munychia*, Portus *Atticus*, à quo murus 40 stadiorum protenditur, *Athenarum* urbem cum *Piræeo* connectens. *Thucyd.* lib. 2. In eo autem erat *Dianæ* Templum & Asylum, quod confugiebant ii qui in *Piræeo* habitabant, item trierarchi & nautæ. *Ulpian. ad locum hunc Demosthenis*, cap. 31.

Μουνυχιον, D. 52. *Munychion*, mensis *Atticus*, sic dict. quod in eo sacrificia fierent *Dianæ Munychiæ*. *Suid.* *Diana* autem Templum habuit in *Munychiâ*, quæ portus erat *Athenarum*. *Pausan.* lib. 1. Vide *Μῶνις*.

Μυστήρια, Æ. 42. *Mysteria*; quæ & *Initia* & *Thesmophoria* vocantur. *Sigon.* lib. 1. 4. A rege *Erectheo* in honorem *Cereris* & *Proserpinæ* instituta; in *Eleusine* celebrabantur, dict. *Magna* & *Parva*, hæc *Proserpinæ*, illa *Cereri* sacra. *Petitus in Leges Atticas*.

Μυσῶν λεία, D. 22. *Mysorum præda*. Proverbium in eos, qui malè diripiuntur. Finitimi enim populi eo tempore, quo *Telephus* Rex ab erat, *Mysos* prædabantur. *Suidas*.

N.

Νέμεια, D. 27. *Nemea*, Ludi in *Nemeâ* (sylvâ quâdam inter *Phliuntem* & *Cleonas Achaïæ* civitates) in honorem *Archemori*, aut, ut alii, *Herculis* celebrati. Erant verò trieterica; celebrari cœpta sunt Olymp. 53. An. 2. *Simson. in Chronico*. Vide *Natal. Comitem* lib. 5. 3.

Νύμφαιον, Æ. 56. *Nymphæum*, in *Ponto* situm (castellum vocat *Portus* ad *Suidam in voce Γύλων*) *Atheniensibus* talentum pro annuo tributo pendere solitum. Alii dicunt *Nymphæum* esse urbem *Tauricæ Chersônesei* maritimam, ad *Pontum*.

O.

Οἰνις, D. 35. *Oeneis* tribus. Vide *Φυλαί*.

Ολιγαρχία, Æ. 3. *Paucorum Principatus*. Quatuor verò erant apud *Athenienses* *Oligarchiæ*; prima *Quadringentorum*, *Alcibiadis* tempore, Olymp. 92. An. 1. Secunda *Triginta Tyrannorum*, Olymp. 94. An. 1. Tertia, imposita ab *Antipatro* Olymp. 114. An. 2. Quarta, à *Cassandro* Olymp. 115. An. 3. *Sigon. de Atheniensium Temporibus*.

Ολύμπια, Æ. 63. D. 27. *Olympia*; Ludi in honorem *Jovis* instituti An. M. 3174. *Petavius Doctr. Temp.* lib. 13. Quinto quoque anno celebrata juxta *Olympiam Eliæ* civitatem, magno totius *Græciæ* conventu. De autore non convenit; sed eorum institutio celebris est apud *Chronologos Epochæ*. Vide *Natal. Comitem* lib. 5. 2.

Ορχήστρα, Æ. 20, 58. *Orchestra*: Pars Theatri inter scenam & cuneos in quâ Senatores sedebant fabulas spectaturi; unde sumitur pro ipsis Senatoribus, *Juvenal. Sat.* 3. 178.

— similemque videbis

Orchestram & populum. —

I N D E X.

Π.

- Παγκράτιον, *Æ.* 60. *Pancratium*, certaminis genus ex pugilatu & luctâ compositum. *Aristotel. Rhetor. lib. 1. 5. sub fine.* In eo qui exercebantur adversarios & pugnis ferire, & comprimere, & continere, & dejicere studebant : calcibus, genibus, dentibus, toto denique corpore utebantur. *Faber. Agonistic. lib. 1. 9, 10. Pancrati* Specimen vide in *Pausan. lib. 8.*
- Παιανίς, (*passim*) *Pæaniensis. Pæania Superior & Inferior, Pagi Attici* in tribu *Pandioniâ.* Ex horum uno erat *Demosthenes. Steph. Byz.*
- Παιανίζειν, *D.* 88. *Pæana canere* : (i. e.) Hymnos in *Apollinis* laudem. Latiori verò sensu sign. *carmina ob letitiam decantare, & Deorum laudes celebrare. Suidas.*
- Παναθηναία, *Æ.* 60. *D.* 34. *Panathenæa, Latine dict. Quinquatria, Minervæ festa, Athenis ab Ericthonio* primùm instituta & vocata *Αλωαία*, postmodum instaurata à *Theseo. Pausan. lib. 8.* Erant autem duplicia, *Quinquennalia* quæ & *Magna, Æstate celebrata, Annua* quæ & *Parva* dicebantur, Vere acta. *Petitus in Leges Atticas.* His festis *Athletæ* undique ad certandum convenerunt. *Suid.*
- Πανδονίς, *Æ.* 13. *D.* 9. *Tribus Pandionia.* Vide *Φυλαί.*
- Πάνημος, *D.* 51. *Panemus mensis Corinthiorum, Boëdromioni Attico* respondens, uti & *Bæotorum mensis Panemus. Macedonum* autem *Panemus* cum *Scirrophorione* confertur. *Petavius Doctrin. Temp. lib. 1. 30.*
- Παράλιος, *Æ.* 51. *Paralii* : populi qui *maritimam Atticæ* regionem incolebant : *Attici* enim in *Pediæos* sive *Campestres, Diacrios* sive *Montanos, & Paralios* olim divisi erant. *Suidas.*
- Παρέας, *D.* 79. *Parêas* dicitur serpens quidam, qui habet magnas & inflatas *genas. Hesych.* Fertur is vel non mordere, vel si mordeat, morsu non enecare, sed demorsam partem solum inflammare, nonnunquam & nihil asferre doloris. *Ætius Med. Tetrabibl. 4. serm. 1. cap. 31.*
- Περαιός, *Æ.* 72. *D.* 12, 42. *Piræus* ; Portus *Athenarum*, prius *Curia. Pausan. lib. 1.* Ad ostia *Cephisi* fluv. 400 navium capax : distabat ab *Athenis* 35 stadia : muro à *Themistocle* urbi conjunctus. *Thucyd. lib. 1. Hodie Porlion.*
- Πεντακόσιοι, *Æ.* 2, 9, &c. *Senatus Quingentorum*, maximæ autoritatis Concilium ; simile nostro *Parlamento.* Quinquaginta ex unaquaque tribu sorte delecti, 30 annos & supra nati : instituti sunt ut imperitæ Concionis consilia gubernarent : universam ferè Reipubl. administrationem obibant : erant autem annui. *Sigon. lib. 2. 3.* Senatus habebatur quotidie, nisi dies esset ἄφικτος, quales festi fuerunt, cum tota civitas feriaretur. *Petitus in Leges Atticas, lib. 3.* Unde objicit *Æschines Demostheni*, quod in Senatu consultandum juberet festo die *Æsculapii*, cap. 24. Vide *Πεντακταί.*
- Περὶ ῥανθήιον, *Æ.* 58. q. d. *Circumsperforium, Vas Aquâ lustrali plenum*, in foribus Templi à *Casaubono*, in Adyto ab aliis positum esse dicitur. *Rossæus lib. 2. 7.* Hâc aquâ Sacerdotes atque æditui eos, qui

I N D E X.

qui intrabant, perspergebant. *Suid.* Quem morem his versibus in funere *Miseni* exprimit *Virgil. Æneid.* 6. 229.

*Idem ter socios purâ circumtulit undâ,
Spargens rore levi & ramo felicitis olivæ;
Lustravitque viros. ———*

Πήληξ, *Æ.* 44. *Pelex. Peleces, Pagus Atticus* in tribu *Leontide.* *Steph. Byz.*

Πλαταις, *Æ.* 95. *D.* 60. *Plataeæ*, urbs *Bæotiae*: insignis illo prælio, in quo *Pausanias Spartanus* & *Aristides Atheniensis* *Mardonium Xerxis* ducem vicerunt, *Olymp.* 75. *An.* 2. *Sigon. in Temp. Athen.*

Πύξ, *Æ.* 14. *D.* 17. *Pnyx*; locus concionis apud *Athenienses*, super rupem fundatus ad mare spectans: ita dict. a consultorum aut subfelliolorum densitate, quæ Πυκνότης dicitur. *Suidas.*

Ποικίλη, *Æ.* 62. *Pæcile*, Latine *Varia*. Porticus *Athenis* clara sic dict. à Picturarum & Imaginum varietate. *Suidas.* Depicta erat in eâ non tantum pugna *Marathonia*, sed & excidium *Trojæ*, & multa alia proelia, quæ *Athenienses* cum *Persis* & *Lacedæmoniis* commiserant victores. *Pausan.* lib. 1. In hac porticu docuit *Zeno Stoicus.* *Laërtius* in *Zenone* sub initio.

Πολέμαρχος, *D.* 52. *Polemarchus*; unus ex novem *Archontibus*: Belli procuracionem peregre obibat: *Sigon.* lib. 1. 5. decem Imperatoribus præerat. *Ibid.* lib. 4. 5. Vide Στρατηγί. Domi verò inter cives & peregrinos jus dixit. *Suidas.*

Πόλις, *Æ.* 80. *Pollis*, *Spartanæ* classis præfectus, inter *Naxum* & *Paron* à *Chabriâ Atheniensi* victus, *Olymp.* 100. *An.* 4. *Sigon. in Temp. Atheniens.*

Πομπεία, *D.* 5. *Convicium*. Translatio ducta est à Poëtis, qui in *Dionysiacis* pompis plaustris vecti, quoscunque vellent conviciis insectabantur. *Suidas.*

Προαγών, *Æ.* 24. *Prælium decreti*, cum quid consultabatur antequam populus id scisceretur. Idem fere ac

Προβούλευμα, *Æ.* 40 *Senatus-consultum* seu *præconsultum*. Senatus enim de rebus decernendis (ex *Solonis* instituto) consultabat, priusquam ad populum perferrentur, ut vitia atque errores, siqui inessent, ne fortè in fraudem induceretur populus, deprehenderet. Quòd si populus hoc consultum non comprobaret, in annum tantum valebat. *Sigon.* lib. 2. 3.

Προεδρεύουσα Φυλή, *Æ.* 2. *Tribus quæ præsidebat*. Sorte delecta erat *Tribus*, quæ in concione prælideret: quæque opem legibus & populari statui adversus improbos *Oratores* afferret. *Sigon.* lib. 2. 4. & *Æschines* in *Timarch.* Non eadem est ac *Προεδρεύουσα Φυλή*.

Προεδρεία, *Æ.* 28, 48. *Prima sedes*. Iis autem, qui honorem hunc adepti sunt, licebat & in *Curia* & in *Concione* & in quovis alio conventu illos, qui sedes occupassent, dimovere, atque ibi assidere. *Sigon.* lib. 2. 4. Hoc jus *Orphanis* eorum, qui pro patriâ erant interfecti, indultum erat.

Πρεσβησι, (*passim*) *Curiae Præsides*; decem erant. Ut enim *Πρωτανεία* in

I N D E X.

- in 5 Hebdomadas, sic *Prytanes* in 5 decurias, quò faciliùs expedirentur consilia, divisi erant. Prima decuria imperabat in eam Hebdomadam, secunda in secundam, &c. Dicebanturque illi decem, qui in suâ Hebdomade præerant, *Πρυτάνες*. Hi verò inter se sortiebantur imperia septem illorum Hebdomadis Dierum, quibus præerant: quo fiebat ut è decem singularum Hebdomadum *Proëdri* tres superessent, qui in suum non imperarent diem. De his discrepant Authores; sed hanc sententiam sequitur *Author Argumenti in Androtionem Demosth.* & *Ulpianus ad Midiam.* pag. 2. Vide *Sigon.* lib. 2. 3. Fuerunt & alii *Proëdri*, numero novem ex singulâ tribu, præter *Πρυτανεύουσαι*, delecti, ut Concioni præsiderent. *Harpocrat.* *Petitus in Leges Atticas,* lib. 3.
- Προνοία*, Æ. 36, 38. *Provida*, *Minervæ* Epitheton; παρὰ τὸ πρόνοια ab *Herodoto* lib. 8. cap. 37. dict. *Προνοίη*. Alij dictam volunt, ἀπὸ τοῦ πρὸ & νῆς ἱερῶς, quòd ante templum collocaretur, quasi *Protemplaris*. *Suidas.*
- Πρυτανεία*, Æ. 11. *Imperium Prytanicum*, quòd singula Tribus alternatim exercebat: durabat autem dies 35, seu 5 Hebdomadas. *Πρυτανεία* autem quatuor priorum tribuum explebat dies 36. *Suidas.*
- Πρυτανεῖον*, Æ. 66. *Prytanæum*; locus *Athenis* in quo Judices & Magistratus consultabant: in eo etiam alebantur publice Orphani & bene meriti de Republ. qui honos habebatur maximus. *Suidas.*
- Πρυτάνεις*, (passim) *Prytanes*, *Reipublicæ Principes & Rectores*; Decima pars Senatûs *Quingentorum*, qui Rempubl. administrabant. Quia enim multitudo 500 ægrè poterat congregari, idcirco in decem classes pro ratione tribuum dividebatur Senatus; quæ, aliæ aliis succedentes, 35 dies imperabant. Sortes autem ducebantur, quænam Tribus in primâ *Πρυτανεία*, quænam deinde in secundâ, &c. imperaret. Tribusque quæ imperium exercebat dicebatur *Πρυτανεύουσαι*. *Suid.* *Sigon.* lib. 2. 3. *Auctor Argumenti in Androtionem Demosthenis.*
- Πυανηψίων*, D. 35. *Pyanepsion*, mensis *Atticus*, dict. à festis *Pyanepsiis* in honorem *Apollinis* hoc mense celebratis. Fabas enim, quæ *Πύααι* dicuntur, elixant hoc festo. *Suid.* Vide *Mlws.*
- Πύθια*, Æ. 93. D. 27. *Pythia*, Ludi quinto quoque anno, in honorem *Apollinis*, in *Pythio* *Macedoniæ* loco celebrati, quòd *Pythonem* serpentem interfecerat. Prima quinquennalis *Pythias* celebrabatur Olymp. 48. An. 3. *Simson in Chronico.* His præerant *Amphictyones*. De authore non convenit inter Scriptores. Vide *Natal. Comitem* lib. 4. 10. & lib. 5. 2.
- Πυλαγόρα*, Æ. 37, 38, &c. *Pylagoræ*. Vide *Αμφικτύονες*.
- Πυλαία*, Æ. 39, 40. D. 50, 51. *Conventus Pylæus*. Vide *Αμφικτύονες*.
- P.
- Ραμνίσσιον*, D. 9, 17. *Rhamnusius*. *Rhamnus*, Pagus *Atticus* in tribu *Æantide*; *Steph. Byz.* à *Marathone* stad. 60. *Oropum* versùs. *Pausan.* lib. 1. Ita dict. à *Rhamnis* ibi nascentibus. *Eustath.* ad *Dionysii Περιήγησιν* 456.

I N D E X.

Ῥήτορες, (*passim*) *Oratores*: Decem apud *Athenienses* lecti erant, ut in Concione & Senatu publicam causam, re poscente, defenderent, à *Solone* instituti. Vocabantur & Σωτήζοι, *Advocati*. *Sigon.* lib. 4.6.

Σ.

Σαβῶϊ, *D.* 79. *Vox Bacchantium*. *Sabi* vocabantur à *Thracibus* ii qui *Sabazio* initiabantur. *Sabazius* autem secundum nonnullos idem est ac *Bacchus*. *Suid.* Corruptum videtur ex Εἰῶϊ. *Hen. Stephan. in Thesaur.*

Σπλάμης, *Æ.* 61. *D.* 60. *Salamis*, Insula finis *Saronici*; prælio celebris, in quo *Themistocles Atheniensis* & *Eurybiades Spartanus Xerxis* copias fuderunt, *Olymp.* 75. *An.* 1. *Sigon. in Temp. Athen.*

Συνίδιον, *Æ.* 67. idem videtur ac *Εγκλημα*: *Tabella*, in quâ accusationis capita descripta erant. Vide *Εγκλημα*.

Σκίρροφορέων, seu Σκίροφορέων *Æ.* 12. *E.* 55. *Scirrophorion*: mensis *Atheniensium* ultimus; dict. à *Sciris Minervæ* festis hoc mense celebratis, in quibus Σκίρα (i. e. *Umbracula & Scenæ*) ad ambulandum fiebant. *Suidas.* Vide *Μῆνεις*.

Σύνιον, *D.* 12. *Sunium*, hodie *Capo delle Colonne*: Pagus *Atticus* in tribu *Leontide*, supra *Marathonem*. *Steph. Byz.* Huic adjacet Promontorium ejusdem nominis. *Pausan.* lib. 1.

Στρατήριον, *Æ.* 46. *Prætorium*: Tabernaculum Imperatorum, in medio castrorum positum. *Suidas.* In hoc loco de rebus militaribus consultabant.

Στρατηγοί, (*passim*) *Exercitus Imperatores*: qui denique fuere ex singulis tribubus singuli, à populo in diebus Comitialibus, qui anni vertentis ultimi erant, (*Hofmann. in Lex. Univers.*) electi. Prius omnes æquali erant imperio, ita ut singuli diem suum per vices imperarent: iis autem adjunctus erat *Polemarchus* undecimus, ut si fortè illi paribus inter se sententiis de belli ratione contenderent, ipse in alteram partem inclinans omnem dubitationem eximeret. Postea autem unus tantum aut duo aut tres pro temporis necessitate missi sunt; quos dixerunt Στρατηγὸς ἐπὶ τῷ ὅπλῳ: cæteri domi officiis ad militiam spectantibus vacabant. *Sigon.* lib. 4. 5.

Σύγκλητος, *D.* 12, &c. Vide *Εκκλησία*.

Σύμβολον, *D.* 60. *Signum*, quod Judices *Dicaſterium* ingredientibus capiti impositum gerebant. *Ulpian. ad locum.*

Συμμελεία, *D.* 30. *Classes* seu *Curie*: quæ *Athenis* erant viginti. In has verò *Classes* soli divites, & qui pecunias conferre poterant ad Reipubl. usum, conjecti erant. Centum viginti ex unaquaque tribu electi erant, ita ut singula *Classis* contineret homines 60. Rursus hi mille & ducenti in duas partes divisi erant, sexcentorum hominum utramque: ut altera pars ex ditioribus, altera ex minus divitibus constaret: æque rursus in duas, ut essent quatuor, unaquæque trecentorum virorum; ita qui ab alterutra parte erant, his primis tricenis ditioribus adhærent. *Ulpian. ad Olynthiacam secundam, sub fine.* Postea legem tulit *Demosthenes*, ut trecenti locupletissimi cives triremes suis sumptibus instruerent. Vide *Budæum de Asse*, lib. 5.

Συνδικας,

I N D E X.

Σωδῆς, D. 42. Σωδῆς apud *Atticos* dicebantur ii, qui Reipubl. patrocinantur; qui aut ad leges suadendas, aut ad Rempubl. apud exteras civitates defendendam sunt electi. *Sigon.* lib. 4. 6. Post exactos Tyrannos instituti erant. *Harpocrat.*

Σωιδρόειν, *Æsch.* cap. 38. ait *Calliam* perfecisse μὴ Σωιδρόειν Ἀθῶναι Χαλκιδέας, ne *Chalcidenses* in communi Concilio *Athenis* convocato adessent. Superbè se gerentibus *Lacedæmoniis*, focii defecerunt, *Athenienses*, *Chii*, *Rhodii*, *Byzantii*, *Mitylenei*, *Olymp.* 100. An. 4. *Simson. in Chronico.* Hi igitur κῆδον Σωιδρόειν instituerunt, in quo delecti ex unaquaque civitate consultarent. Convenerat autem inter ipsos, ut confessus ille *Athenis* haberetur. *Diodor. Sicul.* lib. 15. Progressu temporis verisimile est alios *Atheniensium* fœderatos in hoc Concilium cooptatos, quales *Eubæi* & *Cersobleptes*; ut indicat *Æschines.* Igitur cap. 33. & 34. pro [*Græcorum Concilii jus*] reponendum est [*Sociorum Concilii jus*] id enim hîc sign. Σωιδρόειν.

Σωιδρόειν, Confessor aut Consiliarius. *Æsch.* cap. 27. videtur accipi pro eo qui ab alio delegatus est, ut vices illius in concessu, ad quem mittitur, gerat.

Σωπτεῖς, D. 30. *Contributores.* Trierarchi, qui plures simul unius navis instruendæ curam gerebant, Σωπτεῖς vocabantur. Ipsa verò res, Σωπτεῖα (i. e.) *tributi*, seu pecuniæ collatio. *Suidas.*

Σφῆτις, D. 55. *Sphettius.* *Sphettus*, Pagus *Atticus* in tribu *Acamantiâ*: dict. à *Sphetto Træzenis* fil. *Steph. Byz.*

T.

Τάλαντον. (*Passim.*) De monetis valdè discrepant Authores: sed *Talentum Atticum* à plerisque dicitur valere apud nos libras 175. Constat sexaginta minis: juxta illud *Favini*,

Cecropium superest post hoc docuisse talentum,

Sexaginta minas, seu vis sex millia drachmas,

Quod summum doctis pondus perhibetur Athenis.

Mina autem continet 100 drachmas, nostrâ monetâ lib. 58. den. 4. Drachma valet 7 denar.

Τριάκοντα, *Æ.* 62. *Triginta Tyranni.* Cùm *Lysander Spartanus Athenienses* vicisset, dissolutâ *Democratia*, Triginta viros eligi jussit, quibus *Respublica* gubernaretur, *Olymp.* 94. 1. *Xenoph. Græc. Hist.* lib. 2. Hi abusi imperio, alios expulerunt, alios interfecerunt. A *Thrasylulo*, anno sequente, sublatis. *Justin.* lib. 5. cap. 9. & 10.

Τριήραρις, *Æ.* 9, 80. D. 30, 31. *Triremium Præfecti*: Armamenta triremis & victum remigibus ex suis sumptibus dabant; singuli singulis suis triremibus earundemque remigibus imperabant. *Sigon.* lib. 4. 5. Cui muneri obeundo ditissimi quique assignabantur. Aliquando autem erant duo, qui navem unâ instruerent, aliquando tres aut plures. *Suid.* Vide *Petitum in Leges Atticas*, lib. 3. & *Budæum de Asse*, lib. 4. Tempus *Trierarchiæ* legitimum annus fuit. Vide *Συμμετρία*.

Τετῆς, *Æ.* 13. *Triens* seu *Curia*; *tertia pars tribus*. Singula autem *Τετῆς* in 30 *Γενή* divisa erat. *Harpocrat.* Vide *Φυλαγ*.

I N D E X.

Υ.

Υδωρ παρ' ἐνι, *Æ.* 66. In Judiciis erat *Clepsydra*, vas foratum, in quod aquam infundebant, eamque fluere sinebant usque ad foramen; quæ cùm effluxisset, nihil amplius dicere licebat. Unde *Demosth.* cap. 45. ἐν τῷ ἰμῷ ὕδατι λαλεῖν. Quâ in re ne fraus esset adhibita, assedit quidam minister, dict. *Εφύδωρ*, qui aquæ æqualitatem accusatori & reo infundebat. *Sigon.* lib. 3. 4.

Υης, *D.* 79. *Hyes.* *Bacchi* Epitheton: quod ei sacrificatur, *tempore pluvio.* *Suidas.*

Υπεμυσία, *D.* 30. vocabatur dilatio judicii, cùm quis aut peregrinationem aut morbum aut aliquid hujusmodi causaretur, jurejurando interposito se postea ad judicium accessurum. Et hoc facere dicebatur *Υπεμυσῆς.* *Suidas.*

Φ.

Φαληρεὺς, *D.* 12. *Phalerensis.* *Phalerum*, Pagus *Atticus* in tribu *Antiochide*, *Suid.* & navale. *Pausan.* lib. 1. Ex hoc natus est *Demetrius* ille *Phalereus*, *Theophrasti* discipulus.

Φιλιππίζειν, *Æ.* 42. Vox eam habens vim, ut *Latine* vix reddi posse putarit *Tullius*: ita enim ait lib. 2. *Divinat. Section. 57.* *Demosthenes* quidem, qui abhinc annos prope 300 fuit, jam tum *Φιλιππίζειν* *Pythiam* dicebat, (i. e.) quasi cum *Philippo* facere.

Φλυδῆς, (*passim* in *D.*) *Phlyensis.* *Phlyia*, Pagus *Atticus* in tribu *Cecropide.* *Steph. Byz.* *Euripidis* Poëtæ patria. *Suidas.*

Φρεάρριος, (*passim* in *D.*) *Phrearrhius.* *Phrearrhi*, Pagus *Atticus* in tribu *Leontide*, ab *Heroë* *Phrearrho* dict. *Steph. Byz.* Ex hoc ortus est *Neocles*, *Themistoclis* pater. *Plutarch.* in *Themistocle.*

Φρυωνδας, *Æ.* 44. *Phryonondas*: Hospes *Atheniensis* belli *Peloponnesiaci* tempore, insignis impostor. Ab eo improbi vocantur *Phryonondæ.* *Suidas.*

Φυλαί, (*passim*) *Tribus.* A *Cecrope* institutæ erant quatuor; deinde à *Cliftbene*, *Olymp.* 66. An. 1. pulsus *Pisistratidis*, decem sunt factæ novisque nominibus vocatæ. Quò fit, ut numerus plerorumque Magistratum sit densus. *Sigon.* lib. 4. 1. Ex autem à decem *Heroibus*, qui postea *Επιώνμυοι* sunt dicti, appellantur. Tribus vero hæ sunt,

Κεκροπῆς, à <i>Cecrope</i> ,	} <i>Atheniensium</i> <i>Regibus.</i>
Ερεχθίδης, ab <i>Erecthæo</i> ,	
Πανδιονῆς, à <i>Pandione</i> ,	
Αἰγῆς, ab <i>Ægæo</i> ,	
Ακαμαντῆς, ab <i>Acamante</i> , <i>Thesei</i> filio.	
Λεοντῆς, à <i>Leonte</i> <i>Atheniensi.</i>	
Ἱπποθωντῆς, ab <i>Hippothonte</i> <i>Neptuni</i> fil.	
Αντιόχῆς, ab <i>Antiocho</i> <i>Herculis</i> fil.	
Αἰώντῆς, ab <i>Ajace</i> <i>Telamonis</i> fil.	
Οἰνῆς, ab <i>Oëneo</i> <i>Pandionis</i> fil.	

Ful. *Pollux* lib. 8. 9.

His additæ sunt duæ alteræ, *Αντιόχῆς* quæ posteo *Αἰγῆς*, & *Δημη-*

τῆς

I N D E X.

πρῆς quæ postea *πολεμῆς* vocabatur. *Plutarch. in Demetrio, sub initio.* Singula Tribus in tres Curias, quas *τετρίαι* vocant, erat divisa.

Φυλῆ, *Æ. 62, 63, 65. Phyle.* Pagus *Atticus* in tribu *Oeneide, Tanagrae* finitimus; *Strabo* lib. 9. ab *Athenis* 100 stad. distabat; in eâ castellum erat valde munitum; quod *Thrasybulus* contra Tyrannos occupavit. *Steph. Byz.*

Φωκικὸς Πόλεμος, *Æ. 47. D. 7. Phocense Bellum* quod & *Sacrum* vocatur; *Phocenses* enim cum Templum *Delphicum* spoliassent, & campum *Cirrhaeum* excoluissent, in *Amphictyonum* Concilio damnati sunt, & à *Locris* & *Bœotis* finitimis populis bello petiti *Olymp. 106. An. 2.* tandem, cum variâ fortunâ per decennium dimicassent, à *Philippo Macedone* victi sunt. *Diodor. Sicul. Histor. lib. 16.*

X.

Χαιρώνεια, *Æ. 21, 62. Chæronæa.* Celebris illa apud *Chæronæam* pugna, in quâ *Philippus Thebanos* & *Athenienses* fudit, commissa erat, *Olymp. 110. An. 3. Simson. in Chronico.*

Χειροτονεῖν, *Æ. 7. D. 9. Suffragiis creare.* Χειροτονία, *Manuum porrectio*, suffragium, nimirum ut in quem plures manum sustulissent, quemque ejusmodi voluntatis indicio probassent, is magistratum adeptus diceretur. Ad leges etiam jubendas & decreta de Republ. scienda adhibebatur. *Sigon. lib. 4. 1.*

Χορηγός, *Æ. 20. Ludi præfectus* seu editor, qui *Dionysiis* & *Panathenæis choros* curabat & ducebat: victum etiam saltantibus suppeditabat. Designabat autem χορηγὸς singula Tribus suos. Maximus hujus officii & honor & præmium. *Sigon. lib. 4. 4.* Pro chororum varietate erant quoque diversi. Alii enim præfuerunt.

Χοροὶ κυκλικοί, *Æ. 85. Choris Cyclicis*, seu orbicularibus; quos & *Dionysiacos* appellant *Athenienses*. Solus *Dithyrambicus* chorus erat *Cyclicus*, cæteri enim ferè *Τετραγωνοί*. Aliquando solutis, aliquando consertis manibus saltabant. *Hofmannus in Lex. Univers.* Variis flexibus in numerum se movebant, quos nominabant *Στροφαί*, *Αντιστροφαι*, & *Επαδούς*. *Lyrici* enim Poetæ cum tibiis & choris versus suos canebant, quos ideo appellat *Aristophanes in Numb. 332.*

Κυκλίωι χορῶι ἀσµαλοχόµπτας.

Χρηµατίζειν, *D. 53. de rebus ad Rempublicam spectantibus consultare, deliberare.* Unde *Χρηµατα* dicuntur *πράγµατα*, res, negotia.

Υ.

Υψισµα, (*passim*) *Decretum, plebiscitum*: temporis ac necessitatibus populi accommodatum; nullis receptis legibus adversari debet. *Petitus in Leges Atticas.* Erant etiam Senatûs *Υψισµατα* (dict. etiam *Προβούλευµατα*) sine consensu populi scripta; quæ si in Concione populi non promulgarentur, ejusque suffragiis confirmarentur, non erant plusquam annua: sin populi accederet calculus, diutius valebant. Scribebant non tantum *Prytanes*, sed & alii Senatores. *Sigon. lib. 2. 3.* Hujus autem scribendi ratio ea fuit,

I N D E X.

ut Oratoris aut Senatoris, qui scisceret, & Tribus Prytaneatum gerentis nomen ei affigeretur. Ut est in *Demosth.* cap. 9. Archonte *Mnesiphilo*, Hecatombaionis die ultimo, Pandionia tribu Prytanicam potestatem exercente, *Demosthenes* *Demosthenis* F. *Pæaniensis* retulit &c. *Sigon.* lib. 2. 4.

F I N I S.

M. T. Ciceronis de Oratore ad Q. Fratrem Dialogi, seu Libri Tres, cum Interpretatione ac Notis quas in Usum Serenissimi Delphini Edidit *Jacobus Proust*, è Societate Jesu. *Oxonii*, è Typographeo Clarendoniano, *An. Dom.* 1714. Impensis *Stephani Fletcher* Bibliopolæ.